

MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA

T/231. számú

törvényjavaslat

egyres pénzügyi tárgyú törvények módosításáról

**Előadó:
Dr. Veres János
pénzügyminiszter**

Budapest, 2006. június

2006. évi ... törvény

egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról

ELSŐ RÉSZ

A SZEMÉLYI JÖVEDELEMADÓT, A TÁRSASÁGI ADÓT ÉS AZ OSZTALÉKADÓT,
VALAMINT AZ EGYSZERŰSÍTETT VÁLLALKOZÓI ADÓT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

I. Fejezet

A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény módosítása

1. § (1) A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) 3. §-ának 24. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő: /

„24. Kamat: e törvény eltérő rendelkezése hiányában az adós által a kölcsönnyújtónak (betételhelyezőnek) vagy az igénybe vett kölcsön (elfogadott betét) használatáért, kockázatáért időarányosan fizetett (juttatott), a magánszemélyt megillető pénzösszeg vagy egyéb hozadék (ideértve a nyeresémbetét esetében juttatott nyeresémet is).”

(2) Az Szja tv. 3. §-ának 32. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő: /

„32. Értéknövelő beruházás:

a szokásos piaci értéket növelő ráfordítás, azzal, hogy szokásos piaci értéket növelő ráfordításnak minősül az az igazolt kiadás, amely

a) az ingó dolog átruházása esetén annak eredeti használhatóságát növeli, javítja és/vagy az átruházást megelőző 12 hónapon belül és az átruházásról szóló szerződés szerinti bevételnek az 5 százalékát meghaladó mértékben az eredeti használhatóságának megőrzése, helyreállítása céljából történt;

b) ingatlan átruházása esetében a lakáscélú állami támogatásokról szóló kormányrendelet szerint meghatározott korszerűsítés céljából történt, és/vagy az átruházást megelőző 24 hónapon belül és az átruházásról szóló szerződés szerinti bevételnek az 5 százalékát meghaladó mértékben az ingatlan állagmegóvása céljából történt.”

(3) Az Szja tv. 3. §-a 72. pontjának a)-b) pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

/E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő: /

/Adóterhet nem viselő járandóság: /

„a) a nyugdíj, a nyugdíjban részesülő magánszemélyt megillető baleseti járadék;

b) a családok támogatásáról szóló törvényben meghatározott gyermekgondozási segély és gyermeknevelési támogatás, valamint a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló törvény felhatalmazása alapján kiadott kormányrendeletben meghatározott nevelőszülői díj;”

(4) Az Szja tv. 3. §-ának 72. pontja a következő *s)* ponttal egészül ki:

/E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:/

/Adóterhet nem viselő járandóság:/

„*s)* a kormányrendeletben meghatározott Magyar Állami Eötvös Ösztöndíj, továbbá az oktatási és kulturális miniszter által adományozott – a kormányrendeletben meghatározott – Deák Ferenc ösztöndíj.”

2. § Az Szja tv. 7. §-a (1) bekezdésének *k)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/A jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni a következő bevételeket:/

„*k)* azt az összeget, amelyet a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló törvény rendelkezései szerint tagdíj fizetésére kötött támogatási megállapodás alapján a magánszemély helyett más fizet meg, valamint amelyet a munkáltató a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló törvény rendelkezései szerint a magánszemély tagdíjának kiegészítéseként egyoldalú kötelezettségvállalás alapján a magánnyugdíjpénztárba fizet, továbbá az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár(ak)ba a magánszemély javára munkáltatói hozzájárulásként – több önkéntes kölcsönös biztosítópénztárba történő befizetés esetén együttesen is – legfeljebb a tárgyhónap első napján érvényes havi minimálbér 20 százalékát meg nem haladóan fizetett összeget;”

3. § (1) Az Szja tv. 11. §-ának (1)-(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A magánszemély – a (2)-(6) bekezdés rendelkezéseinek, valamint az általa megfizetett adóelőleg bevallására vonatkozó rendelkezés figyelembevételével – az adózás rendjéről szóló törvény szerint, adóévenként adóbevallás adására köteles, kivéve, ha nyilatkozatot ad az adóhatósági adómegállapításra. Az adóévről adott bevallásban a magánszemély – eltérő rendelkezés hiányában – bevallja az adóévben megszerzett összes jövedelmét, megállapítja annak adóját, valamint a kifizető(k) és az általa megállapított, megfizetett adó, adóelőleg beszámításával annak befizetendő vagy visszajáró különbözetét.

(2) Figyelemmel a (3) bekezdés rendelkezéseire is, az egyes külön adózó jövedelmek közül annak a jövedelemnek az adóját, amely nem kifizetőtől származik vagy amely adójának megállapítására maga köteles – ha az nem tartozik az adóelőlegre irányadó szabályok hatálya alá – a magánszemély az éves adóbevallásában az adófizetési kötelezettség gyakoriságának megfelelő (havi, negyedéves) bontásban vallja be, azzal, hogy a negyedéves gyakoriságú adófizetési kötelezettség esetében a kötelezettséget a negyedév utolsó hónapjának kötelezettségeként kell bevallani.”

(3) Az Szja tv. 11. §-a (3) bekezdésének *e)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/A magánszemély – az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően – nem köteles bevallani:/

„*e)* a kamattjövedelmet, ha abból a kifizető az adót levonta;”

4. § Az Szja tv. a következő 12. §-sal és a § előtti címmel egészül ki:

„Adóhatósági adómegállapítás

12. § (1) A magánszemély által az adóévre – a (2)-(4) bekezdésben foglaltak figyelembevételével – az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint tett bejelentés és nyilatkozatok (a továbbiakban: nyilatkozat) alapján az állami adóhatóság a magánszemély jövedelmét és az azt terhelő adót megállapítja. Az adóhatóság az adómegállapítás során

figyelembe veszi a magánszemély által az adóévben megszerzett összes olyan bevételt, amelyet a magánszemély e nyilatkozat hiányában köteles lenne bevallani.

(2) A magánszemély az (1) bekezdés szerinti nyilatkozat megtételére akkor jogosult, ha

a) az adóévben kizárólag munkáltató(k)tól, a helyi önkormányzat nettó finanszírozási körébe tartozó kifizető(k)tól szerzett olyan bevételt, amelyet a nyilatkozat hiányában köteles lenne bevallani, ideértve az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár által jóváírt támogatói adományt is, ha azt kizárólag a magánszemély munkáltatója fizette be, feltéve, hogy valamennyi munkáltató, illetve számfejtő, valamint az említett adományt igazoló pénztár adószámát a nyilatkozatban feltünteti;

b) társas vállalkozás, polgári jogi társaság tagja, és az adóévben kizárólag a társas vállalkozástól, a polgári jogi társaságtól szerzett olyan bevételt, amelyet a nyilatkozat hiányában köteles lenne bevallani, feltéve, hogy a bevételt juttató kifizető(k) adószámát az adómegállapítást kérő nyilatkozatban feltünteti.

(3) Nem zárja ki az (1) bekezdés szerinti nyilatkozat megtételét, ha a tételes költségelszámolást alkalmazó mezőgazdasági kistermelő a nyilatkozat kiegészítéseként e törvény rendelkezései szerinti egyszerűsített bevallási nyilatkozatot tesz.

(4) A magánszemély – a (2)-(3) bekezdésben foglaltaktól függetlenül – nem tehet az (1) bekezdés szerint nyilatkozatot, ha az adóévben

a) egyéni vállalkozó volt;

b) mezőgazdasági őstermelő volt, és e tevékenységéből származó bevétele az adómentesség értékhatárát (23. §) meghaladta, kivéve, ha a nyilatkozat kiegészítéseként e törvény rendelkezései szerint egyszerűsített bevallási nyilatkozatot tett;

c) megszerzett bármely bevételét terhelő adóelőleg megállapításakor a kifizetőnek (a munkáltatónak) tett nyilatkozatában költség levonását kérte, ide nem értve az e törvény szerint igazolás nélkül elszámolható költség (elismert költség) levonására vonatkozó nyilatkozatot;

d) tőzsdei ügyletből származó jövedelmet szerzett, valamint olyan árfolyamnyereségből származó jövedelmet vagy vállalkozásból kivont jövedelmet szerzett, amellyel kapcsolatban e törvény szerint bevallási kötelezettség terheli;

e) az adóévben termőföldnek nem minősülő ingatlan bérbeadásából származó bevételt szerzett;

f) a kifizetőtől (a munkáltatótól) olyan bevételt szerzett, amellyel összefüggésben adó- vagy adóelőleg-fizetési kötelezettség terheli;

g) olyan adóköteles bevétele volt, amely alapján a jövedelem külföldön (is) adóztatható, vagy amely a jövedelemszerzés helye szerint nem belföldről származott;

h) alkalmi munkavállalói könyvvél történő foglalkoztatása révén bevételt szerzett;

i) nem belföldi illetőségű magánszemély;

valamint, ha az adóévre

j) adókedvezményt kíván érvényesíteni

ja) felsőoktatási tandíj halasztott kedvezménye,

jb) felnőttképzés díjának kedvezménye, halasztott kedvezménye,

jc) számítógép kedvezménye,

jd) alkalmi foglalkoztatás kedvezménye

címén;

k) nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozat alapján adójának átutalásáról rendelkezik;

l) lakás önkormányzatnak történő bérbeadásával összefüggésben a szerződés megszűnése miatt adófizetési kötelezettsége van;

m) fizetővendéglátó tevékenységére tételes átalányadózást választott;

n) az adóelőleg-fizetésre vonatkozó szabályok szerint költségkülönbözet vagy adóelőleg-különbözet alapján meghatározott adó fizetésére köteles;

o) tartós adományozás külön kedvezményével összefüggő visszafizetési kötelezettsége keletkezett;

p) a lakás célú kedvezmény miatt levont adó növelt összegű bevallására és megfizetésére köteles;

q) a biztosítások kedvezménye miatt levont adó növelt összegű bevallására és megfizetésére köteles;

r) az önkéntes kölcsönös egészségpénztári egyéni számláján lekötött összeg adókedvezménye miatt levont adó növelt összegű bevallására és megfizetésére kötelezett; továbbá

s) az adóév első napján e törvény külön rendelkezése alapján kedvezményezett részesedéscsere révén megszerzett értékpapírt tart nyilván;

t) az *a)*-*s)* pontban nem említett esetekben is, akkor, ha törvény előírása alapján személyi jövedelemadó bevallás benyújtására kötelezett.

(5) Az adóhatósági adómegállapítás során a jövedelem meghatározásakor tételes költségelszámolásnak, ide nem értve az e törvény szerint igazolás nélkül elszámolható költség (elismert költség) figyelembevételét, nincs helye.

(6) Az adóhatóság adómegállapítása során a magánszemélyt megillető adókedvezményeket a magánszemély nyilatkozatában megjelölt sorrendben érvényesíti.”

5. § Az Szja tv. 28. §-ának (17) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(17) Nyugdíjszolgáltatásnak nem minősülő kifizetés (juttatás) esetén egyéb jövedelem a nyugdíj-előtakarékossági számlákról szóló külön törvényben meghatározott nyugdíj-előtakarékossági számlán, valamint nyugdíj-előtakarékossági értékpapírszámlán és nyugdíj-előtakarékossági letéti számlán kimutatott követelés azon része, amely meghaladja a számlatulajdonos által teljesített befizetések és átutalások, az osztalékból származó jövedelemként jóváírt és a nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozat alapján átutalt összegek együttes összegét. E jövedelem szerzési időpontjának azt az időpontot kell tekinteni, amikor a számlatulajdonos olyan kifizetésről, átutalásról vagy átvezetésről rendelkezik, amely nem minősül nyugdíjszolgáltatásnak.”

6. § Az Szja tv. 36. §-ának (1)-(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az összevont adóalap adóját csökkenti a felsőoktatási törvény szerinti hallgatói jogviszony alapján a (3) bekezdésben említett magánszemély által az adóévben megfizetett képzési költség (tandíj, költségtérítés, egyéb térítés) igazolt összegének 30 százaléka, de legfeljebb évi 60 ezer forint a befizetésről a hallgató és a befizető magánszemély nevére kiállított igazolás alapján.

(2) Az (1) bekezdésben említett igazolást a felsőoktatási intézmény a befizetés évét követő év január 31-éig adja ki a hallgatónak, feltéve, hogy a befizetésről kiállított, költségelszámolásra alkalmas bizonylaton, számlán az igazolás kiadásának tényét feltüntette.

(3) Az (1) bekezdésben említett levonási lehetőség ugyanazon adóévben, ugyanazon hallgató esetében egy igazolás alapján a hallgatót vagy a hallgató szülője (ideértve az

örökbefogadó, a mostoha- és a nevelőszülőt is), nagyszülője, házastársa, testvére egyikét, közülük azt a személyt illeti meg, akit a hallgató kérésére az (1) bekezdésben említett igazoláson befizetőként feltüntettek.”

7. § Az Szja tv. 44. §-ának (2)-(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Amennyiben a magánszemély adóbevallásában bevallott, vagy az adóhatósági adómegállapítás során elszámolt éves összes jövedelme a 3 400 000 forintot nem haladja meg, a 35. §, a 36. §, a 41-42. §-ok alapján adókedvezményt az ezen §-okban meghatározottak szerint kiszámított – de összesen legfeljebb évi 100 ezer forint – összegben érvényesíthet. Ha a magánszemély adóbevallásában bevallott, vagy az adóhatósági adómegállapítás során elszámolt éves összes jövedelme a 3 400 000 forintot meghaladja, a 35. §, a 36. §, a 41-42. §-ok alapján adókedvezményt az ezen §-okban meghatározottak szerint kiszámított – de összesen legfeljebb évi 100 ezer forintnak a 3 400 000 forint feletti összes jövedelem 20 százalékát meghaladó részének megfelelő – összegben érvényesíthet. A 3 900 000 forintot meghaladó éves összes jövedelem esetén a 35. §, a 36. §, a 41-42. §-ok alapján kedvezmény nem érvényesíthető.

(3) Ha a magánszemély a 39. § alapján adókedvezményt érvényesít és adóbevallásában bevallott, vagy az adóhatósági adómegállapítás során elszámolt éves összes jövedelme a 6 000 000 forintot nem haladja meg, az érvényesíthető kedvezmény az említett §-ban meghatározottak szerint kiszámított összeg. Ha azonban a magánszemély éves összes jövedelme a 6 000 000 forintot meghaladja, a 39. § alapján érvényesíthető kedvezmény az említett §-ban meghatározottak szerint kiszámított összegnek a 6 000 000 forint feletti összes jövedelem 20 százalékát meghaladó része. A magánszemély a 39. § alapján adókedvezményt nem érvényesíthet, ha adóbevallásában bevallott, vagy az adóhatósági adómegállapítás során elszámolt éves összes jövedelme a 6 500 000 forintot eléri vagy meghaladja.

(4) A (2)-(3) bekezdés szerint meghatározott kedvezmények együttes összege a 100 ezer forintot nem haladhatja meg.

(5) A 35-43. § rendelkezéseiben említett csökkentő tételek – figyelemmel az (1)-(4) bekezdésekben foglalt rendelkezésekre is – együttes összege legfeljebb az összevont adóalap adójának összegéig terjedhet.”

8. § (1) Az Szja tv. 44/A. §-ának (2)-(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az önkéntes kölcsönös pénztári nyilatkozatban a magánszemély által meghatározott összeg(ek) átutalását az adóhatóság – ha a magánszemélynek nincs az állami adóhatóságnál nyilvántartott adótartozása, és az adóbevallása, adóhatósági adómegállapítása alapján fizetendő adóját megfizette, az adózás rendjéről szóló törvénynek a visszatérítendő jövedelemadóra vonatkozó rendelkezései szerint, egyébként az adótartozás, illetőleg az adóbevallás, adóhatósági adómegállapítás szerinti adó megfizetését követő 30 napon belül – a (6) bekezdésben említett esetet kivéve, a magánszemély által megjelölt olyan, önkéntes kölcsönös biztosító pénztárnál vezetett egyéni számlája javára teljesíti, amelyre (amelyen) a pénztár igazolása szerint történt az adóévben a rendelkezési jogosultságot megalapozó befizetés, jóváírás, lekötés, illetve, amelynek terhére történt rendelkezési jogosultságot megalapozó szolgáltatás igénybevétele. Több ilyen számla esetén is csak egy számla jelölhető meg. Amennyiben a megjelölt számlát vezető pénztárnak a magánszemély a teljesítéskor már nem tagja, a befolyt összeget a pénztár a magánszemély

a) más pénztárba történő átlépése esetén a befogadó pénztárhoz továbbutalja;

b) tagsági jogviszonyának nyugdíjszolgáltatás miatti megszűnése esetén minden további rendelkezés nélkül a magánszemélynek kiutalja;

c) halála esetén minden további rendelkezés nélkül a kedvezményezett(ek) részére kiutalja, illetőleg kedvezményezett vagy örökös hiányában – azzal, hogy az összeg a pénztárra száll – az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló törvény szabályai szerint a tagok egyéni számlái javára felosztja;

d) az a)-c) pontban nem említett esetben az adóhatóságnak visszautalja, azzal, hogy a visszautalt összegre a magánszemély nem tarthat igényt.

(3) Az önkéntes kölcsönös pénztári nyilatkozatot a magánszemély a munkáltatói hozzájárulás adóköteles részéről a munkáltató által, illetőleg a munkáltatói és más támogatói adományok, egyéb jóváírások, valamint a magánszemély befizetései tekintetében az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár által – az adózás rendjéről szóló törvénynek az adókedvezményre jogosító igazolás kiállítására vonatkozó előírásai szerint – kiadott igazolás alapján teheti meg, amely – jogcímek szerint megbontva – tartalmazza a rendelkezési jogosultság alapjául szolgáló összeget és a jogosultsági összeg meghatározásához alkalmazható százalékos mértéket is. Ezen igazolás alapján veszi figyelembe adóbevallásában a magánszemély, illetve ezen igazolásról szóló adatszolgáltatás alapján az adóhatósági adómegállapítás során az adóhatóság az adóköteles jóváírások összegét. A munkáltató, az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár a kiadott igazolásról, az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár az (1) bekezdés ca) pontjában említett lekötött összegnek a lekötéstől számított 24 hónap eltelte előtti feltöréséről – az adózás rendjéről szóló törvényben az adókedvezményre jogosító igazolás adatszolgáltatására előírt határidőig – adatot szolgáltat az adóhatóságnak.”

(2) Az Szja tv. 44/A. §-a a következő új (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az (1)-(4) bekezdés szerint jogosult – feltéve, hogy annak egyéb törvényi feltételei fennállnak – az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztár(ak) által kiadott igazolás alapján nyilatkozat megtételére az a magánszemély is, aki e jog gyakorlásának időpontjában önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztárnak a nyugdíjszolgáltatás igénylése miatt már nem tagja. Az e nyilatkozat szerinti összeget az adóhatóság – ha a magánszemélynek nincs az állami adóhatóságnál nyilvántartott adótartozása, és az adóbevallása, adóhatósági adómegállapítása alapján fizetendő adóját megfizette – az adózás rendjéről szóló törvénynek a visszatérítendő jövedelemadóra vonatkozó rendelkezései szerint, egyébként az adótartozás, illetőleg az adóbevallás, adóhatósági adómegállapítás szerinti adó megfizetését követő 30 napon belül – a magánszemély által megjelölt címre (számlára) utalja.

(6) Az (5) bekezdésben említett eset kivételével nem tehet önkéntes kölcsönös pénztári nyilatkozatot az a magánszemély, aki a nyilatkozattétel időpontjában önkéntes pénztárnak nem tagja.”

9. § (1) Az Szja tv. 44/B. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozatban a magánszemély által meghatározott összeg(ek) átutalását az adóhatóság – ha a magánszemélynek az állami adóhatóságnál nincs nyilvántartott adótartozása, és az adóbevallása alapján fizetendő adóját megfizette, az adózás rendjéről szóló törvénynek a visszatérítendő jövedelemadóra vonatkozó rendelkezései szerint, egyébként az adótartozás, illetőleg az adóbevallás szerinti adó megfizetését követő 30 napon belül – a magánszemély által megjelölt nyugdíj-előtakarékossági számlája javára teljesíti. Több ilyen számla esetén is csak egy számla jelölhető meg.”

(2) Az Szja tv. 44/B. §-a a következő új (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozat alapján átutalt összeget húsz százalékkal növelten kell a magánszemélynek arra az adóévre vonatkozó adóbevallásában bevallani, valamint az adóbevallás benyújtására előírt határidőig megfizetni, amely adóévben számára nyugdíj-előtakarékossági számlája (számlái) terhére nyugdíjszolgáltatásnak nem minősülő kifizetés (juttatás) történt.”

10. § (1) Az Szja tv. 48. §-ának (17) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(17) Ha a törvényben meghatározott mértékű végkielégítés, továbbá az állami végkielégítés megosztásának szabályát kell alkalmazni, mert a magánszemély a kifizetést megelőzően nem tett írásban nyilatkozatot a munkáltatónak a megosztás mellőzéséről, az említett végkielégítés összegéből – az (1)-(16) bekezdésben foglaltaktól eltérően – 18 százalék adóelőleget kell levonni.”

(2) Az Szja tv. 48. §-a a következő új (21) bekezdéssel egészül ki:

„(21) Az e § rendelkezései szerint megállapított adóelőleget az adózás rendjéről szóló törvénynek a személyi jövedelemadó-előleg munkáltatóra vonatkozó rendelkezése szerint kell megfizetni, azzal, hogy a rendelkezés alkalmazásában elszámolt adóelőlegként a magánszemély által a befizetésre nyitva álló határidőig megszerzett bevételt terhelő adóelőleg vehető figyelembe.”

11. § Az Szja tv. 49. §-ának (17) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(17) A magánszemély az adóbevallásában negyedéves bontásban – a negyedév utolsó hónapjának kötelezettségeként – vallja be azt az adóelőleget, amelynek megfizetésére a (15)-(16) bekezdés rendelkezései szerint a negyedévben maga köteles.”

12. § (1) Az Szja tv. 49/B. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A vállalkozói adóalap

a) az (1)-(7) bekezdés szerint megállapított jövedelem, de legalább

b) az adóévben az eladásra beszerzett áruk beszerzési értékével csökkentett, az (1) bekezdésben említett vállalkozói bevétel 2 százaléka.

Ha az egyéni vállalkozó külföldön is rendelkezik telephellyel (állandó bázissal), akkor a vállalkozói adóalapot – figyelemmel a (15) bekezdés rendelkezésére – úgy módosítja, hogy az ne tartalmazza a külföldi telephelynek betudható vállalkozói adóalapot, ha nemzetközi szerződés így rendelkezik.”

(2) Az Szja tv. 49/B. §-a a következő új (20) bekezdéssel egészül ki:

„(20) Nem kell a (8) bekezdés *b*) pontját alkalmazni a vállalkozói adóalap megállapítására

a) a tevékenység megkezdése évében és azt követő évben, ha a tevékenység megkezdését megelőző 36 hónapban a magánszemély egyéni vállalkozói tevékenységet nem folytatott;

b) abban az adóévben, amikor az egyéni vállalkozó évesített vállalkozói bevétele a megelőző adóév évesített vállalkozói bevételehez viszonyítva nem éri el a 75 százalékot;

c) az egyéni vállalkozó tevékenységi körét érintően az adóévben és/vagy a megelőző adóévben elemi kár következett be.”

13. § Az Szja tv. 53. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az (1) bekezdés *d*) pontjában említett üzletek a következők:

üzletkörü jelzőszám

„a) élelmiszer jellegű vegyes kiskereskedelem	1111-1114.
b) zöldség- és gyümölcsüzlet	1210.
c) hús, húskészítmény, baromfiüzlet	1220.
d) hal és halkészítmény üzlet	1230.
e) kenyér- és pékáruüzlet	1240.
f) gyógyhatású készítmények szaküzlete	1290.
g) festékek és lakkok üzlete	1362.
h) vegyi áruk üzlete	1410.
i) mezőgazdasági, méhészeti üzlet	1607.”

14. § Az Szja tv. 65. §-a és a § előtti cím helyébe a következő rendelkezés lép:

„*Kamatjövedelem*

65. § (1) Kamatjövedelemnek minősül – figyelemmel az *a)-d)* pontok rendelkezéseire is – a magánszemély által kamat címén megszerzett bevétel egésze, kivéve egyéni vállalkozó esetében az egyéni vállalkozó ilyenként bejelentett belföldi pénzforgalmi bankszámláján jóváírt, valamint egyébként az *a)-d)* pontokban nem említett, egyéni vállalkozói bevételként elszámolt kamatot.

a) Bármely hitelintézeti betétszámla (ideértve a takarékbetétről szóló törvényerejű rendeletben meghatározott takarékbetétet is), folyószámla, bankkártya-számla követelés-egyenlege esetében a magánszemély és a hitelintézet között fennálló szerződés (ideértve az üzletszabályzatot, kamatfeltételeket is) szerint megszolgált kamat minősül kamatjövedelemnek.

b) A nyilvánosan forgalomba hozott és forgalmazott, a tőkepiacról szóló törvény szerinti

ba) hitelviszonyt megtestesítő értékpapír esetében a magánszemély tulajdonosnak kamat címén fizetett – a *bb)* pontban nem említett – bevétel,

bb) hitelviszonyt megtestesítő értékpapír, befektetési jegy esetében a beváltáskor, visszaváltáskor, átruházáskor elért bevételből az árfolyamnyereségre irányadó rendelkezések szerint megállapított jövedelem

minősül kamatjövedelemnek.

c) Az *a)-b)* pont rendelkezéseitől eltérően, ha az *a)-b)* pont szerint megállapított kamatjövedelem olyan vagyoni érték (pl. a nyeresémbetételre kisorsolt tárgynyeresemény, az értékpapír), amelyből az adó levonása nem lehetséges, kamatjövedelemnek az az összeg minősül, amelyből az (2) bekezdés szerinti adó levonása utáni rész a vagyoni érték szokásos piaci értékével (a nyeresémalappal) egyezik meg.

d) A biztosítási szerződéshez fűződő maradékjogból, vagy a tíz évnél rövidebb lejáratú életbiztosítás egyösszegű lejáratú szolgáltatása címen, vagy a három évnél rövidebb lejáratú nyugdíjbiztosítás egyösszegű lejáratú szolgáltatása címen keletkező bevételből az a rész minősül kamatjövedelemnek, amely meghaladja a magánszemély, vagy javára más magánszemély által fizetett biztosítási díj (kivéve, ha azt a magánszemély, vagy a más magánszemély költségként elszámolta) összegét, vagy az adóköteles biztosítási díj összegét. Nem tekinthető azonban az említett bevételrész kamatnak, ha a biztosításra befizetett díj(ak) akár csak egy része e törvény szerint adómentesnek minősült.

(2) A kamatjövedelem után az adó mértéke 20 százalék, ennek megfelelően az (1) bekezdés *c)* pontjában említett esetben az adó a nyeresémalap egynegyede. Az adót – ha a kamatjövedelem

a) kifizetőtől származik – a megszerzés időpontjára a kifizető állapítja meg, vonja le, fizeti meg és vallja be

b) nem kifizetőtől származik – a magánszemély a megszerzés időpontjának negyedét követő hónap 12-éig állapítja meg és fizeti meg, továbbá az önadózásra vonatkozó rendelkezések szerint vallja be

a (3)-(4) bekezdések rendelkezései, valamint az adózás rendjéről szóló törvénynek a külföldi személyek egyes jövedelmei adózásának különös szabályai figyelembevételével.

(3) A külföldi pénznemben megszerzett kamatjövedelemből az adót ugyanazon külföldi pénznemben kell megállapítani, levonni és az MNB hivatalos, a megszerzés időpontjában érvényes devizaárfolyamán forintra átszámítva kell megfizetni. Az olyan külföldi pénznem esetében, amely nem szerepel az MNB hivatalos devizaárfolyam-lapján, az MNB által közzétett, euróban megadott árfolyamot kell az előzőeknek a forintra történő átszámításához figyelembe venni.

(4) E § alkalmazásában a megszerzés időpontja:

a) megszállt kamat esetében az a jóváírási nap, amikor a magánszemély és a hitelintézet között fennálló szerződés (ideértve az üzletszabályzatot is) szerint vállalt feltételek teljesültek,

b) nyereséget esetében a nyereség birtokba adásának napja,

c) az a)-b) pont alá nem tartozó esetben az átutalás vagy a postára adás vagy a magánszemély számára, javára történő birtokba adás napja.”

15. § Az Szja tv. a 67. §-t követően új 67/A. §-sal és a § előtti címmel egészül ki:

„Tőzsdei ügyletből származó jövedelem

67/A. § (1) Tőzsdei ügyletből származó jövedelem a tőkepiacról szóló törvény szerinti tőzsdén, valamint az Európai Unió bármely más tagállamában, továbbá a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) tagállamában működő tőzsdén a magánszemély által 2006. augusztus 31. napját követően kötött ügyletben az adóévben

a) átruházott értékpapír árfolyamnyeresége;

b) összetett ügylet vagy származtatott ügylet elszámolt nyeresége.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezésétől eltérően árfolyamnyereségnek minősül – az értékpapírnak az (1) bekezdésben említett ügyletben történő átruházása esetén – az értékpapír névértékéből, legfeljebb azonban az elért bevételből az a vagyoni érték, amely az átruházó magánszemélynél a 77/A. § (2) bekezdésének b) pontja, valamint – az (5) bekezdésében említett esetek kivételével – c) pontja alapján nem minősült bevételnek, csökkentve az értékpapír megszerzésére fordított érték és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségek összegével.

(3) A tőzsdei ügyletből származó jövedelmet – legfeljebb annak mértékéig – csökkenti az (1) bekezdésben említett tőzsdén a magánszemély által 2006. augusztus 31. napját követően kötött – az (1) bekezdésben említett – ügyletben az adóévben

a) átruházott értékpapírnak a megszerzésére fordított értéke és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségek együttes összegéből az a rész, amely meghaladja az átruházás ellenében kapott bevételt (árfolyamvesztés),

b) összetett ügyleten vagy származtatott ügyleten elszámolt veszteség,

c) az adóévet (első ízben a 2007. évet) megelőző évben vagy az adóévet (első ízben a 2008. évet) megelőző két évben az a)-b) pont szerinti összegnek az adott évben a tőzsdei

ügyletből származó jövedelmet meghaladó része (elhatárolt tőzsdei ügyletből származó veszteség) a magánszemély döntése szerinti megosztásban

(a továbbiakban együtt: tőzsdei ügyletből származó adóalap).

(4) A tőzsdei ügyletből származó adóalap után az adó mértéke 20 százalék.

(5) Az adóévben az (1) bekezdésben említett ügyletben bevételt szerző magánszemély köteles az adóévre bevallást benyújtani. Az adót a magánszemély az általa vezetett nyilvántartás alapján a tőzsdei ügyletről a befektetési szolgáltató által kiállított bizonylatok szerint állapítja meg. A nyilvántartásnak az e törvény szerint az értékpapírokra, értékpapírra vonatkozó jogokra előírt rendelkezései értelemszerű alkalmazásával ügyletenként tartalmaznia kell különösen az ügyletekben megszerzett bevételeket, az ügyletekhez kapcsolódó járulékos költségeket, az átruházott értékpapírok megszerzésre fordított értékét, az elszámolt ügyleti nyereséget (veszteséget).

(6) A tőzsdei ügyletről kiállított bizonylaton a külföldi pénznemben feltüntetett adatokat az MNB hivatalos, a teljesítés időpontjában érvényes devizaárfolyamán kell forintra átszámítani. Az olyan külföldi pénznem esetében, amely nem szerepel az MNB hivatalos devizaárfolyam-lapján, az MNB által közzétett, euróban megadott árfolyamot kell az előzőeknek a forintra történő átszámításához figyelembe venni. A kifizető a forintra átszámított adatokat a bizonylaton feltünteti.

(7) E § alkalmazásában:

a) összetett ügylet: olyan – a magánszemély által nem egyéni vállalkozóként kötött – tőzsdei ügylet, amelyet több tőzsdei ügylet (a részügyletek) összesített eredményére kötnek;

b) származtatott ügylet: olyan tőzsdei termékre – a magánszemély által nem egyéni vállalkozóként – kötött tőzsdei ügylet, amelynek értéke valamely más tőzsdei termék (így különösen áru, részvény, kötvény, részvényindex, deviza) árfolyamától függ;

c) ügyleten elszámolt nyereség: tőzsdei összetett ügylet esetében az ügylet egésze vagy az ügyletet alkotó egyes részügyletek alapján, tőzsdei származtatott ügylet esetében az ügylet alapján a magánszemélyt a megállapítás időpontjában megillető bevételek (a továbbiakban: ügyleti bevételek) együttes összegéből az a rész, amely meghaladja az ügylet, az ügyletet alkotó egyes részügyletek alapján vagy az ügylet teljesítése érdekében felmerült, a magánszemélyt terhelő, igazolt kiadások – (ideértve az ügylettel, az ügyletet alkotó egyes részügyletekkel összefüggésben nyújtott befektetési szolgáltatás ellenértékét is) – (a továbbiakban: ügyleti költségek) együttes összegét;

d) ügyleten elszámolt veszteség: az ügyleti költségek együttes összegéből az a rész, amely meghaladja a magánszemélyt a megállapítás időpontjában megillető ügyleti bevételek együttes összegét;

e) az ügyleten elszámolt nyereség (veszteség) megállapításának időpontja az ügylet megszűnésének (lezárásának) a napja, azzal, hogy ha a tőzsdei összetett ügyletet alkotó valamely részügylet úgy szűnik meg (zárul le), hogy ennek következtében a tőzsdei összetett ügylet is megszűnik (lezárul), akkor a tőzsdei összetett ügylet tekintetében a jövedelemszerzés időpontja a részügylet megszűnésének (lezárásának) a napja, és a le nem zárt részügyletet ettől az időponttól kezdve önálló ügyletnek kell tekinteni;

(8) Az árfolyamnyereség, az értékpapír megszerzésére fordított érték, az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költség és egyebek tekintetében értelemszerűen az árfolyamnyereségből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezések, valamint a tőzsde működési rendjét meghatározó szabályozások az irányadóak.

(9) A kifizető (befektetési szolgáltató) az adóévet követő január 31-éig adatot szolgáltat az állami adóhatósághoz a tőzsdei ügyletekről a magánszemély részére kiállított bizonylat tartalmáról. Az adatszolgáltatásnak tartalmaznia kell a magánszemély nevét, adóazonosító számát, valamint a magánszemély részére az adóévben általa kiállított bizonylatban feltüntetett összesített adatokat.

(10) E § rendelkezései helyett az árut átruházó magánszemély által a tőzsdei ügylet révén megszerzett bevétel adókötelezettségére az önálló tevékenységből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni, ha a tőzsdei ügylet (részügylet) áruval történő teljesítéssel szűnik meg.”

16. § (1) Az Szja tv. 69. §-a (1) bekezdésének *m)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/Természetbeni juttatás: /

„*m)* a kifizetőt

ma) úthasználatra jogosító bérlet, jegy juttatás,

mb) helyi és távolsági távbeszélő-szolgáltatás (SZJ 64.20.11 és 64.20.12), mobiltelefon-szolgáltatás (SZJ 64.20.13), továbbá az Internet-protokollt alkalmazó beszédcélú adatátvitel (SZJ 64.20.16-ból) szolgáltatás (az előbbi szolgáltatások együtt: telefonszolgáltatás)

magáncélú használata miatt – figyelemmel a (12) bekezdés rendelkezésére is – keletkező adóköteles bevétel;”

(2) Az Szja tv. 69. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az adóköteles természetbeni juttatás adója a (2) bekezdés szerint számított adóalap 54 százaléka.”

(3) Az Szja tv. 69. §-a a következő új (12) bekezdéssel egészül ki:

„(12) Az (1) bekezdés *m)* pontjában említett adóköteles bevétel a kifizetőt a juttatás, szolgáltatás miatt terhelő kiadásból a magáncélú használat értékének a magánszemély által meg nem térített része, azzal, hogy a magáncélú használat értéke a kifizetőt az említett juttatás, szolgáltatás miatt terhelő kiadásból úthasználatra jogosító bérlet, jegy esetében a díjköteles útszakaszon megtett út hosszából a magáncélú utazás arányával, telefonszolgáltatás esetében a forgalomarányos kiadás(ok)nak a tételes elkülönítésével és a nem forgalomarányos kiadásoknak a forgalomarányos kiadások magáncélú hányada értékével határozható meg; az előbbiek helyett választható, hogy a számlaértékből úthasználatra jogosító bérlet, jegy esetében 50 százalék, telefonszolgáltatás esetében 20 százalék számít adóköteles bevételnek.”

17. § Az Szja tv. 71. §-ának (4)-(5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A munkáltatónál adóköteles béren kívüli juttatás adója az (1) bekezdés szerint számított adóalap 54 százaléka.

(5) A munkáltatónál adóköteles béren kívüli juttatás után az adót a munkáltató az (1) bekezdésben meghatározott értékhatár túllépését követően az említett juttatás napjára – a munkaviszony évközben történő megszűnésekor az (1) bekezdés szerinti arányosított értékhatár túllépése esetén a munkaviszony megszűnése napjára – állapítja meg, és az adózás rendjéről szóló törvénynek a kifizetőre irányadó rendelkezései szerint fizeti meg és vallja be.”

18. § Az Szja tv. 77/C. §-ának (18) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(18) Ha a magánszemély által az elismert program keretében összesen megszerzett

a) az adóévben letétbe helyezett összes értékpapírnak a letétbe helyezés időpontjára és/vagy

b) az (1) bekezdés c) pontja szerint vételi, jegyzési vagy más hasonló jog gyakorlása révén megszerzett értékpapír(ok) esetében a jog gyakorlásának napjára

megállapított – ha a magánszemély az értékpapírt nem ingyenesen szerezte, akkor az értékpapír megszerzésére fordított értékkel csökkentett – együttes szokásos piaci értéke meghaladja az 500 ezer forintot, az adózó az (1)-(17) bekezdésben foglaltakat csak azokra az értékpapírokra alkalmazza, amelyeknek – a letétbe helyezés, illetőleg a joggyakorlás sorrendjében – összesített együttes (csökkentett) szokásos piaci értéke nem haladja meg az említett összeget. A magánszemély által elismert program keretében megszerzett többi értékpapírra a 77/A. § rendelkezései az irányadók. Ha a magánszemély az adóévben több elismert program keretében szerez értékpapírt, az említett összesség határ eléréséről haladéktalanul köteles tájékoztatni valamennyi program szervezőjét.”

19. § Az Szja tv. 1. számú melléklete az e törvény 1. számú melléklete szerint módosul.

II. Fejezet

A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény módosítása

20. § A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao.) 1. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„A Magyar Köztársaságban a jövedelem- és vagyonszerzésre irányuló, vagy azt eredményező gazdasági tevékenység (a továbbiakban: vállalkozási tevékenység) alapján e törvényben meghatározott társasági adó kötelezettségnek - a közkiadásokhoz való hozzájárulás alkotmányos előírására tekintettel - e törvény rendelkezései szerint kell eleget tenni, figyelemmel az adózás rendjéről szóló törvényben foglaltakra is.”

21. § A Tao. 2. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép::

„(4) Külföldi illetőségű adózó a külföldi személy, ha belföldi telephelyen végez vállalkozási tevékenységet, feltéve, hogy az üzletvezetésének helyére tekintettel nem tekinthető belföldi illetőségű adózónak (a továbbiakban: külföldi vállalkozó).”

22. § A Tao. 4. §-a a következő 5. ponttal egészül ki:

/E törvény alkalmazásában/

„5. bejelentett részesedés: a belföldi jogszabályok alapján létrejött jogi személyben, jogi személyiséggel nem rendelkező társas cégben és külföldi személyben szerzett részesedés, feltéve, hogy összege eléri legalább a jegyzett tőke 30 százalékát és az adózó a részesedés megszerzését – a szerzésre vonatkozó szerződés csatolásával – a szerzést követő 30 napon belül bejelenti az adóhatóságnak; a határidő elmulasztása esetén igazolási kérelem előterjesztésének nincs helye;”

23. § (1) A Tao. 5. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) E törvénynek a jogutódra vonatkozó rendelkezéseit a kiválással (ide értve azt is, ha a társaságtól megváló tag a társasági vagyon egy részével más, már működő társasághoz, mint átvevő társasághoz csatlakozik) és a részleges átalakulással létrejövő adózónak, a jogelődre vonatkozó rendelkezéseit kiválás esetén a fennmaradó adózónak és a részlegesen átalakuló szövetkezetnek is alkalmaznia kell.”

(2) A Tao. 5. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Az alapítvány, a közalapítvány, a társadalmi szervezet, a köztestület, a felsőoktatási intézmény, a közhasznú társaság és a szociális szövetkezet a közhasznú szervezetre, kiemelkedően közhasznú szervezetre vonatkozó rendelkezéseket először abban az adóévben alkalmazhatja, amely évben ilyen szervezetként besorolást nyert. Az adózó nem alkalmazhatja a közhasznú szervezetre, kiemelkedően közhasznú szervezetre vonatkozó rendelkezéseket - kivéve a törlés napjáig az igazolás kiadását - abban az adóévben, amelyben a közhasznúsági nyilvántartásból törölték. A közhasznú besorolás adóéven belüli változása esetén - kivéve az átsorolás napjáig az igazolás kiadását – az adóév utolsó napján érvényes besorolásnak megfelelő rendelkezéseket kell az adóév egészére alkalmazni.”

24. § A Tao. 6. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő (5)-(6) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az alapítvány, a közalapítvány, a társadalmi szervezet, a köztestület, az egyház, a lakásszövetkezet, az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár, a célszervezet, az MRP, a közhasznú társaság, a közhasznú, a kiemelkedően közhasznú szervezetként besorolt felsőoktatási intézmény, a szociális szövetkezet, továbbá a vízitársulat és a külföldi vállalkozó az (1)-(2) bekezdés rendelkezéseit a 9-14. §-ok figyelembevételével alkalmazza.

(5) Ha az adózó (1) bekezdés szerinti adóalapja nem éri el az adóévben az eladott áruk beszerzési értékével és a külföldi telephely bevételével csökkentett összes bevétele 2 százalékát, akkor az adóalap ez utóbbi összeg.

(6) Nem kell az (5) bekezdés rendelkezését alkalmazni az adózónak

a) az előtársasági adóévben és az azt követő adóévben, vagy

b) ha a 2. § (2) bekezdésének e)-h) pontja, vagy a (3) bekezdése alapján adóalany, illetve, ha szociális szövetkezet, iskolaszövetkezet vagy közhasznú, kiemelkedően közhasznú nonprofit gazdasági társaság, vagy

c) ha az adóévben az évesített árbevétele a megelőző adóév évesített árbevételének a 75 százalékát nem éri el, vagy

d) ha az adóévben vagy a megelőző adóévben elemi kár sújtotta.”

25. § (1) A Tao. 7. §-a (1) bekezdésének gy) pontja helyében a következő rendelkezés lép:

/Az adózás előtti eredményt csökkenti:/

„gy) a tagnál (részvényesnél, üzletrész-tulajdonosnál) a kivezetett (részben kivezetett) részesedésnek – ideértve az előtársasággal szemben a vagyoni hozzájárulás alapján kimutatott követelést is, de ide nem értve az ellenőrzött külföldi társaságban lévő részesedést – a (10) bekezdés szerinti értékét meghaladóan a kivezetés miatt az adóévben elszámolt bevétel, ha

a) a tulajdoni részesedést jelentő befektetés jogutód nélküli megszűnés, jegyzett tőke tőke kivonás útján történő leszállítása vagy kedvezményezett átalakulás következtében szűnt meg, illetve csökkent,

b) a bejelentett részesedés kivezetése értékesítés miatt következett be, feltéve, hogy a részesedést az adózó az értékesítést megelőzően legalább két éven át folyamatosan birtokolta,”

(2) A Tao. 7. §-a (8) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/Az (1) bekezdés ly) pontja alkalmazásakor:!

„c) az adózó nem csökkentheti adózás előtti eredményét a jogszabály vagy nemzetközi szerződés alapján kapott támogatás, juttatás, térítés nélküli eszközátvétel (kivéve az általános forgalmi adóról szóló törvény szerinti árumintát), elengedett kötelezettség és átvállalt tartozás esetében, a szerződésen alapuló - konkrét termékhez, anyaghoz, áruhoz, szolgáltatásnyújtáshoz közvetve kapcsolódó, nem számlázott - utólag kapott engedmény szerződés szerinti összegével, valamint a szerződésben meghatározott fizetési határidőn (esedékességen) belül történt pénzügyi rendezés esetén kapott - legfeljebb a késedelmi kamattal arányos, nem számlázott - engedmény összegével;”

(3) A Tao. 7. §-ának (10) bekezdése a következő c) alponttal egészül ki:

/Az (1) bekezdés gy) pontjának alkalmazásakor a kivezetett részesedés értéke/

„c) a részesedés könyv szerinti értéke, ha a bejelentett részesedés kivezetése értékesítés miatt következett be.”

(4) A Tao. 7. §-ának (12) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(12) Az (1) bekezdés zs) pontja szerinti összeg nem haladhatja meg az adózás előtti eredményt, és nem lehet több 30 millió forintnál. Ennek az összegnek a 19. § (1) bekezdése szerinti adókulccsal számított értéke az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában, az adózó választása szerint

a) az adóévben igénybe vett csekély összegű (*de minimis*) támogatásnak, vagy

b) az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásra történő alkalmazásáról szóló 70/2001/EK rendelet 4. cikkében foglalt támogatásnak minősül.”

26. § (1) A Tao. 8. §-a (1) bekezdésének m) pontja helyében a következő rendelkezés lép:

/Az adózás előtti eredményt növeli:!

„m) az adózónál

a) az ellenőrzött külföldi társaságban lévő részesedésre az adóévben ráfordításként elszámolt értékvesztés, árfolyamvesztés, valamint e részesedés bármely jogcímen történő kivezetése következtében elszámolt ráfordításnak az elszámolt bevételt meghaladó része, vagy

b) a bejelentett részesedéshez kapcsolódó, az adóévben ráfordításként elszámolt értékvesztés, árfolyamvesztés, a részesedés bármely jogcímen történő kivezetése (ide nem érte az átalakulás miatti elszámolást) következtében elszámolt ráfordításnak az elszámolt bevételt meghaladó része,”

(2) A Tao. 8. §-a (1) bekezdésének n) pontjának felvezető rendelkezése helyébe a következő rendelkezés lép:

/Az adózás előtti eredményt növeli:!

„n) az adóévben visszafizetési kötelezettség nélkül adott támogatás, juttatás, véglegesen átadott pénzeszköz és térítés nélkül átadott eszköz könyv szerinti értéke (kivéve az általános forgalmi adóról szóló törvény szerinti árumintát), az átvevő által meg nem térített általános forgalmi adó, valamint az adózó által átvállalt kötelezettségnek az adóévi adózás előtti

eredmény terhére elszámolt összege, az adóévben térítés nélkül nyújtott szolgáltatás bekerülési értéke, figyelemmel a (4) bekezdésben foglaltakra, kivéve, ha”

27. § (1) A Tao. 9. §-ának címe helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az alapítvány, a közalapítvány, a társadalmi szervezet, a köztestület, az egyház, a lakásszövetkezet, az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár, a közhasznú, kiemelkedően közhasznú szervezetként besorolt felsőoktatási intézmény adóalapjának megállapítása”

(2) A Tao. 9. §-a (2) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép

/Csökkenteni kell az adózás előtti eredményt/

„*b)* a közhasznú szervezetként, a kiemelkedően közhasznú szervezetként besorolt alapítványnak, közalapítványnak, társadalmi szervezetnek, köztestületnek és felsőoktatási intézménynek vállalkozási tevékenysége adózás előtti nyereségének 20 százalékával;”

(3) A Tao. 9. §-a (3) bekezdése *c)* pontjának felvezető rendelkezése és *ca)* alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/Növelni kell az adózás előtti eredményt

„*c)* az alapítványnak, a közalapítványnak, a társadalmi szervezetnek, a köztestületnek és a közhasznú, kiemelkedően közhasznú szervezetként besorolt felsőoktatási intézménynek az általa kiállított - az adózó részére az adózás előtti eredmény csökkentésére, a magánszemély részére adókedvezményre - jogosító igazolásban feltüntetett kapott adománynak a

ca) teljes összegével, ha az adóév utolsó napján az állami vagy önkormányzati adóhatóságnál nyilvántartott adótartozása van.”

28. § A Tao. 10. §-a előtti cím és a 10. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az iskolaszövetkezet adóalapja

10. § (1) Az iskolaszövetkezet adóalapja az adóévre jóváhagyott osztalék, részesedés, továbbá a (6) bekezdés szerint nyilvántartott, adómentesen képződött eredménytartalékból osztalék, részesedés címen jóváhagyott összeg, valamint a jegyzett tőke leszállítása, a tagi jogviszony megszűnése következtében az adóévben keletkezett kötelezettségek együttes összege (a továbbiakban: megállapított osztalék), módosítva a (2)-(5) bekezdésben, továbbá a 18. és 28. §-okban, valamint - figyelemmel a (2)-(3) bekezdésre - a VII. fejezetben foglaltakkal.

(2) A megállapított osztalékot csökkenti a 7. § (1) bekezdésének *r)* és *t)* pontjában meghatározott összeg, továbbá az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár részére történt közérdekű kötelezettségvállalás alapján a 7. § (1) bekezdésének *z)* pontja és 7. § (5) bekezdésének *a)* pontja szerint megállapított érték.

(3) A megállapított osztalékot növeli a 8. § (1) bekezdésének *d)*, *e)*, *j)*, *m)* és *n)* pontja és a 8. § (4)-(5) bekezdése alapján meghatározott összeg, valamint a behajthatatlan követelésnek nem minősülő elengedett követelés.

(4) Az iskolaszövetkezet jogutód nélküli megszűnése esetén az adó alapja a 6. § (1) bekezdése szerint meghatározott összeg, növelve a (6) bekezdés szerint nyilvántartott, adómentesen képződött eredménytartalék összegével.

(5) Az iskolaszövetkezet átalakulása esetén a jogutódnak - ha nem minősül iskolaszövetkezetnek - meg kell növelnie az adó alapját a jogelődnél adómentesen képződött eredménytartalék összegével.

(6) Az iskolaszövetkezetnek az adózottan és az adómentesen képződött eredménytartalékról külön nyilvántartást kell vezetnie. Ennek során adózottan képződött eredménytartaléknak kell tekinteni a 2004. évi nyitómérlegben szereplő eredménytartalékot, továbbá azt az eredménytartalékot, amely abban az adóévben képződött, amelyben az adózó nem minősült iskolaszövetkezetnek. Az eredménytartalék állományának csökkenését a megelőző évi nyilvántartás alapján számított arányt figyelembe véve kell megosztani az adózottan és adómentesen képzett eredménytartalék között. Tőkeleszállításkor, a tagi jogviszony megszűnésekor a tag részére kiadott vagyon értékét az adózottan képzett eredménytartalék csökkentéseként, ha az arra nem nyújt fedezetet, akkor a fennmaradó részt az adómentesen képzett eredménytartalék terhére kell elszámolni.

(7) Iskolaszövetkezetek egyesülése, szétválása esetén a (6) bekezdés szerint nyilvántartott eredménytartalékot - az átalakulás formájától függően - összesítéssel, illetve megosztással kell megállapítani, majd ezt az értéket csökkenteni kell az átalakulással létrejött társaságban részt venni nem kívánó tag részére kiadásra kerülő eszközök és kötelezettségek értékének különbözetével. A csökkentést először az adózottan képzett eredménytartalék terhére kell elszámolni úgy, hogy az ne váljon negatívvá, a fennmaradó rész az adómentesen képzett eredménytartalékot csökkenti.

(8) E § alkalmazásában az eredménytartalékkal esik egy tekintet alá a jegyzett tőkének az a része is, amely az eredménytartalék terhére történő felemeléséből származik, valamint a tőketartaléknak a pozitív összevont átértékelési különbözetből származó része. Ha az adózó a jegyzett tőkét leszállítja, azt kell feltételezni, hogy a tőkeleszállítás - az eredménytartalékból megvalósított tőkeemelés összegéig - jegyzett tőkének az eredménytartalékból származó részéből történt.”

29. § A Tao. 13. §-a a következő (6)-(7) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Ha a közhasznú társaság célszervezetnek minősülő adózó jogutódja, akkor az adómentesen képződött saját tőke javára számolja el az átalakulást megelőző adóév utolsó napján a célszervezetnél adómentesen nyilvántartott eredménytartalék összegét.

(7) A szociális szövetkezet az adóalapot az (1)-(5) bekezdés megfelelő alkalmazásával állapítja meg azzal, hogy adózottan képződött saját tőkének kell tekintenie a szociális szövetkezeti működésének megkezdését megelőző napon kimutatott saját tőkét.,,

30. § A Tao. a következő címmel és 13/A. §-sal egészül ki:

„A közhasznú, a kiemelkedően közhasznú nonprofit gazdasági társaság és a szociális szövetkezet adóalapja

13/A. § (1) A közhasznú, a kiemelkedően közhasznú jogállással rendelkező nonprofit gazdasági társaság adóalapja az adózás előtti eredmény, csökkentve a 7. § (1) bekezdésének a), b), c), cs), d), g), gy), i), j), l), ly), m), n), o), p), r), t), u) és v) pontjaiban és a 7. § (3), (8), (10), (18) bekezdésében foglaltakkal, valamint az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár részére történt közérdekű kötelezettségvállalás alapján a 7. § (1) bekezdésének z) pontja és 7. § (5) bekezdésének a) pontja szerint megállapított értékkel, növelve a 8. § (1) bekezdésének a), b), d), e), gy), h), j), m), n), o), p) és r) pontjaiban, valamint a 8. § (4)-(5) bekezdésében foglaltakkal, továbbá az előzőeket figyelembe véve alkalmazza a 16., 18. és a 28. §-ok, valamint a VII. fejezet rendelkezéseit.

(2) A közhasznú, a kiemelkedően közhasznú nonprofit gazdasági társaságnak az (1) bekezdésben foglaltak mellett növelnie kell az adózás előtti eredményét

a) jogutód nélküli megszűnése esetén, a tagsági viszony megszűnésekor, vagy a jegyzett tőke leszállításakor a társaság tagja részére kiadott vagyonnak a (3) bekezdés szerinti nyilvántartásban adózott saját tőkeként kimutatott értéket meghaladó részével,

b) egyesülése, szétválása esetén a jogutódnál – akkor, ha az átalakulás miatt a jogelőd bármely tagjával szemben vagyonyhianyad-kiadási kötelezettsége keletkezik – az (5) bekezdés szerint az adómentesen képzett saját tőke csökkentéseként elszámolt összeggel,

c) a közhasznú, a kiemelkedően közhasznú jogállásának megszűnése adóévében, illetve a jogutódnak, ha nem rendelkezik közhasznú, kiemelkedően közhasznú besorolással, első adóévében a (3) bekezdés szerint nyilvántartott adómentesen képzett saját tőke összegével,

d) az adózó részére adózás előtti eredmény csökkentésére, a magánszemély részére adókedvezményre jogosító igazolásban feltüntetett kapott adomány összegével, ha az adóév utolsó napján az állami vagy önkormányzati adóhatóságnál nyilvántartott adótartozása van.

(3) A (2) bekezdés *a)* pontjának alkalmazásához a közhasznú, a kiemelkedően közhasznú nonprofit gazdasági társaság (értékelési tartalék nélküli) saját tőkéjének az évenkénti változását köteles megbontani adózott és adómentesen képzett részekre, és ennek figyelembevételével meghatározni az adóévi (értékelési tartalék nélküli) saját tőke záró állományának az adózottan és az adómentesen képzett részét. Az adóévi változásból az adómentesen képződött rész javára (terhére) jutó értéket az adóévi kedvezményezett tevékenység bevételeinek az összes bevételhez viszonyított arányával számítva kell meghatározni. Az évenkénti változás megbontásakor figyelmen kívül kell hagyni a jegyzett tőkének, a tőketartaléknak, az eredménytartaléknak alapítás, tőkeemelés vagy tőkeleszállítás miatti változását, ugyanakkor a jogutódnak az átalakulást követő első adóévben figyelembe kell vennie az összevont átértékelési különbözet értékét. Az alapítás és a tőkeemelés során a jegyzett tőke és a tőketartalék növekedéseként megjelenő tagi hozzájárulást az adózottan képzett saját tőke javára kell elszámolni. A tőkeleszállításkor a társaság tagja részére kiadott vagyon értékét az adózottan képzett saját tőke csökkentéseként, ha az arra nem nyújt fedezetet, akkor a fennmaradó részt az adómentesen képzett saját tőke terhére kell elszámolni. Ha a gazdasági társaság közhasznú, kiemelkedően közhasznú nonprofit gazdasági társaságként folytatja tevékenységét, akkor a közhasznú nyilvántartásba vétele napját megelőző napon kimutatott saját tőkét - az összevont átértékelési különbözet kivételével - az adózottan képzett saját tőke javára kell elszámolni, kivéve az e törvény valamely rendelkezése alapján adómentesen képzett eredménytartalékot, vagy adómentesen képzett saját tőkét, amelyet továbbra is adómentesen nyilvántartott saját tőkeként kell kimutatni.

(4) Közhasznú, kiemelkedően közhasznú nonprofit gazdasági társaságok egyesülése, szétválása esetén a (3) bekezdés szerint nyilvántartott adózottan képződött saját tőkét - az átalakulás formájától függően - összesítéssel, illetve megosztással kell megállapítani, majd ezt az értéket

a) növelni kell az átalakulással egyidejűleg belépő új (külső) tag vagyoni hozzájárulásával, vagy a meglévő tag pótlólagosan teljesítendő vagyoni hozzájárulása miatti saját tőke növekedés értékével,

b) csökkenteni kell az átalakulással létrejött társaságban részt venni nem kívánó tag részére kiadásra kerülő eszközök és kötelezettségek értékének különbözete miatti saját tőke csökkenéssel, azonban e csökkentés miatt a nyilvántartott érték nem lehet negatív.

(5) Közhasznú, kiemelkedően közhasznú nonprofit gazdasági társaságok egyesülése, szétválása esetén a (3) bekezdés szerint nyilvántartott adómentesen képződött saját tőkét - az

átalakulás formájától függően - összesítéssel, illetve megosztással kell megállapítani, majd ezt az értéket csökkenteni kell az átalakulással létrejött társaságban részt venni nem kívánó tag részére kiadásra kerülő eszközök és kötelezettségek értékének különbsége miatti saját tőke csökkenés értékének a (4) bekezdés b) pontja szerint figyelembe nem vett részével.

(6) A szociális szövetkezet az adóalapot az (1)-(5) bekezdés megfelelő alkalmazásával állapítja meg azzal, hogy adózottan képződött saját tőkének kell tekintenie a szociális szövetkezeti működésének megkezdését megelőző napon kimutatott saját tőkét.,,

31. § (1) A Tao. 16. §-a (1) bekezdésének c) pontja a következő ci)-ck) pontokkal egészül ki:

/Az adózó

c) jogutód nélküli megszűnésekor/

„ci) az adózás előtti eredményt módosítja a 7. § (1) bekezdés *dzs*) és a 8. § (1) bekezdés *dzs*) pontja szerint még el nem számolt adózás előtti eredményt csökkentő, növelő tétel,

cj) az adózás előtti eredményt módosítja a (11) és (14) bekezdés alapján vállalt kötelezettség azon részével, amelyet az adózás előtti eredménynél még nem vett figyelembe,

ck) az adózás előtti eredményt módosítja a 18. § előírása alapján megállapított összegnek az a része, amelyet az adózó még nem vett figyelembe az adózás előtti eredményének módosításakor.”

(2) A Tao. 16. §-a (2) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/Az adózó átalakulásakor/

„a) a jogelődnél - ha az átalakulás nem minősül kedvezményezett átalakulásnak - az adózás előtti eredményt csökkenti az az összeg, amellyel az immateriális javak és a tárgyi eszközök együttes számított nyilvántartási értéke meghaladja együttes könyv szerinti értéküket, növeli az az összeg, amellyel az együttes könyv szerinti érték az együttes számított nyilvántartási értéket meghaladja; kiválás és részleges átalakulás esetén a jogelőd e rendelkezéseket az átalakulás adóévében és csak a jogutód részére a végleges vagyonmérleg alapján átadott eszközökre alkalmazza;”

32. § A Tao. 17. §-a a következő (12) bekezdéssel egészül ki:

„(12) Amennyiben az adózó adókötelezettsége a felszámolási eljárás (annak megfelelő más eljárás) befejezését követő napon folytatódik, az adózó az (1)-(3) bekezdésben, illetve a VII. fejezetben foglaltakat alkalmazza a felszámolás kezdő napját megelőző napig keletkezett, és az adózás előtti eredmény csökkentéseként még nem érvényesített elhatárolt veszteségre, azzal, hogy a felszámolási időszak egy adóévnek minősül.”

33. § (1) A Tao. 20. §-a (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/Nem kell az adót megfizetnie/

„b) a közhasznú társaságnak és a szociális szövetkezetnek az (5) bekezdésben foglaltak szerinti adóalapra számított adónak olyan része után, amelyet a 6. számú melléklet C) fejezete alapján megállapított kedvezményezett tevékenységből elért bevétel képvisel az összes bevételen belül;”

(2) A Tao. 20. §-a (1) bekezdése a következő *d)* és *e)* ponttal egészül ki:

/Nem kell az adót megfizetnie/

„*d)* a vízitársulatnak az (5) bekezdésben – 2009. július 1-jétől a (6) bekezdésben – foglaltak szerinti adóalapra számított adónak olyan része után, amelyet a közfeladatként végzett tevékenységből elért bevétele képvisel az összes bevételen belül,

e) a közhasznú, a kiemelkedően közhasznú nonprofit gazdasági társaságnak és a szociális szervezetnek a (6) bekezdésben foglaltak szerinti adóalapra számított adónak olyan része után, amelyet a 6. számú melléklet E) fejezete alapján megállapított kedvezményezett tevékenységből elért bevétele képvisel az összes bevételen belül.”

(3) A Tao. 20. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A közhasznú társaság, a szociális szervezet és a vízitársulat az adókedvezményeket az adómentességgel csökkentett adó arányában érvényesítheti.”

(4) A Tao. 20. §- a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az (1) bekezdés *e)* pontja és – 2009. július 1-jétől – a *d)* pontja alkalmazásában adóalap a 13/A. § szerint megállapított adóalap, csökkentve a 8. § (1) bekezdés *n)* pontja és a 13/A. § (1) bekezdés *a)-b)* és *d)* pontjában meghatározott összeggel, növelve az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár részére történt közérdekű kötelezettségvállalás alapján a 7. § (1) bekezdésének *z)* pontja és a 7. § (5) bekezdésének *a)* pontja szerint megállapított értékkel.”

34. § A Tao. 22/A. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az *e)* § alapján igénybe vett adókedvezmény adóévenként nem haladhatja meg a 6 millió forintot. Az adózó által igénybe vett adókedvezmény összege az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában az adózó választása szerint

a) az adóévben igénybe vett csekély összegű (*de minimis*) támogatásnak, vagy

b) az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásra történő alkalmazásáról szóló 70/2001/EK rendelet 4. cikkében foglalt támogatásnak minősül.”

35. § (1) A Tao. 22/B. §- a (1) bekezdésének *h)* pontját követő rendelkezése helyébe a következő rendelkezés lép:

/Az adózó adókedvezményt vehet igénybe a/

„üzembe helyezése és a kormányrendeletben foglaltak szerinti üzemeltetése esetén, feltéve, hogy a beruházás új létesítmény létrehozatalát, meglévő létesítmény bővítését vagy – az alapkutatót, alkalmazott kutatót vagy kísérleti fejlesztést szolgáló beruházást kivéve – az előállított termék, a nyújtott szolgáltatás, illetve a termelési, szolgáltatási folyamat alapvető változását eredményezi;”

(2) A Tao. 22/B. §- a (2) bekezdés helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adókedvezményt az adózó e törvény és a kormányrendelet előírása alapján maga állapítja meg. A kormányrendeletben meghatározott időtartam alatt összevonandó, jelenértéken 100 millió eurónak megfelelő forintösszeget meghaladó – kormányrendeletben meghatározott – elszámolható költség esetén az adózó az adókedvezményt a Pénzügyminisztériumhoz benyújtott kérelemre hozott határozat alapján veheti igénybe.”

(3) A Tao. 22/B. §- a (3) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/Az adókedvezmény igénybevételének feltétele, hogy az adózó a beruházás megkezdése előtt/

„*b)* az adókedvezmény iránti kérelmet a kormányrendeletben meghatározott tartalommal és formában benyújtja a Pénzügyminisztériumhoz, ha az adókedvezmény a Pénzügyminisztérium határozata alapján vehető igénybe.”

(4) A Tao. 22/B. §- a (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) Az adózó által igénybe vett adókedvezmény, valamint a visszafizetési kötelezettség nélkül kapott (járó), a kormányrendeletben meghatározott más állami támogatás együttes összege jelenértéken nem haladhatja meg a bejelentett, engedély esetén a határozatban megállapított, de legfeljebb jelenértéken a ténylegesen felmerült, elszámolható költség összegére vetített, a kormányrendeletben meghatározott aránnyal számított értéket.”

(5) A Tao. 22/B. §- a (9) bekezdésének *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/Az (1) bekezdés a)-b) pontja szerinti beruházás esetén az adókedvezmény igénybevételének további feltétele, hogy az adókedvezmény első igénybevételének adóévét követő négy adóévben/

„*a)* az adózó által foglalkoztatottak átlagos állományi létszáma legalább 150 fővel - ha az adózó a beruházást a kormányrendeletben meghatározott kedvezményezett települési önkormányzat közigazgatási területén helyezi üzembe és üzemelteti, legalább 75 fővel - meghaladja a beruházás megkezdését megelőző adóévben foglalkoztatottak átlagos állományi létszámát, vagy”

(6) A Tao. 22/B. §- a (12) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/Az (1) bekezdés h) pontja szerinti munkahelyteremtést szolgáló beruházás esetén az adókedvezmény igénybevételének további feltétele, hogy az adókedvezmény első igénybevételének adóévét követő harmadik adóévben és az azt követő négy adóévben/

„*b)* a foglalkoztatottak átlagos állományi létszáma a beruházás megkezdését megelőző adóévben foglalkoztatottak átlagos állományi létszámát, ha

ba) az adózó a beruházást a kormányrendeletben meghatározott kedvezményezett települési önkormányzat közigazgatási területén helyezi üzembe és üzemelteti, akkor nagyvállalkozásnál 150 fővel, középvállalkozásnál 75 fővel, kisvállalkozásnál 15 fővel,

bb) az adózó a beruházást a kormányrendeletben meghatározott leghátrányosabb 48 kistérség települési önkormányzatának közigazgatási területén helyezi üzembe és üzemelteti, akkor nagyvállalkozásnál 20 fővel, kis- és középvállalkozásnál 5 fővel,

bc) a ba)-bb) pontban megnevezetten kívüli települési önkormányzat közigazgatási területén helyezi üzembe és üzemelteti, akkor nagyvállalkozásnál 300 fővel, középvállalkozásnál 150 fővel, kisvállalkozásnál 30 fővel,

haladja meg, azzal, hogy a rendelkezések alkalmazásában a vállalkozás méretét a bejelentés, illetve a kérelem benyújtását megelőző hónap utolsó napján érvényes besorolás szerint kell figyelembe venni.,,

(7) A Tao. 22/B. §- a (13) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(13) Mezőgazdasági termékek feldolgozását és forgalmazását szolgáló, az (1) bekezdés a)-c), valamint h) pontja szerinti beruházás esetén az adókedvezmény igénybevételének további feltételeit a kormányrendelet tartalmazza.”

(8) A Tao. 22/B. §- a (17) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(17) Az adózó a kormányrendeletben meghatározott adatokat társasági adóbevallásában beruházásonként feltünteti.”

(9) A Tao. 22/B. §- a (19) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(19) Ha a Pénzügyminisztérium határozatban engedélyezi az adókedvezményt, azt az illetékes minisztérium véleményét figyelembe véve hozza meg. Az engedély kiadása előtt – ha szükséges – megkéri az Európai Bizottság hozzájárulását. A határozatot a benyújtását, hiánypótlási felhívás esetén a hiánypótlást követő 60 napon belül kell meghozni. A határidő egy alkalommal, legfeljebb 60 nappal meghosszabbítható.”

36. § A Tao. 26. §-ának (11) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(11) Nem kell az (1)-(10) bekezdés rendelkezéseit alkalmaznia az adózónak megszűnésekor, valamint, ha adóbevallást a cégbejegyzési eljárás befejezése miatt ad be, továbbá az MRP-nek, a közhasznú társaságnak, a vízitársulatnak, az alapítványnak, a közalapítványnak, a társadalmi szervezetnek, a köztisztviselőnek, az egyháznak, a lakásszövetkezetnek, a közhasznú szervezatként, kiemelkedően közhasznú szervezatként besorolt felsőoktatási intézménynek, az önkéntes kölcsönös biztosítópénztárnak, a szociális szövetkezetnek és az iskolaszövetkezetnek.”

37. § A Tao. 1., 3., 5. és 6. számú melléklete e törvény **2-5** számú melléklete szerint módosul.

III. Fejezet

Az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvény módosítása

38. § Az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Eva tv.) 2. §-a a következő új (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A (3) bekezdés *a*) pontja szerinti folyamatos tevékenység végzésére és az *e*) pontban meghatározott bevétel elérésére irányuló feltétel nem vonatkozik arra a magánszemély egyéni vállalkozóra, aki tevékenységét ügyvédként, szabadalmi ügyvivőként, vagy szolgálatát közjegyzőként, önálló bírósági végrehajtóként szünetelteti, továbbá arra, aki a családok támogatásáról szóló törvényben meghatározott gyermekgondozási segélyben vagy a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló törvényben meghatározott gyermekgondozási díjban részesül.”

39. § Az Eva tv. 6. § (3) bekezdése a következő új *e*) ponttal egészül ki:

„*e*) a jogszabályi kötelezettség alapján visszafizetett támogatás összege.”

40. § Az Eva tv. 9. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„9. § Az eva a pozitív adóalap... százaléka.”

41. § Az Eva tv. 11. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az adóalany az adóév első három negyedévére negyedévenként az adóelőleget megállapítja, valamint az egyes negyedévekre megállapított adóelőleget az adóévre vonatkozó bevallásában bevallja. Az egyéni vállalkozó adóalanyának a bevallásában az adatokat forintban kell feltüntetnie, a jogi személy, a jogi személyiség nélküli gazdasági társaság bevallásában az adatokat az adózás rendjéről szóló törvény előírásainak megfelelően szerepelteti.”

42. § (1) Az Eva tv. 12. §-ának (4) és (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(4) Az adóalanyának az adóelőleget a december 20. napjáig az adóévi várható fizetendő adó összegére ki kell egészítenie.

(5) Az adóalany az adóévre megállapított evát – az adóévben már megfizetett adóelőlegek beszámításával – a bevallás benyújtására előírt határidőig megfizeti. Ha az adóévben már megfizetett adóelőlegek összege meghaladja az adóévre megállapított evát, a különbözetet az adóalany bevallásában, az igény (bevallás) beérkezésének napjától, de legkorábban a bevallás benyújtására előírt határidő napjától (esedékességtől) jogosult visszaigényelni.”

(2) Az Eva tv. 12. §-a a következő új (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az eva, az adóelőleg megfizetésének időpontja az a nap, amelyen az adózó belföldi pénzforgalmi bankszámláját az azt vezető hitelintézet megterhelte. Az (5) bekezdés szerint visszaigényelt különbözetet az adóhatóság az adóalany belföldi pénzforgalmi bankszámlájára utalja vissza.”

43. § Az Eva tv. 16/A. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az adóalany a szakképzési hozzájárulást - a (2)-(3) bekezdésben foglaltak figyelembevételével - negyedévenként (ideértve a negyedév első napjától az adóalanyiség megszűnésének napjáig terjedő időszakot is) megállapítja, valamint az egyes negyedévekre megállapított adóelőleget az adóévre vonatkozó eva bevallásában bevallja.”

44. § Az Eva tv. 17. §-ának (12) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

(12) Az adóalanyként lezárt adóévet figyelembe kell venni az olyan bevételt csökkentő kedvezmény, valamint adókedvezmény tekintetében, amelyet az adózó a személyi jövedelemadóról szóló törvény rendelkezései szerint meghatározott számú adóévben vehet igénybe.

45. § Az Eva tv. 18. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A (2) bekezdés szerinti összeg után a közkereseti társaság, a betéti társaság adót (az osztalék utáni adót kiváltó adó) fizet. Az osztalék utáni adót kiváltó adó a (2) bekezdés szerinti összeg 25 százaléka, amelyet az adózó az üzleti évre vonatkozó társaságiadó-bevallásában elkülönítetten bevall, és három egyenlő részletben, az üzleti évre és az üzleti évet követő két adóévre - de legkésőbb az e törvény szerinti adóalanyiségének utolsó adóévére - vonatkozó társaságiadó-bevallás, illetve evabevallás benyújtásával egyidejűleg megfizet.”

MÁSODIK RÉSZ

AZ ÁLTALÁNOS FORGALMI ADÓT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

IV. Fejezet

Az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény módosítása

46. § Az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (a továbbiakban: áfa-törvény) 13.§ (1) bekezdése a következő 41. ponttal egészül ki:

„41. adóbiztosíték: a 31/A. § szerinti adómentes termékimport feltételeinek teljesítése hiányában termékimport jogcímén keletkező adófizetési kötelezettség biztosítására szolgáló, az importált termékre vonatkozó adómértékkel kiszámított adó összegének megfelelő összeg, mely a közösségi vámjog végrehajtásáról szóló törvényben a vámbiztosíték nyújtására irányadó szabályok szerint nyújtható.”

47. § Az áfa-törvény 21. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a §-ban a számozás (1) bekezdésre változik:

„(2) Amennyiben az importáló, illetve az import adójogi megbízott

a) nem tesz eleget a 31/A.§ (1) bekezdés b) pontjában, illetve 31/A.§ (2) bekezdésében meghatározott feltételnek, az adófizetési kötelezettség termékimport után a másik tagállamba történő elfuvarozásra, eljuttatásra meghatározott határidő utolsó napját követő napon keletkezik;

b) nem tesz eleget a 31/A.§ (1) bekezdés a) pontjában meghatározott feltételnek, az adófizetési kötelezettség termékimport után azon a napon keletkezik, amikor az adóhatóság a feltétel fennállásának hiányáról a vámhatóságot értesítette.”

48. § Az áfa-törvény a következő új 31/A.§-sal egészül ki:

„*Közösségen belüli adómentes termékértékesítéshez kapcsolódó adómentes termékimport*”

31/A. § (1) Mentés az adó alól azon termék importja, amely rendeltetési helye a Közösség másik tagállama, feltéve, hogy

a) az importáló az importált terméket a 29/A.§ a)-d) pontja szerint adómentesen értékesíti, valamint

b) az importált terméket a vámjogi szabadforgalomba bocsátásról szóló határozat közlésének napját követő 30 napon belül belföldről másik tagállamba igazoltan elfuvarozza, eljuttatja, továbbá

c) az importáló - az (5)-(6) bekezdésben meghatározott eltérésekkel - adóbiztosítékot nyújt.

(2) Az (1) bekezdés b) pontja szerinti határidőt a vámhatóság indokolt esetben, egy alkalommal legfeljebb 30 nappal meghosszabbíthatja, melyről határozatot hoz. A határidő meghosszabbítását a vámhatóság feltételekhez – így különösen ismételt árubemutatói kötelezettséghez – kötheti.

(3) A 46.§ (3) bekezdés szerinti engedéllyel nem rendelkező adóalany esetén a vámhatóság határozattal megállapítja az adót, ha

a) az importáló, illetve az import adójogi megbízott a termék kivitelére rendelkezésre álló határidő lejártától számított 15 napon belül nem igazolja a vámhatóságnak, hogy az importált terméket a meghatározott határidőn belül másik tagállamba elfuvarozta, egyéb módon eljuttatta;

b) az adóhatóság értesíti a vámhatóságot, hogy az importáló, illetve az import adójogi megbízott nem tett eleget a 31/A.§ (1) bekezdés a) pontjában foglalt feltételnek.

(4) Az (1) bekezdés a) pontjában foglalt feltételeket az importálónak, illetve az import adójogi megbízottnak a vámjogi szabadforgalomba bocsátásra irányuló árunyilatkozat megtételekor

a) kereskedelmi okmányok – így például az importált termék értékesítésére vonatkozó szerződés - bemutatásával, továbbá

b) belföldi közösségi adószámának, valamint a vevő nevének, címének, a vevőnek a termék rendeltetési helye szerinti tagállambeli közösségi adószámának (áfa azonosító számának), illetve a 29/A.§ d) pontja szerinti adómentes értékesítés esetén az importálónak a termék rendeltetési helye szerinti tagállambeli közösségi adószámának (áfa azonosító számának) a közlésével

valószínűsítenie kell.

(5) Mentésül az (1) bekezdés c) pontja szerinti adóbiztosíték nyújtása alól az az adóalany,

a) aki (amely) rendelkezik a 46.§ (3) bekezdés szerinti engedéllyel, vagy

ba) akinek (amelynek) folyamatos működés mellett a tárgyévét megelőző két egymást követő naptári éven belül és a tárgyévben nem keletkezett, és nem állt fenn az állami adóhatóságnál általános forgalmi adó jogcímen, valamint a vámhatóságnál lejárt esedékességű köztartozása, és

bb) aki (amely) hozzájárul ahhoz, hogy az állami adóhatóság a *ba)* pontban említett, adótitoknak minősülő adatot a vámhatóságnak átadja, valamint nem áll csőd, felszámolási és végelszámolási eljárás alatt.

(6) Az adóbiztosíték az adó összegének 50 százaléka azon adóalany részére, aki (amely) folyamatos működés mellett csak a tárgyévét megelőző naptári évre és a tárgyévre teljesíti a (5) bekezdés *ba)* és *bb)* pontokban foglalt feltételeket.

(7) Amennyiben az importáló helyett import adójogi megbízott jár el, az adóbiztosíték alóli mentesítés feltételeit az import adójogi megbízottnak kell teljesítenie.

(8) Az adóbiztosítékot fel kell szabadítani, amennyiben

a) az (1) bekezdésben foglalt feltételek szerint az importált termék belföldről másik tagállamba történő kiszállítását a vámhatóság felé igazolták, vagy

b) a termékimport után fizetendő adót a vámhatóság határozata alapján megfizették.

(9) Amennyiben az importálónak kizárólag az e § alapján fennálló termékimport alóli adómentességet megalapozó 29/A. § a)-d) pontja szerinti adómentes termékértékesítése belföldön teljesített, más adóalanyiságot megalapozó termékértékesítést, szolgáltatásnyújtást belföldön nem végez, e tény – illetve ennek megváltozását – az adóhatósághoz be kell jelenteni.”

49. § Az áfa-törvény 33.§-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Helyi és távolsági távbeszélő-szolgáltatás (SZJ 64.20.11 és 64.20.12), mobiltelefon-szolgáltatás (SZJ 64.20.13), továbbá az Internet-protokollt alkalmazó beszédcélú adatátvitel (SZJ 64.20.16-ból) igénybevétele esetén az előzetesen felszámított adó 30 százaléka nem vonható le. Mentésül a részleges levonási tilalom alól az adóalany akkor, ha a szolgáltatás ellenértékének legalább 30 százalékát továbbértékesítési céllal, vagy a 8. § (4) bekezdése szerint számlázza tovább.”

50. § Az áfa-törvény 34.§-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az az adóalany, akinek (amelynek) adószámát az adóhatóság jogerősen törölte, nem gyakorolhatja adólevonási jogát az adószám felfüggesztéséről hozott határozat jogerőre emelkedésének napja és az adószám törléséről szóló határozat jogerőre emelkedésének napja közötti időszakban teljesített termékbeszerzésre és szolgáltatás igénybevételre.”

51. § Az áfa-törvény 36.§-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Amennyiben az adóalany adószámát az adóhatóság jogerősen felfüggesztette, az adóalany a felfüggesztést elrendelő határozat jogerőre emelkedésének napját követően – az adószám felfüggesztésének időtartama alatt – megnyílt levonási jogát, az adószám felfüggesztés megszüntetését elrendelő határozat jogerőre emelkedését követő naptól kezdődően, a levonási jog megnyílásakor hatályos szabályok alapján gyakorolhatja.”

52. § Az áfa-törvény 41.§ -a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„41.§ (3) Ha az importáló helyett import adójogi megbízott jár el, és nem teljesülnek az adómentes termékimport 31/A.§ (1) bekezdésében meghatározott feltételei, az adót az import adójogi megbízott fizeti. Amennyiben az import adójogi megbízott rendelkezik a 46.§ (3) bekezdése szerinti engedéllyel, az adót önadózással rendezi.”

53. § (1) Az áfa-törvény 48.§-ának (3) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:

/(3) Ha az elszámolandó adó előjele az (1) bekezdés szerinti számítás eredményeként negatív, az elszámolandó adót az adóalany/

„c) amennyiben adószámát az adóhatóság jogerősen törölte, az adószám törléséről szóló határozat jogerőre emelkedésének időpontját magában foglaló adó-megállapítási időszakra vonatkozóan nem igényelheti vissza.”

(2) Az áfa-törvény 48.§-a a következő (11) bekezdéssel egészül ki:

„(11) Az az adóalany, akinek (amelynek) adószámát az adóhatóság jogerősen felfüggesztette, a felfüggesztést elrendelő határozat jogerőre emelkedésének napjától az adószám felfüggesztésének időtartama alatt a felfüggesztéssel érintett adó-megállapítási időszakában, illetve időszakaiban a negatív elszámolandó adóját a (3) bekezdés a) pontja szerint köteles figyelembe venni.”

54. § Az áfa-törvény a következő új XVI/E fejezettel és 66/K.§-al egészül ki:

„XVI/E. fejezet

Import adójogi megbízottra vonatkozó különös szabályok

66/K.§ (1) Import adójogi megbízott az a megbízás elfogadásának évét megelőzően legalább két éve belföldön nyilvántartásba vett adóalany lehet, aki (amely) nem választott alanyi adómentességet és nem kizárólag adólevonásra nem jogosító tevékenységet végez..

(2) Import adójogi megbízott igénybevételére a belföldön nyilvántartásba nem vett külföldi adóalany jogosult.

(3) Az import adójogi megbízott erre vonatkozó írásbeli megbízás alapján saját nevében az importáló helyett bemutatja, illetve közli a 31/A.§ szerinti adómentes termékimport fennállása feltételeinek valószínűsítéséhez a 31/A.§ (4) bekezdésben meghatározott okmányokat, adatokat, valamint eleget tesz a 29/A.§ a)-d) pontja szerinti termékértékesítéshez kapcsolódó bevallási, összesítő nyilatkozat tételi és számlaadási kötelezettségnek, és adóbiztosítékot nyújt.

(4) Az import adójogi megbízott az importáló helyett saját nevében teljesített adókötelezettségének úgy tesz eleget, hogy az adóbevallásában elkülönítetten tünteti fel az importáló által teljesített 29/A. § a)-d) pontja szerinti Közösségen belüli adómentes termékértékesítésre és a termékimportra vonatkozó adatokat, továbbá az összesítő nyilatkozatában az importáló által teljesített 29/A. § a)-d) pontja szerinti Közösségen belüli adómentes termékértékesítésre vonatkozó adatokat.

(5) Az import adójogi megbízott a 43. § (6) bekezdés alapján átvállalja az importálótól a 29/A. § a)-d) pontja szerinti Közösségi adómentes termékértékesítésről történő számlakiállítást azzal, hogy a kiállított számlában, egyszerűsített számlában az importáló adatai (neve, címe, az import rendeltetési tagállamában érvényes, illetve illetősége szerinti adószáma, közösségi adószáma) mellett az import adójogi megbízott nevét, címét, valamint belföldi adószámát és közösségi adószámát is szerepeltetni kell.

(6) A megbízott a termék vámjogi szabadforgalomba bocsátásáról szóló árunyilatkozattal egyidejűleg bemutatja az import adójogi megbízásra vonatkozó szerződését. A szerződésnek tartalmaznia kell az importáló és az import adójogi megbízott nevét, címét, az import adójogi megbízott belföldi közösségi adószámát, az importáló rendeltetési tagállam szerinti, illetve illetősége szerinti közösségi adószámát. A megbízásból egyértelműen ki kell tűnnie, hogy az mely termék importjára vonatkozik. Az import adójogi megbízottnak elkülönített nyilvántartást kell vezetnie az import adójogi megbízás keretében az importáló helyett teljesített kötelezettségekről.

(7) Az import adójogi megbízott és az importáló a termékimporttal kapcsolatos adókötelezettség teljesítéséért egyetemlegesen felelős. Az import adójogi megbízásra vonatkozó szerződés megszűnése nem érinti a megbízás fennállása alatt keletkező adókötelezettségért való helytállást.

(8) Az import adójogi megbízottnál a 48. § (4) bekezdésének a) pontja szerinti 4 millió forintos visszaigénylési értékhatár számításakor az importáló helyett a saját adóbevallásában szerepeltetett 29/A. § a)-d) pontja szerinti adómentes termékértékesítés adóalapját figyelmen kívül kell hagyni.”

HARMADIK RÉSZ

V. Fejezet

A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény módosítása

55. § (1) A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Jöt.) 7. §-a 1. pontjának j) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép és a pont kiegészül a következő n) alponttal:

/E törvény alkalmazásában

1. jövedéki termék belföldi előállítása: a belföldön bármilyen alapanyag, termék felhasználásával, bármilyen eljárással végzett termelési, feldolgozási, kiszerezési (palackozási) tevékenység, amelynek eredményeként jövedéki termék jön létre, kivéve: /

„j) a 2909 19 00 vámtarifaszám alá tartozó etil-tercier-butil-éter (a továbbiakban: ETBE) vagy a bioetanol [7. § 37. pont] előállításához beszerzett 2207 10 00 vámtarifaszámú, legalább 99 térfogatszázalék alkoholtartalmú víztelenített alkoholtermék kőolajfinomító

adóraktárban vagy finomítói ásványolajraktárban a külön jogszabály szerint, motorbenzinbe való bekeverés céljából történő denaturálását,”

„n) a 63. § (1) bekezdés c) pontja szerinti alkoholtermék adózott alkoholtermékből történő előállítását.”

(2) A Jöt. 7. §-ának 37. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/E törvény alkalmazásában/

„37. *bioetanol*: az igazoltan kizárólag mezőgazdasági eredetű, a Közösségben előállított alapanyagból gyártott, 2207 10 00 vámtarifaszámú, legalább 99 térfogatszázalék alkoholtartalmú víztelenített alkoholtermékből a szeszüzemben, valamint kőolajfinomító adóraktárban vagy finomítói ásványolajraktárban a külön jogszabály szerint denaturált 2207 20 00 vámtarifaszám alá tartozó alkoholtermék;”

(3) A Jöt. 7. §-a kiegészül a következő 37/B. ponttal:

„37/B. *E85*: a legalább 70 % bioetanolt tartalmazó, a 3824 90 99 vámtarifaszám alá tartozó, üzemanyag célra előállított termék;”

56. § A Jöt. 11. §-a (1) bekezdésének e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép és a bekezdés kiegészül a következő h) ponttal:

/A jövedéki termék adófelfüggesztéssel szállítható/

„e) a szeszüzemből kőolaj-finomító adóraktárba vagy finomítói ásványolajraktárba, amennyiben a szállított jövedéki termék bioetanol vagy a 2207 10 00 vámtarifaszámú, legalább 99 térfogatszázalék alkoholtartalmú víztelenített alkoholtermék;”

„h) – amennyiben 2710 11 31, 2710 11 41, 2710 11 45 vagy 2710 11 49 vámtarifaszámú olmozatlan benzin a szállított termék – a kőolaj-finomító adóraktárból vagy finomítói ásványolajraktárból, illetve ásványolaj-tárolóból a 72. § (11) bekezdés szerinti szeszüzembe, E85 előállítása céljára.”

57. § A Jöt. 28. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdés szerinti adó-visszaigénylésre (-levonásra) jogosult személy a kiszállítást közösségi kereskedelmi tevékenység keretében, saját számlára végző jövedéki engedélyes kereskedő vagy az adóraktár-engedélyes, illetve a 63. § (1) bekezdés c) pontja szerinti alkoholterméket gazdasági tevékenység keretében más tagállamba értékesítő személy.”

58. § A Jöt. 34. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A (2) bekezdés rendelkezését az ásványolajok esetében az 52. § (1) bekezdésében meghatározott ásványolajtermékekre, valamint a biodízellel és az E85-re kell alkalmazni.”

59. § A Jöt. 37. §-a (6) bekezdésének a) pontjának helyébe a következő rendelkezés lép és a bekezdés kiegészül a következő d) ponttal:

/Az adóraktári engedély mellékleteként az adóraktárra kiállított adóraktár-betétlapon kell rögzíteni a tevékenységet és a jövedéki terméket, amelyre az engedély szól. Adóraktár a 3. § (2) bekezdésének a)-g) pontjában foglalt termékcsoportok egyikére engedélyezhető azzal az eltéréssel, hogy/

„a) a 3. § (2) bekezdésének b), d), e) és f) pontjában megjelölt jövedéki termékek – kivéve szőlőbor – ugyanabban az adóraktárban is előállíthatók;”

„d) a 2207 vámtarifaszámú alkoholtermék és az E85 a 72. § (11) bekezdése szerinti esetben ugyanabban az adóraktárban is előállítható,”

/a 38. § (4) bekezdésének figyelembevételével./

60. § A Jöt. 38. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha az adóraktár engedélyesének adóraktárában vagy adóraktárainak egyikében a 37. § (6) bekezdés szerint többféle jövedéki termékcsoporthoz is előállítható, raktározható, tárolható, a nyújtandó jövedéki biztosíték értékhatárainál – a 37. § (6) bekezdés d) pontja szerinti eset kivételével – a termékcsoporthoz meghatározott értékhatárok közül a legmagasabbat kell figyelembe venni.”

61. § A Jöt. 47. §-a (1) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/(1) Ha törvény másként nem rendelkezik, a megfizetett adó visszaigénylésére (levonására) jogosult/

„c) az exportáló, ha az adóval növelt áron beszerezett, illetve az adó megfizetése mellett más tagállamból behozott jövedéki termékét a vámhatóság – a vámjogszabályok szerinti – kereskedelmi forgalom keretében végleges rendeltetéssel harmadik országba kilépteti, ideértve azt is, ha az üzemanyag petróleumot és a repülőbenzint a nemzetközi légi közlekedésben részt vevő külföldi vagy belföldi lajstromjelű olyan repülőgép üzemanyagtartályába töltik, amelynek külföldre távozását a légi jármű parancsnoka (megbízottja) és a repülőter üzemeltetője (megbízottja) együttesen igazolja;”

62. § A Jöt. 52. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adó mértéke – figyelemmel a (3) bekezdés rendelkezésére is – az 50. § szerinti, de az (1) bekezdésben nem említett ásványolaj esetében az üzemanyagkénti vagy a tüzelő-, fűtőanyagkénti beszerzésnek, importálásnak, kínálásnak, értékesítésnek vagy felhasználásnak megfelelően a hozzá legközelebb álló, az (1) bekezdés a)–d), f)–g) pontjában megjelölt ásványolaj adója, a biodízel esetében az (1) bekezdés d) pontja szerinti alacsonyabb adómérték, az E85 esetében a termék bioetanolon kívüli komponenseinek térfogatra számított mennyiségi részaránya (a százalékérték századrészában kifejezve) és az (1) bekezdés a) pontja szerinti adómérték szorzataként meghatározott összeg, illetve az ásványolajnak a benzin adalékakénti, hígítóanyagkénti beszerzése, importálása, kínálása, értékesítése vagy felhasználása esetén az (1) bekezdés a) pontja szerinti, a gázolaj adalékakénti, hígítóanyagkénti beszerzése, importálása, kínálása, értékesítése vagy felhasználása esetén az (1) bekezdés d) pontja szerinti alacsonyabb adómérték.”

63. § A Jöt. 57. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kőolaj-finomító adóraktár engedélyese, az ásványolaj-tároló adóraktár engedélyese, a bejegyzett kereskedő és az importáló visszaigényelheti vagy fizetendő adójából levonhatja az 52. § (1) bekezdés a) pontjában megjelölt, szabadforgalomba bocsátott motorbenzinben lévő, kizárólag bioetanol alapon gyártott ETBE mennyiségére a (2) bekezdés szerint jutó adót.”

64. § A Jöt. 57/A. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kőolaj-finomító adóraktár engedélyese, az ásványolaj-tároló adóraktár engedélyese, a bejegyzett kereskedő és az importáló visszaigényelheti vagy fizetendő adójából levonhatja az 52. § (1) bekezdés d) pontjában megjelölt, szabadforgalomba bocsátott gázolajban lévő, a Közösségben előállított alapanyagból gyártott biodízel mennyiségére a (2) bekezdés szerint jutó adót.”

65. § (1) A Jöt. 58. §-a (1) bekezdésének e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/Ásványolaj-adóraktári engedély/

„e) ásványolaj önálló tárolását végző tárolótelepre, ahol a bioetanol benzinbe való közvetlen bekeverése is végezhető (a továbbiakban: ásványolaj-tároló);”

/adható./

(2) A Jöt. 58. §-a kiegészül a következő (13) bekezdéssel:

„(13) A kőolaj-finomítóban és a finomítói ásványolajraktárban az E85 előállítása is végezhető ezen adóraktárakra kiadott adóraktári engedély birtokában.”

66. § A Jöt. 63. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) E törvény alkalmazásában alkoholtermék alatt

a) a 2204, a 2205, a 2206 vámtarifaszámú, 22 térfogatszázaléknál nagyobb alkoholtartalmú,

b) a 2207 és a 2208 vámtarifaszámú, 1,2 térfogatszázaléknál nagyobb alkoholtartalmú,

c) a 2207 és 2208 vámtarifaszámú terméket oldott vagy oldatlan állapotban tartalmazó, 1,2 térfogatszázalékot meghaladó alkoholtartalmú, az a) és b) pontban említett vámtarifaszámok alá nem tartozó

terméket kell érteni.”

67. § (1) A Jöt. 64. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adó mértéke – a (3) bekezdésben foglalt eltéréssel – az (1) bekezdés szerinti adóalapra 236 000 forint.”

(2) A Jöt. 64. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A szeszfőzdében bérfőzés keretében, a bérfőzető alapanyagából előállított, a 2208 20 19, 2208 20 99, 2208 90 33, 2208 90 39, 2208 90 51, 2208 90 53, 2208 90 59, 2208 90 71 vámtarifaszám alá tartozó alkoholtermék (a továbbiakban: bérfőzött pálinka) adója egy bérfőzető részére évente legfeljebb 50 liter mennyiségig az (1) bekezdés szerinti adóalapra számítva 118 000 forint, 50 liter felett 236 000 forint. Amennyiben egy háztartásban több bérfőzető él, az 50 liter/év mennyiségi korlát együttesen értendő.”

(3) A Jöt. 64. §-a kiegészül a következő (4) bekezdéssel:

„(4) Nem kell alkalmazni az (1)-(2) bekezdés rendelkezését a 63. § (1) bekezdés c) pontja szerinti alkoholtermékre, amennyiben

a) az keretengedéllyel előállított vagy más tagállamból, harmadik országból behozott, a 68. § (1) bekezdésben megnevezett termék;

b) az abban lévő etilalkoholra megfizették az e törvény szerinti adót vagy arra végleges mentesülés következett be,

c) az az 52. § (2) bekezdés szerinti adómérték alá esik.”

68. § (1) A Jöt. 72. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A kizárólag bérfőzést végző szeszfőzdére és az etanolüzemre a jövedéki biztosítékot legalább 1 millió forint, a szeszfőzdére és az egyéb alkoholtermék-adóraktárakra legalább 10 millió forint értékben kell nyújtani. A kizárólag bérfőzést végző szeszfőzde jövedéki biztosítékát a 64. § (3) bekezdésében foglalt alacsonyabb adómérték alapulvételével kell

megállapítani. Amennyiben a szeszüzem éves etilalkohol-gyártó kapacitása nem haladja meg az évi 50 ezer hektolitert, és a szeszüzemben kizárólag legalább 80, legfeljebb 92 térfogatszázalék alkoholtartalmú, finomítatlan, élelmiszeripari alapanyagkénti felhasználásra alkalmatlan etilalkoholt állítanak elő egy desztillációs lépésben, a jövedéki biztosítékot legfeljebb 25 millió forint értékben kell nyújtani.”

(2) A Jöt. 72. §-a kiegészül a következő (11) bekezdéssel:

„(11) Kérelemre – a külön jogszabályban foglaltak szerint – engedélyezhető az E85 előállítása a legalább 250 ezer hektoliter éves etilalkohol-gyártó kapacitású szeszüzemben is, az ásványolajtermékekre meghatározott külön jövedéki biztosíték nyújtása nélkül.”

69. § (1) A Jöt. 73. §-a (1) bekezdésének felvezető mondatrésze helyébe a következő mondatrész lép:

„Az alkoholterméknek – kivéve a 63. § (1) bekezdés c) pontja szerinti, valamint az 5,5 térfogatszázaléknál kisebb alkoholtartalmú, legfeljebb 0,33 literes kiszerelésű terméket –,

(2) A Jöt. 73. §-ának (2) bekezdése kiegészül a következő *f*) ponttal:

/Az (1) bekezdés rendelkezése nem vonatkozik/

„*f*) a 2207 és 2208 vámtarifaszámú alkoholtermékekre, amennyiben az adózottan, a 63. § (1) bekezdés c) pontja szerinti alkoholtermék előállítása céljával kerül értékesítésre.”

(3) A Jöt. 73. §-ának (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) Az alkoholtermék – a 63. § (1) bekezdés c) pontja szerinti termék, valamint a (2) bekezdés a) és c)-e) pontjaiban foglalt esetek kivételével – 2 liter űrtartalmat el nem érő göngyölegben palackozva bocsátható szabadforgalomba.”

70. § A Jöt. 74. §-a (3) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A keretengedéllyel előállított, csokoládégyártáshoz felhasználásra kerülő alkoholos gyümölcs beszerzése esetén e törvény 104. §-ának – a (4) bekezdés kivételével – és 106. §-ának az alkoholtermék jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenységére, illetve importálására és exportálására vonatkozó rendelkezéseit alkalmazni kell.”

71. § A Jöt. 76. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az adó hektoliterre vetítve Balling- (Plató-) fokként 540 forint.”

72. § (1) A Jöt. 82. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Egyszerűsített adóraktári engedélyre jogosult az a személy, aki (amely) szőlőbort állít elő, palackoz (kiszere), tárol, raktároz.”

(2) A Jöt. 82. §-a (2) bekezdésének felvezető mondatrésze helyébe a következő mondatrész lép:

„(2) A kérelmező az (1) bekezdésben foglalt esetben akkor kaphat egyszerűsített adóraktári engedélyt, ha nyilatkozik arról, hogy”

(3) A Jöt. 82. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Az egyszerűsített adóraktárban kizárólag szőlőbort lehet előállítani, palackozni (kiszere), tárolni, raktározni.”

73. § A Jöt. 89. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adó mértéke hektoliterenként 12 200 forint.”

74. § A Jöt. 93. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adó mértéke hektoliterenként 18 800 forint.”

75. § A Jöt. 97. §-a (2) bekezdésének *a)*, *c)-d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/Az adó mértéke/

„*a)* a cigarettára 7 240 forint ezer darabonként és a kiskereskedelmi eladási ár 27,5 százaléka, de legalább 13 090 forint/ezer darab;”

„*c)* a finomra vágott fogyasztási dohányra a kiskereskedelmi eladási ár 52 százaléka, de legalább 4 320 forint/kilogramm;”

d) és az egyéb fogyasztási dohányra a kiskereskedelmi eladási ár 32,5 százaléka, de legalább 4 320 forint/kilogramm.”

76. § A Jöt. 99. §-a (2) bekezdésének *a)* és *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/Egyedi fogyasztói csomagolás alatt/

„*a)* a cigaretta esetében a legalább 19, de legfeljebb 50 darab cigarettát tartalmazó fogyasztói csomagot (zsebcsomag),”

„*c)* a szivarka esetében a legalább 5 darabot tartalmazó dobozt,”

/kell érteni./

77. § (1) A Jöt. 103. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az 52. § (1) bekezdése szerinti ásványolajtermékkel – kivéve az egyéb ellenőrzött ásványolajat 1 liter vagy annál kisebb kiszerezésben, illetve a 25 kilogramm vagy annál kisebb kiszerezésű palackba töltött cseppfolyósított szénhidrogént – és az egyéb jövedéki termékkel – kivéve a 63. § (1) bekezdés *c)* pontja szerinti terméket –, valamint az 50. § (4)-(5) bekezdése szerinti megfigyelt termékkel (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban az előbbiekkal együtt: jövedéki termék) szabadforgalomban kereskedni, e jövedéki termékeket exportálni és importálni, szabadforgalomba bocsátott jövedéki terméket (ideértve a megfigyelt terméket is) a Közösségen belüli forgalomban értékesíteni vagy onnan beszerezni csak az e törvényben meghatározott engedéllyel lehet.”

(2) A Jöt. 103. §-a (2) bekezdése 1. pontjának *b)* alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/E törvény alkalmazásában:

1. jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenység:/

„*b)* az 52. § (1) bekezdés *a)*, *b)*, *d)*, – a 0 adómérték alá tartozó termék kivételével – *f)*, *g)* pontja szerinti jövedéki termékeknek, a biodízelnak és az E85-nek (a továbbiakban: üzemanyagok) nem üzemanyagtöltő állomáson, a 2710 19 41, 2710 19 45 és a 2710 19 49 vámtarifaszámú gázolajnak nem kiskereskedelmi tárolótelepen vagy nem üzemanyagtöltő állomáson történő értékesítése, a (6) bekezdésben foglalt eltéréssel;”

78. § A Jöt. 110. §-ának (13) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(13) A légi járművek kiszolgálását végző üzemanyagtöltő állomás tárolótartályából kizárólag a hatályos magyar szabványnak megfelelő 2710 19 21 vámtarifaszámú üzemanyag petróleum és a 2710 11 31 vámtarifaszámú repülőbenzin, és csak kútoszlopon keresztül értékesíthető. Egyéb üzemanyagtöltő állomás tárolótartályából kizárólag a hatályos magyar szabványnak megfelelő, 2710 11 41, 2710 11 45 és 2710 11 49 vámtarifaszámú olmoszatlan motorbenzin, 2710 19 41 vámtarifaszámú gázolaj, 2710 19 41, 2710 19 45 vámtarifaszámú tüzelőolaj és az 52. § (1) bekezdés *f*) pontja szerinti üzemanyagcélú cseppfolyósított gáz, valamint a hatályos magyar szabványnak megfelelő biodízel és E85 értékesíthető és csak kútoszlopon keresztül. Nem vonatkozik ez a rendelkezés arra az esetre, ha az üzemanyagtöltő állomás tartályában kétféle üzemanyag véletlen keveredésével keletkezett ásványolajterméket, vagy a nem jövedéki engedélyes kereskedő saját hatáskörében kezdeményezett minőségvizsgálat keretében, akkreditált laboratórium által megállapított szabványon kívüli ásványolajat megsemmisítés céljából adóraktárba szállítanak (értékesítenek).”

79. § A Jöt. 112. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adómentes célra beszerzett jövedéki termék nem adómentes célra történő, a keletkezett adófizetési kötelezettség bevállása nélküli felhasználása, továbbá az olyan jövedéki termék esetében, amelyre az adót jogellenesen visszaigényelték vagy amelyre jogellenesen adólevonást érvényesítettek, a jövedéki termék mennyisége után a termék adómértékével számított adónak megfelelő adóbírságot kell megállapítani.”

80. § A Jöt. 117. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A jövedéki termékkel kereskedelmi tevékenységet folytató személlyel szemben az Art. 174. §-ában meghatározott intézkedés alkalmazandó azzal, hogy az üzlethelyiségét, telephelyét

a) a 106. § (1) bekezdésének és a 110. § (3) és (7) bekezdésének megsértése esetén az első jogsértés alkalmával 30, minden további jogsértés alkalmával 60 nyitvatartási napra,

b) a 101. §, a 105. § (3) bekezdésének, a 110. § (9), (12) és (15) bekezdésének, valamint a zárjegyre, az adójegyre és a hivatalos zárra vonatkozó, e törvény végrehajtási rendeletében meghatározott szabályok megsértése esetén az első jogsértés alkalmával 12, ismételt előfordulás esetén 30, majd minden további jogsértés alkalmával 60 nyitvatartási napra be kell zárni.”

81. § (1) A Jöt. 119. §-ának (6) bekezdésének *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép és a bekezdés kiegészül a következő *e)* ponttal:

/(6) A lefoglalást végzéssel meg kell szüntetni/

„*a)* a (3) bekezdés alapján lefoglalt dologra, továbbá a felhasználásra, tárolásra használt, nem a jövedéki jogsértés elkövetőjének a tulajdonában lévő eszközre, ha arra a jövedéki eljárás eredményes lefolytatása érdekében már nincs szükség,”

„*e)* a szállításra használt, nem a jövedéki jogsértés elkövetőjének tulajdonában lévő eszközre, ha a jövedéki ügyben hozott határozatban jogerősen kiszabott adót, jövedéki bírságot, illetve egyéb költséget megfizették.”

(2) A Jöt. 119. §-ának (10) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(10) A lefoglalt terméknek, zárjegynek, dolognak és eszköznek a vámhatóság által üzemeltetett raktárban történő tárolása esetén a vámjogszabályok vonatkozó rendelkezéseit

kell megfelelően alkalmazni azzal, hogy a szállításra használt lefoglalt eszköz esetén a jármű minden megkezdett 100 kg saját tömege után 200 forint naptári naponkénti tárolási költség fizetendő. Egyéb raktárban történő tárolás esetén a raktárüzemeltető által szokásosan felszámított díjtétel az irányadó. Amennyiben a szállításra használt lefoglalt eszköz elszállításával, tárolásával, őrzésével kapcsolatos költségek együttes összege eléri annak lefoglaláskori értékét, azt a vámhatóság értékesíti.”

82. § (1) A Jöt. 120. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A felhasználásra, tárolásra és szállításra használt, a jogsértés elkövetőjének tulajdonát képező eszközt el kell kobozni, ha a jogerősen kiszabott adót, jövedéki bírságot, illetve egyéb költséget az előírt határidőig nem fizették meg, és arra részletfizetést vagy fizetési halasztást – a fizetési kötelezettség esedékességétől számított öt munkanapon belül benyújtott kérelem alapján – nem engedélyeztek.”

(2) A Jöt. 120. §-a (7) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/Az elkobzott termékek, zárjegyek és eszközök közül/

„c) az a) és b) pontba nem tartozó egyéb elkobzott termék és eszköz esetén a vámhatóság intézkedik azoknak az állam javára történő értékesítéséről vagy a (8) bekezdés szerinti átadásról, felhasználásról, egyébként meg kell semmisíteni;”

(3) A Jöt. 120. §-a kiegészül a következő (8) bekezdéssel:

„(8) Az elkobzott ásványolajtermékek

a) a katasztrófa elleni védekezés irányításáról, szervezetéről és a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek elleni védekezésről szóló 1999. évi LXXIV. törvény szerinti katasztrófa esetén a területileg illetékes védelmi bizottság elnökének, illetve I-III. fokú árvíz- és belvíz-védekezési készültség esetén az érintett terület települési önkormányzata polgármesterének vagy a vízügyi igazgatási szervezet területi szerve vezetőjének kérelme alapján – az országos parancsnok jóváhagyásával, elszámolási kötelezettség mellett – átadhatók;

b) közül az értékesítésre vagy az a) pont szerinti átadásra nem került ásványolajtermékeket a vámhatóság – az országos parancsnok jóváhagyásával, elszámolási kötelezettség mellett – üzemanyagként, vagy fűtési, tüzelési célra felhasználhatja.”

83. § A Jöt. 129. §-ának (2) bekezdése kiegészül a következő p) ponttal:

/Felhatalmazást kap a pénzügyminiszter arra, hogy rendeletben határozza meg/

„p) az E85 szeszüzemben történő előállítására engedélyezésének, folytatásának részletes szabályait.”

NEGYEDIK RÉSZ

VI. Fejezet

A közösségi vámjog végrehajtásáról szóló 2003. évi. CXXVI. törvény módosítása

84. § A közösségi vámjog végrehajtásáról szóló 2003. évi. CXXVI. törvény (a továbbiakban: Vtv.) 45. §-a (3) bekezdése a következő új c) ponttal egészül ki, a f) pont

helyébe a következő rendelkezés lép, s ezzel egyidejűleg a jelenlegi c)-g) pontok megjelölése d)-h) pontokra változik:

[(3) Vámbiztosítékként azt az eredeti bankgaranciát kell elfogadni, amely tartalmazza:]

„c) a megbízó által képviselt harmadik személy nevét, címét és adószámát,”

„f) a garanciavállaló feltétel nélküli kötelezettségvállalását arra vonatkozóan, hogy a kedvezményezett első írásbeli felszólítására - az alapjogviszony vizsgálata nélkül - a kézhezvételtől számított három banki munkanapon belül az igénybejelentésben megjelölt államháztartási számlára megfizeti megbízója, illetve megbízója által képviselt harmadik személy lejárt tartozását. Az írásbeli felszólításnak, igénybejelentésnek tartalmaznia kell a fizetésre kötelezett azonosító adatait - név, cím, adószám, a jogutódlással kapcsolatos adatok - a kiszabott tartozás összegét, az előírt és nem teljesített fizetési határidőt, a tevékenységi engedély típusát és a határozat számát,”

85. § A Vtv. 45. §-ának (10) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(10) Amennyiben a hitelintézet és a vámhatóság között kötött megállapodás szerint a hitelintézet az ügyfél által a nála visszavonhatatlanul befizetett összegről elektronikus úton értesíti a vámhatóságot, vagy valós idejű elektronikus lekérdezési lehetőséget biztosít a vámhatóság számára, a közölt vámot, nem közösségi adókat és díjakat biztosítottak kell tekinteni, és az áru kiadható.”

86. § (1) A Vtv. 48. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A nem közösségi adókat és díjakat a vám biztosítására vonatkozó szabályok szerint, a (2)-(4) bekezdésekben meghatározott eltérésekkel kell biztosítani.”

(2) A Vtv. 48. §-a a következő új (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A (2)-(3) bekezdésben meghatározott mentesség, illetve kedvezmény vonatkozik a környezetvédelmi termékdíjra is.”

87. § 4. § A Vtv. 52. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A vámkódex 223. cikke alkalmazásában a vámot az adós, a letétbe helyezett vámbiztosíték elszámolásával, banki átutalással, illetve ahol a technikai feltételek adottak bankkártya felhasználásával, továbbá – kettőmillió forint összeg erejéig – készpénzben fizetheti meg.”

88. § 5. § A Vtv. 82. §-ának (1) bekezdése a következő új o) ponttal egészül ki:

[(1) Felhatalmazást kap a pénzügyminiszter, hogy rendeletben szabályozza:]

„o) a vámáru-nyilatkozat ellenőrzés nélküli elfogadásának feltételeit.”

ÖTÖDIK RÉSZ

AZ ILLETÉKEKET ÉS A GÉPJÁRMŰADÓT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

VII. Fejezet

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosítása

89. § Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 24. §-ának (1)-(2) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) Gépjármű tulajdonjogának megszerzése esetén az illeték mértéke a hajtómotor hengerűrtartalmának minden megkezdett cm^3 -e után 18 forint, az 1890 cm^3 -t meghaladó hengerűrtartalmú személygépkocsi és az 500 cm^3 -t meghaladó hajtómotor hengerűrtartalmú motorkerékpár esetén minden megkezdett cm^3 -e után 24 forint. A kizárólag elektromos hajtómotorral ellátott gépjármű esetén az illeték mértéke a hajtómotor teljesítményének minden megkezdett 1 kW-ja után 800 forint. Wankel hajtómotorral üzemelő gépjármű esetén az illeték mértéke a kamratérfogat minden megkezdett cm^3 -e után 36 Ft.

(2) Pótkocsi tulajdonjogának megszerzéséért, ha a pótkocsi megengedett legnagyobb össztömege a 2500 kg-ot nem haladja meg 9000 forint, minden más esetben 22 000 forint illetéket kell fizetni.”

VIII. Fejezet

A gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény módosítása

90. § (1) A gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény (a továbbiakban: Gjt.) 2. §-ának (1)-(2) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezések lépnek:

„(1) Az adó alanya – a (2)-(4), illetve az (6) bekezdésben foglalt kivétellel – az a személy, aki/amely a közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény alapján vezetett járműnyilvántartásban (a továbbiakban: hatósági nyilvántartás) az év első napján üzemben tartóként, ennek hiányában tulajdonosként (a továbbiakban együtt e § alkalmazásában: tulajdonos) szerepel. Amennyiben a hatósági nyilvántartás szerint egy gépjárműnek több tulajdonosa vagy több üzemben tartója van, akkor közülük az adó alanya az, akinek/amelynek a nevére a forgalmi engedélyt kiállították.

(2) Év közben újonnan vagy újra forgalomba helyezett gépjármű utáni adó alanya az, aki/amely a forgalomba helyezés hónapjának utolsó napján a hatósági nyilvántartásban tulajdonosként szerepel.”

(2) A Gjt. 2. §-a a következő új (3) bekezdéssel egészül ki, s egyidejűleg a (3)-(6) bekezdések számozása (4)-(7) bekezdésre módosul:

„(3) Az adóalany halálát, illetve megszűnését követő év 1. napjától – feltéve, hogy a hatósági nyilvántartásban ekkor még mindig az elhunyt személy vagy a megszűnt szervezet szerepel tulajdonosként – azt a személyt kell az adó alanyának tekinteni, akit/amelyet a halálesetet vagy megszűnést követően a hatósági nyilvántartásba elsőként tulajdonosként bejegyezték.”

91. § A Gjt. 5. §-ának f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Mentes az adó alól]

„f) a súlyos mozgáskorlátozott személy vagy a súlyos mozgáskorlátozott kiskorú személyt szállító, vele közös háztartásban élő szülője, nevelőszülője, mostoha- vagy örökbefogadó szülője tulajdonában lévő egy darab, 100 kilowatt teljesítményt el nem érő személygépkocsi, ide nem értve a személytaxiként üzemelő személygépkocsit. Ha a mentességre jogosult tulajdonában több személygépkocsi van, akkor a mentesség kizárólag a legkisebb teljesítményű személygépkocsi után jár.”

92. § A Gjt. 6. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„6. § (1) Az adó alapja személyszállító gépjármű – ide nem értve az autóbust – hatósági nyilvántartásban feltüntetett teljesítménye, kilowattban kifejezve. Ha a hatósági nyilvántartásban a személyszállító gépjármű teljesítménye csak lóerőben van feltüntetve, akkor a lóerőben kifejezett teljesítményt 1,36-tal kell osztani, s az eredményt a kerekítés általános szabályai szerint egész számra kell kerekíteni. Ha a hatósági nyilvántartás a személyszállító gépjármű teljesítményét nem tartalmazza, akkor az adóhatóság a személyszállító gépjármű azonosító adataival megkeresi a területileg illetékes közlekedési felügyeletet a személyszállító gépjármű teljesítménye közlése végett. Ez esetben ezt az adatot kell a személyszállító gépjármű adóalapjának tekinteni.

(2) Az adó alapja az autóbusz, a nyergesvontató, a lakópótkocsi hatósági nyilvántartásban feltüntetett saját tömege (önsúlya).

(3) Az adó alapja a tehergépjármű hatósági nyilvántartásban feltüntetett saját tömege (önsúlya) növelve a terhelhetősége (raksúlya) 50%-ával.”

93. § (1) A Gjt. 7. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az adó mértéke a 6. § (1) bekezdése szerinti adóalap után a gépjármű

- gyártási évében és az azt követő 3 naptári évben 300 Ft/kilowatt,
- gyártási évet követő 4-7. naptári évben 260 Ft/kilowatt,
- gyártási évet követő 8-11. naptári évben 200 Ft/kilowatt,
- gyártási évet követő 12-15. naptári évben 160 Ft/kilowatt,
- gyártási évet követő 16. naptári évben és az azt követő naptári években 120 Ft/kilowatt.”

(2) A Gjt. 7. §-a a következő új (2) bekezdéssel egészül ki, s egyidejűleg a jelenlegi (2) bekezdés számozása (3) bekezdésre módosul:

„(2) Az adó mértéke a 6. § (2)-(3) bekezdései szerinti adóalap esetén az adóalap minden megkezdett 100 kilogrammja után 1200 Ft.”

94. § A Gjt. 8. §-ának (1)-(2) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) 20%-os kedvezmény illeti meg azon autóbust, tehergépjárművet – a nyergesvontató kivételével, amely után 30 %-os kedvezmény jár –, amely a közúti járművek forgalomba helyezésének és forgalomban tartásának műszaki feltételeiről szóló 6/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet (e § alkalmazásában KöHÉM rendelet) 5. számú melléklete II. alpontja szerinti „5”, „6”, „7” vagy „8” környezetvédelmi osztály-jelzéssel (kóddal) ellátott.

(2) 30%-os kedvezmény illeti meg azon autóbust, tehergépjárművet – a nyergesvontató kivételével, amely után 50 %-os kedvezmény jár –, amely a KöHÉM rendelet 5. számú

melléklete II. alpontja szerint legalább „9”, „10”, „11”, „12” környezetvédelmi osztályjelzéssel (kóddal) ellátott.”

95. § A Gjt. 18. §-ának 3., 7., 15., 24. és 25. pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[E törvény alkalmazásában]

„3. *személygépkocsi*: személyszállítás céljára készült olyan gépkocsi, amelyben – a vezető ülését is beleértve – legfeljebb kilenc állandó ülőhely van, ide nem értve az e törvény szerinti autóbust, valamint motorkerékpárt;”

„7. *motorkerékpár*: olyan gépjármű, amelynek két vagy három kereke van és a tervezési legnagyobb sebessége 45 km/óránál nagyobb, továbbá olyan négykerekű gépjármű, amelynek saját tömege legfeljebb 550 kg és motorteljesítménye nem haladja meg a 15 kilowattot;”

„15. *személytaxi*: a külön jogszabály szerinti személytaxi-szolgáltatás vagy a személygépkocsis személyszállító szolgáltatás végzésére jogosult vállalkozás személygépkocsija, amely a hatóság által kiadott taxiengedéllyel és meghatározott színű rendszámátlával ellátott;”

„24. *munkagép*: minden szállító vagy vontató eszköznek – függetlenül a rendszámátlá jellegétől – nem minősülő jármű; amely önerejéből 15 km/óra sebességnél gyorsabban haladni nem képes;”

„25. *gyártási év*: a hatósági nyilvántartásban ilyen elnevezéssel szereplő naptári év;”

HATODIK RÉSZ

IX. fejezet

az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény módosítása

96. § Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 7. § (3)-(4) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(3) Amennyiben az adózó a képviselet ellátására állandó meghatalmazást vagy megbízást ad, és ezt az adóhatóságnak bejelenti, a bejelentett kötelezettségekkel kapcsolatban a meghatalmazás, megbízás időtartama alatt a meghatalmazott, megbízott által elkövetett jogsértés miatt megállapított mulasztási bírság – a számviteli, könyvviteli szolgáltatásra vagy adótanácsadásra jogosult gazdasági társaság alkalmazottja, tagja, valamint a képviseleti jogosultságát igazoló nagykorú alkalmazottja kivételével – a képviselőt terheli. Ha az adózó állandó meghatalmazottja olyan gazdasági társaság alkalmazottja, tagja, amely számviteli, könyvviteli szolgáltatásra vagy adótanácsadásra jogosult, a mulasztási bírságot a gazdasági társasággal szemben kell megállapítani. Ha az adózó képviselét ugyanazon bejelentett kötelezettség tekintetében több állandó meghatalmazott, megbízott látja el, a mulasztási bírság az állandó meghatalmazottakat, megbízottakat egyetemlegesen terheli. Az állandó meghatalmazottal, megbízottal szemben mulasztási bírság megállapításának nincs helye, ha a bejelentett kötelezettségek teljesítését megelőzően az adózó képviselője az adóhatósághoz írásban bejelenti az állandó meghatalmazás, megbízás visszavonását, felmondását.

(4) Mentésül a mulasztási bírság alól az adózó állandó meghatalmazottja vagy megbízottja, ha bizonyítja, hogy a bevallás, adatszolgáltatás tartalma az ő érdekkörén kívül eső okból hibás vagy hiányos, illetve a bevallási késedelem az ő érdekkörén kívül eső okra vezethető vissza.”

97. § Az Art. 14. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az adózó (1) bekezdésben említett kötelezettségeit a felszámoló a felszámolás kezdő időpontjától teljesíti, továbbá gyakorolja az adózót megillető jogokat. A felszámoló (felszámolóbiztos) által a felszámolás kezdő időpontjától elkövetett jogsértés miatt megállapított mulasztási bírság a felszámolót terheli azzal, hogy a mulasztási bírság alól történő mentesülésre az állandó meghatalmazottra, megbízottra vonatkozó rendelkezést kell megfelelően alkalmazni.”

98. § (1) Az Art. 16. § (3) bekezdésének c) és d) pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[(3) Az állami adóhatósághoz be kell jelenteni az adózó:]

„c) létesítő okiratának (alapító okirat, társasági-társulati szerződés, alapszabály) keltét, számát és a rá vonatkozó jogszabály szerinti képviselőjének, könyvvizsgálójának nevét (elnevezését), lakóhelyét (székhelyét), e jogviszony keletkezésének – és határozott idejű jogviszony esetén – megszűnésének időpontját, könyvvizsgáló szervezet esetén annak a személynek a nevét és lakóhelyét is, aki a könyvvizsgálatért személyében felelős;

d) gazdálkodási formáját, tevékenységének felsorolását, a cég által a létesítő okiratban feltüntetett tevékenységi köröket, illetve a cég létesítő okiratában nem szereplő, de ténylegesen végzett tevékenységeket a Központi Statisztikai Hivatal által kiadott nomenklátúra szerint, továbbá a statisztikai számjelet;”

(2) Az Art. 16. §-a a következő (4) és (5) bekezdésekkel egészül ki:

„(4) A munkáltató és a kifizető – adóazonosító számának közlésével – az illetékes elsőfokú állami adóhatóságnak elektronikus úton vagy az erre a célra rendszeresített nyomtatványon bejelenti az általa foglalkoztatott biztosított személyi adatait, állampolgárságát, adóazonosító jelét, a biztosítási jogviszonyának kezdetét, kódját, megszűnését, a biztosítás szünetelésének időtartamát, a heti munkaidőt, a FEOR számot, magán-nyugdíjpénztári tagság esetén feltünteti a pénztár nevét, azonosítóját. A társadalombiztosítási kifizetőhellyel rendelkező munkáltató, kifizető bejelentése kiterjed a biztosítás megszűnését követően folyósított táppénzre, terhességi-gyermekágyi segélyre, a gyermekgondozási segélyre és a gyermekgondozási díjra is. A bejelentést

a) a biztosítás kezdetére vonatkozóan legkésőbb a biztosítási jogviszony első napját megelőző napon, választással létrejövő jogviszony, külföldinek minősülő biztosított esetén, valamint ha a jogviszony nem előzetes megállapodás eredményeként jött létre a biztosítási jogviszony első napját követő 15 napon belül, munkanélküli-ellátás esetén a tárgy hónapot követő hónap 12. napjáig, illetőleg ha a biztosítás elbírálására utólag kerül sor, legkésőbb a biztosítási kötelezettség megállapítását követő napon,

b) a jogviszony megszűnését, a szünetelés kezdetét és befejezését, a biztosítás megszűnését követően folyósított ellátás kezdő és befejező időpontját közvetlenül követő 8 napon belül

kell teljesíteni.

(5) Az állami adóhatóság a (4) bekezdésben meghatározott, munkáltató vagy kifizető által elektronikusan bejelentett adatokat azok beérkezését követően elektronikus úton haladéktalanul megküldi az egészségbiztosítás biztosított nyilvántartásának. A nyomtatványon teljesített munkáltatói, kifizetői bejelentéseket az állami adóhatóság soron kívül feldolgozza és elektronikus dokumentum formájában továbbítja az egészségbiztosítás biztosított nyilvántartása részére.”

99. § (1) Az Art. 17. § (1) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[17. § (1) Az adózó,]

„c) ha adókötelezettsége, adóköteles bevételszerző tevékenysége az a)-b) pontokban említett igazolványhoz, eljárás megindításához nem kötött, a tevékenység megkezdését megelőzően az állami adóhatóságnál az e célra szolgáló nyomtatványon, írásban teljesíti bejelentkezési kötelezettségét. Ha az adózó bejelentkezési kötelezettségét – jogszabálysértő módon – a tevékenység megkezdését követően teljesíti, a bejelentkezés során a tevékenység kezdődőpontját is köteles az állami adóhatósághoz írásban bejelenteni.”

(2) Az Art. 17. § (3) bekezdésének d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(3) Az (1) bekezdés a) pontjában megjelölt adózó a vállalkozói igazolvány kézhezvételétől, az (1) bekezdés b) pontjában megjelölt adózó pedig a bejelentkezés napjától számított 15 napon belül a 16. § (3) bekezdésében felsorolt adatok közül az állami adóhatósághoz írásban bejelenti]

„d) a jogi személyiség nélküli gazdasági társaság, a korlátolt felelősségű társaság, az egyesülés, a közös vállalat tulajdonosának (tulajdonosainak) adóazonosító számát, illetőleg az adóazonosító jellel nem rendelkező tulajdonos esetén az adóazonosító jel közlése végett e törvényben meghatározott adatokat;”

(3) Az Art. 17. § (3) bekezdése a következő új f) ponttal egészül ki:

[(3) Az (1) bekezdés a) pontjában megjelölt adózó a vállalkozói igazolvány kézhezvételétől, az (1) bekezdés b) pontjában megjelölt adózó pedig a bejelentkezés napjától számított 15 napon belül a 16. § (3) bekezdésében felsorolt adatok közül az állami adóhatósághoz írásban bejelenti]

„f) a cég létesítő okiratában nem szereplő, de ténylegesen végzett tevékenységeket a Központi Statisztikai Hivatal által kiadott nomenklatúra szerint, ha a cég a tevékenység végzését a bejelentésig megkezdte.”

100. § Az Art. a 17. §-át követően a következő új 17/A. §-al egészül ki:

„17/A. § (1) A Tbj. 5. § (1) bekezdésének a) pontja szerinti biztosítottat foglalkoztató (az e paragrafus alkalmazásában továbbiakban: foglalkoztató) és a biztosított egyéni vállalkozó az adószámának, valamint az általa foglalkoztatott biztosított személy adóazonosító jelének feltüntetésével elektronikus úton, az elektronikus bevallásra egyébként nem kötelezett az erre a célra rendszeresített nyomtatványon bejelentést tesz az állami adóhatóságnak arról, hogy a Tbj. 50/A. §-ában meghatározott járulékkedvezményvel élni kíván. A bejelentést a foglalkoztatóvá válást, a vállalkozói igazolvány kiváltását, illetőleg a biztosítási jogviszony létrejöttét követő 15 napon belül kell benyújtani az állami adóhatósághoz.

(2) A foglalkoztató a járulékkedvezmény igénybeviteléhez szükséges, a Tbj. 20. § (2) bekezdésében említett tényleges járulékalapot képező jövedelem nagyságával kapcsolatos feltétel megszűnéséről - a megszűnéstől számított 15 napon belül - elektronikus úton, az elektronikus bevallásra egyébként nem kötelezett az erre a célra rendszeresített nyomtatványon bejelentést tesz az állami adóhatóságnak.”

101. § Az Art. a 20/A. §-át követően a következő új 20/B. §-sal egészül ki:

„20/B. § Az általános forgalmi adóról szóló törvény szerinti adómentes termékimportot megalapozó közösségi adómentes termékértékesítést import adójogi megbízott

igénybevételével teljesítő importáló mentesül a bejelentkezési kötelezettség teljesítése alól, ha belföldön más adóköteles tevékenységet nem folytat.”

102. § (1) Az Art. 22. § (1) bekezdésének e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép és ezzel egyidejűleg a bekezdés a következő új g) és h) pontokkal egészül ki:

[22. § (1) Az általános forgalmi adó alanya az adóköteles tevékenysége megkezdésének bejelentésével egyidejűleg nyilatkozik arról, hogy]

„e) az Európai Közösség más tagállamában illetőséggel bíró adóalannyal kereskedelmi kapcsolatot kíván létesíteni. Kereskedelmi kapcsolatnak minősül a termékbeszerzés és -értékesítés, – ideértve az általános forgalmi adóról szóló törvény szerinti adómentes termékimportot megalapozó Közösségen belüli adómentes termékértékesítést – valamint az általános forgalmi adóról szóló törvény 15. § (5) bekezdése és 15/A. §-a szerinti szolgáltatásnyújtás és -igénybevétel.”

„g) az általános forgalmi adóról szóló törvény szerint kizárólag az adómentes termékimportot megalapozó Közösségen belüli termékértékesítés miatt válik az általános forgalmi adó alanyává és az adómentes termékimportot nem import adójogi megbízott igénybevételével teljesíti,

h) import adójogi megbízottként jár el.”

(2) Az Art. 22. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdés szerinti nyilatkozat megváltoztatását – az e)-h) pontok kivételével – a változtatást megelőző adóév utolsó napjáig kell bejelenteni. Ha az adózó az alanyi mentességre jogosító értékhatárt az adóév közben lépte túl, a bejelentést a 23. § (3) bekezdése szerint kell megtenni. Az adózó az (1) bekezdés e) pontja szerinti nyilatkozattétel – és annak megváltozása bejelentése – alól mentesül, ha kizárólag az általános forgalmi adóról szóló törvényben meghatározott adómentes termékimportot megalapozó közösségi adómentes termékértékesítést, mint közösségi kereskedelmi kapcsolatot teljesít import adójogi megbízott igénybevételével. Ha az adózó az alanyi mentességre jogosító értékhatárt az adóév közben lépte túl, a bejelentést a 23. § (3) bekezdése szerint kell megtenni.”

(3) Az Art. 22. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Az állami adóhatóság az (5)-(6) bekezdések szerinti bejelentés alapján az adózó részére, illetve ha a nyilatkozat tételekor az import adójogi megbízott adózó közösségi adószámmal nem rendelkezik, az (1) bekezdés h) pontjában meghatározott nyilatkozat alapján az import adójogi megbízott adózó részére közösségi adószámot állapít meg.”

103. § Az Art. 23. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adókötelezettséget érintő változás különösen a 16. § (3) bekezdésében felsorolt adatok változása, továbbá az adózó végelszámolásának elhatározása, az adóköteles tevékenység vagy a jogi személy, egyéb szervezet megszűnése is. Az adózó az üzleti év mérlegforduló napjának megváltozásáról az erről hozott döntésétől számított 15 napon belül tesz bejelentést. A cég létesítő okiratában nem szereplő, de ténylegesen végzett tevékenység esetén a tevékenység megkezdését, illetve a bejelentett vagy bejelenteni elmulasztott tevékenység megszűnését követő 15 napon belül tesz bejelentést.”

104. § (1) Az Art. 24. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az állami adóhatóság az adózónak a bejelentkezés alapján a bejelentkezés napjával adószámot állapít meg. Az adószámot az egyéni vállalkozói igazolványban fel kell tüntetni, a

cégjegyzékbe be kell jegyezni. Az állami adóhatóság az adóazonosító számról – megkeresésre – az önkormányzati adóhatóságot tájékoztatja.”

(2) Az Art. 24. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az állami adóhatóság az adószámmal nem rendelkező magánszemélyt az adóazonosító jelén – a magyar állampolgársággal nem rendelkező magánszemély esetén az állampolgárságát is feltüntetve – tartja nyilván. Amennyiben a magánszemély adóazonosító jellel nem rendelkezik és belföldön eseti jelleggel szerez adóköteles, a kifizető adatszolgáltatási kötelezettsége körébe eső jövedelmet, a magánszemély adóazonosító jelének megállapítását a kifizető is kérheti az állami adóhatóságtól a nem magyar állampolgárságú magánszemély általa ismert, a magyar állampolgárságú magánszemély esetében e törvény 20. § (1) bekezdésében meghatározott természetes azonosító adatainak és amennyiben a magánszemély belföldön rendelkezik értesítési címmel, annak közlésével. A magánszemély adóazonosító jeléről az adóhatóság a kifizetőt is tájékoztatja.”

(3) Az Art. 24. § (5) bekezdése a következő új mondattal egészül ki:

„A személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti kamat kifizetését, jóváírását a kifizető a magánszemélynek adóazonosító jel hiányában is teljesítheti.”

(4) Az Art. 24. § (6)-(7) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(6) Az adózó költségvetési támogatást csak akkor igényelhet, ha rendelkezik adóazonosító számmal, illetve – ha e törvény, illetve törvény vagy törvény felhatalmazása alapján jogszabály eltérően nem rendelkezik – adó-visszaigénylést, adó-visszatérítést csak a bejelentkezési, bejelentési kötelezettség teljesítését követően és olyan időszakra érvényesíthet, amely időszakban adóazonosító számmal rendelkezett.

(7) Az állami adóhatóság a közösségi kereskedelemben érintett adózónak a bejelentés, kérelem alapján – a bejelentés, kérelem előterjesztésének napjával – közösségi adószámot állapít meg. Az adózó a közösségi adószámot a közösségi kereskedelemmel összefüggő minden iraton feltünteti. Az állami adóhatóság kérelemre – a bejelentés napjával – az adóév közben is törli az adózó közösségi adószámát, ha bejelenti, hogy az Európai Közösség tagállamában illetőséggel bíró adóalannyal kereskedelmi kapcsolatát megszüntette.”

(5) Az Art. 24. § (13) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(13) Ha a nem magánszemély adózónak adókötelezettsége kizárólag az önkormányzati adóhatóságnál keletkezik, az állami adóhatóság az adózó kérelmére, a kérelem előterjesztésének napjával – az önkormányzati adóhatóságnál történő nyilvántartás céljából – adószámot állapít meg. Az adózót bevallási kötelezettség az állami adóhatóságnál csak abban az esetben terheli, ha adóköteles tevékenységet folytat. Ha az adózónak a későbbiekben az állami adóhatósághoz teljesítendő adókötelezettsége keletkezik, ennek bejelentésekor a korábban megállapított adószámot használja fel.”

105. § Az Art. a 24. §-át követően a következő új 24/A. §-sal egészül ki:

„24/A. § (1) Az állami adóhatóság az adószám alkalmazását felfüggeszti, ha

a) az adózóval postai kézbesítés útján két egymást követően közölt hivatalos irat a feladóhoz a „címzett ismeretlen” jelzéssel érkezett vissza,

b) az adózó székhelyén végzett helyszíni ellenőrzés alapján az adóhatóság hitelt érdemlően tudomást szerez arról, hogy az adózó a székhelyén nem található,

c) az adózó a rá irányadó szabályoknak megfelelő szervezeti képviselőt az adóhatóságához nem jelentette be,

d) az adózó ellenőrzése alapján az adóhatóság hitelt érdemlően tudomást szerez arról, hogy az adózó nem rendelkezik szervezeti képviselővel, vagy a bejelentett szervezeti képviselő nem valós személy, illetve a megadott elérhetőségi helyeken nem fellelhető.

(2) Az adóhatóság az adószám alkalmazásának felfüggesztéséről határozattal dönt, a határozat elleni fellebbezést a közléstől számított 15 napon belül lehet előterjeszteni. A fellebbezést az ügy összes iratával a felettes szervhez a fellebbezés megérkezésétől számított 8 napon belül kell felterjeszteni, kivéve ha az adóhatóság a megtámadott határozatot a fellebbezésnek megfelelően módosítja, visszavonja, kijavítja vagy kiegészíti. A felettes szerv a fellebbezésről 15 napon belül dönt és az ügy iratait haladéktalanul visszaküldi az adóhatóságnak. Az adóhatóság a jogerőre emelkedés napját követő napon az adózó nyilvántartását vezető cégbíróságot megkeresi a felfüggesztés tényének és kezdőidőpontjának cégjegyzékbe való bejegyzése érdekében, illetve a felfüggesztésről értesíti a körzetközponti jegyzőt vagy az adózó nyilvántartását vezető egyéb szervet. Ha a felfüggesztés elrendelésére az (1) bekezdés a)-d) pontjai alapján került sor, az adóhatóság a cégbíróság megkeresésével egyidejűleg törvényességi felügyeleti eljárást, illetve az ismeretlen székhelyű cég megszüntetése iránti eljárást kezdeményez.

(3) Az adózó az adószám alkalmazásának felfüggesztését elrendelő határozat jogerőre emelkedését követően a felfüggesztés megszüntetése iránt kérelmet terjeszthet elő. Ha a felfüggesztés elrendelésére az (1) bekezdés a) vagy b) pontja alapján került sor, az adóhatóság a székhely valóságát a kérelemben előadottakkal kapcsolatban az adózó székhelyén is vizsgálhatja azzal, hogy a vizsgálat nem minősül ellenőrzésnek. Ha az adóhatóság a kérelem alapján megállapítja, hogy a felfüggesztés elrendelésének oka megszűnt, a felfüggesztés megszüntetését határozattal elrendeli, más esetben a kérelmet elutasítja. Ha a felfüggesztés megszüntetése iránti ismételt kérelemben az adózó új tényre, körülményre nem hivatkozik, a kérelmet az adóhatóság érdemi vizsgálat nélkül utasítja el. A felfüggesztést az adóhatóság határozattal hivatalból is megszüntetheti, ha hitelt érdemlően tudomást szerez arról, hogy a felfüggesztés elrendelésének oka megszűnt. A felfüggesztés megszüntetését elrendelő határozat ellen fellebbezésnek nincs helye, a kérelmet elutasító döntés elleni fellebbezésre a (2) bekezdés rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy a cégbíróságot, a körzetközponti jegyzőt, illetve az adózó nyilvántartását vezető egyéb szervet a felfüggesztés megszüntetése esetén kell megkeresni, illetve értesíteni.

(4) Ha a felfüggesztést elrendelő határozat jogerőre emelkedését követő 90 napon belül a felszámolás, végelszámolás alatt nem álló adózó felfüggesztés megszüntetése iránti kérelmet nem terjeszt elő, az adóhatóság a felfüggesztést hivatalból nem szüntette meg és az adószám törlésére e törvény egyéb rendelkezései alapján nem került sor, az adóhatóság az adózó adószámát határozattal törli, melyről a cégbíróságot, a körzetközponti jegyzőt, illetve az adózó nyilvántartását vezető egyéb szervet a határozat jogerőre emelkedését követő napon értesíti. A határidő elmulasztása miatt igazolási kérelemnek nincs helye, az adószám törlését elrendelő határozat elleni fellebbezésre a (2) bekezdés rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

(5) Ha az adózó közösségi adószámmal is rendelkezik, az adóhatóság az adószám felfüggesztésével, a felfüggesztés megszüntetésével, az adószám törlésével egyidejűleg ugyanazon határozatban a közösségi adószám alkalmazását is felfüggeszti, a felfüggesztést megszünteti, illetve a közösségi adószámot törli. A határozat közösségi adószámot érintő rendelkezése önállóan nem fellebbezhető. Az adószám alkalmazását felfüggesztő határozat

meghozatalától a felfüggesztés időtartama alatt közösségi adószám megállapításának nincs helye.

(6) Az adószám (közösségi adószám) alkalmazásának felfüggesztését elrendelő határozat jogerőre emelkedése és a felfüggesztés megszüntetéséről szóló határozat jogerőre emelkedése vagy az adószám (közösségi adószám) törléséről szóló határozat jogerőre emelkedése közötti időszakban az adózó adószáma adózással összefüggő iraton, bizonylaton a felfüggesztésre utaló „f” toldattal tüntethető fel, illetve – ha törvény vagy törvény felhatalmazása alapján kiadott jogszabály másként nem rendelkezik – az adózó ezen időszakra adó-visszaigénylést, adó-visszatérítést a felfüggesztés megszüntetését követően sem érvényesíthet. Az állami adóhatóság az adózó felfüggesztést elrendelő határozat jogerőre emelkedését megelőző időszakra vonatkozó adó-visszatérítési, adó-visszaigénylési kérelmét kizárólag a felfüggesztés megszüntetését elrendelő határozat jogerőre emelkedését követően teljesítheti.

(7) Az állami adóhatóság a felfüggesztést elrendelő határozatot az adózóval hirdetményi úton közli. A hirdetményt tizenöt napra ki kell függeszteni a határozatot hozó adóhatóság hirdetőtáblájára valamint ezzel egyidejűleg tizenöt napra az állami adóhatóság internetes honlapján is közzé kell tenni. A hirdetmény tartalmazza a kifüggesztés napját, a határozatot hozó adóhatóság megnevezését és a kifüggesztés helyét, az ügy számát és tárgyát, az adózó elnevezését, székhelyét és adószámát valamint azt a figyelemfelhívást, hogy az adóhatóság az adószám (közösségi adószám) felfüggesztéséről az (1) bekezdés a)-d) pontja alapján határozatot hozott melyet az adózó vagy képviselője a határozatot hozó adóhatóságnál átvehet, továbbá utalást arra, hogy a határozat nem emelkedett jogerőre. A hirdetményi úton közzétett határozatot a hirdetmény kifüggesztését követő tizenötödik napon kell közölni.

(8) Ha az adózó adószámát az állami adóhatóság a (4) bekezdés alapján jogerős határozattal törölte és ezt követően az adózó megszűnéséig adóköteles tevékenységet kíván folytatni, az adózó az adószám megállapítását a 17. § (1) bekezdés c) pontja megfelelő alkalmazásával kéri.

(9) Az adóhatóság a felfüggesztést, a felfüggesztés megszüntetését, illetve az adószám törlését elrendelő határozatot megsemmisítő vagy hatályon kívül helyező határozatról és a határozat jogerőre emelkedésének időpontjáról értesíti a cégbíróságot, a körzetközponti jegyzőt vagy az adózó nyilvántartását vezető egyéb szervet.”

106. § (1) Az Art. 31. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„31. § (1) Az adóbevallás az adózó azonosításához, az adóalap, a mentességek, a kedvezmények, az adó, a költségvetési támogatás alapja és összege megállapításához szükséges adatokat tartalmazza. Az adózó az önadózással megállapított adóról – ideértve az import adójogi megbízottnak az importáló helyett, de a saját nevében teljesített adókötelezettségét, de ide nem értve az eljárási illetéket –, továbbá költségvetési támogatásról adónként, költségvetési támogatásonként az erre a célra rendszeresített nyomtatványon adóbevallást tesz. A költségvetési támogatás előlegének, illetve gyakoribb igénybevételenek igénylése nem minősül adóbevallásnak. Az adóhatóság olyan nyomtatványt is rendszeresíthet, amely alkalmas több jogcímen fennálló adókötelezettség, költségvetési támogatásigénylés bevallására, illetve az adókötelezettség bevallása mellett költségvetési támogatás igénylésére.”

(2) Az Art. 31. § (2) bekezdése felvezető szövegrésze, valamint 6-11. és 23. pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek, egyidejűleg a következő mondattal egészül ki:

„(2) A munkáltató, a kifizető (ideértve az egyéni vállalkozónak nem minősülő magánszemély munkáltatót is), illetőleg az 52. § (4) bekezdésének l), p), r), s), t) és u) pontjaiban meghatározottak a rájuk vonatkozó bevallási gyakoriságtól függetlenül, havonként, a tárgyhót követő hó 12-éig elektronikus úton bevallást tesznek az adó- és/vagy társadalombiztosítási kötelezettséget eredményező, magánszemélyeknek teljesített kifizetésekkel, juttatásokkal összefüggő valamennyi adóról – kivéve az árfolyamnyereség adóról, illetőleg a kamatjövedelem adóról –, járulékról és az alábbi adatokról:”

„6. a társadalombiztosítási (nyugdíjbiztosítási, természetbeni és pénzbeli egészségbiztosítási) járulék alapjáról, összegéről,

7. a nyugdíjjárulék (magán-nyugdíjpénztári tagdíj) alapját képező jövedelemről, a nyugdíjjárulék-köteles jutalom összegéről, illetőleg a levont (befizetett) nyugdíjjárulék (magán-nyugdíjpénztári tagdíj és a pénztártag, illetőleg a foglalkoztató által vállalt tagdíj kiegészítés) összegéről,

8. a magánszemély által fizetendő természetbeni és pénzbeli egészségbiztosítási járulék alapjáról, a levont (befizetett) természetbeni és pénzbeli egészségbiztosítási járulék összegéről,

9. a természetbeni és pénzbeli egészségbiztosítási és/vagy nyugdíjjárulék-levonás (magán-nyugdíjpénztári tagdíj levonás) elmaradásának okáról,

10. a tárgyhónaptól eltérő biztosítási jogviszony időtartamáról, amelyre tekintettel a tárgyhónapban járulékalapot képező jövedelem kifizetésére került sor, illetőleg az ezen időtartamra vonatkozó társadalombiztosítási (nyugdíjbiztosítási, természetbeni és pénzbeli egészségbiztosítási) járulék, a levont (megfizetett) természetbeni és pénzbeli egészségbiztosítási és nyugdíjjárulék (magán-nyugdíjpénztári tagdíj, a pénztártag, illetőleg a foglalkoztató által vállalt tagdíj-kiegészítés) alapjáról és összegéről,

11. a gyermekgondozási díj (gyed), gyermekgondozási segély (gyes), gyermeknevelési támogatás (gyet), ápolási díj, munkanélküli-ellátás folyósításának időtartamáról, az ellátás összegéről, és az abból levont (megfizetett) nyugdíjjárulék (magán-nyugdíjpénztári tagdíj, a pénztártag által vállalt tagdíj-kiegészítés) összegéről, illetőleg a levonás elmaradásának okáról,”

„23. a külön jogszabály szerint Start-kártyával rendelkező pályakezdő fiatal után a kedvezmény figyelembevétele nélkül számított munkaadói járulék, társadalombiztosítási (nyugdíjbiztosítási, természetbeni és pénzbeli egészségbiztosítási) járulék alapjáról és összegéről, a tételes egészségügyi hozzájárulás kedvezmény nélkül számított összegéről, továbbá a bruttó munkabér alapján számított 15 vagy 25%-os mértékű kötelezettség alapjáról és összegéről,”

„Az Szja. tv. 65. §. (1) bekezdésében meghatározott kamatjövedelemből levont adót és annak alapját az Szja. tv. 65. §. (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott esetben a kifizető – magánszemélyhez nem köthető kötelezettségként – bruttó módon az e bekezdés szerinti bevallásában vallja be.”

(2) Az Art. 31. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az adózó az adóbevallásban az adózó azonosításához szükséges adatok között feltünteteti adóazonosító számát. Az adózó adóazonosító szám birtokában olyan időszakra is tehet adóbevallást, amelyben adóazonosító számmal nem rendelkezett, azonban adó-visszaigénylést, adó-visszatérítést ezen időszakra csak a 24. § (6) bekezdésben foglalt

korlátokkal érvényesíthet, illetve adózással kapcsolatos iratait ezen időszakra az adóazonosító szám feltüntetésével nem módosíthatja.”

107. § Az Art. 33. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A felszámolási eljárás alatt álló adózók adóbevallásukat a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló törvény és e törvény rendelkezései szerint teljesítik. A végelszámolás alatt álló adózók a tevékenységüket lezáró adóbevallást – a végelszámolás kezdő időpontját megelőző nappal – a végelszámolás kezdő időpontját követő 45 napon belül, a záró adóbevallást a végelszámolást lezáró beszámoló elkészítésének időpontját követő 45 napon belül kötelesek benyújtani. A két bevallás közötti időszakra e törvény általános rendelkezései szerint kell a bevallási kötelezettségeket teljesíteni. Az éves elszámolású adókról a két bevallás közötti időszakban bevallást csak akkor kell benyújtani, ha az időszak hosszabb, mint 12 hónap.”

108. § Az Art. 51. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az adózó bevallását önellenőrzéssel csak az adóbevallás benyújtására előírt határidőt követően helyesbítheti.”

109. § (1) Az Art. 52. § (4) bekezdése a következő új u) ponttal egészül ki:

[(4) A 31. §-ban és a 3. számú mellékletben meghatározott tartalommal az adóhatósághoz bevallást teljesít, illetőleg adatot szolgáltat:]

„u) a Tbj. 5. § (1) bekezdés i) pontja szerinti mezőgazdasági őstermelő.”

(2) Az Art. 52. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Az állami adóhatóság megkeresésre adatot szolgáltat az Országos Egészségbiztosítási Pénztár (a továbbiakban: OEP) és az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság (a továbbiakban: ONYF), valamint a Foglalkoztatási Hivatal (a továbbiakban: FH) megyei (fővárosi) munkaügyi központ igazgatási szervei, továbbá a menekültügyi hatóság részére az adóval összefüggő adatról, tényről, körülményről, ha az valamely ellátás vagy támogatás megállapítása, valamint a folyósítás jogszerűségének ellenőrzése érdekében szükséges. Az állami adóhatóság a (4) bekezdésben meghatározott bevallásra kötelezettek által a 31. § (2) bekezdése 1-7., 9-15. és 23-24. pontok szerinti részletezettséggel bevallott, nyugdíjjogosultsághoz, nyugdíj-megállapításhoz szükséges, éves konszolidált adatokat – ide nem értve a fegyveres erők, a rendvédelmi szervek, valamint a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok hivatásos állományú tagjaira vonatkozó adatokat – az ONYF részére a tárgyévét követő év április 30. napjáig elektronikus úton adja át.

Az egészségbiztosítási ellátások utólagos ellenőrzése céljára az állami adóhatóság a 31. § (2) bekezdése 1-6., 8-10., 12-14., 16. és 23. pontjaiban meghatározott adatokat elektronikus úton a bevallásra előírt határidőt követő hónap utolsó napjáig hivatalból adja át az OEP részére. Az állami adóhatóság a magán-nyugdíjpénztári tagok folyószámlájának vezetéséhez a magánnyugdíjpénztárak részére – pénztáranként – a 31. § (2) bekezdése 1-5., 7., 9-12. és 15. pontjaiban foglalt adatokat elektronikus úton a bevallásra előírt határidőt követő hónap utolsó napjáig hivatalból adja át.”

(3) Az Art. 52. § (15) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(15) Az állami adóhatóság nyilvántartja az adózó nevében eljáró állandó meghatalmazott, megbízott magánszemély adóazonosító jelét.”

110. § (1) Az Art. 54. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az állami adóhatóság az adózót terhelő adókötelezettség jogszerű teljesítéséhez, illetve a költségvetési támogatás jogszerű igénybevételéhez honlapján közzéteszi az általa nyilvántartott adószámmal rendelkező

a) általános forgalmiadó-alanynak minősülő, valamint az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvény hatálya alá tartozó adózók nevét, elnevezését és adószámát; továbbá

b) olyan adózók nevét, elnevezését, adószámát és a felfüggesztést elrendelő határozat jogerőre emelkedésének napját, amely adózók adószámának alkalmazását az állami adóhatóság felfüggesztette, a felfüggesztés megszüntetését elrendelő határozat jogerőre emelkedésének, illetve az adószám törlését elrendelő határozat jogerőre emelkedésének napjáig.”

(2) Az Art. 54. §-a következő új (6) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a (6)-(10) bekezdések számozása (7)-(11) bekezdésekre változik:

„(6) Az állami adóhatóság honlapján közzéteszi az általa nyilvántartott, adószámmal rendelkező, általános forgalmiadó-alanynak minősülő adózók az adóhatóság nyilvántartásában szereplő alkalmazottainak létszámát.”

111. § Az Art. 55. §-a a következő új (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az állami adóhatóság a negyedévet követő 30 napon belül közzéteszi annak az adózónak nevét (elnevezését), lakóhelyét, székhelyét, telephelyét, akinek (amelynek) 6 hónapon keresztül nyilvántartott adótartozása összességében a 100 millió forintot, magánszemély esetében a 10 millió forintot meghaladja.”

112. § Az Art. 73. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„73. § (1) Az állami adóhatóság hatáskörét első fokon a területi szervei útján gyakorolja.

(2) Az állami adóhatóság területi szervei

a) a Főváros és Pest megye területén a Közép-magyarországi Regionális Igazgatóság;

b) Borsod-Abaúj-Zemplén, Heves, Nógrád megye területén az Észak-magyarországi Regionális Igazgatóság;

c) Hajdú-Bihar, Jász-Nagykun-Szolnok, Szabolcs-Szatmár-Bereg megye területén az Észak-alföldi Regionális Igazgatóság;

d) Bács-Kiskun, Békés, Csongrád megye területén a Dél-alföldi Regionális Igazgatóság;

e) Győr-Moson-Sopron, Vas, Zala megye területén a Nyugat-dunántúli Regionális Igazgatóság;

f) Fejér, Komárom-Esztergom, Veszprém megye területén a Közép-dunántúli Regionális Igazgatóság;

g) Baranya, Somogy, Tolna megye területén a Dél-dunántúli Regionális Igazgatóság.

(3) Az illeték kiszabásával, megfizetésével, behajtásával, az eljárási illetékfizetés rendjének ellenőrzésével kapcsolatos ügyben első fokon – ha törvény másként nem rendelkezik – az APEH regionális igazgatósága jár el.

(4) A szerencsejáték szervezéssel összefüggő hatósági feladatok tekintetében az APEH Központi Hivatala és regionális igazgatóságai járnak el.”

113. § Az Art. 79. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az általános forgalmi adóról szóló törvény 31/A. §-a szerinti adómentes termékimport esetén az importáló, illetve az import adójogi megbízott a vámeljáráásban az erre a célra rendszeresített nyomtatványon nyilatkozik az általános forgalmi adóról szóló törvény 29/A. § a)-c) pontja szerinti adómentes termékértékesítés esetén saját belföldi közösségi adószáma, a megbízó importáló rendeltetési hely, illetve illetősége szerinti – és ha azzal rendelkezik, belföldi – közösségi adószáma, valamint a vevő neve, címe és közösségi adószáma közlésével; illetőleg az általános forgalmi adóról szóló törvény 29/A. § d) pontja szerinti adómentes termékértékesítés esetén saját közösségi adószáma, illetve a megbízó importáló rendeltetési hely szerinti – és ha azzal rendelkezik, belföldi – közösségi adószáma közlésével, továbbá az importált termék belföldről más tagállamba történő elfuvarozása határidejének meghosszabbítására okot adó körülményről, valamint az import adójogi megbízás fennállásáról (a továbbiakban: nyilatkozat). A nyilatkozat teljesítése nem érinti az e törvényben az összesítő nyilatkozat benyújtására előírt kötelezettséget. A vámhatóság a nyilatkozatot és az adómentes termékimporttal kapcsolatban hozott határozatot a negyedévet követő hó 20. napjáig megküldi az állami adóhatóságnak.”

114. § (1) Az Art. a 88. §-át követően a következő új 88/A. §-sal egészül ki:

„88/A. § (1) A központi költségvetés, az egyes elkülönített pénzalapok bevételi érdekeit különösen veszélyeztető adózói jogsértések felderítése, illetve a jogszerű állapot helyreállítása érdekében az APEH Közép-magyarországi Regionális Igazgatóságán belül erre a célra létrehozott szervezeti egység az APEH elnökének saját hatáskörében vagy más adóhatóság, hatóság megkeresésére kiadott utasítása alapján a Magyar Köztársaság területén a (2) bekezdésben meghatározott okból ellenőrzést végezhet, kezdeményezhet, megkezdett ellenőrzéseket magához vonhat (központosított ellenőrzés).

(2) Az (1) bekezdés szerinti központosított ellenőrzés elrendelésére abban az esetben kerülhet sor, ha a rendelkezésre álló adatok, tények, körülmények valószínűsítik, hogy az adókötelezettségeket

a) a határon átnyúló, harmadik országba irányuló jogsértő kereskedelmi kapcsolatokkal, jogszerű kereskedelmi kapcsolatok színlelésével teljesítik,

b) az Európai Közösség más tagállamában illetőséggel bíró adóalannyal, adóalanyokkal folytatott kereskedelmi kapcsolat során megsértik,

c) belföldi illetőségű, egy vagy több területi szerv illetékességébe tartozó adózók a kapcsolt vállalkozásokra előírt szabályok (elszámoló árak) megsértésével, színlelt szerződéssel vagy a rendeltetésszerű joggyakorlás alapelveibe ütköző módon teljesítik.

(3) A központosított ellenőrzési eljárást és az azt követő hatósági eljárást az APEH Közép-magyarországi Regionális Igazgatósága egy eljárásban, több adózónál egyidejűleg is jogosult lefolytatni. Az eljáró szerv az eljárás eredményeként kiadmányozott jogerős határozat(ok) egy példányának megküldésével tájékoztatja az egyébként hatáskörrel és illetékességgel rendelkező területi szervet.”

115. § (1) Az Art. 92. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az ellenőrzés befejezésének határideje – beleértve az ellenőrzés megkezdésének és befejezésének napját – 30 nap. A határidő számításánál az ellenőrzés kezdő időpontja a megbízólevél átadásának napja. Felszámolás esetén az adóhatóság a tevékenységet záró adóbevallás ellenőrzését és az ezt megelőző időszakra vonatkozó ellenőrzést a felszámolás közzétételétől számított egy éven belül, a felszámoló által készített záró bevallást pedig a bevallás kézhezvételétől számított 60 napon belül köteles befejezni. Végelszámolás esetén az

adóhatóság a tevékenységet záró adóbevallás, a végelszámoló által készített záró adóbevallás, a két bevallás közötti időszokról benyújtott bevallás(ok) ellenőrzését, valamint a tevékenységet lezáró adóbevallást megelőző időszakra vonatkozó ellenőrzést a végelszámoló által készített záró adóbevallás kézhezvételétől számított 60 napon belül köteles befejezni.”

(2) Az Art. 92. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Ha az ellenőrzés során az adóhatóság más adózóra kiterjedően kapcsolódó vizsgálat lefolytatását rendeli el, a kapcsolódó vizsgálat időtartama az ellenőrzés határidejébe nem számít bele és az adóhatóság a kapcsolódó vizsgálat időtartama alatt az ellenőrzést a kapcsolódó vizsgálatral nem érintett kérdésekben folytathatja. A kapcsolódó vizsgálat kezdő és befejező időpontjáról az adóhatóság az adózót értesíti.”

116. § (1) Az Art. 108. § (6)-(7) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(6) Becsléssel kell megállapítani az adóalapot akkor is, ha az adóalap megállapítására az (5) bekezdés szerint azért nincs mód, mert sem a bevételekről, sem a kiadásokról adatok, iratok, más bizonyítékok nem állnak az adóhatóság rendelkezésére, és ezek hiánya nem az adózó érdekkörén kívül eső okra vezethető vissza. A becslésnél az adóalapot az adóhatóság az eset körülményeire tekintettel valószínűsíti. Ennek során az azonos időszakban hasonló tevékenységet, hasonló körülmények között folytató adózók - magánszemély adózó esetében a munkaviszony keretében hasonló tevékenységet, hasonló körülmények között végzők - kereseti, jövedelmi viszonyait figyelembe kell venni.

(7) Ha az adózó az adóköteles bevételszerző tevékenységét az adóhatóságnak bejelenteni elmulasztotta, és az adóalap megállapítására az (5) bekezdés szerint nincs mód, az adóhatóság 12 havi működést vélelmezve átlagadó fizetésére kötelezi. Az átlagadó alapját a (6) bekezdés alkalmazásával kell megállapítani.”

(2) Az Art. 108. §-a a következő új (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A becslés alapján számított adóalaptól, költségvetési támogatás alapjától való eltérést az adózó hitelt érdemlő adatokkal bizonyíthatja. Ha az adózó ezen bizonyítás körében más adózót is érintő szerződéses kapcsolatra vagy egyéb ügyletre hivatkozik, az adóhatóság az érintett más adózónál – ha az adózó állítását az adózó bevallása, az érintett más adózó bevallása, illetve a nála korábban végzett ellenőrzés eredménye nem támasztja alá és az ellenőrzés elrendelését e törvény egyéb rendelkezése nem zárja ki – a kapcsolódó vizsgálatot haladéktalanul elrendeli és – a feltételek fennállása esetén – a kapcsolódó vizsgálat során a becslés szabályait alkalmazza.”

117. § Az Art. 109. § (3) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő új (4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést az adózó hitelt érdemlő adatokkal igazolhatja. Ha az adózó nyilatkozata szerint a vagyongyarapodás forrását az adó megállapításához való jog elévülési idejét megelőzően szerezte meg, a vagyongyarapodás forrásának, a szerzés tényének és időpontjának igazolásaként közhiteles nyilvántartás, jogerős bírósági vagy hatósági határozat, illetve az adómegállapításhoz való jog elévülési idejét megelőzően kiállított egyéb közokirat, valamint az adózó ezen időszakban az adóhatósághoz benyújtott, jogerős hatósági, bírósági határozattal nem érintett bevallásának adatai, bankszámla (pénzforgalmi számla) kivonat, értékpapírszámla kivonat adatai szolgálhatnak; az adóhatóság az adó megállapításához való jog elévülési idejét megelőző időszakra vizsgálatot

csak ezen adatokra kiterjedően végezhet. Egyebekben az eljárásra e fejezet szabályait kell megfelelően alkalmazni.

(4) Az e § (3) bekezdésének alkalmazásában

a) közhiteles nyilvántartás az ingatlan-nyilvántartás, a földhasználati nyilvántartás, a zálogjogi nyilvántartás, a gépjármű-nyilvántartás, az úszólétesítmény-nyilvántartás, a légitársaság nyilvántartás, a cégnyilvántartás, a magyar jog szerint egyéb közhiteles nyilvántartás, továbbá a nyilvántartás helye szerinti állam joga szerint közhitelesnek minősülő nyilvántartás;

b) szerzésnek minősül a vagyongyarapodás forrása felett a rendelkezési jognak, és/vagy a használat jogának, és/vagy a hasznosítás jogának, és/vagy a birtoklás jogának megszerzése, illetve a bankszámlán (pénzforgalmi számlán), értékpapírszámlán történő jóváírás.”

118. § Az Art. 116. § (1) bekezdésének felvezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép, illetőleg a bekezdés a következő új d) ponttal egészül ki:

„(1) Az adómegállapításhoz való jog elévülésének határidején belül az adóhatóság az ellenőrzéssel lezárt bevallási időszak, illetve e törvényben előírt feltételek fennállása esetén az állami garancia beváltása iránti kérelem tekintetében ismételt ellenőrzést folytathat le, ha”

„d) az állami garancia beváltásával kapcsolatosan a korábban lefolytatott ellenőrzéshez képest új tény, körülmény merül fel, amely alapján az ellenőrzésre az adóhatóság elnöke utasítást ad.”

119. § Az Art. 119. § (2) bekezdése a következő új f) ponttal egészül ki:

[(2) Az (1) bekezdés alapján az adóhatóság]

„f) a bejelentett tények, adatok, körülmények valódiságát”

[vizsgálja.]

120. § Az Art. a 124/A. §-át követően a következő új 124/B. §-sal egészül ki:

„124/B. § Az adóhatóság az önellenőrzés előterjesztésétől számított 15 napon belül – ellenőrzés lefolytatása nélkül – határozattal bírálja el az adózó önellenőrzését, ha az önellenőrzést az adózó kizárólag arra hivatkozással terjeszti elő, hogy az adókötelezettséget megállapító jogszabály alkotmányellenes vagy az Európai Unió kötelező jogi aktusába ütközik, feltéve hogy az Alkotmánybíróság, illetve az Európai Közösségek Bírósága e kérdésben hozott döntésének kihirdetésére az önellenőrzés előterjesztésekor még nem került sor vagy az önellenőrzés a kihirdetett döntésben foglaltaknak nem felel meg. Az önellenőrzést elbíráló határozat ellen e törvény általános rendelkezései szerint fellebbezésnek, illetve bírósági felülvizsgálatnak van helye.”

121. § Az Art. 143. § (2) bekezdése a következő új harmadik mondattal egészül ki:

„A végrehajtás a kérelemnek a végrehajtást foganatosító szerv tudomására jutásától annak elbírálásáig nem foganatosítható.”

122. § Az Art. 149. § (4)-(7) bekezdéseinek helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(4) A biztosítási intézkedést elrendelő végzés végrehajtására a végrehajtási eljárás során irányadó szabályokat kell alkalmazni.

(5) A biztosítási intézkedést elrendelő végzés ellen végrehajtási kifogásnak van helye, amelynek a végzés végrehajtására nincs halasztó hatálya.

(6) A biztosítási intézkedést elrendelő végzés alapján foganatosított végrehajtási cselekményeket a végrehajtási eljárás megindítása után nem kell megismételni. A végrehajtási eljárás alapjául szolgáló határozat (végzés) megsemmisítése esetén a biztosítási intézkedést meg kell szüntetni.

(7) A biztosítási intézkedést elrendelő végzés végrehajtása során elvégzett foglalás hatálya kiterjed a végrehajtási eljárásra is.”

123. § Az Art. 158. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Zálogjoggal terhelt ingó vagy ingatlan lefoglalása esetén a zálogjogosultat a Vht. 114. §-ában, illetőleg 138/A. §-ában foglaltak szerint kell értesíteni.”

124. § (1) Az Art. 160. §-át megelőző alcím helyébe a következő alcím lép, egyidejűleg a § (3) bekezdésének a) és b) pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„A végrehajtási eljárás felfüggesztése és szünetelése”

[(3) Nem eredményezi a végrehajtási eljárás szünetelését az adózó fizetési könnyítésre vagy adótartozás mérséklésre irányuló kérelmének benyújtása, ha]

„a) az adózó korábbi, ilyen tárgyú kérelmét az adóhatóság jogerős határozattal elbírálta vagy a kérelmet az adózó visszavonta,

b) arra az adóhatósági árverés kitűzését, illetőleg pályázat meghirdetését követően kerül sor, vagy”

(2) Az Art. 160. §-a a következő új (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A (2) bekezdés b) pontjában meghatározott szünetelés kezdő napja a kérelem megérkezését követő nap.”

125. § (1) Az Art. 172. § (1) bekezdés g) és l) pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[172. § (1) A magánszemély adózó 100 ezer forintig, más adózó 200 ezer forintig terjedő mulasztási bírsággal sújtható, ha]

„g) be nem jelentett alkalmazottat foglalkoztat vagy foglalkoztatott, igazolatlan eredetű árut forgalmaz, illetőleg az ellenőrzés időpontjában az áru eredetét tanúsító bizonylattal vagy annak másolatával nem rendelkezik,”

„l) az ellenőrzést, az üzletlezárást, illetőleg a tevékenység felfüggesztésének alkalmazását vagy a végrehajtási eljárást a megjelenési kötelezettség elmulasztásával, az együttműködési kötelezettség megsértésével vagy más módon akadályozza, különösen ilyennek minősül, ha a becslés során az adózó bizonyítékként más adózót is érintő szerződéses kapcsolatra vagy egyéb ügyletre hivatkozik, és az ez alapján lefolytatott kapcsolódó vizsgálat az adózó bizonyítási indítványában foglaltakat nem támasztja alá.”

126. § (1) Az Art. 175. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A pénzügyminiszter rendeletben meghatározza a számla, egyszerűsített számla, nyugta nyomtatványok forgalmazásának, nyilvántartásának szabályait, valamint ezek adóigazgatási azonosításra alkalmasságának feltételeit.”

(2) Az Art. 175. § (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) Az e törvény 31. § (2) bekezdésében meghatározott bevallás benyújtására kötelezett adózó e kötelezettség keletkezése időpontjától az állami adóhatósághoz teljesítendő valamennyi bevallási és adatszolgáltatási kötelezettségét elektronikus úton teljesíti.”

127. § Az Art. 178. § 8. és 15. pontja, illetőleg 31. pontjának első mondata helyébe a következő rendelkezések lépnek, egyidejűleg a § a következő új 32. és 33. pontokkal egészül ki:

[178. § E törvény és – ha törvény másként nem rendelkezik – az adóról szóló jogszabályok alkalmazásában]

„8. be nem jelentett alkalmazott: az adózó gazdasági tevékenységében személyesen közreműködő magánszemély, akire vonatkozóan a munkáltató, illetve kifizető az e törvényben meghatározott bejelentési kötelezettségének nem tett eleget, illetve a munkáltató, kifizető nem tudja bizonyítani, hogy a tevékenységében közreműködő jogviszonya kívül esik a bejelentési kötelezettségen,”

„15. járulék: a nyugdíjjárulék, a magán-nyugdíjpénztári tagdíj, az egészségbiztosítási járulékok (ideértve a természetbeni és pénzbeli egészségbiztosítási járulékot is), az egészségügyi szolgáltatási járulék, a nyugdíjbiztosítási járulék, a vállalkozói járulék, a munkaadói járulék, a munkavállalói járulék, a táppénz-hozzájárulás, továbbá a végrehajtás tekintetében a jogalap nélkül felvett és visszakövetelt társadalombiztosítási és – a társadalombiztosítási szervek által folyósított – egyéb ellátások, valamint a társadalombiztosítás ellátásainak fedezetére előírt más kötelező járulékbefizetések, ideértve a jogosulatlan kifizetőhelyi költségtérítést is,”

„31. minősített adózó: az a vállalkozási tevékenységet folytató személy, aki (amely) legalább a kérelem előterjesztésének napját megelőző 3 éven át működött, és a kérelem benyújtását megelőző elévülési időn belül az adóhatóság nem állapította meg a terhére adóhiányt, nem indított ellene végrehajtási eljárást, nem állt vagy áll csőd-, illetve felszámolási eljárás alatt, illetőleg az adózó fizetési könnyítés, adómérséklés iránti kérelmet nem terjesztett elő.

32. import adójogi megbízott: az általános forgalmi adóról szóló törvényben import adójogi megbízottként meghatározott személy.

33. kritikus feltételek: a szokásos piaci árat megállapító határozatban rögzített, a szokásos piaci ár megbízhatósága szempontjából jelentőséggel bíró, a jövőre vonatkozó – pénzügyi, számviteli, gazdasági, jogi, működési – előfeltevések, számítások, küszöbértékek, jellemzők, amelyek nem teljesülése esetén, annak napjától a határozat nem alkalmazható. A kritikus feltételeket a határozat a konkrét ügy sajátosságaihoz mérten állapítja meg.”

128. § Az Art. 1.-3. számú melléklete e törvény 6.-8. számú melléklete szerint módosul.

HETEDIK RÉSZ

A TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁS PÉNZÜGYI ALAPJAIT MEGILLETŐ EGYES BEFIZETÉSEKET ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

X. Fejezet

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény módosítása

129. § (1) A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.) 4. §-ának l) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/E törvény alkalmazásában:/

„l) Járulék: a nyugdíjjárulék, a magán-nyugdíjpénztári tagdíj, az egészségbiztosítási járulék, a társadalombiztosítási járulék, a táppénz-hozzájárulás, az egészségügyi szolgáltatási járulék.”

(2) A Tbj. 4. §-a r) pontjának 1. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/E törvény alkalmazásában:/

„r) Igazgatási szerv:

1. a biztosítási kötelezettség megállapításával, a bejelentési-, nyilvántartási-, adatszolgáltatási kötelezettséggel, a járulék- és tagdíj bevallásával, megfizetésével, e kötelezettségek megsértésével kapcsolatos jogkövetkezmények megállapításával, a tartozás beszedésével, behajtásával, a bevallás ellenőrzésével kapcsolatos hatósági ügyben – a 34-35. §, 41. § (4)-(5) bekezdés, 42-43. § kivételével – az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal (a továbbiakban: APEH) és területi szervei, az adózás rendjéről szóló törvény 88. §-ának (5) bekezdésében meghatározott feladatkörében a Vám- és Pénzügyőrség és területi szervei,”

(3) A Tbj. 4. §-a a következő w) ponttal egészül ki:

/E törvény alkalmazásában:/

„w) Mezőgazdasági őstermelő: az Szja tv. 3. §-ának 18. alpontjában meghatározott személy.”

130. § A Tbj. 5. §-a (1) bekezdésének h) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő i) ponttal egészül ki:

/E törvény alapján biztosított/

„h) az egyházi szolgálatot teljesítő egyházi személy, szerzetesrend tagja (a továbbiakban együtt: egyházi személy), kivéve a saját jogú nyugdíjast,

i) a mezőgazdasági őstermelő, kivéve az egyéb jogcímen – ide nem értve a g) pontot és a (2) bekezdést – biztosítottat, a saját jogú nyugdíjast, illetőleg az özvegyi nyugdíjban részesülő személyt, ha a reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt betöltötte.”

131. § A Tbj. 10. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A mezőgazdasági őstermelő biztosítási kötelezettsége az őstermelői igazolvány kiadása napjától az igazolvány visszaadása napjáig áll fenn, ha az őstermelő az 5. § (1) bekezdésnek i) pontja alapján biztosítottnak minősül.”

132. § A Tbj. 11. §-ának b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/A biztosítás nem terjed ki:/

„b) a magyar jogszabályok szerint be nem jegyzett külföldi munkáltató által a Magyar Köztársaság területén foglalkoztatott külföldinek minősülő,

ba) a 13. § a) pontjában említett közösségi rendelet hatálya alatt álló személyre,

bb) harmadik állam polgárára, ha kiküldetés, kirendelés vagy munkaerő-kölcsönzés keretében végez munkát;”

133. § A Tbj. 18. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A társadalombiztosítási ellátások fedezetére

a) a biztosított természetbeni és pénzbeli egészségbiztosítási járulékot (a továbbiakban együtt: egészségbiztosítási járulék), valamint nyugdíjjárulékot,

b) a foglalkoztató és a biztosított egyéni vállalkozó egészségbiztosítási járulékot és nyugdíj-biztosítási járulékot (a továbbiakban együtt: társadalombiztosítási járulék),

c) a kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó, a kiegészítő tevékenységet folytató társas vállalkozó után a társas vállalkozás, valamint a 39. § (2) bekezdésében említett személy egészségügyi szolgáltatási járulékot,

d) az egészségügyi szolgáltatások fedezetére a külön törvényben meghatározott személy egészségügyi hozzájárulást fizet.”

134. § A Tbj. 19. § (1), (3)-(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A foglalkoztató és a biztosított egyéni vállalkozó által fizetendő társadalombiztosítási járulék mértéke 29 százalék, ebből a nyugdíj-biztosítási járulék 18 százalék, az egészségbiztosítási járulék 11 százalék, amelyből a természetbeni egészségbiztosítási járulék 7 százalék, a pénzbeli egészségbiztosítási járulék 4 százalék. 2007. január 1-jétől a nyugdíj-biztosítási járulék 21 százalék, az egészségbiztosítási járulék 8 százalék, amelyből a természetbeni egészségbiztosítási járulék 5 százalék, a pénzbeli egészségbiztosítási járulék 3 százalék.”

„(3) A biztosított által fizetendő egészségbiztosítási járulék mértéke

a) 2006. szeptember 1-jétől 6 százalék, amelyből a természetbeni egészségbiztosítási járulék mértéke 4 százalék, a pénzbeli egészségbiztosítási járulék mértéke 2 százalék,

b) 2007. január 1-jétől 7 százalék, melyből a természetbeni egészségbiztosítási járulék mértéke 4 százalék, a pénzbeli egészségbiztosítási járulék mértéke 3 százalék.

(4) A kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó és a kiegészítő tevékenységet folytató társas vállalkozó után a társas vállalkozás által fizetendő egészségügyi szolgáltatási járulék mértéke 10 százalék, 2007. január 1-jétől 16 százalék. A 39. § (2) bekezdésében említett személy által fizetendő egészségügyi szolgáltatási járulék mértéke 15 százalék, 2007. január 1-jétől 16 százalék.”

135. § A Tbj. 20. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg az eredeti rendelkezés jelölése (1) bekezdésre változik:

„(2) Az 5. § (1) bekezdésének a) pontjában említett biztosított foglalkoztatója a társadalombiztosítási járulékot havonta legalább 125 000 forint, 2007. január 1-jétől 131 000 forint – részmunkaidő esetén ezen összeg arányos része – után köteles megfizetni. A tényleges járulékalapot képező jövedelem nagyságára figyelemmel az 50/A. § szerint járulékkedvezmény vehető igénybe.”

136. § A Tbj. 24. §-ának (1) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A foglalkoztatott a 19. § (2) bekezdésében meghatározott nyugdíjjárulékot (tagdíjat) és a 19. § (3) bekezdésében meghatározott egészségbiztosítási járulékot fizet. A nyugdíjjárulék (tagdíj) és az egészségbiztosítási járulék alapja a társadalombiztosítási járulék alapját képező jövedelem. Az 5. § (1) bekezdésének a) pontjában említett biztosított a nyugdíjjárulékot (tagdíjat) és az egészségbiztosítási járulékot havonta legalább 125 000 forint, 2007. január 1-jétől 131 000 forint után köteles megfizetni. A tényleges járulékalapot képező jövedelem nagyságára figyelemmel az 50/A. § szerint járulékkedvezmény vehető igénybe. A foglalkoztatott nem fizet

a) nyugdíjjárulékot és egészségbiztosítási járulékot a járulékalapot képező természetbeni juttatás adóalapként megállapított értékének személyi jövedelemadóval növelt összege, az adóköteles béren kívüli juttatás adóalapként meghatározott részének személyi jövedelemadóval növelt összege, a felszolgálati díj és a borraivaló után,

b) egészségbiztosítási járulékot a jubileumi jutalom, a végkielégítés, az újrakezdési támogatás, a szabadságmegváltás jogcímen kifizetett juttatás, a külön jogszabály szerinti prémiumévek program, illetőleg a különleges foglalkoztatási állomány keretében járó juttatás, és a határozott időtartamú jogviszony megszüntetése esetén a Munka Törvénykönyve 88. § (2) bekezdése alapján kifizetett összeg után.”

„(3) A (2) bekezdésben meghatározott járulékfizetési felső határt évente január 1-jétől, év közben kezdődő jogviszony esetében a biztosítással járó jogviszony kezdete napjától az adott év december 31-éig, illetőleg a jogviszony megszűnése napjáig kell számítani.”

137. § A Tbj. 25. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„25. § A saját jogú nyugdíjas foglalkoztatott a járulékalapot képező jövedelme után természetbeni egészségbiztosítási járulékot, nyugdíja folyósításának szünetelése esetén pénzbeli egészségbiztosítási járulékot is fizet.”

138. § A Tbj. 26. §-ának (3) és (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az egyházi személy után az egyház a minimálbér alapulvételével a 19. § (1)-(3) bekezdésében meghatározott mértékű társadalombiztosítási járulékot, természetbeni egészségbiztosítási járulékot, nyugdíjjárulékot, magán-nyugdíjpénztári tagdíjat (a továbbiakban: tagdíjat) fizet. A járulékot és a tagdíjat központilag, egy összegben az Art. szabályai szerint kell az állami adóhatóságnak bevallani és megfizetni.”

„(5) A központi költségvetés fizeti meg a 19. § (1) és (3) bekezdése szerinti természetbeni egészségbiztosítási járulékot

a) a 16. § (1) bekezdésének b), c), f) és h) pontjában meghatározott – foglalkoztatottnak vagy kiegészítő tevékenységet folytatóknak nem minősülő – személyek, illetőleg a gyermekgondozási díjban részesülő személyek után a folyósított ellátás,

b) a 16. § (1) bekezdésének i), k), l), m), n) és o) pontjában meghatározott személyek, valamint a hajléktalanok után a minimálbér,

c) az a)-b) pontban említett személyek közül a családi pótlékban is részesülő személy után a családi pótlék, a felsőoktatási intézmény nappali tagozatán tanulmányokat folytató hallgató után a hallgatói juttatás

alapulvételével. Az eltartó köteles bejelenteni eltartott közeli hozzátartozójának személyi adatait [41. § (3) bekezdés c) pont] és taj-számát az illetékes egészségbiztosítási igazgatási szervhez.”

139. § A Tbj. 27. §-ának (1)-(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A társas vállalkozás a biztosított társas vállalkozó után a 19. § (1) bekezdésében meghatározott társadalombiztosítási járulékot fizet. A társadalombiztosítási járulék alapja a társas vállalkozó részére a személyes közreműködésre tekintettel kifizetett (elszámolt) járulékalapot képező jövedelem, de havi átlagban legalább 125 000 forint, 2007. január 1-jétől 131 000 forint. Ha a járulékfizetési kötelezettség nem áll fenn egy teljes naptári hónapon át, egy naptári napra az előzőek szerinti összeg harmincad részét kell figyelembe venni. A tényleges járulékalapot képező jövedelem nagyságára figyelemmel az 50/A. § szerint járulékkedvezmény vehető igénybe.

(2) A biztosított társas vállalkozó a 19. § (2) bekezdése szerinti nyugdíjjárulékot (tagdíjat) és a 19. § (3) bekezdése szerinti egészségbiztosítási járulékot fizet. A nyugdíjjárulék (tagdíj) és az egészségbiztosítási járulék alapja megegyezik az (1) bekezdésben meghatározott társadalombiztosítási járulék alapjával – ide nem értve az Szja tv. 69. §-a szerinti természetbeni juttatás adóalapként megállapított értékének személyi jövedelemadóval növelt összegét – azzal, hogy a nyugdíjjárulékot (tagdíjat) legfeljebb a járulékfizetési felső határig kell megfizetni.”

140. § A Tbj. 28. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„28. § (1) A 27. §-ban meghatározott járulékalap alsó határát arányosan csökkenteni kell azon időszak figyelembevételével, amely alatt a társas vállalkozó

a) táppénzben, baleseti táppénzben, terhességi-gyermekágyi segélyben, gyermekgondozási díjban, gyermekgondozási segélyben, gyermeknevelési támogatásban, ápolási díjban részesül - kivéve ha a gyermekgondozási segély, a gyermeknevelési támogatás, az ápolási díj fizetésének időtartama alatt vállalkozói tevékenységét személyesen folytatja -,

b) katonai szolgálatot teljesítő önkéntes tartalékos katona,

c) fogvatartott,

d) ügyvédként, szabadalmi ügyvivőként, közjegyzőként kamarai tagságát szünetelteti.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben meghatározott körülmények nem állnak fenn a naptári hónap teljes tartamán át, a járulékfizetési alsó határ kiszámításánál egy naptári napra a 27. § (1) bekezdésben meghatározott összeg harmincad részét kell alapul venni. A járulékfizetési felső határt csökkenteni kell az (1) bekezdésben meghatározott időtartamok naptári napjai és a járulékfizetési felső határ naptári napi összegének szorzatával. Ezt a szabályt kell alkalmazni akkor is, ha a társas vállalkozó biztosítási jogviszonya a hónap közben kezdődött vagy szűnt meg.”

141. § A Tbj. 29. §-ának (1)-(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A biztosított egyéni vállalkozó az Szja tv. 16. § (4) bekezdésében meghatározott vállalkozói kivét, átalányadózó esetén az átalányadó alapját képező jövedelem, de havonta legalább 125 000 forint, 2007. január 1-jétől legalább 131 000 forint után fizeti meg a 19. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű társadalombiztosítási járulékot. A tényleges

járulékalapot képező jövedelem nagyságára figyelemmel az 50/A. § szerint járulékkedvezmény vehető igénybe.

(2) A tételes átalányadózó esetében a társadalombiztosítási járulék alapja 125 000 forint, 2007. január 1-jétől 131 000 forint. A járulékkedvezmény érvényesítése az 50/A. § szerint történik.

(3) Az egyéni vállalkozó – ideértve a tételes átalányadózót is – a 19. § (2)-(3) bekezdésében meghatározott nyugdíjjárulékot (tagdíjat) és egészségbiztosítási járulékot az (1)-(2) bekezdésben meghatározott társadalombiztosítási járulékalap figyelembevételével fizeti meg, a nyugdíjjárulékot (tagdíjat) azonban legfeljebb a járulékfizetési felső határig.

(4) Az egyéni vállalkozó az (1) bekezdésben említett összeg alapulvételével nem köteles társadalombiztosítási járulékot, nyugdíjjárulékot (tagdíjat) és egészségbiztosítási járulékot fizetni arra az időtartamra, amely alatt

a) táppénzben, baleseti táppénzben, terhességi-gyermekágyi segélyben, gyermekgondozási díjban, gyermekgondozási segélyben, gyermeknevelési támogatásban, ápolási díjban részesül - kivéve ha a gyermekgondozási segély, a gyermeknevelési támogatás, az ápolási díj folyósításának tartama alatt vállalkozói tevékenységét személyesen folytatja -,

b) katonai szolgálatot teljesítő önkéntes tartalékos katona,

c) fogvatartott,

d) ügyvédként, szabadalmi ügyvivőként, közjegyzőként kamarai tagságát szünetelteti,

e) a 31. § (4) bekezdésében említett egyéni vállalkozó keresőképtelen.”

142. § A Tbj. 29/A. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az egyszerűsített vállalkozói adó szabályai szerint adózó (továbbiakban: eva adózó) biztosított egyéni vállalkozó a 19. § (1)-(3) bekezdésében meghatározott járulékokat (tagdíjat) havonta 125 000 forint, 2007. január 1-jétől 131 000 forint alapulvételével fizeti meg. A tényleges járulékalapot képező jövedelem nagyságára figyelemmel az 50/A. § szerint járulékkedvezmény vehető igénybe.”

143. § A Tbj. 30. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„30. § (1) Az 5. § (3) bekezdésében említett személy a járulékalapot képező jövedelme után társadalombiztosítási járulékot, nyugdíjjárulékot (tagdíjat) és egészségbiztosítási járulékot fizet.

(2) A foglalkoztató – akihez fűződő jogviszonyára tekintettel a természetes személynek járulékalapot képező jövedelmet juttatnak – a természetes személlyel tett egybehangzó nyilatkozata alapján átvállalhatja az (1) bekezdésben meghatározott járulékok (tagdíj) levonását, megfizetését és bevallását. A fizetési-, bevallási kötelezettség átvállalásának további feltétele a biztosított nyilatkozata arról, hogy a kötelezettség teljesítéséhez szükséges valamennyi adatot a foglalkoztató rendelkezésére bocsátja. Az átvállalt kötelezettség teljesítéséért a foglalkoztató és a biztosított egyetemlegesen felelnek.”

144. § A Tbj. a 30. § után a következő alcímmel egészül ki, egyidejűleg a 30/A. § helyébe a következő rendelkezés lép:

„A mezőgazdasági őstermelő járulékfizetése

30/A. § (1) A mezőgazdasági őstermelő a minimálbérnek megfelelő összeg után fizeti meg a társadalombiztosítási járulékot, az egészségbiztosítási járulékot és a nyugdíjjárulékot (tagdíjat).

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően az a mezőgazdasági őstermelő, akinek e tevékenységéből származó, a tárgyévet megelőző évben elért bevétele nem haladja meg a hétmillió forintot, a minimálbér 50 százalékának megfelelő összeg után fizeti meg az (1) bekezdésben meghatározott járulékokat (tagdíjat).

(3) A mezőgazdasági őstermelő a magasabb összegű társadalombiztosítási ellátások megszerzése érdekében az adóévre vonatkozóan nyilatkozattal vállalhatja, hogy a 19. § (1)-(3) bekezdés szerinti járulékokat (tagdíjat) az (1)-(2) bekezdésben meghatározott járulékalapnál magasabb összeg után fizeti meg. A nyilatkozatot február 12-éig kell az állami adóhatósághoz benyújtani. A nyilatkozat az Art. szerinti végrehajtható okiratnak minősül.

(4) A mezőgazdasági őstermelő járulékfizetési kötelezettségére a 29. § (4) bekezdésében foglaltakat megfelelően alkalmazni kell.”

145. § (1) A Tbj. 31. §-a helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § előtti alcím az alábbiak szerint változik:

„Járulékfizetés több biztosítási kötelezettséggel járó jogviszony egyidejű fennállása esetén

(1) Több biztosítási kötelezettséggel járó jogviszony egyidejű fennállása esetén a járulékalap után mindegyik jogviszonyban meg kell fizetni a társadalombiztosítási járulékot, a nyugdíjjárulékot (tagdíjat) és az egészségbiztosítási járulékot.

(2) A nyugdíjjárulékot (tagdíjat) a biztosított a biztosítási kötelezettséggel járó jogviszonyaiban együttesen legfeljebb a járulékfizetési felső határig fizeti meg. Ha a jogviszony nem áll fenn a naptári év teljes tartamán át, a járulékfizetési felső határt a biztosítási kötelezettség időtartamával arányosan kell kiszámítani. A nyugdíjjárulékot (tagdíjat) a naptári év folyamán mindaddig meg kell fizetni, amíg a biztosított a foglalkoztatók előtt nem nyilatkozik, hogy a nyugdíjjárulékot (tagdíjat) a járulékfizetési felső határig megfizette. Nyugdíjjárulék-túlfizetés esetén a foglalkoztató a túlfizetés igazolását követő 15 napon belül köteles a járulékot visszafizetni a biztosítottnak.

(3) A biztosított nem fizet pénzbeli egészségbiztosítási járulékot a legalább heti 36 órás munkavégzéssel járó, biztosítási kötelezettség alapjául szolgáló jogviszonya mellett egyidejűleg fennálló további jogviszonyában.

(4) Az (1) bekezdésben meghatározott járulékalaptól eltérően a társadalombiztosítási járulék, az egészségbiztosítási járulék és a nyugdíjjárulék (tagdíj) alapja a ténylegesen elért járulékalapot képező jövedelem – eva adózó egyéni vállalkozó esetében az Eva tv.-ben meghatározott adóalap 4 százaléka –, ha a társas vállalkozó, az egyéni vállalkozó egyidejűleg munkaviszonyban is áll és foglalkoztatása eléri a heti 36 órát, illetőleg közép- vagy felsőfokú oktatási intézmény nappali tagozatán folytat tanulmányokat. A heti 36 órás foglalkoztatás megállapításánál az egyidejűleg fennálló munkaviszonyokban előírt munkaidőt össze kell számítani.

(5) Amennyiben a társas vállalkozóként biztosított több gazdasági társaság személyesen közreműködő tagja, a 27. § (1) bekezdésében előírt legkisebb összegű járulékot - évente egy alkalommal történő választása szerint - egyszer kell figyelembe venni.

(6) Annak az egyéni vállalkozónak, aki egyben társas vállalkozóként is biztosított, egyéni vállalkozói járulékfizetési kötelezettsége a 29. § (1) bekezdése, illetőleg 29/A. § (1) bekezdése szerint áll fenn. Ez esetben a társas vállalkozásnál fennálló járulékfizetési kötelezettség alapja a ténylegesen elért, járulékalapot képező jövedelem.”

146. § (1) A Tbj. 34. §-ának (4) bekezdése a következő rendelkezéssel egészül ki:

„Ha a megállapodást kötő személy, kedvezményezett javára kötött megállapodás esetén a kedvezményezett a megállapodás időtartama alatt biztosítási kötelezettséggel járó jogviszonyban áll, a megállapodás alapján történő járulékfizetési kötelezettség szünetel.”

(2) A Tbj. 34. §-ának (13) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(13) A nyugellátásra jogosító szolgálati idő és nyugdíjalapot képező jövedelem, illetőleg a szolgálati idő, valamint az egészségügyi szolgáltatás szerzése érdekében kötött megállapodást a kedvezményezett személy javára a járulékfizetés átvállalásával más személy vagy szerv is megkötheti. Az előzőekben említett megállapodások alapján fizetendő járulékokat magyar törvényes pénznemben és a megállapodás megkötése utáni mértékváltozások figyelembevételével kell megállapítani és megfizetni.”

147. § A Tbj. 35. §-a utáni cím és a 36. § helyébe a következő alcím, illetőleg rendelkezés lép:

„Biztosítási kötelezettséggel nem rendelkezők járulékfizetése

36. § (1) A kiegészítő tevékenységet folytató társas vállalkozó után a társas vállalkozás a 19. § (4) bekezdésében meghatározott egészségügyi szolgáltatási járulékot fizet. A járulékalapja a társas vállalkozónak a személyes közreműködése alapján kifizetett (elszámolt) járulékalapot képező jövedelem.

(2) A kiegészítő tevékenységet folytató társas vállalkozó tevékenységének megszűnése után kifizetett, a személyes közreműködése alapján járó járulékalapot képező jövedelem után a társas vállalkozás egészségügyi szolgáltatási járulékot köteles fizetni.”

148. § A Tbj. 37. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„37. § (1) A kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó a 19. § (4) bekezdésében meghatározott egészségügyi szolgáltatási járulékot fizet. A járulékalapja az e tevékenységből származó vállalkozói kivét, átalányadó esetén az átalányadó alapját képező jövedelem.

(2) Az egyszerűsített vállalkozói adózást választó kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó az egészségügyi szolgáltatási járulékot – az (1) bekezdésben meghatározott járulékalaptól eltérően – az Eva tv.-ben meghatározott adóalap 10 százaléka után fizeti meg.

(3) A kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó a 10. § (1) bekezdésében meghatározott időtartam alatt köteles egészségügyi szolgáltatási járulék fizetésére.”

149. § A Tbj. 39. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az a belföldi személy, aki biztosítottak vagy biztosított eltartott hozzátartozójának nem minősül és egészségügyi szolgáltatásra a 16. § a)-p) és s)-t) pontja, illetőleg 13. § a) pontja szerint sem jogosult, köteles a minimálbér alapulvételével havonta a 19. § (4) bekezdésében meghatározott egészségügyi szolgáltatási járulékot fizetni. Ha a járulékfizetési kötelezettség nem áll fenn a naptári hónap teljes tartama alatt, egy naptári napra a minimálbér harmincad részét kell figyelembe venni.”

150. § A Tbj. 41. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az APEH elektronikus úton hivatalból átadja az Art. 31. §-ának (2) bekezdése szerinti bevallási adatokból

a) az 1-7., 9-15. és 23-24. pont szerinti részletezettséggel bevallott éves konszolidált adatokat – ide nem értve a fegyveres erők, a rendvédelmi szervek, valamint a polgári

nemzetbiztonsági szolgálatok hivatásos állományú tagjaira vonatkozó adatokat – a nyugdíjjogosultság és a nyugdíj megállapítása céljából az ONYF részére a tárgyévet követő év április 30-áig,

b) az 1-6., 8-10., 12-14., 16. és 23. pont szerinti adatokat az egészségbiztosítási ellátások utólagos ellenőrzése céljából az OEP részére a havi adó- és járulékbevallás benyújtására előírt határidőt követő harmadik hónap utolsó napjáig,

c) az 1-5., 7., 9-12. és 15. pont szerinti adatokat a magán-nyugdíjpénztári tagok folyószámlájának vezetéséhez a magánnyugdíjpénztárak részére – pénztáranként – a bevallás benyújtására előírt határidőt követő hónap utolsó napjáig.”

151. § (1) A Tbj. 44. §-ának (1) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A 4. § szerinti foglalkoztató, az egyéni vállalkozó, az őstermelő, valamint az 56/A. § szerinti munkavállaló, foglalkoztatott (a továbbiakban együtt: nyilvántartásra kötelezett) kötelesek a jogszabályban meghatározott nyilvántartás vezetésére és az Art. 31. §-ának (2) bekezdésében meghatározott adatokról a bevallásukban adatszolgáltatás teljesítésére.”

„(3) A foglalkoztató a biztosítási jogviszonnyal kapcsolatos bejelentési kötelezettségét az Art. 16. §-ában foglaltaknak megfelelően az állami adóhatóságnak teljesíti.”

152. § (1) A Tbj. 49. §-a utáni alcím, valamint az 50. § helyébe a következő rendelkezés lép:

„A járulék és a tagdíj megállapítása, bevallása, megfizetése

50. § (1) A foglalkoztató a biztosítottak a tárgyhónapban kifizetett (juttatott, elszámolt), járulékalapot képező jövedelem alapján köteles a társadalombiztosítási járulékot, az egészségbiztosítási járulékot, a nyugdíjjárulékot (tagdíjat) megállapítani és a biztosítottat terhelő járulékot levonni. A megállapított tárgyhavi járulékot (tagdíjat) az Art. 31. §-ának (2) bekezdésében és 2. számú mellékletében meghatározottak szerint kell a tárgyhónapot követő hónap 12-éig bevallani, illetőleg megfizetni az állami adóhatóságnak.

(2) Az egyéni vállalkozó a társadalombiztosítási járulékot, az egészségbiztosítási járulékot és a nyugdíjjárulékot (tagdíjat) az Art. 31. §-ának (2) bekezdésében és 2. számú mellékletében meghatározottak szerint a tárgyhónapot követő hónap 12-éig vallja be, illetőleg fizeti meg az állami adóhatóságnak. Az eva adózó egyéni vállalkozó a járulékot (tagdíjat) az Eva tv.-ben meghatározottak szerint fizeti meg és vallja be.

(3) Az 5. § (3) bekezdésében említett személy a járulékalapot képező jövedelme után fizetendő társadalombiztosítási járulékot, egészségbiztosítási járulékot és nyugdíjjárulékot (tagdíjat) a személyi jövedelemadóról benyújtott bevallásában vallja be, és a jövedelem kifizetését, juttatását követő hónap 12-éig fizeti meg az állami adóhatóságnak, kivéve ha a járulék (tagdíj) megfizetését és bevallását a foglalkoztató a 30. § (2) bekezdése szerint átvállalta.

(4) A mezőgazdasági őstermelő a társadalombiztosítási járulékot, az egészségbiztosítási járulékot és a nyugdíjjárulékot (tagdíjat) az Art. 31. §-ának (2) bekezdésében és 2. számú mellékletében meghatározottak szerint a tárgyhónapot követő hónap 12-éig vallja be, illetőleg negyedévente, a negyedévet követő hónap 12-éig fizeti meg az állami adóhatóságnak

(5) A foglalkoztató a biztosítottat terhelő járulékot (tagdíjat) akkor is köteles megfizetni, ha a járulékkötelezettség a nem pénzbeli jövedelmet terheli, illetőleg ha arra a tárgyhónapban juttatott pénzbeli kifizetés nem nyújt fedezetet.

(6) A foglalkoztató írásban tájékoztatja a biztosítottat a tárgyhavi jövedelem kifizetésével egyidejűleg az általa megfizetett társadalombiztosítási járulékról, a biztosított jövedelméből levont egészségbiztosítási járulékról és nyugdíjjárulékról (tagdíjról), illetőleg a részére túlvonás miatt visszafizetett (átutalt) járulékokról, a társas vállalkozás a kiegészítő tevékenységet folytató társas vállalkozót az egészségügyi szolgáltatási járulékról.

(7) A magán-nyugdíjpénztári tagdíjfizetési kötelezettséget az APEH nevéen, a Magyar Államkincstár által vezetett, magánnyugdíjpénztáraként megnyitott tagdíjbeszedési számlákra kell teljesíteni. A Magyar Államkincstár a tagdíjat haladéktalanul átutalja a magánnyugdíjpénztárnak.”

(2) A Tbj. az 50. § után a következő 50/A. §-sal egészül ki:

„50/A. § Az 5. § (1) bekezdés a) pontja szerinti biztosított foglalkoztatóját, a társas vállalkozást, az egyéni vállalkozót, valamint az 5. § (1) bekezdés a) pontja szerinti biztosítottat, a társas vállalkozót havonta legfeljebb 18 125 forint, 2007. január 1-jétől 19 000 forint társadalombiztosítási járulékkedvezmény, illetőleg havonta legfeljebb 5 313 forint nyugdíjjárulé- (tagdíj) és 3 750 forint egészségbiztosítási járulékkedvezmény, 2007. január 1-jétől 5 570 forint nyugdíjjárulé- (tagdíj) és 4 585 forint egészségbiztosítási járulékkedvezmény illeti meg, ha a foglalkoztató (egyéni vállalkozó) az Art.-ben meghatározottak szerint bejelenti az állami adóhatóságnak, hogy a biztosított járulékalapot képező jövedelme havonta nem éri el a 125 000 forintot, 2007. január 1-jétől a 131 000 forintot.

(2) A járulékkedvezmény a 125 000 forint, 2007. január 1-jétől 131 000 forint járulékalap és az ezen összeget el nem érő tényleges járulékalapot képező jövedelem után számított járulékok összegének különbözete.

(3) A foglalkoztató az (1) bekezdés szerinti bejelentéséről a bejelentést követő 15 napon belül tájékoztatja a biztosítottat.”

XI. Fejezet

Az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény módosítása

153. § Az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Eho.) 3. §-ának (3) és (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A magánszemély az adóévben megszerzett, az Szja tv. szerint külön adózó, bevallási kötelezettség alá tartozó

- a) vállalkozásból kivont jövedelem,
- b) értékpapír-kölcsönzésből származó jövedelem,
- c) 25, illetőleg 35 százalékos adóterhet viselő osztalék, vállalkozói osztalékalap,
- d) árfolyamnyereségből származó jövedelem,

e) ingatlan bérbeadásából származó egymillió forintot meghaladó jövedelem esetén a teljes összeg

után 14 százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást fizet mindaddig, amíg a biztosítási jogviszonyában a Tbj. 19. § (1) bekezdése, 36-37. §-a és 39. § (2) bekezdése alapján megfizetett egészségbiztosítási járulékok, egészségügyi szolgáltatási járulékok (a továbbiakban együtt: egészségbiztosítási járulékok), valamint az a)-e) pontban meghatározott jövedelmek után megfizetett százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás együttes összege a tárgyévben el nem éri a négyszázötvenezer forintot (a továbbiakban: hozzájárulás-fizetési felső határ).”

„(5) Mentés a százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás fizetése alól az a jövedelem, természetbeni juttatás, adóköteles béren kívüli juttatás, amely után a fennálló biztosítási jogviszonyra tekintettel járulékfizetési kötelezettség – ideértve az egészségügyi szolgáltatási járulékot is – keletkezik, valamint az a jövedelem, amely után az adót nem kell megállapítani és/vagy megfizetni. Mentés továbbá az ingatlan bérbeadásából származó jövedelem, ha a lakásbérleti jogviszony tárgyát képező lakás a bérbeadó állandó lakóhelye, kivéve ha a bérbeadó a lakást saját vállalkozása vagy vele együtt élő közeli hozzátartozója (élettársa) vállalkozása részére adja bérbe.”

154. § (1) Az Eho. 11. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg az eredeti (3)-(4) bekezdés számozása (4)-(5) bekezdésre változik:

„(3) A magánszemély legkésőbb a kifizetés időpontjáig nyilatkozik a kifizetőnek arról, hogy a több kifizetőtől és/vagy magánszemélytől származó ingatlan bérbeadásból keletkező jövedelme a naptári évben meghaladja az egymillió forintot.”

(2) Az Eho. 11. § (8) bekezdésének utolsó mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az előzőektől eltérően az egyéni vállalkozó a százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást havonta állapítja meg és az Art. 31. § (2) bekezdésében meghatározottak szerint vallja be, a vállalkozói osztalékalap után fizetendő egészségügyi hozzájárulást évente egyszer állapítja meg, a tárgyévet követő év február 15-éig fizeti meg és az éves bevallásában vallja be.”

XII. Fejezet

A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény módosítása

155. § A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény (a továbbiakban: Flt.) 41. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„41. § A munkavállaló járulékként a munkaviszonya(i) alapján a munkaadótól kapott bruttó munkabér, illetmény (kereset) 1,5 százalékát köteles fizetni. Ez a rendelkezés nem vonatkozik arra, aki öregségi, rokkantsági vagy baleseti rokkantsági nyugdíjban részesül, illetőleg arra jogosulttá vált.”

156. § Az Flt. 42. §-ának (4) bekezdése a következő rendelkezéssel egészül ki:

„A kincstári körbe, illetőleg a helyi önkormányzatok nettó finanszírozása hatálya alá tartozó illetmény-számfejtési feladatokat ellátó munkáltató a megállapított munkaadói és munkavállalói járulék megfizetését és bevallását az államháztartásról szóló törvényben meghatározottak szerint teljesíti.”

XIII. Fejezet

A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény módosítása

157. § A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) 96. §-a (3) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A 96. § (2) bekezdése alapján nyilvántartásba vett adatokból]

„b) az állami adóhatóság, az önkormányzati adóhatóság az adókötelezettség ellenőrzése és az adó-végrehajtási eljárás lefolytatása érdekében, a támogatás megállapítása és ellenőrzése érdekében az a)-d) pontjai, az e) pontból a rokkantság fokára vonatkozó, valamint az f) pont, ”

158. § (1) A Tny. 97. §-a (2) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A foglalkoztató, a foglalkoztatónak nem minősülő egyéni vállalkozó, a Tbj. 56/A. §-ában meghatározott Magyarországon be nem jegyzett foglalkoztató képviselője vagy a foglalkoztató képviseletében eljáró foglalkoztatott, a Tbj. 5. § (3) bekezdése szerinti biztosított, a Tbj. 26. § (7) bekezdése szerinti felszolgáló (a továbbiakban együtt: nyilvántartásra kötelezett) a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv részére köteles évenkénti rendszerességgel, a tárgyévet követő év április 30-ig - utolsó alkalommal a 2007-re vonatkozóan 2008. április 30-ig - közölni a nyugdíjjogosultsághoz, illetőleg a nyugdíj-megállapításhoz szükséges Tbj. 46. § (2) bekezdésében meghatározott adatokat.”

(2) A Tny. 97. §-a (3) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A nyilvántartásra kötelezett a (2) bekezdés szerinti adatszolgáltatási kötelezettségét:

a) a nyugdíjazás évére és a tárgyév április 30. napja előtt a nyugdíjazás évét megelőző évre vonatkozóan soron kívül,

b) a 2008. január 1. napját megelőző időtartamra vonatkozó visszamenőleges és az Art. szerinti elévülési időn túli időszakra vonatkozó adatszolgáltatást közvetlenül

a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv felé köteles teljesíteni.

Amennyiben a nyugdíjbiztosítási adatszolgáltatás visszamenőleges időszakokra történik, az adatszolgáltatáskor vagy a helyszíni ellenőrzés során az ellenőrzéssel megbízott személynek az adatszolgáltató köteles bemutatni az adatszolgáltatást alátámasztó egykori könyvelési, munkaügyi és egyéb bizonylatokat, dokumentumokat. A nyugdíjbiztosítási adatszolgáltatás akkor visszamenőleges, ha azt az adatszolgáltatásra kötelezett az előírt határidőig nem teljesítette.”

(3) A Tny. 97. §-a (7) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A Magyar Államkincstár Területi Igazgatósága, illetve a központosított illetmény-számfejtési szervek, a megyei egészségbiztosítási pénztárak a biztosítás megszűnését követően folyósított ellátásokkal kapcsolatos adatokról havonként az adóhatóság, a tárgyévet követő év április 30-áig a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv részére kötelesek adatszolgáltatást teljesíteni.”

(4) A Tny. 97. §-a (8) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A Magyar Államkincstár Területi Igazgatósága az ápolási díjban, az általa folyósított gyermekgondozási segélyben, gyermeknevelési támogatásban részesülő személyről havonként az adóhatóság, a tárgyévet követő év április 30-áig a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv részére adatszolgáltatást teljesít.”

XIV. Fejezet

A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény módosítása

159. § A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 53. §-a (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép.

„(2) A felszámoló a nyugdíjbiztosítási adatszolgáltatás ellátásával összefüggésben a külön jogszabályban meghatározott módon adatszolgáltatást köteles teljesíteni a biztosítottak nyugdíjbiztosítási adatairól (ideértve az esetleg elmaradt, visszamenőleges adatszolgáltatást is) az illetékes nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv részére. A nyugdíjbiztosítási igazgatási

szerv által - az adatszolgáltatási kötelezettség teljesítéséről - kiadott igazolást a felszámoló köteles megküldeni a bíróságnak.”

NYOLCADIK RÉSZ

AZ ÖNKÉNTES KÖLCSÖNÖS BIZTOSÍTÓ PÉNZTÁRAKAT ÉS A MAGÁNNYUGDÍJPÉNZTÁRAKAT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

XIV. Fejezet

Az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló 1993. évi XCVI. törvény módosítása

160. § (1) Az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló 1993. évi XCVI. törvény (a továbbiakban: Öpt.) 2. §-ának (4) bekezdése a következő *e)-h)* ponttal egészül ki:

/E törvény alkalmazásában/

„e) kihelyezés: a pénztár feladatkörébe tartozó tevékenységének e tevékenység ellátásával üzletszerűen foglalkozó szervezet (szolgáltató) által, szerződés alapján történő megvalósítása,

f) kiszervezés: tevékenység olyan kihelyezése, melynek során adatkezelés vagy adatfeldolgozás is megvalósul,

g) adatkezelés: a személyes adat, illetve pénztártitkot képező adat tekintetében végzett, a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló törvényben meghatározott adatkezelési tevékenység,

h) adatfeldolgozás: a személyes adat, illetve pénztártitkot képező adat tekintetében végzett, a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló törvényben meghatározott adatfeldolgozási tevékenység.”

(2) Az Öpt. 2. §-ának (6)-(7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) E törvény alkalmazásában az egészségpénztárnál

- a) egyéni egészségszámla:* az egészségpénztár által vezetett egyéni számla;
- b) szolgáltatás-szervezés:* egészségpénztári szolgáltató által nyújtott szolgáltatások elérhetőségének biztosítása a pénztártagok részére;
- c) kiegészítő egészségbiztosítási szolgáltatások:*
 - ca) a társadalombiztosítási ellátás keretében igénybe vehető egészségügyi szolgáltatások kiegészítése, vagy helyettesítése;*
 - cb) az otthoni gondozás;*
 - cd) a gyógyterápiás kezelések;*
 - cd) a gyógyterápiás intézet egészségügyi szolgáltatása;*
 - ce) a közfürdő által nyújtott gyógykezelés;*
 - cf) a vak személy részére vásárolt speciális könyvek árának támogatása;*
 - cg) a megváltozott egészségi állapotú személyek életvitelét megkönnyítő speciális eszközök árának, valamint lakókörnyezetük szükségleteikhez igazodó átalakítása költségeinek támogatása;*
 - ch) a vakvezető kutyával összefüggésben felmerült költségek támogatása;*
 - ci) a szenvedélybetegségről való leszoktatásra irányuló kezelések;*
 - cj) az egészségpénztár egészségügyi célú önszegélyező feladatának ellátása körében nyújtott*
 - gyógyszer és gyógyászati segédeszköz árának a kiegészítő önszegélyező szolgáltatási körbe tartozó támogatása;

- kieső jövedelem teljes vagy részbeni pótlása betegség miatt keresőképtelenség esetén;
- hátramaradottak segélyezése halál esetén.

d) életmódjavító egészségpénztári szolgáltatások:

- da)* a természetgyógyászati szolgáltatások;
 - db)* a rekreációs üdülés, gyógyüdülés, valamint egészségügyi üdülés;
 - dc)* a sporttevékenységhez kapcsolódó kiadások támogatása;
 - dd)* a sporteszközök vásárlásának támogatása;
 - de)* az életmód javítását elősegítő kúrák;
- df)* a gyógyszer és gyógyászati segédeszköz árának az életmódjavító önszegélyező szolgáltatási körbe tartozó támogatása.

(7) E törvény alkalmazásában önszegélyező pénztárnál:

a) szociális kockázat: gyermek születésével, egészségi állapottal kapcsolatos pénzügyi helyzettel, munkanélküliséggel, halálozással és a Bit.-ben meghatározott tűz- és elemi károkkal kapcsolatos kockázatok;

b) időszaki járadék: a pénztártag részére nyújtott rendszeres pénzbeli szolgáltatás, amely az alapszabályban meghatározott esetekben és feltételek szerint határozott időtartamig, illetve legfeljebb a kiváltó esemény megszűnéséig tart.

c) kiegészítő önszegélyező szolgáltatások:

- ca)* a gyermek születéséhez kapcsolódó ellátás;
- cb)* a munkanélküliségi ellátás;
- cc)* a tűz- és elemi károkhöz kapcsolódó segélyek;
- cd)* a betegséghez, egészségi állapothoz kapcsolódó segélyek;
- ce)* a gyógyszer és gyógyászati segédeszköz árának támogatása
 - a gyógyszernek nem minősülő gyógyhatású termékek;
 - a gyógyteák; valamint a
 - a fog- és szájjapolók
 árának támogatása kivételével;
- cf)* hátramaradottak segélyezése halál esetén.

d) életmódjavító önszegélyező pénztári szolgáltatások: a gyógyszernek nem minősülő gyógyhatású termékek, a gyógyteák, valamint a fog- és szájjapolók árának támogatása.”

161. § Az Öpt. 10. §-ának (1) bekezdése *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/A pénztár az általa gyűjtött és kezelt befizetésekből az alapszabályban meghatározott feltételek szerint az alábbi szolgáltatásokat nyújthatja:/

„*b)* szociális kockázat bekövetkezte esetén, jogszabály által előírt szociális kötelezettségek alapján biztosított kiegészítő ellátás, gyógyszer és gyógyászati segédeszköz árának támogatása (önszegélyező pénztár);”

162. § Az Öpt. 11/A. §-ának (1) bekezdése a következő szövegrésszel egészül ki:

„A tagszervező alvállalkozót igénybe vehet, azonban az alvállalkozójáért úgy felel, mintha a tevékenységet saját maga végezte volna. A tagszervező által igénybe vett alvállalkozóra a tagszervezőre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni, azzal, hogy az alvállalkozó további alvállalkozót nem vehet igénybe.”

163. § Az Öpt. 12. § (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a következő (10) bekezdéssel egészül ki:

„(9) A (8) bekezdésben foglaltaktól eltérően a munkáltató szüneteltetheti a munkáltatói hozzájárulás fizetését azon időszakokra, amikor a tag munkaviszonya szünetel, illetve munkabér a részére nem jár. Ennek feltételeit a munkáltatónak valamennyi pénztártag munkavállalójára nézve azonos módon kell meghatároznia.

(10) Nem kell alkalmazni a (2)-(4) bekezdés rendelkezéseit abban az esetben, ha a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény 193/H. § (10) bekezdés rendelkezései alapján a munkáltatói hozzájárulás fizetésére a kölcsönbeadó a kölcsönvevőnél fennálló feltételek szerint kötelezett.”

164. § (1) Az Öpt. 15. §-ának (1) bekezdése a következő *e*) ponttal egészül ki:

/A pénztártag tagsági viszonya megszűnik/

„*e*) kizárással.”

(2) Az Öpt. 15. § (3)-(4) bekezdései helyébe a következő rendelkezés lép, ezzel egyidejűleg a jelenlegi (4) bekezdés számozása (5) bekezdésre módosul:

„(3) A pénztár a tagot az alapszabály ilyen értelmű rendelkezése esetén akkor zárhatja ki, ha a tag a pénztár alapszabályában meghatározott tagsági feltételnek már nem tesz eleget és a pénztár írásbeli felszólítására nem kezdeményezte az átlépését másik pénztárba.

(4) A pénztártag csak azonos típusú pénztárba léphet át, az alábbi kivételekkel:

a) a 47. § (3) bekezdésében foglalt esetet;

b) önszegélyező pénztár tagja a 2. § (5) bekezdésének *a*) pontjában meghatározott nyugdíjkorhatár betöltésekor nyugdíjpénztárba átléphet.”

165. § (1) Az Öpt. 27. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az ellenőrző bizottság feladata, hogy a jogszabályi előírások, a pénztár pénzügyi terve, az alapszabályában és szabályzataiban foglaltak megvalósulása érdekében rendszeresen vizsgálja és ellenőrizze a pénztár gazdálkodását, számvitelét, ügyvitelét, a pénztár fizetőképességének, bevételeinek és kiadásainak, eszközeinek és kötelezettségvállalásainak összhangját, a pénztár működését.”

(2) Az Öpt. 27. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az ellenőrző bizottság a (2) bekezdésben meghatározott feladatok ellátására évente ellenőrzési tervet készít és gondoskodik annak végrehajtásáról.”

166. § Az Öpt. 36. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A pénztárak gazdálkodásuk nyilvántartását e tevékenységgel üzletszerűen foglalkozó szervezethez (szolgáltatóhoz) kiszervezhetik.”

167. § Az Öpt. 38. §-ának a következő (1)-(2) bekezdésekkel egészül ki, ezzel egyidejűleg a jelenlegi (1)-(2) bekezdések számozása (3)-(4)-re módosul:

„(1) A pénztár befektetési üzletmenetét saját maga végezheti vagy kihelyezheti.

(2) A befektetési üzletmenet kihelyezése esetén pénztári vagyongazdálkodó csak olyan befektetési vállalkozás, pénzügyi intézmény, biztosító részvénytársaság vagy befektetésialapkezelő lehet, amely

a) tevékenységét a Felügyelet engedélye alapján végzi, vagy

b) az Európai Unió más tagállamában rendelkezik székhellyel, rendelkezik nyugdíjalapok kezelésére engedéllyel és tevékenységét az egyéb jogszabályban foglaltaknak megfelelően határon átnyúló szolgáltatás keretében vagy magyarországi fióktelepe útján folytatja.”

168. § Az Öpt. 40. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A pénztár a pénztári beszámoló részét képező mérleget, eredménykimutatást a tárgyévét követő év június 30-áig a beszámoló könyvvizsgálói záradékával együtt a Pénzügyi Közlönyben köteles közzétenni.”

169. § Az Öpt. 40/D. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A pénztár a tevékenységéhez kapcsolódó, illetve jogszabály által végezni rendelt olyan tevékenységét, amelynek során adatkezelés vagy adatfeldolgozás valósul meg, kiszervezheti. A kiszervezett tevékenységet végző a 40/B. § alapján adatkezelést végezhet.”

170. § Az Öpt. 45. § (2) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az e törvényben meghatározott eltérésekkel a pénztár felszámolására a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény rendelkezéseit, a végelszámolási és kényszer-végelszámolási eljárására pedig a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvényt kell megfelelően alkalmazni.”

171. § Az Öpt. 49. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„49. § (1) A fedezeti alapon a pénztár a tag illetve a munkáltatói tag által teljesített befizetés legalább 93 százalékát köteles jóváírni. E szabálytól a pénztár a tag belépésétől számított első két hónapban külön jogszabályban meghatározottak szerint eltérhet.

(2) A vagyonkezelési tevékenység szerződésben megállapított ellenértékének éves összege – valamennyi díjat és egyéb terhelést figyelembe véve – nem haladhatja meg a nyugdíjpénztár által kezelésre átadott vagyonnak a tárgyévét megelőző év harmadik negyedév végi piaci értékének 0,9 százalékát. Ennél magasabb ellenérték esetén a szerződés ellenértékre vonatkozó kikötése semmis.

(3) Amennyiben a nyugdíjpénztár vagyonkezelését részben vagy egészen önállóan végzi, a befektetések vagyonarányos költségeire elszámolt összeg nem haladhatja meg a saját kezelésű vagyon(rész)nek a tárgyévét megelőző év harmadik negyedév végi piaci értékének 0,9 százalékát.

(4) A (2)-(3) bekezdésekben foglaltakat nem kell alkalmazni, ha a pénztár nyilvántartásba vétele a tárgyévben, vagy az azt megelőző három naptári évben történt.”

172. § Az Öpt. 50. §-a helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg „A kiegészítő egészségpénztárra vonatkozó szabályok” alcímet megelőzően a következő 50/A. §-sal egészül ki:

„50. § (1) Az önszegélyező pénztár egyéni szolgáltatásokat és közösségi szolgáltatásokat nyújthat. A pénztár az egyéni szolgáltatásokat a tag egyéni számlájának megterhelésével, az egyes közösségi szolgáltatásokat pedig a fedezeti tartalékon belül létrehozott szolgáltatási tartalék terhére teljesíti. A pénztár egy, vagy több szolgáltatási tartalékot hozhat létre, melyeket a pénztártagok egyéni számlái terhére kell képezni.

(2) A tagi befizetés, munkáltatói hozzájárulás, támogatás, adomány – az egészségügyi célú önszegélyező feladatok ellátását képező szolgáltatások kivételével – a befizetést követő 180 napon belül nem használható fel egyéni szolgáltatás finanszírozására.

(3) Az önsegélyező pénztárakban az egységes tagdíjak összegét, a szolgáltatások értékét és a szükséges alapok nagyságát évente kalkulálni kell. A szolgáltatások lehetséges értékének összegét és az alapok nagyságát a pénztár által vállalt szolgáltatások összetétele és a megfizetett tagdíjak szolgáltatásra fordítandó részének összege határozza meg.

(4) Az időszaki járadék szolgáltatást nyújtó önsegélyező pénztárak kötelesek alapszabályukban rendelkezni a járadékjogosultságról, a járadékfizetés feltételeiről, a követelések hordozhatóságáról, valamint a járadékszolgáltatás gazdálkodási és üzemviteli szabályairól.

(5) Amennyiben a pénztár közösségi szolgáltatást nyújt, akkor az alapszabálynak rendelkeznie kell az egyes közösségi szolgáltatásra jogosultak köréről, az egyes szolgáltatási tartalékok létrehozásáról, azok mértékéről, fedezetéről, felhasználásának módjáról, az e tartalékok közötti átcsoportosítás lehetőségéről és módjáról, valamint a közösségi szolgáltatási kör változása esetén a tartalékban található pénzeszközök egyéni számlákra történő átcsoportosításáról.

50/A. § Az önsegélyező pénztár kiegészítő önsegélyező pénztári szolgáltatásokat, valamint életmódjavító önsegélyező pénztári szolgáltatásokat nyújthat.”

173. § Az Öpt. 51. § (4) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az egyes szolgáltatások kiadásainak kiegyenlítését - az alapszabályban foglaltak szerint - a szolgáltatásra jogosult tag egyéni egészség számlájának megterhelésével, vagy több pénztártag egyéni egészség számlájának egyidejű megterhelésével kell biztosítani. Amennyiben a pénztár nyújt olyan szolgáltatást, amelynek fedezetét több pénztártag egyéni egészség számlájának egyidejű megterhelésével biztosítja, akkor az alapszabálynak rendelkeznie kell a fedezeti alapon belül elkülönítetten az egyes szolgáltatások fedezetének létrehozásáról, annak mértékéről, felhasználásának módjáról, illetve az egyéni számláknak a közös szolgáltatás fedezetéül szolgáló együttes és arányos megterheléséről is.”

174. § Az Öpt. az „V. Fejezet” címet megelőzően a következő 51/A. §-sal egészül ki:

„51/A. § Az egészségpénztár kiegészítő egészségbiztosítási szolgáltatásokat, valamint életmódjavító egészségpénztári szolgáltatásokat nyújthat.”

175. § (1) Az Öpt. 64. § (1) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/A pénztártevékenység folytatásának tárgyi és személyi feltétele:/

„c) közösségi szolgáltatást nyújtó önsegélyező pénztárnál, valamint járadékszolgáltató nyugdíjpénztárnál megbízott aktuárius (biztosításmatematikus).”

(2) Az Öpt. 64. § (4) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A pénztár az (1)-(3) bekezdések szerinti személyi és tárgyi feltételekben, valamint a letétkezelő, számlavezető, szolgáltatás-szervező, valamint a kiszervezett tevékenységet végző személyében történt változást a szerződés megkötését követő 3 munkanapon belül a Felügyeletnek a rendszeresített adatlapon bejelenti.”

176. § Az Öpt. 64/A. § (4) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„A könyvvizsgáló megbízásának lejártát követő két év elteltével a könyvvizsgálói feladatokat ugyanannál a pénztárnál ismételtén elláthatja.”

XV. Fejezet

A magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény módosítása

177. § A magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény (a továbbiakban: Mpt.) 2. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A pénztárak részére vagyongazdálkodási és letétkezelési tevékenységet végző pénzügyi intézményekre, befektetési vállalkozásokra és befektetési alapkezelőkre, és az ilyen tevékenységet végző egyéb szervezetekre a biztosítóról és a biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvényben (a továbbiakban: Bit.), a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvényben (a továbbiakban: Hpt.), a tőkepiacról szóló törvényben foglaltakon kívül e törvény rendelkezéseit is alkalmazni kell.”

178. § Az Mpt. 3. §-a kiegészül a következő (7) bekezdéssel:

„(7) A (2) bekezdésben meghatározott életkori feltételnek a tagsági jogviszony kezdeményezésének időpontjában kell fennállnia. A tagsági jogviszony kezdeményezésének időpontja a teljeskörűen kitöltött belépési nyilatkozat postára adásának, személyes benyújtás esetében pedig pénztári átvételének a napja.”

179. § Az Mpt. 4. § (2) bekezdése a következő *zsa*)-*zsd*) ponttal egészül ki:

/E törvény alkalmazásában/

„zsa) kihelyezés: a pénztár feladatkörébe tartozó tevékenységének e tevékenység ellátásával üzletszerűen foglalkozó szervezet (szolgáltató) által, szerződés alapján történő megvalósítása,

zsb) kiszervezés: tevékenység olyan kihelyezése, melynek során adatkezelés vagy adatfeldolgozás is megvalósul,

zsc) adatkezelés: a személyes adat, illetve pénztártitkot képező adat tekintetében végzett, a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló törvényben meghatározott adatkezelési tevékenység,

zsd) adatfeldolgozás: a személyes adat, illetve pénztártitkot képező adat tekintetében végzett, a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló törvényben meghatározott adatfeldolgozási tevékenység.”

180. § Az Mpt. 10. § (1) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A pénztár első ízben a tevékenységi engedély kézhezvételétől számított 30 napon belül közli a pénztárak központi nyilvántartását végző szervezettel a pénztártagok *2. számú melléklet* szerinti személyes adatait.”

181. § Az Mpt. a következő 20/A. §-sal egészül ki:

„20/A. § (1) A tevékenységi engedély kézhezvételétől számított 1 éven belül a pénztár köteles igazolni, hogy taglétszáma eléri a 7. § (1) bekezdésében meghatározott taglétszámot. E határidő elmulasztása esetén igazolásnak nincs helye.

(2) Amennyiben a pénztár a fenti határidőt elmulasztja, vagy a taglétszám nem éri el a 7. § (1) bekezdésében meghatározott számot, úgy a Felügyelet a pénztár tevékenységi engedélyét visszavonja. A tevékenységi engedély visszavonása esetén, a pénztár köteles a tevékenységi engedély visszavonásáról szóló határozat kézhezvételét követő 30 napon belül végelszámolás útján történő megszűnéséről dönteni.”

182. § Az Mpt. 24. § (1) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„Nem akadály a átlépésnek, ha a tagdíjhátralék és késedelmi pótlék összege az 5000 forintot nem haladja meg.”

183. § Az Mpt. 26. § a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Nem kell alkalmazni az (5) bekezdés második mondatának rendelkezéseit abban az esetben, ha a kölcsönbeadó a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény 193/H. § (10) bekezdése alapján a tagdíj-kiegészítés bevallására és befizetésére a kölcsönvevőnél fennálló feltételek szerint kötelezett.”

184. § Az Mpt. 43. §-ának (2)-(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, ezzel egyidejűleg a jelenlegi (3)-(4) bekezdések számozása (4)-(5) bekezdésre módosul:

„(2) Az ellenőrző bizottság feladata, hogy rendszeresen vizsgálja és ellenőrizze a jogszabályi előírások, a pénztár pénzügyi terve, alapszabályában, SZMSZ-ében és szabályzataiban foglaltak megvalósulása érdekében a pénztár gazdálkodását, számvitelét, ügyvitelét, a pénztár fizetőképességének, bevételeinek és kiadásainak, eszközeinek és kötelezettségvállalásainak összhangját, a pénztár működését. Az ellenőrző bizottság nyílt pályázat alapján tesz javaslatot a közgyűlésnek a könyvvizsgáló személyére.

(3) Az ellenőrző bizottság a (2) bekezdésben meghatározott feladatok ellátására évente ellenőrzési tervet készít és gondoskodik annak végrehajtásáról.”

185. § (1) Az Mpt. 46. §-ának (4)-(5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A könyvvizsgáló megbízatása legfeljebb öt éves időtartamra szólhat, amely nem hosszabbítható meg. A könyvvizsgáló megbízatásának lejártát követő két év elteltével a könyvvizsgálói feladatokat ugyanannál a pénztárnál ismételten elláthatja. Ugyanazon könyvvizsgáló egyidejűleg legfeljebb öt pénztárnál láthat el könyvvizsgálói feladatokat, és az egy pénztártól származó jövedelme (bevétele) nem haladhatja meg éves jövedelmének (bevételeinek) harminc százalékát.

(5) A könyvvizsgáló társaság által végzett könyvvizsgálat esetén a könyvvizsgálói tevékenységet végző dolgozó egyidejűleg legfeljebb öt pénztárnál láthat el könyvvizsgálói feladatokat, és a könyvvizsgáló társaság egy pénztártól származó bevétele nem haladhatja meg éves nettó árbevételének tíz százalékát. A könyvvizsgáló társaság dolgozójának megbízatása egy pénztárnál legfeljebb öt éves időtartamra szólhat, amely nem hosszabbítható meg, azzal, hogy megbízatásának lejártát követő két év elteltével a könyvvizsgálói feladatokat ugyanannál a pénztárnál ismételten elláthatja.”

(2) Az Mpt. 46. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A könyvvizsgáló – az alakuló közgyűlésen elfogadott pénzügyi terv kivételével – a 39. § (1) bekezdésének e)-f) pontjaiban megjelölt, a pénztár közgyűlése elé terjesztett beszámolót köteles megvizsgálni abból a szempontból, hogy azok valós adatokat tartalmaznak-e, illetve megfelelnek-e a jogszabályok előírásainak, és köteles véleményét ismertetni. Enélkül a közgyűlés érvényes határozatot nem hozhat.”

186. § Az Mpt. a következő 62/A. §-sal egészül ki:

„62/A. § A fedezeti tartalék javára a pénztár a tagdíj, illetve tagdíj célú támogatás legalább 94 százalékát köteles jóváírni. Ettől a pénztár a tagsági jogviszony létesítését követő első havi tagdíj esetében külön jogszabályban meghatározottak szerint eltérhet.”

187. § Az Mpt. 66. §-a a következő (6)-(9) bekezdéssel egészül ki, ezzel egyidejűleg a (6)-(7) bekezdés jelenlegi szövege hatályát veszti:

„(6) Amennyiben a pénztár vagyongazdálkodását részben vagy egészen önállóan végzi, a befektetések vagyonarányos költségeire elszámolt összeg nem haladhatja meg a saját kezelésű vagyon(rész)nek a tárgyévet megelőző év harmadik negyedév végi piaci értékének 0,9 százalékát.

(7) A (6) bekezdésben foglaltakat nem kell alkalmazni, ha a pénztár nyilvántartásba vétele a tárgyévben, vagy az azt megelőző három naptári évben történt.

(8) A pénztár vagyongazdálkodási tevékenységére a Tpt.-nek a portfóliókezelési tevékenységre vonatkozó szabályait - a 126. § (2) bekezdése, a 127. §, a 128. §, a 130. § (3)-(4) bekezdése és a 133. § (2) bekezdése kivételével - alkalmazni kell, azzal, hogy ahol a Tpt. valamely rendelkezése megbízót említ, az alatt a pénztár tagját kell érteni.

(9) Pénztári vagyongazdálkodó csak olyan befektetési vállalkozás, pénzügyi intézmény, biztosító részvénytársaság vagy befektetésialap-kezelő lehet, amely

a) tevékenységét a Felügyelet engedélye alapján végzi, vagy

b) az Európai Unió más tagállamában rendelkezik székhellyel, rendelkezik nyugdíjalapok kezelésére engedéllyel és tevékenységét egyéb jogszabályban foglaltaknak megfelelően határon átnyúló szolgáltatás keretében vagy magyarországi fióktelepe útján folytatja.”

188. § Az Mpt. 67/A. §-a a következő m)-o) pontokkal egészül ki:

/A pénztár az általa alapított vagy tulajdoni részesedése mellett működő szolgáltatók kivételével a pénztári eszközöket kizárólag az alábbi eszközökben tarthatja:/

„m) repó- (fordított repó-) ügyletek;

n) swapügyletek;

o) értékpapír-kölcsönzési ügyletből származó követelések.”

189. § Az Mpt. a következő alcímmel, valamint a 68/A-68/C. §-sal egészül ki:

„A pénztártagok által választható portfólió

68/A. § (1) A nyugdíjpénztár választható befektetési portfóliót biztosító rendszert (a továbbiakban: választható portfóliós rendszer) működtet, melyben a pénztár felhalmozási időszakban lévő tagjainak egyéni nyugdíjszámláján lévő megtakarítása – a nyugdíjkorhatárig hátralévő idő, illetve a tag döntése alapján – a portfóliók valamelyikébe kerül elhelyezésre.

(2) A választható portfóliós rendszerben három portfóliót lehet és kell létrehozni, amelyek az alábbiak:

a) klasszikus,

b) kiegyensúlyozott,

c) növekedési.

(3) A (2) bekezdés a)-c) pontjában alkalmazott kategóriákat a pénztár választható portfólióinak megnevezéseiben alkalmazni kell.

(4) A választható portfóliós rendszer indításakor a pénztár a tagok egyéni számláit a nyugdíjkorhatárukig hátralévő idő alapján:

a) amennyiben a hátralévő idő a 15 évet meghaladja, akkor a tag egyéni számláját a növekedési portfólióba,

b) amennyiben a hátralévő idő 5-15 év között van, akkor a tag egyéni számláját a kiegyensúlyozott portfolióba,

c) amennyiben a hátralévő idő 5 évnél kevesebb, akkor a tag egyéni számláját a klasszikus portfolióba

sorolja be.

(5) A (4) bekezdésben meghatározott besorolásokat a pénztár rendelkezésére álló információk alapján kell elvégezni.

(6) A pénztár a tagok besorolását minden év december 31-ével aktualizálja, a szükséges átsorolásokat elvégzi.

(7) A (4) és (6) bekezdésben meghatározott besorolások, átsorolások kapcsán a pénztártagokra költséget terhelni nem lehet.

(8) A pénztártag a nyugdíjkorhatárig hátralévő idő alapján meghatározott besorolástól eltérhet (egyedi portfólióváltás), azonban a nyugdíjkorhatárt megelőző 5 évben a növekedési portfóliót nem választhatja. A tagnak a június 30-ai és december 31-ei fordulónapot legalább 30 nappal megelőzően a pénztár felé írásban nyilatkoznia kell az egyedi portfólióváltási igényéről. Amennyiben a tag ilyen jellegű nyilatkozatot tett, akkor a pénztárnak a (6) bekezdés szerinti besorolás aktualizálást - az adott tagra nézve - nem kell elvégeznie.

(9) A hozamkiegyenlítést az egyes választható portfóliókra külön-külön kell elvégezni a 63. §-ban meghatározott eljárás alapján, úgy hogy a pénztárra vonatkozó előírásokat választható portfóliónként kell alkalmazni.

(10) A befektetési teljesítmény mérését, illetve nyilvánosságra hozatalát választható portfóliónként kell elvégezni.

68/B. § (1) A választható portfóliós rendszer bevezetésére, megszüntetésére vonatkozó döntés, illetve a rendszer szabályait tartalmazó szabályzat induláskori elfogadása a pénztár közgyűlésének kizárólagos hatáskörébe tartozik. A választható portfóliós rendszer megindulása után a szabályzatot, illetve a befektetési politikát az igazgatótanács módosíthatja, azonban erről a következő közgyűlést tájékoztatni kell.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt szabályzatnak tartalmaznia kell:

a) a választható portfóliók, megnevezését, összetételét, az egyes portfóliókhoz kapcsolódó befektetési politika és a várható kockázatok leírását, a portfóliókra jellemző referencia index ismertetését

b) a rendszer működtetési költségeinek részletes leírását,

c) a rendszer működtetésének, illetve a portfólió váltásnak a tagokra és a pénztárra vonatkozó részletes eljárási szabályait,

d) a tagok tájékoztatásának tartalmát és szabályait,

e) a rendszer működtetéséhez kapcsolódó számviteli, nyilvántartási és informatikai háttér leírását.

(3) A pénztár befektetési politikáját a (2) bekezdésben meghatározott szabályzatba kell foglalni. A befektetési politikára megfogalmazott előírásoknak a választható portfóliós szabályzat vonatkozásában is érvényesülniük kell.

68/C. § Az egyedi portfólióváltással összefüggő, pénztártagra terhelt költségek nem haladhatják meg az egyéni számlakövetelés egy ezrelékét, és nem lehetnek magasabbak 2000 forintnál.”

190. § Az Mpt. 74. §-a a következő (4)-(5) bekezdésekkel egészül ki:

„(4) A vagyонkezelési tevékenység szerződésben megállapított ellenértékének éves összege – valamennyi díjat és egyéb terhelést figyelembe véve – nem haladhatja meg a pénztár által kezelésre átadott vagyonnak a tárgyévet megelőző év harmadik negyedév végi piaci értékének 0,9 százalékát. Ennél magasabb ellenérték esetén a szerződés ellenértékre vonatkozó kikötése semmis.

(5) A (4) bekezdésben foglaltakat nem kell alkalmazni, ha a pénztár nyilvántartásba vétele a tárgyévben, vagy az azt megelőző négy naptári évben történt.”

191. § Az Mpt. 75. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A letétkezelővel, vagyonkezelővel, a számlavezetővel, kiszervezett tevékenységet végzővel, a biztosításmatematikai feladatokat ellátóval kötött szerződés és annak módosítása csak írásban érvényes. A szolgáltatóval kötött szerződésről és annak megszüntetéséről a pénztár 3 munkanapon belül tájékoztatja a Felügyeletet, a Felügyelet által meghatározott tartalmú adatlap megküldésével.”

192. § Az Mpt. 77/B. § (1) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A pénztár a tevékenységéhez kapcsolódó, illetve jogszabály által végezni rendelt olyan tevékenységét, amelynek során adatkezelés vagy adatfeldolgozás valósul meg, kiszervezheti. A kiszervezett tevékenységet végző a 79. § alapján adatkezelést végezhet.”

193. § Az Mpt. 83. §-ának (1) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„A végelszámolási eljárására a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolástól szóló 2006. évi V. törvényt kell megfelelően alkalmazni.”

194. § Az Mpt. 110. § (2) bekezdése a következő *h)* ponttal egészül ki:

/A tevékenységi engedély visszavonására akkor kerülhet sor, ha a pénztár/

„*h)* taglétszáma 6 hónapot meghaladó időtartamban nem éri el a 7. § (1) bekezdésében meghatározott taglétszámot.”

195. § Az Mpt. a következő 120/A. §-sal egészül ki:

„120/A § (1) A 120. §-ban meghatározott központi nyilvántartásból a Felügyelet adatokat szolgáltat - törvényben meghatározott feladata teljesítéséhez - az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóságnak. A központi nyilvántartásból a Felügyelet hozzáférést biztosít a magánnyugdíjpénztárak számára a nyilvántartásban tárolt pénztártagok adataihoz és a foglalkoztatói törzsadatokhoz, amennyiben az feladataik ellátásához szükséges. A hozzáférés keretében a magánnyugdíjpénztárak lekérdezési jogosultsággal rendelkeznek. A hozzáférés részletes szabályairól külön jogszabály rendelkezik.

(2) A központi nyilvántartásból a Felügyelet a tagdíjbevételek alakulásáról, az államháztartás információs szükségleteihez igazodva a minisztériumok, a Magyar Nemzeti Bank, a Központi Statisztikai Hivatal, a Magyar Államkincstár, valamint egyéb állami szervek részére, amennyiben az az államháztartás információs rendszerével kapcsolatos, jogszabályban meghatározott feladataik ellátásához szükséges, egyedi azonosításra alkalmatlan információt szolgáltat.

(3) A központi nyilvántartásban tárolt adatokból

a) a Pénztárak Garancia Alapja a pénztári rendszer tagjaival kapcsolatos feladatai ellátása céljából,

b) az állami adóhatóság az adókötelezettség ellenőrzése céljából,

c) a bíróságok, az ügyészségek a bűnüldözési és büntetés-végrehajtási szervek, valamint a nemzetbiztonsági szolgálatok feladataik ellátása céljából

az általuk törvény alapján kezelhető adatok igénylésére jogosultak.

(4) A központi nyilvántartás adatai statisztikai célra felhasználhatók, és statisztikai célú felhasználásra személyazonosításra alkalmatlan módon átadhatók.

(5) Az (1) és (3) bekezdésekben nem szabályozott esetben személyes adatok továbbításának csak akkor lehet helye, ha ahhoz az érintett írásban hozzájárult.

(6) A központi nyilvántartásba saját adatai tekintetében az érintett pénztár, foglalkoztató vagy természetes személy betekinhet, a róla nyilvántartott adatokról felvilágosítást kérhet.

(7) A központi nyilvántartásból a foglalkoztató a vele a Tbj. 5. §-a szerinti biztosítási jogviszonyt létesített pénztártag adatainak szolgáltatását igényelheti, ha arra a pénztártagot terhelő tagdíj bevallási és befizetési kötelezettség teljesítése érdekében van szükség. Az adatokat - az adatkérés céljának és jogalapjának egyidejű igazolása mellett - írásban kell kérelmezni, a központi nyilvántartásból teljesíthető adatszolgáltatás a pénztártagsági jogviszony fennállására és az érintett pénztár adatainak átadására terjedhet ki. A Magyar Államkincstár (MÁK) Területi és Fővárosi Igazgatósága, a számfejtési körébe tartozó munkáltatóknál Tbj. 5.§-a szerinti biztosítási jogviszonyban álló pénztártagok adatainak szolgáltatását igényelheti, ha arra a pénztártagot terhelő tagdíjbevallási és befizetési kötelezettség teljesítése érdekében van szükség. Az adatkérésben az érintett pénztártag és munkáltató adatai mellett fel kell tüntetni az adatkérést kezdeményező MÁK területi igazgatóság azonosító és leíró adatait is (adószám, név, székhely). Az adatszolgáltatás elektronikus úton is igényelhető.”

196. § Az Mpt. 134. § (1) bekezdésének *h*) pontja a következő szövegrésszel egészül ki:
„valamint a választható portfóliókban elhelyezhető befektetési eszközök körére, illetve azok megengedhető mértékére vonatkozó egyes szabályokat;”

197. § Az Mpt. *1. számú melléklete* e törvény **9. számú melléklete** szerint módosul

KILENCEDIK RÉSZ

XVII. Fejezet

A társadalombiztosítás pénzügyi alapjairól és azok 1993. évi költségvetéséről szóló 1992. évi LXXXIV. törvény módosítása

198. § A társadalombiztosítás pénzügyi alapjairól és azok 1993. évi költségvetéséről szóló 1992. évi LXXXIV. törvény 5. §-a (3) bekezdése c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/(3) A kiadások fedezetét a következő bevételek képezik: /

„c) egyéb járulékok és hozzájárulások, ideértve

1. a baleseti járulékot, illetőleg egészségügyi szolgáltatási járulékot,

2. az egészségbiztosítási ellátásokra kötött megállapodás alapján fizetett egészségbiztosítási járulékot,

3. a munkáltatói táppénz-hozzájárulást,

4. az Alk. tv. 7. §-a alapján a Magyar Államkincstár által az Egészségbiztosítási Alapnak átutalt összeget,

5. a fegyveres testületek hivatásos állományú tagjaira irányadó korhatár alatti III. csoportos rokkantsági és baleseti rokkantsági nyugellátáshoz történő hozzájárulást;”

XVIII. Fejezet

A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény módosítása

199. § A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gyvgyi) 19. §-ának (2) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép

„(2) A települési önkormányzat jegyzője megállapítja a gyermek rendszeres gyermekvédelmi kedvezményre való jogosultságát, amennyiben a gyermeket gondozó családban az egy főre jutó havi jövedelem összege nem haladja meg

a) az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének (a továbbiakban: az öregségi nyugdíj legkisebb összege) a 130%-át,

aa) ha a gyermeket egyedülálló szülő, illetve más törvényes képviselő gondozza, vagy

ab) ha a gyermek tartósan beteg, illetve súlyosan fogyatékos, vagy

ac) ha a nagykorúvá vált gyermek megfelel a 20. § (3) vagy (4) bekezdésében foglalt feltételeknek;

b) az öregségi nyugdíj legkisebb összegének 120%-át az *a)* pont alá nem tartozó esetben,

feltéve, hogy a vagyoni helyzet vizsgálata során az egy főre jutó vagyon értéke nem haladja meg külön-külön vagy együttesen a (7) bekezdésben meghatározott értéket.”

TIZEDIK RÉSZ

XIX. Fejezet

a szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény módosításáról

200. § A szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Szjtv.) 6. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A szerencsejátékokkal kapcsolatos koncessziós eljárásra vonatkozó részletes szabályokat a pénzügyminiszter rendeletben állapítja meg.”

201. § Az Szjtv. 13. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az SZF a szerencsejáték-szervezőt, annak vezetőit vagy vezető tisztségviselőit a szerencsejáték-szervező tevékenységtől legfeljebb 5 éves időtartamra, meghatározott feltétel bekövetkezéséig vagy akár véglegesen is eltilthatja, ha

a) a szerencsejáték-szervező az SZF hatósági intézkedése ellenére a jogszabálysértő állapotot nem szünteti meg,

b) a szerencsejáték-szervező súlyos jogszabálysértést követ el, amellyel a játék tisztaságát sérti,

c) az engedély kiadása után merül fel olyan tény, adat vagy körülmény, amely miatt az engedély-kérelem elutasításának lett volna helye,

d) a szerencsejáték-szervező az állammal szembeni kötelezettségét súlyosan megszegi, vagy az állammal szembeni kötelezettségének ismételten nem tesz eleget.

Az eltiltás pénznyerő automaták üzemeltetése esetén meghatározott játékteremben folytatott szerencsejáték-szervezői tevékenységre vonatkozóan is alkalmazható.”

202. § (1) Az Szjtv. 26. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Játékterem működéséhez a játékterem helye szerinti települési önkormányzat, a főváros területén a kerületi önkormányzat jegyzőjének szakhatósági állásfoglalása szükséges arról, hogy az önkormányzat területén létesítendő játékterem az építésügyi jogszabályoknak és az e törvényben foglaltaknak megfelel, valamint, hogy a játékterem működéséhez az e törvény 2. § (4) bekezdésének a) pontjában foglalt érdekek védelmét figyelembe véve mérlegelési jogkörében eljárva hozzájárul.”

(2) Az Szjtv. 26. §-ának (18) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(18) A szerencsejáték-szervező a 2. § (4) bekezdésének b) és d) pontjaiban és az (5) bekezdésben meghatározott személyi megfelelőségének folyamatosan fenn kell állnia, az SZF pedig a személyi megfelelőség meglétét köteles ellenőrizni. Ha a szerencsejáték-szervező e kötelezettségének nem tesz eleget, az SZF megállapítja a szerencsejáték-szervező részére kiállított engedélyek érvénytelenségét, a szerencsejáték-szervezői tevékenység megszűnését. A szervezőnek a személyi megfelelőség meghosszabbítására irányuló kérelmet a személyi megfelelőség lejáratá előtt legalább 10 munkanappal be kell nyújtania az SZF-hez.”

203. § Az Szjtv. a következő 26/B. §-sal egészül ki:

„26/B. § (1) Az I. kategóriába sorolható játéktermet az SZF erre irányuló kérelem esetén „elektronikus kaszinóként” engedélyezheti.

(2) Az SZF abban az esetben engedélyezi elektronikus kaszinóként az I. kategóriába sorolható játéktermet, ha a szerencsejáték-szervező, a pénznyerő automata, valamint a játékterem megfelel a következő feltételeknek:

a) a szervező legalább 50 millió forint alap- vagy tőzstőkével rendelkező gazdasági társaság,

b) a játékteremnek videó-technikai ellenőrzési rendszerrel kell rendelkeznie,

c) a játékteremben legalább 25 játékhelyen lehetséges a játék és a játékhelyek legalább 70%-ának folyamatosan üzemelnie kell,

d) a játékterem játékhelyenként legalább 3 m² alapterülettel rendelkezik,

e) a játékteremben legalább egy darab olyan I. kategóriába sorolt pénznyerő automata is üzemel, amely biztosítja, hogy egy tét megtételével, egy játék alkalmával az elérhető nyeremény a tét ötszázszorosát is elérheti, azonban azt nem haladja meg,

f) a játékteremben pénznyerő automata és játékautomata üzemeltetésen kívül a játékosok vendéglátásához szorosan kapcsolódó tevékenységet is folytatnak, figyelembe véve a 26. § (3) bekezdést.

(3) Az elektronikus kaszinóra és a (2) bekezdés e) pontja szerinti pénznyerő automatára egyebekben az I. kategóriába sorolt játékteremre és az I. kategóriájú pénznyerő automatára vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.”

204. § (1) Az Szjtv. 27. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az (5) bekezdés a)-b) pontjaiban meghatározott koncessziós díjat évente valorizálni kell. A koncessziót a koncessziós díj megfizetését megelőző évi, a Központi Statisztikai Hivatal által közzétett éves fogyasztói árindexszel megnövelve kell kiszámítani és megfizetni a tárgyév február hó 15-éig. Ha a koncessziós időtartam évközben kezdődik meg vagy fejeződik be, az adott évre a koncessziós díj időarányos részét kell megfizetni.”

(2) Az Szjtv. 27. §-ának (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) A szerencsejáték-szervezők közül kizárólag – az e törvényben előírtaknak megfelelően – a játékkaszinó üzemeltetésére szóló koncessziós joggal rendelkező szerencsejáték-szervező, illetve koncessziós társaság és állami játékszervező jogosult a cégnevében, hirdetésben vagy bármilyen más módon a kaszinó elnevezést, e fogalom összetételeit, jelzős alakját, továbbá rokon értelmű vagy idegen nyelvű megfelelőjét szerepeltetni. Az SZF által elektronikus kaszinóként engedélyezett, I. kategóriába sorolt játéktermet üzemeltető szervező jogosult a cégnevében, hirdetésben vagy bármilyen más módon az „elektronikus kaszinó” elnevezést, „e-kaszinó” rövidítést és jelzős alakját, valamint idegen nyelvű megfelelőjét szerepeltetni. E korlátozás nem vonatkozik a szerencsejáték-szervezők szakmai és érdek-képviselői szervezeteire.”

205. § Az Szjtv. 29. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A koncessziós díj mértéke évente legalább 100 millió Ft. A koncessziós díjat a 27. § (6) bekezdésében foglaltaknak megfelelően évente valorizálni kell.”

206. § (1) Az Szjtv. 33. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A pénznyerő automata játékadója játékhelyenként – a játékkaszinóban üzemeltetett pénznyerő automata kivételével – az I. és II. kategóriájú játékteremben üzemelő pénznyerő automata esetén havonta 100 000 forint, az elektronikus kaszinóban üzemeltetett pénznyerő automata esetén havonta 120 000 forint. A játékadót minden megkezdett hónap után meg kell fizetni.”

(2) Az Szjtv. 33. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki:

„(2) A pénznyerő automata üzemeltetése után nem kell játékadót fizetni, ha az SZF megállapította, hogy

- a) a pénznyerő automata megsemmisült, vagy tartósan üzemképtelenné vált,
- b) a jogszabály szerinti üzemeltetés nem lehetséges.”

207. § Az Szjtv a következő 36/B. §-sal egészül ki:

„36/B. § Az SZF felé bármilyen jogcímen teljesített 1 ezer forint alatti túlfizetést az SZF nem utalja vissza.”

208. § Az Szjtv. 38. §-ának (2) bekezdése a következő h) ponttal egészül ki:

„[(2) Felhatalmazást kap a pénzügyminiszter, hogy]

h) a szerencsejátéokra vonatkozó koncessziós eljárással”

TIZENEGYEDIK RÉSZ

XX. Fejezet

a környezetvédelmi termékdíjról, továbbá egyes termékek környezetvédelmi termékdijáról szóló 1995. évi LVI. törvény módosításáról

209. § A Kt. 5/C. §-ának (1) és (2) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„5/C. § (1) Nem keletkezik a kötelezettnek termékdíj-fizetési kötelezettsége a 2. § (3) bekezdés szerinti termék exportja, valamint a Közösségen belüli értékesítése esetén.

(2) Az a belföldi vevő, aki a környezetvédelmi termékdíjköteles terméket változatlan formában, illetve változatlan formában és állapotban más termékbe beépítve igazoltan exportálta vagy a Közösségen belül értékesítette, a termékdíjat visszaigényelheti. A visszaigénylés feltétele a termék beszerzéséről kiállított számla, amely tartalmazza a termék első belföldi forgalomba hozatalakor a kötelezett által kibocsátott számla számát, a kötelezett nevét, címét, adószámát, és a kötelezett által kiállított számlán vagy annak mellékletében feltüntetett termékdíj mértékét és összegét.”

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

210. § Ez a törvény – a **211-245.§-okban** foglaltak figyelembe vételével – 2007. január 1-jén lép hatályba.

211. § (1) E törvénynek az Szja tv.-t módosító rendelkezései – a (6)-(10) bekezdésben említettek kivételével – 2006. szeptember 1-jén lépnek hatályba, e rendelkezéseket – a (2)-(5) és (11)-(15) bekezdésben foglaltak figyelembevételével – a 2006. szeptember 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

(2) 2006. szeptember 1-jén hatályát veszti az Szja tv. 12/A. §-a és a §-a előtti cím, 44/B. §-a (1) bekezdésében a „*vagy az adóhatóság adatszolgáltatás alapján történő adómegállapítása céljából tett nyilatkozata keretében tett külön nyilatkozat*” szövegrész, 67.§-a (1) bekezdésének b) pontja, 80. §-ának g) pontja.

(3) 2006. szeptember 1-jével az Szja tv.

a) 3. §-a 2. pontjának felvezető szövegében a „*külföldi állampolgár és hontalan*” szövegrész helyébe a „*külföldi állampolgár; a hontalan*” szövegrész,

b) 3. §-ának 75. pontjában, 10. §-ának (1) bekezdésében, 33. §-a (2) bekezdésének a) pontjában, 38. §-a (4) bekezdésének a)-b) pontjaiban, a 38. §-ának (9) bekezdésében, 44. §-ának (1) bekezdésében, 44/A §-ának (1) bekezdésében, 78/A. §-ának (6) bekezdésében, 1. számú mellékletének 9.5.1. alpontjában az „*adóhatóság adatszolgáltatás alapján történő adómegállapítása*” szövegrész helyébe az „*adóhatósági adómegállapítás*” szövegrész,

c) 25. §-a (2) bekezdésének felvezető szövegében az „*az e törvény szerint bevételnek nem számító tételeket*” szövegrész helyébe az „*azt a bevételt, amelyet e törvény szerint a jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni*” szövegrész,

d) 26. §-ának (4) bekezdésében az „*adóhatóság adatszolgáltatása alapján történő adómegállapítására*” szövegrész helyébe az „*adóhatósági adómegállapításra*” szövegrész,

e) 28. §-a (1) bekezdésének felvezető szövegében az „*azzal, hogy a bevételnek nem része*” szövegrész helyébe az „*azzal, hogy – a költségelszámolásra vonatkozó rendelkezéseket is figyelembe véve – a bevételnek nem része*” szövegrész,

f) 38. §-a (6) bekezdésének b) pontjában az „adóhatóság adatszolgáltatása alapján történő adómegállapítása” szövegrész helyébe az „adóhatósági adómegállapítás” szövegrész,

g) 66. §-a (2) bekezdésének felvezető szövegében a „az adót a következők szerint kell megállapítani” szövegrész helyébe a „az adót – törvény eltérő rendelkezésének hiányában – a következők szerint kell megállapítani”

h) 67. §-a (9) bekezdésének ac) pontjában az „(e rendelkezést kell megfelelően alkalmazni a társas vállalkozás jegyzett tőkéjének új értékpapír kibocsátásával történő felemelése révén megszerzett értékpapírra is),” szövegrész helyébe az „(e rendelkezést kell megfelelően alkalmazni a társas vállalkozás jegyzett tőkéjének új értékpapír kibocsátásával történő felemelése révén megszerzett értékpapírra is), feltéve, hogy a vagyoni hozzájárulás létesítő okiratban meghatározott értékét az értékpapír megszerzésekor e törvény előírásai szerint a bevétel meghatározásánál figyelembe kell venni,” szövegrész,

i) 76. §-ának (1) bekezdésében a „A szerencsejátékok” szövegrész helyébe a „A nyeremény esetében – ha az nem tartozik a kamatjövedelemre vonatkozó rendelkezések hatálya alá – a szerencsejátékok” szövegrész,

j) 77/C. §-a (15) bekezdésének felvezető szövegében az „időszak leteltét követően” szövegrész helyébe az „időszak leteltét követően, illetőleg az (1) bekezdés c) pontja szerint megszerzett értékpapír esetében” szövegrész,

k) 77/C. §-a (22) bekezdésének a) pontjában a „követő második év utolsó napjával” szövegrész helyébe a „második év, az (1) bekezdés c) pontja szerinti esetben a joggyakorlásra nyitva álló időszak utolsó napjával” szövegrész,

l) 77/C. §-a (24) bekezdésének d) pontjában a „jog gyakorlása révén megszerzett” szövegrész helyébe a „jog gyakorlása révén, az (1) bekezdés c) pontjában nem említett esetben megszerzett” szövegrész,

m) a 3. számú melléklet I. Jellemzően előforduló költségek fejezete 24. pontjának a) és b) pontjaiban az „50 ezer forintot” szövegrész helyébe a „100 ezer forintot” szövegrész,

n) a 3. számú melléklet II. Igazolás nélkül elszámolható költségek fejezetének 3. pontjában az „dolgozó élelmezési költségterítéséről szóló minisztertanácsi rendelet” szövegrész helyébe a „munkavállaló élelmezési költségterítéséről szóló kormányrendelet” szövegrész,

o) a 10. számú melléklet I. Jellemzően előforduló bevételek fejezetének 3. pontjában a „(különösen az üzleti bankszámlán jóváírt kamat)” szövegrész helyébe a „(különösen a belföldi pénzforgalmi bankszámlán jóváírt kamat)” szövegrész

lép, azzal, hogy a j) és l) pont rendelkezését a 2006. szeptember 1-jéig már nyilvántartásba vett elismert munkavállalói értékpapír-juttatási programok esetében is alkalmazni lehet, továbbá azzal, hogy a g) pont rendelkezését a 2006. adóév utáni adófizetési kötelezettség meghatározásánál is alkalmazni lehet.

(4) Az Szja tv. e törvénnyel megállapított 12. §-át a 2006. évre vonatkozó adóhatósági adómegállapításra is alkalmazni kell.

(5) Az Szja tv. 69. §-a e törvénnyel megállapított (4) bekezdésének rendelkezését a reprezentáció utáni adófizetési kötelezettség tekintetében a 2006. augusztus 31-ét követően kezdődő adóév esetében kell először alkalmazni.

(6) 2007. január 1-jén hatályát veszti az Szja tv. 3. §-a 72. pontjának h) alpontja, 7. §-a (1) bekezdésének a) pontjában a „a nyugdíjat, a nyugdíjban részesülő magánszemélyt megillető baleseti járadékot, valamint” szövegrész, 7. §-a (1) bekezdésének o) pontja, 36/A. §-a és a §

előtti cím, 39. §-ának (2) bekezdése, *1. számú mellékletének* 4.11. alpontja, *1. számú mellékletének* 5.4. alpontja, *1. számú mellékletének* 5.5. alpontjában a „*a bérnek pénztárazetnél nyitott bankszámlára törvény által kötelezően előirt átutalásából adódó többletköltség munkáltató által történő megtérítése, legfeljebb évi 2 ezer forint összeghatárig, továbbá*” szövegrész, *1. számú mellékletének* 7.6. alpontja, *1. számú mellékletének* 8.10. alpontja, *1. számú mellékletének* 8.11. alpontjában „*a munkáltatói, a szolgálati érdekből történő áthelyezéskor a lakóhely változása miatt a költözködéshez nyújtott szolgáltatás, továbbá*” szövegrész, azzal, hogy a hatályon kívül helyezett rendelkezéseket 2006. évre még alkalmazni kell, továbbá azzal, hogy amennyiben a magánszemély 2006. december 31-én a felnőttképzés díja kedvezményének halasztott igénybevételére jogosult, a kedvezményt a Szja tv. 2006. december 31-én hatályos 36/A. §-a szerint még igénybe veheti.

(7) 2007. január 1-jén az Szja tv. 38. §-a hatályát veszti, azzal, hogy a 2007-2010. évekre az Szja tv. 38. §-ának 2006. december 31-én hatályos rendelkezéseit még alkalmazni lehet, ha a kedvezmény alapjául szolgáló lakáscélú felhasználásra felvett hitel törlesztése 2007. január 1-je előtt megkezdődött.

(8) Az e törvény *1. számú mellékletének* az Szja tv. *1. számú mellékletének* 4.7., 8.3. alpontját, valamint 8.19 alpontjának *a)* pontját módosító rendelkezései 2007. január 1-jén lépnek hatályba, az e törvény *1. számú mellékletének* az Szja tv. *1. számú mellékletének* 6.5. alpontját módosító rendelkezése 2007. június 1-jén lép hatályba.

(9) Az Szja tv.

a) 3. §-ának e törvénnyel megállapított 32. pontja és 72. pontjának e törvénnyel megállapított *a)-b)* és *s)* alpontja,

b) 7. §-a (1) bekezdésének *k)* pontja,

c) 11. §-ának e törvénnyel megállapított (1)-(2) bekezdései,

d) 36. §-ának e törvénnyel megállapított (1)-(3) bekezdései,

e) 44. §-ának e törvénnyel megállapított (2)-(3) bekezdései,

f) 49. §-ának e törvénnyel megállapított (17) bekezdése,

g) 49/B. §-ának e törvénnyel megállapított (8) és (20) bekezdései,

h) 71. §-ának e törvénnyel megállapított (4)-(5) bekezdései

2007. január 1-jén lépnek hatályba, e rendelkezéseket az ettől az időponttól megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

(10) Az Szja tv. 53. §-ának 2006. augusztus 31-én hatályos vagy az e törvénnyel megállapított (4) bekezdését (az említett bekezdések bármelyikét) – a magánszemély döntése szerint – a 2006-os és a 2007-es adóévre alkalmazni lehet.

(11) Az Szja tv. e törvénnyel megállapított 65. §-ának rendelkezéseit – a (12) bekezdésben foglalt eltérésekkel – a 2006. szeptember 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

(12) A (11) bekezdés rendelkezése alapján

a) az Szja tv. e törvénnyel megállapított 65. §-ának (2) bekezdését a 2006. augusztus 31-éig megkötött betét-, folyószámla-, bankkártya- és takarékbetét-szerződések esetén a 2006. augusztus 31-ét követően induló első teljes kamatperiódusra jóváírt (kifizetett) kamatra kell először alkalmazni;

b) az Szja tv. e törvénnyel megállapított 65. §-a (1) bekezdésének *bb)* alpontjában említett esetben az Szja tv. e törvénnyel megállapított 65. §-ának (2) bekezdését az értékpapír 2006. augusztus 31-ét követő megszerzése esetén kell alkalmazni;

c) az Szja tv. e törvénnyel megállapított 65. §-ában említett maradékjogból és lejáratil szolgáltatásból származó jövedelemre az Szja tv. e törvénnyel megállapított 65. §-ának (2) bekezdését akkor kell alkalmazni, ha a biztosítási szerződés megkötése 2006. augusztus 31-ét követően történt;

d) az *a)-c)* pontokban nem említett esetekben – feltéve, hogy a kamatjövedelem keletkezésének alapjául szolgáló ügyletet, szerződést 2006. augusztus 31-éig megkötötték – az ügylet, szerződés alapján a 2006. augusztus 31-ét követően elsőként megszerzett bevételre az Szja tv. 65. §-ának a 2006. augusztus 31-én hatályos rendelkezéseit kell alkalmazni.

(13) Az Szja tv. e törvénnyel megállapított 67/A. §-a (8) bekezdésének rendelkezésétől eltérően a magánszemély a 2006. augusztus 31-én tulajdonában lévő értékpapír átruházása esetén az értékpapír megszerzésére fordított érték meghatározására választhatja a 2006. augusztus hónap utolsó tőzsdenapjának az adott értékpapírra vonatkozó záró árfolyamát.

(14) Az Szja tv. 77/C. §-a e törvénnyel megállapított új (18) bekezdésének rendelkezését a 2006. augusztus 31-ét követően nyilvántartásba vett elismert munkavállalói értékpapírjuttatási program esetében kell alkalmazni.

(15) 2006. szeptember 1-jével az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról szóló 2005. évi CXIX. törvény

a) 178. §-ának (5)-(7) bekezdése, 179. §-ának (1)-(3) és (5)-(8), továbbá (11)-(12) bekezdése 2006. szeptember 1-jén hatályát veszti,

b) 179. §-a (4) bekezdésének felvezető szövegében a „2007. január 1-jével” szövegrész helyébe a „2006. szeptember 1-jével” szövegrész lép,

c) 179. §-ának (9) bekezdésében a „december” szövegrész helyébe az „augusztus” szövegrész lép,

d) 179. §-ának (10) bekezdésében a „a 2007.” szövegrészek helyébe az „a 2006.” szövegrészek lépnek.

(16) Az Szja tv. 66. §-ának rendelkezéseitől eltérően, a 2006. adóévi adózott eredmény felosztásakor a számvitelről szóló törvény szabályai szerint megállapított és jóváhagyott, a magánszemélynek a megállapítás évében megszerzett bevételként igazolt osztaléknak az eredménytartalék terhére megállapított összege után az *a)-f)* pont szerint lehet az adókötelezettséget meghatározni.

a) Meg kell határozni az átlagos napi

aa) készpénz záró-egyenleget

ab) készpénzforgalmat

a 2006. január 1.-augusztus 31. közötti időszakra.

b) Ha az *aa)* pont szerint megállapított összeg az *ab)* pont szerinti összeg kétszeresét meghaladja, a meghaladó részből – de legfeljebb a jóváhagyott osztaléknak az eredménytartalék terhére megállapított összegéből – ki kell számítani az osztalékra jogosult magánszemély vagyoni betétje (részvény, üzletrész, vagyonjegy stb.) arányában a magánszemélyre jutó részt.

c) A jóváhagyott osztaléknak az eredménytartalék terhére megállapított összegéből a *b)* pont szerinti összeggel megegyező rész adója 10 százalék.

d) Az Szja tv. 66. §-a szerinti adó alapja a magánszemély számára jóváhagyott osztalékból a *b)* pont szerinti összeggel csökkentett rész.

e) A *c)* pont szerinti adót a kifizető a *d)* pont szerinti adóalap adójától elkülönítve állapítja meg, és arról külön igazolást ad a magánszemélynek. A magánszemély az adót a kifizetőtől kapott igazolás szerinti bevételszerzés napjának negyedévét követő hónap 12. napjáig fizeti meg, azzal, hogy kérelmére az adóhatóság az adóévben és az azt követő négy adóévben öt egyenlő részletben történő megfizetést engedélyez. A *b)* pont szerinti adóalapot és a *c)* pont szerinti adót a magánszemély a 2007. évről szóló adóbevallásában vallja be.

f) Az *e)* pont rendelkezése helyett választható, hogy a *c)* pont szerinti adót a kifizető a *d)* pont szerinti adóalap adójától elkülönítve a bevételszerzés napjára állapítja meg, vonja le, vallja be és fizeti meg azzal, hogy kérelmére az adóhatóság az adóévben és az azt követő négy adóévben öt egyenlő részletben történő megfizetést engedélyez. A magánszemély a kifizetőtől kapott igazolás alapján a *c)* pont szerinti adót az osztalékra irányadó szabályok szerint köteles bevallani.

g) E bekezdés alkalmazásában

ga) átlagos napi készpénz záró-egyenleg: a házipénztár napi záró-egyenlegei együttes összegének és a napi záró-egyenlegek számításánál figyelembe vett napok számának a hányadosa, azzal, hogy az átlagos napi készpénz záró-egyenleg meghatározásánál a napi záró-egyenleg csökkenthető a pénzügyi szolgáltatási tevékenység céljából tartott pénzkészlettel;

gb) átlagos napi készpénzforgalom: a házipénztárba befolyt és a házipénztárból kifizetett összegek napi egyenlegei (a bevételezett összeg csökkentve a kiadott összeggel) előjeltől független együttes összegének és a napi egyenlegek számításánál figyelembe vett napok számának a hányadosa.

(17) Az e § (16) bekezdése 2006. szeptember 1-jén lép hatályba.

212. § 2006. szeptember 1-jén hatályát veszti a nyugdíj-előtakarékossági számlákról szóló 2005. évi CLVI. törvény 3. §-a (1) bekezdésének *a)* pontja.

213. § (1) E törvénynek a Tao.-t módosító rendelkezéseit – a (2)-(15) bekezdésben foglaltak figyelembe vételével – első ízben a 2007. évben kezdődő adóévi adóalap megállapítására és a 2007. adóévi társasági adókötelezettségre kell alkalmazni.

(2) E törvény kihirdetésekor lép hatályba a Tao. e törvénnyel megállapított 5. §-ának (5) bekezdése, 5. §-ának (7) bekezdése, 6. §-ának (4) bekezdése, 9. §-ának címe és (2) bekezdésének *b)* pontja, 9. §-a (3) bekezdése *c)* pontjának felvezető rendelkezése és *ca)* alpontja, 13. §-ának (7) bekezdése, 20. §-a (1) bekezdésének *b)* pontja és (2) bekezdése, 26. §-ának (11) bekezdése, 5. számú mellékletének 13. pontja, 6. számú mellékletének címe, rendelkezéseit 2006. július 1-jétől kell alkalmazni.

(3) E törvény kihirdetésekor lép hatályba a Tao. e törvénnyel megállapított 13. §-a (6) bekezdése, 16. §-a (1) bekezdése *c)* pontjának *ci)-ck)* alpontja, 16. §-a (2) bekezdésének *a)* pontja, 17. § (12) bekezdése rendelkezése, rendelkezései a 2006. évben kezdődő adóévi adóalap megállapítására és a 2006. adóévi társasági adókötelezettségére is alkalmazhatók.

(4) E törvény kihirdetésekor lép hatályba a Tao. e törvénnyel megállapított 1. számú melléklete 14. pontja, rendelkezése első ízben a 2005. adóév adóalapjának megállapítására és a 2005-ben kezdődő adóév adókötelezettségére is alkalmazható.

(5) 2007. július 1-jén lép hatályba a Tao. e törvénnyel megállapított, 13/A. §-a és az előtte lévő cím, 20. §-a (1) bekezdésének *d) és e)* pontja, 20. §-ának (6) bekezdése, 5. számú mellékletének 3-5. pontja, 6. számú mellékletének E) fejezete, egyidejűleg a Tao. 2. §-a (2) bekezdésének *a)* pontjában „*a gazdasági társaság,*” szövegrész helyébe „*a gazdasági társaság (ideértve a nonprofit gazdasági társaságot is)*”, 5. §-ának (7) bekezdésében „*a közhasznú társaság*” szövegrész helyébe „*a közhasznú társaság, a nonprofit gazdasági társaság*” szövegrész, 6. §-ának (4) bekezdésében „*a közhasznú társaság,*” szövegrész helyébe „*a közhasznú társaság, a közhasznú, a kiemelkedően közhasznú nonprofit gazdasági társaság,*” szövegrész, 20. §-a (2) bekezdésében „*a szociális szövetkezet,*” szövegrész helyébe „*a szociális szövetkezet, közhasznú, kiemelkedően közhasznú nonprofit gazdasági társaság*” szövegrész, 26. §-ának (11) bekezdésében „*a közhasznú társaságnak,*” szövegrész helyébe „*a közhasznú társaságnak, a közhasznú, a kiemelkedően közhasznú nonprofit gazdasági társaságnak*” szövegrész, 6. számú mellékletének címében a „*közhasznú társaság*” szövegrész helyébe „*közhasznú társaság, közhasznú, kiemelkedően közhasznú nonprofit gazdasági társaság*” szövegrész lép.

(6) 2009. július 1-jén a Tao. 13/A. § címében a „*és a szociális szövetkezet*” szövegrész a „*a szociális szövetkezet és a vízitársulat*” szövegrészre változik, egyidejűleg a 13/A. §-a (1) bekezdésében a „*társaság*” szövegrész helyébe „*társaság és a vízitársulat*” szövegrész lép.

(7) A Tao. e törvénnyel megállapított 22/B. §-át módosító rendelkezések hatálybalépéséről külön törvény rendelkezik.

(8) A (7) bekezdésben meghatározott külön törvény hatálybalépésével hatályát veszti a Tao. 22/B. §-ának (5) bekezdése, 22/B. §-a (9) bekezdésének *c)* pontja, 22/B. §-ának (16) bekezdése.

(9) E törvény kihirdetésének a napján hatályát veszti a Tao. 16. §-a (2) bekezdésének *b)* és *c)* pontja, azzal, hogy e rendelkezést figyelembe véve lehet a 2006. évi adóalapot és a 2006. évi adókötelezettséget megállapítani.

(10) 2007. július 1-jével hatályát veszti a Tao. 20. §-a (1) bekezdésének *b)* pontjában az „*és a szociális szövetkezetnek*” szövegrész.

(11) E törvény hatálybalépésével hatályát veszti a Tao. 6. §-a (4) bekezdésében „*a célszervezet,*” szövegrész, 21. §-ának (12) bekezdésében „*a beruházás üzembe helyezését követő második adóévben és azt követően*” szövegrész, 29/C. §-ának (1)-(3) és (5) bekezdése, valamint 29/D. §-a (1)-(2) és (6)-(7) bekezdése.

(12) 2009. július 1-jén hatályát veszti a Tao. 13. §-a és az előtte lévő cím, 20. §-a (1) bekezdésének *b)* pontja és (5) bekezdése, 29/B. §-a (3) bekezdése, 6. számú mellékletének C) fejezete és címében „*közhasznú társaság,*” szövegrész, 5. §-a (7) bekezdésében „*a közhasznú társaság*” szövegrész, a 6. §-a (4) bekezdésében „*a közhasznú társaság,*” szövegrész, 20. §-a (2) bekezdésében „*közhasznú társaság, a*” szövegrész, 26. § (11) bekezdésében „*a közhasznú társaságnak,*” szövegrész, 29/A. §-a (1) bekezdésében „*és a közhasznú társaság*” szövegrész.

(13) Az adózónak a Tao. 10. § (6) bekezdésének 2006. december 31. napján hatályos rendelkezései szerint készített bevallása figyelembe vételével megállapított nyilvántartott adómentesen képzett eredménytartalékkal, egyenlő részletekben a 2007-ben kezdődő adóév és az azt követő két adóév adózás előtti eredményét kell növelnie, kivéve ha közhasznú társasággá alakul, vagy közhasznú, kiemelkedően közhasznú nonprofit gazdasági társaságként működik tovább.

(14) A 2006. évi adókötelezettség megállapításakor nem kell a Tao. 10. § (5) bekezdésének rendelkezését alkalmazni a célszervezet jogutódjának, ha közhasznú társaság.

(15) A felsőoktatási intézmény (ideértve az általa létrehozott intézményt is), továbbá a diákokon a 2006. adóévi adóalapjához szükséges adatokat a 2006. évi beszámoló (és az azt alátámasztó nyilvántartás) adataiból a 2006. június 30-ára készített közbenső mérleg (és az azt alátámasztó nyilvántartás) megfelelő adatainak levonásával határozza meg.

(16) Ha az adózónak a 2006. évi fizetendő adó alapján kell adóelőleget bevallania, akkor összegének meghatározásakor a Tao. 2007. január 1-jétől hatályos 6. §-a (5)-(6) bekezdésében foglaltakat is figyelembe kell venni.

(17) A Tao. e törvénnyel módosított 4. § -a 5. pontjának, a 7. §-a (1) bekezdése *gy)* pontja *b)* alpontjának, a 7. § -a (10) bekezdése *c)* pontjának, valamint a 8. §-a (1) bekezdése *m)* pontja *b)* alpontjának rendelkezéseit e törvény hatálybalépését követően megszerzett részesedésre lehet alkalmazni.

214. § (1) E törvénynek az Eva tv.-t módosító rendelkezéseit az e §-ban foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) A 2006. évben az Eva tv. 5. § (1) bekezdésétől és 9. §-ától eltérően az adó mértéke az adóalany választásától függően

a) az általa január 1. és szeptember 30. között megszerzett bevételnek az Eva tv.-ben meghatározott, azonos időszakra jutó jogcímek szerint módosított összege alapján kiszámított pozitív adóalap 15 %-a, továbbá az általa október 1. és december 31. között megszerzett bevételnek az Eva tv.-ben meghatározott, azonos időszakra jutó jogcímek szerint módosított összege alapján kiszámított pozitív adóalap után az Eva tv. e törvénnyel megállapított 9. §-ában meghatározott adómérték, vagy

b) a pozitív adóalap után 15 százalék és a pozitív adóalapnak – az október 1. - december 31. közötti időszakkal arányos – egynegyed része után az Eva tv. e törvénnyel megállapított 9. §-ában meghatározott adómérték.

(3) Ha az adóalany a 2006. évi adókötelezettség megállapításához a (2) bekezdés a) pontja szerinti módszert választja, akkor az Eva tv. 4. §-a szerinti, az evával összefüggő nyilvántartási kötelezettségét úgy köteles teljesíteni, hogy a (2) bekezdés b) pont szerinti adókötelezettsége teljesítéséhez és a teljesítés ellenőrzéséhez szükséges adatok rendelkezésre álljanak.

(4) 2006. évben - az Eva tv. 10. § (3) bekezdéstől eltérően - az adóalany szeptember 15-ig az erre a célra rendszeresített nyomtatványon bejelentheti az állami adóhatóságnak, hogy október 1-jétől adókötelezettségeit már nem az adóalanyra vonatkozó rendelkezések szerint kívánja teljesíteni, azzal, hogy e bejelentését az említett időpontig visszavonhatja.

(5) A (3) bekezdés szerinti bejelentésre nyitva álló határidő elmulasztása esetén igazolási kérelem benyújtásának nincs helye, bejelentés hiányában az állami adóhatóság az adózót 2006. október 1. és december 31. között is adóalanyként tartja nyilván.

(6) Az adózó adóalanyisága a (4) bekezdésben említett bejelentés esetén szeptember 30-ával megszűnik és a bevallás benyújtásának határideje az adóalanyiság megszűnését követő 30. nap.

215. § (1) Az Eva tv. e törvénnyel megállapított 9. §-a és 12. § (4) bekezdése 2006. október 1-jén lép hatályba.

(2) E törvény 214. § (2), (3) és (5) bekezdése 2006. október 1-jén lép hatályba.

(3) E törvény 214. § (4) és (6) bekezdése a törvény kihirdetését követő ötödik napon lép hatályba.

(4) Az Eva tv. 3. § (2) bekezdésében „a vállalkozói igazolvánnyal rendelkező” szövegrész helyébe „az egyéni vállalkozónak minősülő” szövegrész lép.

216. § E törvénynek az áfa-törvényt módosító rendelkezései – a 217-218. §-okban foglaltak figyelembevételével – 2006. szeptember 1-jén lépnek hatályba.

(1) 2006. szeptember 1-jén az áfa-törvény 28.§ (2) bekezdése, 31.§ (7) bekezdése, 44.§ (2) bekezdésének b) pontja, valamint az 1. számú mellékletének I. része hatályát veszti, valamint a 41.§ (1) bekezdésében „a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel” szövegrész helyébe „a (2)-(3) bekezdésben meghatározott kivétellel” szövegrész lép.

(2) E törvénynek az áfa-törvényt módosító rendelkezéseit, továbbá az (1) bekezdés rendelkezéseit első ízben – a (3)-(8) bekezdésekben foglalt eltérésekkel – azokban az esetekben kell alkalmazni, amelyekben az adófizetési kötelezettség, illetve az adólevonási jog 2006. augusztus 31. napját követően keletkezik.

(3) Ha az adófizetési kötelezettség keletkezésének megállapítására az áfa-törvény 16. §-ának (11) bekezdése az irányadó, és az adófizetési kötelezettség 2006. augusztus 31. napját követően keletkezik, továbbá a felek közötti elszámolási időszak kezdőnapja 2006. szeptember 1. napját megelőzi, az áfa-törvénynek a 2006. szeptember 1. napját megelőző napon hatályos 28. §-a (2) bekezdését, valamint 44. § (2) bekezdése b) pontját a felek adott elszámolási időszakára vonatkozóan még alkalmazni kell.

(4) Ha az adófizetési kötelezettség keletkezésének megállapítására az áfa-törvény 16. §-ának (14) bekezdése az irányadó, és az adófizetési kötelezettség 2006. augusztus 31. napját követően keletkezik, továbbá az egyes részkifizetésekkel érintett bérbeadási időszak kezdőnapja 2006. szeptember 1. napját megelőzi, az áfa-törvénynek a 2006. szeptember 1. napját megelőző napon hatályos 28. §-a (2) bekezdését, valamint 44. § (2) bekezdése b) pontját a felek adott bérbeadási időszakára vonatkozóan még alkalmazni kell.

(5) A 2006. augusztus 31. napját követően adófizetési kötelezettséget keletkeztető folyamatos termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás esetében, ha a teljesítés mérése számlálóleolvasás útján történik, és nincs a számlálóleolvasásnál rövidebb időszakonkénti ár- vagy díjfizetés, e törvény rendelkezéseit az első olyan számlálóleolvasás napjától kezdődően kell alkalmazni, amelynél a teljes leolvasási időszak 2006. augusztus 31. napját követi. Ha a teljesítés mérése nem számlálóleolvasás útján történik, illetve ha a teljesítésért járó ellenértéket a számlálóleolvasásnál rövidebb időszakonkénti ár (díj) fizetése ellenében teljesítik, e törvény rendelkezéseit az esedékes időszaknak 2006. szeptember 1. napjától kezdődő részére időarányosan kell alkalmazni.

(6) A személytaxi-szolgáltatást nyújtó adóalany köteles a gépi nyugtaadásra szolgáló taxamétert az adómérték változása miatt az arra jogosult szervvel legkésőbb 2006. november 30. napjáig átállíttatni. Az átállításig az adóalanynak nyugtaadási kötelezettségét kézi nyugta kibocsátásával kell teljesítenie.

(7) Az általános forgalmi adó mértékének kezelésére is alkalmas pénztárgépeket az adóalany köteles az adómérték változása miatt az arra jogosult szervvel legkésőbb 2006. november 30. napjáig átállíttatni. A számla, egyszerűsített számla adására is alkalmas pénztárgépet alkalmazó adóalany az átállításig a vevő kérésére kézi kibocsátású számlát, egyszerűsített számlát ad.

(8) Az áfa-törvénynek az e törvénnyel megállapított, az adómentes termékimportra vonatkozó rendelkezéseit a 2006. szeptember 1. napját követő árunyilatkozat elfogadása esetén kell először alkalmazni.

(9) Az az adóalany, aki (amely) 2006. szeptember 1. napját megelőzően az áfa-törvény XIV. fejezetében meghatározott adózási módot választotta, ezen adózási mód alkalmazásával göngyölítetten számított adóját 2006. augusztus 31-ével meg kell állapítani. A különleges adózási módot az eltérő adómérték alá eső terméket is forgalmazó adóalany tovább alkalmazhatja azzal, hogy a hivatkozott időpontban fennálló, leltárral alátámasztott, az 5 százalékos adómértéktől eltérő adómérték alá tartozó készletét az általános adómérték alá tartozó 2006. szeptember 1-jei nyitókészletnek kell tekinteni.

217. § Az áfa-törvénynek e törvénnyel megállapított 33. § (4) bekezdése szerinti levonási tilalmat arra a szolgáltatásra kell először alkalmazni, amelynél a felek közötti elszámolási időszak 2006. augusztus 31. napját követően kezdődik.

218. § (1) Az áfa-törvény e törvénnyel megállapított 34.§ (4) bekezdésének és 36.§ (6) bekezdésének rendelkezéseit azokban az esetekben kell először alkalmazni, amikor az adólevonási jog 2006. szeptember 15. napját követően keletkezik, illetve keletkezne.

(2) Az áfa-törvénynek e törvénnyel megállapított 48.§ (3) bekezdésének c) pontja és (11) bekezdése 2006. szeptember 15. napján lép hatályba a havi adóbevallásra kötelezett adóalanyok esetében, 2006. október 1. napján a negyedéves adóbevallásra kötelezettek esetében, valamint 2007. január 1. napján az éves adóbevallásra kötelezettek esetében.

219. § A fogyasztói árkiegészítésről szóló 2003. évi LXXXVII. törvény (továbbiakban: Fát.) 4. § (2) bekezdésének b) pontja 2006. szeptember 1-jén hatályát veszti.

(2) 2006. szeptember 1-jével a Fát. Melléklete 4. kategóriájának „*utazási kedvezmény, vasúti bérlet (SZJ 60.10.1, kivéve járműszállítás a 60.10.12.0-ból)*” szövegrésze helyébe „*utazási kedvezmény, vasúti bérlet (SZJ 60.21.10.9 és 60.10.1, beleértve HÉV közlekedés, kivéve járműszállítás a 60.10.12.0-ból)*” szövegrész lép azzal, hogy a rendelkezést 2006. június 30. napját követően nyújtott fogyasztói árkiegészítésre jogosító szolgáltatások alapján keletkező igénylésre kell először alkalmazni.

(3) 2006. szeptember 1-jével a Fát. Melléklete 8. kategóriájának „40,1-50” szövegrésze helyébe „40,1-45” szövegrész lép, azzal, hogy a rendelkezést először 2006. augusztus 31. napját követően nyújtott fogyasztói árkiegészítésre jogosító szolgáltatások alapján keletkező igénylésre kell alkalmazni.

220. § (1) E törvénynek a Jöt-öt módosító rendelkezései – a (2)-(11) bekezdésben foglaltak figyelembevételével – 2006. szeptember 1-jén lépnek hatályba.

(2) A Jöt. e törvénnyel megállapított 119. §-a (6) bekezdésének a) és e) pontja és (10) bekezdése, valamint 120. §-ának (3) bekezdése, (7) bekezdésének c) pontja és (8) bekezdése e törvény kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

(3) A Jöt. e törvénnyel megállapított 58. §-a (1) bekezdésének e) pontja 2007. július 1-jén lép hatályba, és egyidejűleg a Jöt. e törvénnyel megállapított 7. §-a 1. pontjának j) alpontjában és 37. pontjában a „*vagy finomítói ásványolajraktárban*” szövegrész helyébe a „*, , finomítói ásványolajraktárban vagy ásványolaj-tárolóban*” szövegrész, valamint 11. §-a (1) bekezdésének e) pontjában a „*vagy finomítói ásványolajraktárba*” szövegrész helyébe a „*, , finomítói ásványolajraktárba vagy ásványolaj-tárolóba*” szövegrész lép.

(4) A Jöt. e törvénnyel megállapított 7. §-a 1. pontja *j*) alpontjának, 37. és 37/B. pontjának, 11. §-a (1) bekezdése *e*) és *h*) pontjainak, 34. §-a (3) bekezdésének, 37. §-a (6) bekezdése *d*) pontjának, 38. §-a (4) bekezdésének, 52. §-a (2) bekezdésének, 58. §-a (13) bekezdésének, 72. §-a (11) bekezdésének, 103. §-a (2) bekezdése 1. pontja *b*) alpontjának, 110. §-a (13) bekezdésének és 129. §-a (2) bekezdése *p*) pontjának hatálybaléptetéséről külön törvény rendelkezik.

(5) A Jöt. e törvénnyel megállapított 47. §-a (1) bekezdése *c*) pontjának és 112. §-a (2) bekezdésének rendelkezését a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.

(6) E törvény kihirdetésével egyidejűleg a 2005. évi CXIX. törvény 54. §-ának (1) bekezdése és (4) bekezdésének a Jöt. 7. §-ának 37. pontját megállapító rendelkezése, 57. §-a (1) bekezdésének a Jöt. 11. § (1) bekezdés *e*) pontját megállapító rendelkezése, valamint 185. §-ának (3) bekezdésében a „7. §-a 1. pontjának *j*) alpontja és a § 37. pontja, 11. §-a (1) bekezdésének *e*) pontja,” szövegrész, valamint a Jöt. 82. §-ának (6) bekezdésében az „, amennyiben a közös adóraktárban a szőlőbort az (1) bekezdés rendelkezéseinek megfelelő mennyiségben állítják elő” szövegrész és 104. §-ának (17) bekezdése hatályát veszti.

(7) E törvény kihirdetésével egyidejűleg a Jöt. 29. §-ának (3) bekezdésében a „tüzelőanyagok” szövegrész helyébe a „tüzelő-, fűtőanyagok” szövegrész, 37. §-a (6) bekezdésének *b*) pontjában a „84. § (1) bekezdés *e*)” szövegrész helyébe a „84. § (1) bekezdés *d*)” szövegrész, 117. §-ának (4) bekezdésében az „a kikötői adóraktár” szövegrész helyébe az „adóraktár-engedélyes” szövegrész lép.

(8) 2007. április 1-jével a Jöt. e törvényben megállapított 97. §-a (2) bekezdésének

a) a) pontjában a „7 240 forint ezer darabonként és a kiskereskedelmi eladási ár 27,5 százaléka, de legalább 13 090 forint/ezer darab” szövegrész helyébe a „7 420 forint ezer darabonként és a kiskereskedelmi eladási ár 27,75 százaléka, de legalább 13 730 forint/ezer darab” szövegrész, 2007. szeptember 1-jétől „7 600 forint ezer darabonként és a kiskereskedelmi eladási ár 28 százaléka, de legalább 13 965 forint/ezer darab” szövegrész,

b) c) és d) pontjában a „de legalább 4 320 forint/kilogramm” szövegrész helyébe a „de legalább 4 530 forint/kilogramm” szövegrész, 2007. szeptember 1-jétől a „de legalább 4 610 forint/kilogramm” szövegrész

lép.

(9) 2008. január 1-jétől a Jöt. 58. §-a (1) bekezdésének *b*) pontjában, illetve a Jöt. e törvénnyel meghatározott 58. §-a (1) bekezdésének *e*) pontjában a „bioetanol benzinbe való közvetlen bekeverése” szövegrész helyébe a „bioetanol benzinbe és a biodízel gázolajba való közvetlen bekeverése” szövegrész lép.

(10) 2012. december 31-én a Jöt. e törvénnyel megállapított 52. §-ának (2) bekezdésében az „az E85 esetében a termék bioetanolon kívüli komponenseinek térfogatra számított mennyiségi részaránya (a százalékként századrészában kifejezve) és az (1) bekezdés a) pontja szerinti adómérték szorzataként meghatározott összeg,” szövegrész hatályát veszti.

(11) A Jöt. e törvénnyel módosított 7. §-a 1. pontja j) alpontja, 37. és 37/B. pontja, 52. §-a (2) bekezdése, 103. §-a (2) bekezdése 1. pontja b) alpontja és 110. §-a (13) bekezdése tervezetének a műszaki szabványok és szabályok, valamint az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok terén információs szolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, – a 98/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított – 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 8-10. cikkében előírt egyeztetése megtörtént.

221. § (1) E törvénynek a Vtv-t módosító rendelkezései – a (2) bekezdésben foglalt eltéréssel – 2006. szeptember 1-jén lépnek hatályba.

(2) A Vtv. e törvénnyel megállapított 45. §-ának (10) bekezdése, valamint az 52. §-ának (1) bekezdése 2007. január 1-jén lépnek hatályba.

222. § (1) E törvény Itv-t módosító rendelkezései 2006. szeptember 1. napján lépnek hatályba, rendelkezéseit – a (2) és (3) bekezdésben foglaltak kivételével - azokban a gépjármű szerzési ügyekben kell alkalmazni, amelyeket e törvény hatálybalépését követően jelentettek be illetékkiszabásra, vagy amelyek e törvény hatálybalépését követően más módon jutottak az illetékhivatal tudomására.

(2) Ha a vagyonszerzési illetékkötelezettség 2006. szeptember 1-je előtt keletkezett és a vagyonszerzést 2006. szeptember 15-ig illetékkiszabásra bejelentik, az illeték megállapítására az illetékkötelezettség keletkezésekor, illetve a vagyonszerzés illetékkiszabásra bejelentésekor hatályos illetékrendelkezések közül azokat kell alkalmazni, amelyek a vagyonszerző számára kedvezőbb illetékfizetési kötelezettséget eredményeznek.

(3) Ha az öröklési illetékkötelezettség 2006. szeptember 1-je előtt keletkezett, illetve az öröklési szerződés megkötésére 2006. szeptember 1-je előtt került sor, akkor az öröklési illeték, illetve az öröklési szerződés esetén a gépjárműszerzés utáni visszerhes vagyonátruházási illeték megállapítására a 2006. augusztus 31-én hatályos illetékrendelkezéseket kell alkalmazni, feltéve, hogy ezek a rendelkezések a vagyonszerző számára kedvezőbb fizetési kötelezettséget eredményeznek.

223. § (1) E törvény Gjt-t módosító rendelkezései 2007. év január 1. napján lépnek hatályba, egyidejűleg a Gjt. 18. §-ának 6. pontjában lévő „legalább 9” szövegrész helyébe „kilencnél több” szövegrész kerül.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a Gjt. 1. §-a (2) bekezdésének „továbbá a motorkerékpárra, ha hajtómotorjának lökettérfogata a 250 cm³-t nem éri el,” szövegrésze, a Gjt. 5. §-a a) pontjának „,az Igazságügyi Minisztérium felügyelete alá tartozó büntetés-végrehajtási vállalat és annak a fogvatartottak foglalkoztatását végző jogutódja, valamint a fogvatartottak foglalkoztatása céljára alapított közhasznú társaság” szövegrésze, a Gjt. 8. §-ának (3) bekezdése, valamint a Gjt. 18. §-ának 13. pontja.

224. § E törvény kihirdetésével egyidejűleg az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról szóló 2005. évi CXIX. törvény 190. §-a és 192. §-a hatályát veszti.

225. § (1) E törvénynek az Art. 73. §-át módosító, az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatalról szóló 2002. évi LXV. törvény (a továbbiakban: APEH törvény) 2. §-át új (3) bekezdéssel kiegészítő, illetőleg a 3. § (2) bekezdését megállapító rendelkezései, valamint e törvény **236-237. §-ai** e törvény kihirdetése napján lépnek hatályba azzal, hogy a rendelkezéseket 2007. január 1-jétől kell alkalmazni.

(2) E törvénynek az Art. 14. § (4) bekezdését, 23. § (2) bekezdését, 33. § (6) bekezdését, 92. § (4) és (7) bekezdéseit, 108. § (6)-(7) bekezdéseit, 109. § (3) bekezdését, 143. § (2) bekezdését módosító, illetőleg a 17. § (3) bekezdés f) pontját, 108. § (8) bekezdését, 109. § (4) bekezdését megállapító rendelkezése e törvény kihirdetése napján lép hatályba.

(3) E törvénynek a **231. §-a** a kihirdetést követő 15. napon lép hatályba.

(4) E törvénynek az Art. új 20/B. §-át beiktató, 22. § (1) bekezdésének e) pontját módosító és új g) és h) pontjait beiktató, 22. § (2) és (7) bekezdését, 31. § (1) bekezdését, 79. § (2) bekezdését módosító, 178. § új 32. pontját beiktató, valamint az 1. számú melléklete I/B/3/a) pontjának ab) pontját módosító és új ah) pontját beiktató, illetőleg az I/B/3/d) pontját módosító rendelkezése 2006. szeptember 1-jén lép hatályba azzal, hogy a rendelkezéseket a 2006. szeptember 1. napját követően indult eljárásokban kell alkalmazni.

(5) E törvénynek az Art. 7. § (3) és (4) bekezdését, 16. § (3) bekezdés c) és d) pontját, 17. § (1) bekezdés c) pontját, 24. § (2)-(3), (5)-(7) és (13) bekezdését, 31. § (3) bekezdését, 54. § (5) bekezdését, 119. § (2) bekezdését módosító, 24/A. §-át és az 55. § (5) bekezdését megállapító rendelkezése 2006. szeptember 15. napján lép hatályba, ezzel egyidejűleg az Art. 119. § (1) bekezdésében „Az adóhatóság az adózó nyilvántartásában,” szövegrész helyébe „Az adóhatóság nyilvántartásában és az adózó nyilvántartásában” szövegrész lép.

(6) E törvénynek az Art. 17/A. §-át beiktató rendelkezése a kihirdetéssel lép hatályba azzal, hogy első alkalommal a Tbj. 4. § a) pontja szerinti foglalkoztató és a biztosított egyéni vállalkozó a bejelentést 2006. augusztus 31-éig teheti meg.

(7) E törvénynek az Art. 124/B. §-át megállapító rendelkezése e törvény kihirdetése napján lép hatályba azzal, hogy a rendelkezést a hatálybalépést követően indult eljárásokban kell alkalmazni.

226. § (1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Art. 90. § (5) bekezdése, 95. § (2) bekezdés első mondatában „a közösségi kereskedelmi kapcsolattal összefüggésben kiállított” szövegrész, 178. § 23. pontjában „a járulék tekintetében” szövegrész, a foglalkoztatás

elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény 57/B-57/E. §-a hatályát veszti.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Art. 43. § (6) bekezdés harmadik mondatában „*A helyi adóhatóság*” szövegrész helyébe „*Az adóhatóság*” szövegrész, 90. § (4) bekezdés c) pontjában a „*valamint az átalakuló,*” szövegrész helyébe a „*valamint az átalakuló, a tevékenységüket kezdő,*” szövegrész, 116. § (3) bekezdésében a „*c) pontjában*” szövegrész helyébe a „*c)-d) pontjaiban*” szövegrész, 131. § (3) bekezdés második mondatában a „*15 napon belül*” szövegrész helyébe a „*30 napon belül*” szövegrész, 172. § (3) bekezdésében az „*adatszolgáltatási, továbbá*” szövegrész helyébe az „*adatszolgáltatási, bankszámlanyitási, továbbá*” szövegrész, 178. § 18. pont utolsó előtti mondatában „*A járulék tekintetében kifizetőnek minősül*” szövegrész helyébe a „*Kifizetőnek minősül*” szövegrész, 2. számú mellékletének I. Határidők/2/a) pontjában a „*február 15-éig*” szövegrész helyébe a „*január 20. napjáig*” szövegrész lép.

(3) E törvény kihirdetésével egyidejűleg az Art. 83. §-át megelőző alcímből a „*hatásköre és*” szövegrész, illetőleg 83. §-a, 1. számú mellékletének I/A)/3. pontjából az „*elektronikus úton*” szövegrész, illetőleg ugyanezen melléklet I/B)/2. pontjának utolsó mondata, az APEH törvény 2. §-ának – e törvénnyel átszámozott – (9) bekezdésében az „*illetve a végelszámolás*” szövegrész hatályát veszti.

(4) E törvény kihirdetésével egyidejűleg az Art. 22. § (15) bekezdésében „*az adózókkal azonos módon kérheti.*” szövegrész helyébe „*az általános forgalmi adó alanyokkal azonos módon kérheti.*” szövegrész, 89. § (1) bekezdés a) pontjában a „*csődeljárásról, a felszámolási eljárásról és a végelszámolásról szóló 1991. évi XLIX. törvény*” szövegrész helyébe a „*csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló törvény*” szövegrész, 2. számú mellékletének I. Általános rendelkezések/2. pontjában a „*csődeljárásról, a felszámolási eljárásról és a végelszámolásról szóló törvény*” szövegrész helyébe a „*csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló törvény*” szövegrész, az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény 8. §-ában a „*ha e törvény*” szövegrész helyébe „*ha törvény*” szövegrész lép.

(5) E törvény kihirdetésével egyidejűleg az Art. 76. §-a, 78. §-a, 175. § (12) bekezdésének b) pontja, illetőleg az Szjtv. 7. §-a, illetőleg 33. § (4) bekezdése hatályát veszti azzal, hogy a rendelkezéseket 2007. január 1-jétől kell alkalmazni.

(6) E törvény kihirdetésével egyidejűleg az Art. 9. § (3) bekezdésében „*az APEH Észak-budapesti Igazgatóságához*” szövegrész helyébe „*az APEH Közép-magyarországi Regionális Igazgatóságához*”, 22. § (12) bekezdésében „*Észak-budapesti Igazgatóságához*” szövegrész helyébe „*Közép-magyarországi Regionális Igazgatóságához*”, 75. § (3) bekezdésében „*az Észak-budapesti Igazgatóság*” szövegrész helyébe „*a Közép-magyarországi Regionális Igazgatóság*”, 77. § (1) bekezdésében „*az Észak-budapesti Igazgatóság*” szövegrész helyébe „*a Közép-magyarországi Regionális Igazgatóság*”, (2) bekezdésében az „*Az Észak-budapesti Igazgatóság*” szövegrész helyébe „*A Közép-magyarországi Regionális Igazgatóság*”, 4. számú mellékletének 5. pontjában „*Észak-budapesti Igazgatóságánál*” szövegrész helyébe „*Közép-magyarországi Regionális Igazgatóságánál*”, 12. pontjában „*Észak-budapesti Igazgatóságánál*” szövegrész helyébe „*Közép-magyarországi Regionális Igazgatóságánál*”, 8. számú mellékletének 2. pontjában „*Észak-budapesti Igazgatósága*” szövegrész helyébe „*Közép-magyarországi Regionális Igazgatósága*” szövegrész, az Szjtv. 36/A. § (1) bekezdésében „*Az állami adóhatóság és a vámhatóság*” szövegrész helyébe „*A vámhatóság*” szövegrész, illetőleg (2) bekezdésében a „*szerveken*” szövegrész helyébe a „*szerven*” szövegrész lép azzal, hogy a rendelkezéseket 2007. január 1-jétől kell alkalmazni.

(7) 2006. szeptember 1-jével az Art. 178. § 18. pont második mondatában az „*osztalék esetében az az adózó,*” szövegrész helyébe „*a személyi jövedelemadó törvény szerint magánszemélynek kamatjövedelmet fizet ki, illetve*” szövegrész lép.

(8) Az adózónak az e törvény hatálybalépését követően az azt megelőző időszakra teljesítendő bejelentési, adómegállapítási, bevallási, adófizetési, adóelőleg-fizetési, bizonylatkiállítási, adatszolgáltatási és adólevonási kötelezettségét a 2006. december 31. napján hatályos szabályok szerint kell teljesítenie.

(9) E törvény rendelkezéseit kell alkalmazni a hatálybalépésekor jogerősen el nem bírált ügyekben, továbbá a hatálybalépést követően az azt megelőző időszakra teljesítendő, illetve esedékessé vált kötelezettségekre azzal, hogy ha a jogszabálysértés elkövetésének időpontjában hatályos rendelkezések az adózóra összességében kevésbé terhes bírság-, pótlékfeltételeket határoztak meg, a kötelezettségre legfeljebb az elkövetéskor hatályos törvényben meghatározott legmagasabb mérték alkalmazható.

(10) Az Art. e törvénnyel módosított 178. § 8. pontjában meghatározott be nem jelentett alkalmazott fogalma tekintetében a hatálybalépést megelőző időszakra a bejelentési kötelezettségek hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

227. § (1) E törvénynek az Art. 14. § (4) bekezdését módosító rendelkezését abban az esetben kell alkalmazni, ha a felszámolást elrendelő jogerős végzés közzétételére 2006. szeptember 15. napját követően kerül sor.

(2) E törvénynek az Art. 16. § (3) bekezdése d) pontját módosító, 17. § (3) bekezdése f) pontját beiktató és 23. § (2) bekezdését módosító rendelkezését e törvény kihirdetésének napját követően indult cégbejegyzési (változásbejegyzési) eljárásokkal kapcsolatban kell alkalmazni.

(3) E törvénynek az Art. 33. § (6) bekezdését és 92. § (4) bekezdését módosító rendelkezését a 2006. július 1. napján vagy azt követően megindított felszámolási, illetve végelszámolási eljárásokban kell alkalmazni. A 2006. július 1. napján folyamatban levő, ezen időpont előtt megindított felszámolási, illetve végelszámolási eljárásokban a 2006. június 30. napján hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

(4) E törvénynek az Art. 92. § (7) bekezdését és 108. § (6) és (7) bekezdéseit módosító, valamint 108. §-a új (8) bekezdését beiktató rendelkezését a 2006. szeptember 15. napját követően indult ellenőrzési eljárásokban kell alkalmazni.

(5) E törvénynek az Art. 109. § (3) bekezdését módosító és 109. §-a új (4) bekezdését beiktató rendelkezéseit azokban az ellenőrzési eljárásokban kell alkalmazni, amelyekben az adózó nyilatkozatában megjelölt vagyongyarapodás forrásának megszerzésére 2006. szeptember 15. napját követően kerül sor.

(6) E törvénynek az Art. új 24/A. §-át beiktató és 54. § (5) bekezdését módosító rendelkezését azokban a 2006. szeptember 15. napját követően indult eljárásokban kell alkalmazni, amelyekben az adószám alkalmazása felfüggesztésére okot adó körülmény e napot követően következett be.

228. § (1) E törvény hatályba lépését megelőzően bevallott és a 2006. december 31-éig helyesbített adó különbözete után önellenőrzési pótlék megállapítási és fizetési kötelezettség nem terheli az adózót, ha az adóhatóság ellenőrzését megelőzően feltárja, hogy az adó alapját, az adót nem a jogszabálynak megfelelően állapította meg, és bevallását önellenőrzéssel módosítja.

(2) Az (1) bekezdés szerint helyesbített adókülönbözetek együttes összegét, ha az nem haladja meg

- a) a 100 000 forintot 12 havi,
- b) az 500 000 forintot 24 havi,
- c) az 1 000 000 forintot 36 havi,
- d) az 5 000 000 forintot 48 havi, illetőleg az

e) az 5 000 000 forintot meghaladó különbözet esetén 60 havi egyenlő részletben, minden hónap 20. napjáig késedelmi pótlék mentesen kell megfizetni. A fizetendő adó első részlete az önellenőrzési bevallás benyújtását követő hónap 20-án esedékes, ezt követően minden további részlet esedékessége a tárgyható 20. napjához igazodik.

(3) Az adókülönbözetet – a magánszemély által fizetett jövedelemadót, egészségügyi hozzájárulást és járulékot kivéve – a kerekítés általános szabályainak alkalmazásával ezer forintra kerekített összegben kell havonként megfizetni. Az adókülönbözet teljes összegének hiánytalan megfizetése a kerekítésekből adódó eltérés utolsó havi részlet összegénél történő számításba vételével biztosítható.

(4) Az adózó az (1) bekezdés szerint helyesbített adókülönbözetet az önellenőrzési bevallással egyidejűleg, egy összegben is megfizetheti.

(5) A fizetési kötelezettséget a részletfizetési kedvezmény alkalmazásával havi részletekben vagy egy összegben a Magyar Államkincstárnál megnyitott, az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal nevéen vezetett adóbeszedési számlára kell teljesíteni, melynek elnevezéséről és számlaszámáról az állami adóhatóság közleményben ad tájékoztatást.

(6) Ha az adózó az esedékes részletek befizetését nem teljesíti, a kedvezmény érvényét veszti, és a tartozás járulékaival együtt – ideértve az önellenőrzési pótlékot is – egy összegben válik esedékessé.

229. § (1) A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 36. §-a (2) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) A Vám- és Pénzügyőrség végzi a nyomozást a következő bűncselekmények miatt:]

„c) jogosulatlan gazdasági előny megszerzése (Btk. 288. §), a számvitel rendjének megsértése (Btk. 289. §), csődbüntett (Btk. 290. §), hitelező jogtalan előnyben részesítése (Btk. 291. §), adócsalás (Btk. 310. §), munkáltatással összefüggésben elkövetett adócsalás (Btk. 310/A. §), az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek megsértése (Btk. 314. §), az adóra, járulékra, vagy költségvetési támogatásra elkövetett csalás (Btk. 318. §),”

(2) E törvénynek a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 36. §-a (2) bekezdésének c) pontját módosító rendelkezése 2006. szeptember 15-én lép hatályba.

(3) E törvénynek a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 36. §-a (2) bekezdésének c) pontját módosító rendelkezését a 2006. szeptember 15. napját követően indult eljárásokban kell alkalmazni.

230. § (1) A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény hatálybalépéséről és végrehajtásáról szóló 1979. évi 5. törvényerejű rendelet 26. §-ának b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A Btk. 310-310/A. §-ának alkalmazása szempontjából adóval egy tekintet alá esik]

„b) a társadalombiztosítási járulék, a táppénz-hozzájárulás, az egészségügyi szolgáltatási járulék, az egészségbiztosítási járulék, a nyugdíjjárulék, illetve a magán-nyugdíjpénztári tagdíj, az egészségügyi hozzájárulás, az egyszerűsített közteherfizetési hozzájárulás, továbbá a Munkaerőpiaci Alapba fizetendő munkaadói és munkavállalói járulék, a vállalkozói járulék, valamint a rehabilitációs és a szakképzési hozzájárulás.”

(2) E törvénynek a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény hatálybalépéséről és végrehajtásáról szóló 1979. évi 5. törvényerejű rendeletet módosító rendelkezése 2006. szeptember 1-jén lép hatályba.

231. § (1) A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végrehajtásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 24. § (1) bekezdésének i) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[24. § (1) A cégjegyzék valamennyi cég esetében tartalmazza]

„i) a cég adószámát, valamint statisztikai számjelét, továbbá ha a cég adószáma alkalmazását felfüggesztették vagy azt törölték, akkor a felfüggesztést, a felfüggesztés megszüntetését, a törlést, illetve a törlés megszüntetését, továbbá az ezt elrendelő határozat jogerőre emelkedésének napját,”

(2) A Ctv. 24. §-a új (5) bekezdéssel egészül ki, és ezzel egyidejűleg a jelenlegi (5) bekezdés számozása (6) bekezdésre változik:

„(5) A cégbíróság az adóhatóság értesítése alapján, hivatalból jegyzi be a cég adószáma alkalmazásának felfüggesztését, törlését, a felfüggesztés megszüntetését, illetve a törlés megszüntetését, továbbá az ezt elrendelő határozat jogerőre emelkedésének napját.”

(3) A Ctv. 25. §-ának m) pontja helyébe a következő szöveg lép:

[25. § A cégjegyzék szükség szerint, valamennyi cég esetében tartalmazza]

„m) a cég közösségi adószámát, továbbá ha a cég közösségi adószáma alkalmazását felfüggesztették vagy azt törölték, akkor a felfüggesztést, a felfüggesztés megszüntetését, a törlést, illetve a törlés megszüntetését, továbbá az ezt elrendelő határozat jogerőre emelkedésének napját,”

(4) A Ctv. 25. §-a új (2) bekezdéssel egészül ki, és ezzel egyidejűleg a § jelenlegi szövegének számozása (1) bekezdésre változik:

„(2) A cégbíróság az adóhatóság értesítése alapján, hivatalból jegyzi be a cég közösségi adószáma alkalmazásának felfüggesztését, törlését, a felfüggesztés megszüntetését, illetve a törlés megszüntetését, továbbá az ezt elrendelő határozat jogerőre emelkedésének napját.”

(5) E törvénynek a cégnyilvántartásról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény 24. §-át és 25. §-át módosító rendelkezése 2006. szeptember 15-én lép hatályba.

(6) E törvénynek a cégnyilvántartásról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény 24. §-át és 25. §-át módosító rendelkezését azokban a 2006. szeptember 15. napját követően indult eljárásokban kell alkalmazni, amelyekben az adószám alkalmazása felfüggesztésére okot adó körülmény e napot követően következett be.

232. § (1) Az APEH törvény 2. §-a a következő új (3) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (3)-(8) bekezdések számozása (4)-(9) bekezdésekre változik:

„(3) Az APEH végzi a szerencsejáték szervezéssel kapcsolatos engedélyezési, nyilvántartási, továbbá az engedélyben foglaltak és a szerencsejáték szervezéséről szóló törvény, a pénzmosás megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvény, valamint a hatályos jogszabályok rendelkezései betartásával kapcsolatos ellenőrzési feladatokat.”

(2) Az APEH törvény 3. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az APEH területi szervei

a) a Főváros és Pest megye területén az APEH Közép-magyarországi Regionális Igazgatósága,

b) Borsod-Abaúj-Zemplén, Heves, Nógrád megye területén az APEH Észak-magyarországi Regionális Igazgatósága,

c) Hajdú-Bihar, Jász-Nagykun-Szolnok, Szabolcs-Szatmár-Bereg megye területén az APEH Észak-alföldi Regionális Igazgatósága,

d) Bács-Kiskun, Békés, Csongrád megye területén az APEH Dél-alföldi Regionális Igazgatósága,

e) Győr-Moson-Sopron, Vas, Zala megye területén az APEH a Nyugat-dunántúli Regionális Igazgatósága,

f) Fejér, Komárom-Esztergom, Veszprém megye területén az APEH Közép-dunántúli Regionális Igazgatósága,

g) Baranya, Somogy, Tolna megye területén az APEH Dél-dunántúli Regionális Igazgatósága.”

233. § (1) Az alkalmi munkavállalói könyvvel történő foglalkoztatásról és az ahhoz kapcsolódó közterhek egyszerűsített befizetéséről szóló 1997. évi LXXIV. törvény (a továbbiakban: Alk. tv.) 5. § (10) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(10) A kiállító a tárgyévet követő év március 31-éig az állami adóhatóságnak elektronikus úton szolgáltat adatot mindazon munkavállalókról, akik az AM könyvet kiváltották. Az adatszolgáltatásnak tartalmaznia kell a munkavállaló nevét, adóazonosító jelét, születési helyét, idejét, lakóhelyét és anyja születési nevét, valamint azok esetében, akiknek az igazolást kiadta az igazolás szerinti adóköteles jövedelmét és megfizetett adóelőlegét.”

(2) Az Alk. tv. 6. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az AM könyv első oldala a munkavállaló személyi adatait (név, születési név, anyja születési neve, születési hely és idő), TAJ-számát tartalmazza, mely adatokat a kiállító szerv személyi azonosításra alkalmas hatósági igazolvány, illetve TAJ-számot tartalmazó hatósági igazolvány alapján állít ki. Magyarországon lakóhellyel, illetve tartózkodási hellyel nem rendelkező munkavállaló esetén az AM könyv kiadásával egyidejűleg a munkaügyi kirendeltség megkeresi az illetékes megyei (fővárosi) egészségbiztosítási pénztárt a TAJ-szám, illetőleg az illetékes első fokú állami adóhatóságot az adóazonosító jel kiadása érdekében. A TAJ-szám kiadásáról szóló értesítésnek a munkaügyi kirendeltség részére történő kézbesítésétől számított 8 napon belül a kirendeltség írásban felszólítja a munkavállalót az AM könyv bemutatására a TAJ-szám bejegyzése céljából. A munkavállaló az értesítés kézbesítésétől számított 8 napon belül köteles a felszólításnak eleget tenni.”

234. § (1) E törvénynek az adózás rendjéről szóló törvény egyes rendelkezéseinek alkalmazásáról és módosításáról, valamint egyes adótörvények módosításáról szóló 2005. évi

CLXIII. törvényt (a továbbiakban: Artmód.) módosító rendelkezései a kihirdetés napján lépnek hatályba.

(2) Az Artmód. 1. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A (2) bekezdésben meghatározott körbe nem tartozó adózó a 2006. évben regisztráltathatja magát annak érdekében, hogy az Art. 31. § (2) bekezdésében meghatározott bevallási és adatszolgáltatási kötelezettséget önként választva, a regisztrációt követő hónap 12. napjától elektronikus úton a külön jogszabályban meghatározott módon és technikai feltételekkel a teljesíthesse. Az adózó az Art. 31. § (2) bekezdésében meghatározott bevallási kötelezettség választásáról a regisztrációt követő 8 napon belül bejelentést tesz az állami adóhatósághoz. A kötelezettség teljesítését választó adózó regisztrációs kötelezettsége teljesítésének minősül, ha az Art. 31. § (2) bekezdésében meghatározott bevallási és adatszolgáltatási kötelezettség teljesítésére állandó meghatalmazást vagy megbízást ad, és az állandó meghatalmazással vagy megbízással rendelkező képviselője a meghatalmazás vagy megbízás keltét követő 8 napon belül bejelenti az állami adóhatósághoz az általa képviselt adózó nevét, elnevezését és adóazonosító számát. Az Art. 31. § (2) bekezdésében meghatározott bevallás teljesítésére irányuló választás nem vonható vissza.”

(3) Az Artmód. 1. § (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A (2)-(3) bekezdésben nem említett adózó – a jogi személyiséggel nem rendelkező egyéb szervezet és a kiegészítő tevékenységet folytatónak nem minősülő, a Tbj. 4. § b) pontja szerinti egyéni vállalkozó kivételével – a 2006. évről 2007. január 31-éig az Art. 31. § (2) bekezdésében meghatározott adattartalommal elektronikus úton havi bontásban bevallást, valamint összesített adatszolgáltatást teljesít az állami adóhatóság részére. A 2006. évre vonatkozó, az Art. 31. § (2) bekezdésében meghatározott adattartalommal, elektronikus úton, havi bontásban teljesítendő bevallási, valamint összesített adatszolgáltatási kötelezettségének

- a) a jogi személyiséggel nem rendelkező egyéb szervezet 2007. február 5. napjáig,
 - b) a Tbj. 4. § b) pontja szerinti egyéni vállalkozó 2007. február 10. napjáig
- tesz eleget.”

(4) Az Artmód. 1. § (10) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(10) Az Art. 31. § (2) bekezdésében meghatározott bevallás benyújtására 2006. negyedik hónapjától kötelezett 2006. negyedik hónapjától, az azt választó adózó a regisztrációját követő hónap első napjától valamennyi bevallási, illetve adatszolgáltatási kötelezettségét elektronikus úton teljesíti, függetlenül attól, hogy az mely időszakra vonatkozik.”

235. § Az APEH területi szervei (regionális igazgatóságai) – az APEH törvény 3. § (2) bekezdésének megfelelően – az átvett vagyoni jogok, kötelezettségek, továbbá munkáltatói jogok gyakorlása, kötelezettségek teljesítése tekintetében az APEH fővárosi és megyei igazgatóságainak jogutódai.

236. § (1) A Szerencsejáték Felügyelet megszűnik, ezzel egyidejűleg feladatai ellátását az APEH Központi Hivatala, illetőleg regionális igazgatóságai átveszik és végzik.

(2) Az APEH a szerencsejáték szervezéssel kapcsolatos feladatai ellátása során a szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény szerint jár el, az abban meghatározott feladatokat az APEH köztisztviselője végzi.

(3) Ahol jogszabály a Szerencsejáték Felügyeletről (SZF), az SZF székhelyén működtetett Központi Ügyfélszolgálati Irodáról, vagy az SZF központjáról, illetőleg területi

felügyelőségről rendelkezik, az alatt 2007. január 1-jétől az APEH Központi Hivatalát, illetőleg regionális igazgatóságait kell érteni.

(4) Az APEH a Szerencsejáték Felügyelet általános jogutódja a Szerencsejáték Felügyelet feladatai, továbbá a Szerencsejáték Felügyeletet érintő vagyoni jogok és kötelezettségek, valamint a Szerencsejáték Felügyelet alkalmazottai (munkavállalói) feletti munkáltatói jogok gyakorlása és kötelezettségek teljesítése tekintetében.

(5) Az APEH szerencsejáték szervezéssel összefüggő feladatai elvégzéséhez szükséges vagyont a Szerencsejáték Felügyelet vagyonából kell biztosítani.

237. § (1) A Fővárosi Illetékhivatal és a megyei illetékhivatalok megszűnnek, ezzel egyidejűleg az illetékhivatalok feladatai ellátását az APEH Központi Hivatala, illetőleg regionális igazgatóságai átveszik és végzik.

(2) Az illetékügyekkel összefüggő, törvényben meghatározott feladatokat az APEH köztisztviselője végzi.

(3) Ahol jogszabály illetékhivatalt említ, azon 2007. január 1-jétől az APEH regionális igazgatóságát, ahol Fővárosi illetékhivatalt említ, azon 2007. január 1-jétől az APEH a Közép-magyarországi Regionális Igazgatóságát kell érteni. Ahol jogszabály illetékhivatal vezetőjéről, alkalmazottjáról rendelkezik 2007. január 1-jétől a Közép-magyarországi Regionális Igazgatóság vezetőjét, illetőleg a regionális igazgatóság vezetőjét, valamint az APEH köztisztviselőjét kell érteni.

(4) Az APEH az illetékhivatalok általános jogutódja, az illetékhivatalok feladatai, továbbá az illetékhivatalok alkalmazásában állók feletti munkáltatói jogok gyakorlása és kötelezettségek teljesítése, valamint az illetékhivatalok alkalmazottai közszolgálati jogviszonyának fennállása tekintetében.

(5) Az illetékügyekkel összefüggő feladatok elvégzését szolgáló vagyon az állami adóhatóság ingyenes használatába kerül.

238. § Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény módosításáról szóló 2005. évi LXXXV. törvény 36. § (3) bekezdése nem lép hatályba.

239. § (1) A Tbj., az Eho., az Flt. és az 1992. évi LXXXIV. törvény e törvénnyel megállapított rendelkezései – a (2) bekezdésben foglaltak kivételével – 2006. szeptember 1-jén lépnek hatályba.

(2) 2007. január 1-jével lép hatályba a Tbj. e törvénnyel megállapított 4. § r) pontjának 1. alpontja, w) pontja, 5. §-a (1) bekezdésének i) pontja, 10. §-ának (3) bekezdése, 24. §-ának (3) bekezdése, 26. §-ának (3) és (5) bekezdése, 30. §-a, 30/A. §-a, 44. §-ának (1) bekezdése, 50. §-a, továbbá e § (8) bekezdése.

(3) 2006. szeptember 1-jével

a) a Tbj. 4. §-a f) pontjának 3. alpontja a „nyugdíjjárulék” után a „(tagdíj)” szövegrésszel, r) pontjának 1. alpontja „az adózás rendjéről szóló törvény 88. §-ának (5) bekezdésében meghatározott feladatkörében a Vám- és Pénzügyőrség és területi szervei,” szövegrésszel egészül ki, a 5. §-a (1) bekezdése b) pontjának „vagy vállalkozási jellegű jogviszony keretében személyesen történik” szövegrésze helyébe a „ , vállalkozási vagy megbízási jogviszony keretében személyesen közreműködik” szövegrész lép, g) pontjának zárójeles szövegrésze a felsorolás előtt kiegészül a „különösen a” szövegrésszel, a „minimálbér” után „(a továbbiakban: minimálbér)” szövegrésszel, (2) bekezdése a „gazdálkodó szervezet választott tisztviselője;” szövegrész után kiegészül a „gazdasági társaság vezető

tisztviselője,” szövegrésszel, 21. §-ának bevezető mondata a „*nyugdíjjárulék*” szövegrész után a „*tagdíj*” szövegrésszel egészül ki, 24. §-a (2) bekezdése a „*nyugdíjjárulékot*” után a „*tagdíjat*” szövegrésszel egészül ki, 29. §-a (7) bekezdésének „*nyugdíjjárulékot*” szövegrésze kiegészül a „*tagdíjat*” szövegrésszel, „(6) bekezdésben” szövegrésze helyébe a „31. § (4) bekezdésében” szövegrész lép, 34. § (1) bekezdése a) pontjának „az 5. § és 13. § a) pontjában” szövegrésze helyébe „az 5. §-ban” szövegrész lép, 47. §-a (4) bekezdésének „2006.” évre vonatkozó jelölése „2007.” évre változik, 50. §-a (1) bekezdésének a „ , *baleseti járulékról*” szövegrésze helyébe a „ – *társas vállalkozás az egészségügyi szolgáltatási járulékról* –” szövegrész lép, 52. §-a (4) bekezdése a „*minimálbér*” szövegrész után kiegészül a „*kétszeresének összege*” szövegrésszel,

b) az Eho. 6. §-a (3) bekezdése d) pontjának „*ha a választott*” szövegrésze helyébe a „*gazdasági társaság vezető tisztviselőjének társasági jogi jogviszonya, ha a*” szövegrész lép, 11. §-a (8) bekezdésének első mondata „*az adóelőleg*” szövegrész után kiegészül a „ , *illetőleg a különadó*” szövegrésszel,

c) a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (a továbbiakban: Ebtv.) 39/A. §-a (1) bekezdésének, 42. §-a (3) bekezdésének, 42/D. §-a (3) bekezdésének, 43. §-a (1) bekezdésének, 48. §-a (2) bekezdésének, 49. §-a (1) bekezdése b) pontjának és (2) bekezdésének „*egészségbiztosítási járulék*” szövegrésze helyébe „*pénzbeli egészségbiztosítási járulék*” szövegrész, 55. §-a (7) bekezdésének „*egészségbiztosítási járulékalapját*” szövegrésze helyébe „*pénzbeli egészségbiztosítási járulékalapot*” szövegrész, „*egészségbiztosítási járulékfizetésre*” szövegrésze helyébe „*pénzbeli egészségbiztosítási járulék fizetésére*” szövegrész, (9) bekezdésének „*egészségbiztosítási járulékot*” szövegrésze helyébe „*pénzbeli egészségbiztosítási járulékot*” szövegrész, 56. §-a (2) bekezdésének „*Egészségbiztosítási járulék*” szövegrésze helyébe „*Pénzbeli egészségbiztosítási járulék*” szövegrész, „*a foglalkoztató (egyéni vállalkozó) egészségbiztosítási járulékot vagy baleseti járulékot*” szövegrésze helyébe „*a foglalkoztató, az egyéni vállalkozó, a társas vállalkozás pénzbeli egészségbiztosítási járulékot vagy egészségügyi szolgáltatási járulékot*” szövegrész lép.

(4) 2007. január 1-jével a Tbj. 34. §-a (1) bekezdésének „*26,5 százalék*” szövegrésze helyébe „*29,5 százalék*” szövegrész, (5) bekezdése „*2003. január 1-jétől 26, 5 százalék*” szövegrésze helyébe „*29,5 százalék*” szövegrész lép.

(5) Hatályát veszti

a) 2006. szeptember 1-jével

aa) a Tbj. 4. §-a r) pontjának 3. alpontjában a 34. § „(3)” bekezdésre történő hivatkozás, 5. §-a (1) bekezdése a) pontjának „*tartalékos katona, az*” szövegrésze, g) pontjának „*jellegű*” szövegrésze, 9. §-a (3) bekezdésének „ , *illetőleg a katonai szolgálat teljesítését*” szövegrésze, 16. §-a (1) bekezdése k) pontjának „*tárgyév első napján érvényes*” szövegrésze, s) pontjának a „*tárgyhónapot megelőző hónap első napján érvényes*” szövegrésze, 19. §-ának (6) bekezdése, 29. §-ának (6) bekezdése, 29/A. §-a (3) bekezdésének „*(minimálbérnél)*” szövegrésze, (4) bekezdése, 30. §-a (1) bekezdésének „– *a 29. § (6) bekezdése szerinti egyéni vállalkozó kivételével* –” szövegrésze, 36. §-a előtt a „*A kiegészítő tevékenységű társas vállalkozó után fizetendő baleseti járulék*” alcím, 37. §-a előtt a „*A kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozók baleseti járuléka*” alcím, 38. §-a, 39. §-a előtt az „*Egészségbiztosítási járulék fizetésére kötelezett személyek*” alcím,

ab) az Eho. 6. §-a (3) bekezdése c) pontjának „*jellegű*” szövegrésze,

ac) az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról szóló 2005. évi CXIX. törvény 202. § (2) bekezdésének c) pontja,

b) 2007. január 1-jével a Tbj. 4. §-a r) pontja 3. alpontjának „, a 44. § (3) bekezdésének” szövegrésze, 4. alpontja, 16. §-a (1) bekezdésének t) pontja, (3) bekezdésének „és t)” szövegrésze, 24. §-ának (5)-(7) bekezdése, 28. §-a (2) bekezdésének második mondata, 29. §-a (5) bekezdésének második mondata, 39. § (2) bekezdésében a „-t)” pontra való hivatkozás, 44. §-ának (2) és (5) bekezdése, 51-51/B. §-a.

(6) 2006. január 1-jétől visszamenőlegesen

a) alkalmazható a Tbj. e törvénnyel megállapított 30. §-ának (2) bekezdése és 50. §-ának (3) bekezdése,

b) kell alkalmazni a Tbj. e törvénnyel megállapított Tbj. 31. §-ának (4) bekezdését.

(7) Az e törvény Tbj.-t, Eho.-t, Flt.-t és Ebtv.-t módosító rendelkezéseit a hatálybalépést követő időszakra kifizetett (juttatott, elszámolt) jövedelmekre kell alkalmazni.

(8) Az e törvénnyel beiktatott Tbj. 5. §-a (1) bekezdésének i) pontja alapján a mezőgazdasági őstermelő akkor válik biztosítottá, ha a reá irányadó nyugdíjkorhatárig hátralévő idő és a már megszerzett szolgálati idő együttesen legalább 20 év. Ennek megállapítása érdekében a mezőgazdasági őstermelő a Tny. 68. §-ában foglaltak szerint életkortól függetlenül kérheti a nyugdíjbiztosítási igazgatási szervtől szolgálati idejének kiszámítását.

(9) A Tbj. 50/A. §-ában meghatározott bejelentést a tagdíj vonatkozásában 2006. évre vonatkozóan a magánnyugdíjpénztárhoz kell teljesíteni.

240. § (1) Az Öpt. e törvénnyel megállapított 12. § (9) és (10) bekezdése, valamint az Mpt. e törvénnyel megállapított 10. § (1) bekezdése, 20/A. §-a, 26. § (6) bekezdése, és 110. § (2) bekezdésének h) pontja a kihirdetést követő 5. napon lép hatályba, ezzel egyidejűleg az Mpt 18. § (2) bekezdés e) pontja hatályát veszti.

(2) Az Öpt. e törvénnyel megállapított 2. § (6) bekezdése, (7) bekezdésének c)-d) pontja, 50/A. §-a, 51/A. §-a, valamint a 78. § (1) bekezdése 2007. június 1-jén lép hatályba.

(3) Az Öpt. e törvénnyel megállapított 10. § (1) bekezdésének b) pontját, 17. § (2) bekezdését, 40. § (3) bekezdését, 50. §-át, 64. § (1) bekezdésének c) pontját a pénztáraknak 2007. május 31-ét követően kell kötelezően alkalmazniuk. 2007. május 31-ét megelőzően e rendelkezések tekintetében – amennyibe a pénztár ezek mindegyikét nem alkalmazza – a 2006. december 31-én hatályos szabályok az irányadók.

(4) Az Mpt. e törvénnyel megállapított 18. §-át és 20/A. §-át az e törvény hatálybalépését megelőzően még el nem bírált tevékenységiengedély-kérelmek elbírálásánál is alkalmazni kell.

(5) A pénztáraknak az Mpt. e törvénnyel megállapított 68/A-68/C. §-ában foglaltakat 2008. december 31-ét követően kell kötelezően alkalmazniuk. Amennyiben a pénztár 2009. január 1-jét megelőzően bevezeti a választható portfóliót biztosító rendszert, a 68/A-68/C. §-ok rendelkezéseinek mindegyikét alkalmazni köteles.

(6) Az Öpt. e törvénnyel megállapított 49. § (2) bekezdésének, valamint az Mpt. e törvénnyel megállapított 74. § (4) bekezdésének rendelkezéseit csak a hatálybalépést követően megkötött szerződésekre, illetve a korábban megkötött szerződések módosítása esetén kell alkalmazni.

(7) E törvény hatálybalépését követő negyedév végén a magánnyugdíjpénztár köteles a hozamkiegyenlítési tartalékában lévő összeget a fedezeti tartalékba átcsoportosítani. A tagok

egyéni számlái és a szolgáltatási tartalékok javára történő átcsoportosítást a negyedév végi, hozamjávairás utáni egyenlegek figyelembevételével kell elvégezni.

241. § E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti

a) az Öpt. 37. § (4) bekezdése, a 41. § (2) bekezdés d) pontjában az „a 63. §-ban foglaltak szerint” szövegrész, a 47/B. § (2) bekezdése;

b) az Mpt. 4. § (2) bekezdésének m) pontja, a 63. § (2)-(8) bekezdése, a 66. § (5) bekezdésének d) pontja, a 72. § (2) bekezdésében a „hozamkiegyenlítő,” a 89. § (3) bekezdésének c) pontjában az „*illetve hozamkiegyenlítési*” szövegrész, a 106. § (1) bekezdésének f) pontja, valamint a 134. § (1) bekezdése b) pontjában „a hozamelvárásra,” szövegrész.

242. § E törvény hatálybalépésével egyidejűleg

a) az Öpt. 1. § (3) bekezdésében a „*biztosítóintézetekről és a biztosítási tevékenységről szóló 1995. évi XCVI. törvényben*” szövegrész helyébe a „*biztosítókról és a biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvényben*” szövegrész lép, a 17. § (2) bekezdése a „*pénztártagság egészének*” szövegrészt követően kiegészül „*az 50. § (1) bekezdésében meghatározott szolgáltatási tartalék javára*” szövegrésszel, a 20/A. § (1) bekezdésében „a vezető tisztségviselők, illetve az ügyvezető (helyettes ügyvezető) személyében, továbbá a 64. § (1) bekezdésében meghatározott személyekben” szövegrész helyébe „a bevételek tartalékok közötti megosztásának arányában, a vezető tisztségviselők, illetve az ügyvezető (helyettes ügyvezető) személyében” szövegrész lép, a 40. § (3) bekezdésében a „*Járadékszolgáltatást is nyújtó pénztárnak*” szövegrész helyébe a „*Járadékszolgáltatást is nyújtó nyugdíjpénztárnak, valamint közösségi szolgáltatást nyújtó önszegélyező pénztárnak*” szövegrész lép, az 56. § (1) bekezdésének g) pontjában a „*az internetes honlappal nem rendelkező pénztárak*” szövegrész helyébe „a pénztárak” szövegrész lép, a 78. § (1) bekezdésében a „*szolgáltatásokra, ezek nyújtására*” szövegrész helyébe a „*szolgáltatások nyújtására, ezek szakmai szabályaira*” szövegrész lép;

b) az Mpt. 22.§ (4) bekezdésének második mondata az „*elfogadottnak*” szövegrészt követően kiegészül a „*(záradékoltnak)*” szövegrésszel, a 39. § (2) bekezdésében „a nyilvánosságra hozatal szabályai szerint legalább egy országos lapban meg kell jelentetni.” szövegrész helyébe „a tárgyévet követő év június 30-áig a beszámoló könyvvizsgálói záradékával együtt a Pénzügyi Közlönyben közzé kell tenni.” szövegrész lép, a 40. § (8) bekezdése a „*pályázat útján*” szövegrészt megelőzően kiegészül a „*nyílt*” szövegrésszel, 55. § (1) bekezdésében „a kétévenkénti ellenőrzés” szövegrész helyébe „*az ellenőrzés*” szövegrész lép.

243. § (1) E törvénynek az Szjtv-t módosító rendelkezései a kihirdetését követő 15. napon lépnek hatályba.

(2) Az (1) bekezdés szerinti hatálybalépéssel egyidejűleg az Szjtv. 2. §-ának (6) bekezdésében a „*távközlési eszközök és rendszerek*” szövegrész helyébe a „*hírközlő eszköz és rendszer*” szövegrész lép, az Szjtv. 2. §-a (6) bekezdésének a) pontjában a „*távközlési eszközökön és rendszereken*” szövegrész helyébe a „*hírközlő eszközön és rendszeren*” szövegrész lép.

(3) Az (1) bekezdés szerinti hatálybalépéssel egyidejűleg az Szjtv. 13. § (1) bekezdés e) és f) pontja, az Szjtv. 12. §-a (3) bekezdésének c) pontjában az „*és j)*” szövegrész, valamint az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról szóló 2003. évi XCI. törvény 229. § (1) bekezdése hatályát veszti.

(4) A szervező az elektronikus kaszinóra előírt feltételeknek megfelelő I. kategóriába sorolt engedéllyel rendelkező játéktermére az SZF-től kérheti az elektronikus kaszinó-engedély kiállítását. Az elektronikus kaszinó engedély felvételét követő 8 napon belül köteles a korábbi I. kategóriába sorolt játékterem-engedélyt az SZF részére leadni.

244. § E törvénynek a Kt. 5/C. §-ának (1) és (2) bekezdéseit módosító rendelkezései 2006. szeptember 1-jén lépnek hatályba.

245. § Ez a törvény a következő uniós jogi aktusnak történő megfelelést szolgálja:

a) a Tanács 77/388/EGK hatodik irányelve (1977. május 17.) a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról (közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapítás), 17. cikk (6) bekezdés (a törvény **49. §-a**);

b) a Tanács 92/83/EGK irányelve (1992. október 19.) az alkohol és alkoholtartalmú italok jövedéki adója szerkezetének összehangolásáról, 20. cikk (a törvény **66. §-a**).

1. számú melléklet a 2006. évi ... törvényhez

1. Az Szja tv. *1. számú mellékletének* 4.7. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/Egyes tevékenységekhez kapcsolódóan adómentes: /

„4.7. kormányrendeletben szabályozott feltételek alapján két- és többoldalú nemzetközi oktatási együttműködési megállapodás keretében az oktatási és kulturális miniszter által a Magyar Ösztöndíj Bizottság vagy a Magyar Ösztöndíj Bizottság Irodája javaslatára adományozott ösztöndíj, egyéb juttatás, valamint a külföldiek magyarországi, és a magyarok külföldi felsőfokú tanulmányainak egyes kérdéseiről szóló kormányrendelet alapján külföldi felsőoktatási intézményben tanuló hallgató, külföldi hallgató, vagy külföldi oktató, kutató részére folyósított juttatás, nyújtott kedvezmény;”

2. Az Szja tv. *1. számú mellékletének* 6.5. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/A károk megtérülése, a kockázatok viselése körében adómentes: /

„6.5. az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár (ide nem értve az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztárat) törvényben meghatározott kiegészítő egészségbiztosítási szolgáltatása, illetve törvényben meghatározott kiegészítő önszegélyező szolgáltatása;”

3. Az Szja tv. *1. számú mellékletének* 8.3. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/A természetbeni juttatások közül adómentes: /

„8.3. az ugyanazon belföldi illetőségű magánszemélynek ingyenesen vagy kedvezményesen a Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány által kibocsátott névre szóló üdülési csekk (a továbbiakban üdülési csekk) formájában, legfeljebb évente az adóév első napján érvényes havi minimálbér összegét meg nem haladó értékben juttatott bevétel, feltéve, hogy a juttatást

a) a munkáltató a munkavállalójának, a vele közös háztartásban élő közeli hozzátartozójának, az elhunyt munkavállaló közeli hozzátartozójának, valamint a szakképző iskolai tanulónak, kötelező szakmai gyakorlatának ideje alatt a hallgatónak, továbbá – ha a volt munkáltató vagy annak jogutódja a juttató – a nyugdíjban részesülő magánszemélynek és a vele közös háztartásban élő közeli hozzátartozójának;

b) a Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány pályázat alapján a szociálisan rászorulóknak

nyújtja, és feltéve, hogy az üdülési csekk kizárólag üdülési és ahhoz kapcsolódó étkezési szolgáltatásra váltható be;”

4. Az Szja tv. *1. számú melléklete* 8.19. alpontjának a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„a) a szakszervezet által a tagjának, nyugdíjas tagjának, az említett személlyel közös háztartásban élő közeli hozzátartozónak, az elhunyt tag (nyugdíjas tag) közeli hozzátartozójának, továbbá a munkáltató által a munkavállalójának, a vele közös háztartásban élő közeli hozzátartozójának, az elhunyt munkavállaló közeli hozzátartozójának, valamint a szakképző iskolai tanulónak, kötelező szakmai gyakorlatának ideje alatt a hallgatónak, továbbá – ha a volt munkáltató vagy annak jogutódja a juttató – a nyugdíjban részesülő magánszemélynek és vele közös háztartásban élő közeli hozzátartozójának adott termék, szolgáltatás, illetve az ezekre szóló utalvány értékéből – a juttatási alkalmak számától függetlenül – évente az adóév első napján érvényes havi minimálbér 10 százalékát meg nem haladó rész; az adómentes juttatást a kifizető (szakszervezet, munkáltató) csekély értékű ajándékként tartja nyilván;”

*2. számú melléklet a 2006. évi ... törvényhez**/Az értékcsökkenési leírás szabályairól/*

A Tao. 1. számú mellékletének 14. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„14. Az adóév utolsó napján kis- és középvállalkozásnak minősülő adózó a korábban még használatba nem vett, a műszaki gépek, berendezések és a - személygépkocsi kivételével - a járművek között nyilvántartott tárgyi eszköz üzembe helyezése adóévében a bekerülési érték 100 százalékának megfelelő értékcsökkenési leírást érvényesíthet, amennyiben a tárgyi eszközt a területfejlesztés kedvezményezett térségeinek jegyzékéről szóló kormányrendelet szerint a területfejlesztés szempontjából leghátrányosabb helyzetű 48 kistérség valamelyikében helyezi üzembe. A tárgyi eszköz adózás előtti eredmény csökkentéseként figyelembe vett bekerülési értékének 1 százaléka, jármű esetében 3 százaléka az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában

a) az adóévben igénybe vett csekély összegű (de minimis) támogatásnak minősül, vagy az adózó döntése szerint

b) az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásra történő alkalmazásáról szóló 70/2001/EK rendelet 4. cikkében foglaltakkal összhangban vehető igénybe.”

3. számú melléklet a 2006. évi ... törvényhez

A Tao. 3. számú mellékletének A) fejezete a következő 11-12. ponttal egészül ki:

/A 8. § (1) bekezdésének d) pontja alkalmazásában nem a vállalkozási tevékenység érdekében felmerült költségek, ráfordításnak minősül különösen: /

„11. A gazdasági társaságokról szóló törvényben előírt saját tőke jegyzett tőke arány, vagy a veszteség fedezetét szolgáló tőkeemelés révén szerzett tulajdoni részesedésre elszámolt értékvesztés.

12. A külön törvényben előírt, a házipénztár egyenleggel összefüggésben az eredmény terhére elszámolt különadó.”

4. számú melléklet a 2006. évi ... törvényhez

1. A Tao. 5. számú mellékletének 3., 4., és 5., pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/A társasági adóalanynak nem minősülő szervezetek/

„3. a kizárólag a fogvatartottak foglalkoztatása céljából létesített közhasznú társaság, illetve a tevékenységét folytató közhasznú, kiemelkedően közhasznú nonprofit gazdasági társaság,

4. a Tartalék Gazdálkodási Közhasznú Társaság, illetve a tevékenységét folytató közhasznú, kiemelkedően közhasznú nonprofit gazdasági társaság,

5. a Közlekedési, Hírközlési és Vízügyi Tartalékgazdálkodási Közhasznú Társaság, illetve a tevékenységét folytató közhasznú, kiemelkedően közhasznú nonprofit gazdasági társaság.”

2. A Tao. 5. számú melléklete a következő 13. ponttal egészül ki:

/A társasági adóalanynak nem minősülő szervezetek/

„13. a költségvetési szervként működő felsőoktatási intézmény (ideértve az általa létrehozott intézményt is) és diákotthon,”

3. A Tao. 5. számú melléklete a következő 14. ponttal egészül ki:

/A társasági adóalanynak nem minősülő szervezetek/

„14. az UEFA, továbbá kizárólag az UEFA EURÓ 2012 Labdarugó Európa-bajnokság rendezésével kapcsolatos feladatot ellátó társaság vagy külföldi vállalkozó.”

5. számú melléklet a 2006. évi ... törvényhez

1. A Tao. 6. számú mellékletének címe a következőre változik:

„Alapítvány, közalapítvány, társadalmi szervezet, köztestület, lakásszövetkezet, közhasznú társaság, szociális szövetkezet és felsőoktatási intézmény által végzett kedvezményezett tevékenységek”

2. A Tao. 6. számú melléklete a következő E) fejezettel egészül ki:

„E)

Közhasznú, kiemelkedően közhasznú nonprofit gazdasági társaság és szociális szövetkezet kedvezményezett tevékenysége

A közhasznú, a kiemelkedően közhasznú nonprofit gazdasági társaság és a szociális szövetkezet 1. § (1) bekezdése szerinti jövedelem- és vagyonszerzésre irányuló, vagy ezt eredményező gazdasági tevékenységből e törvény alkalmazásában nem minősül vállalkozási tevékenységnek:

1. a közhasznú tevékenységből származó bevételnek az a része, amely a társadalmi közös szükséglet kielégítéséért felelős szervvel - helyi önkormányzattal vagy a költségvetési törvényben meghatározott fejezettel, illetve a fejezeten belül önálló költségvetéssel rendelkező intézménnyel - folyamatos szolgáltatás teljesítésére megkötött, a szolgáltatásért felszámítható díj mértékét és a díj változtatásának feltételeit is tartalmazó szerződés alapján folytatott tevékenységből származik;

2. az 1. pont szerinti tevékenységhez kapott támogatás, juttatás;

3. a szabad pénzeszközök betétbe, értékpapírba való elhelyezése után a hitelintézettől, az értékpapír kibocsátójától kapott kamatnak, illetve az állam által kibocsátott értékpapír hozamának olyan része, amelyet a közhasznú tevékenység bevétele az összes bevételben képvisel azzal, hogy a bevételt mindkét esetben e kamat és hozam nélkül kell számításba venni.”

6. számú melléklet a 2006. évi ... törvényhez

1. Az Art. 1. számú melléklet I/A/6. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„6. A tárgyévben végzett, valamely korábbi adóbevallási időszakot érintő önellenőrzés, a határidőt követően benyújtott bevallás, illetőleg az utólagos adómegállapítás nem érinti a tárgyévi adóbevallás gyakoriságát.”

2. Az Art. 1. számú melléklet I/B/3/a) pontjának ab) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg az a) pont a következő új ah) és ai) pontokkal egészül ki:

[Az adóbevallás benyújtására vonatkozó különös rendelkezések

a) Az általános forgalmi adóról az adófizetésre kötelezett adózónak]

„ab) havonként kell adóbevallást benyújtania, ha a tárgyévet megelőző évben az elszámolandó adójának éves szinten összesített – vagy annak időarányosan éves szintre átszámított – összege pozitív előjelű és az 1 millió forintot elérte, továbbá az ah) pont szerinti adózónak az ah) pontban meghatározott eltérésekkel,”

„ah) havonként kell adóbevallást benyújtania annak az adózónak, aki (amely) az általános forgalmi adóról szóló törvény szerinti adómentes termékimportot megalapozó közösségi termékértékesítésen kívül adóalanyiságot keletkeztető termékértékesítést, szolgáltatásnyújtást belföldön nem végez azzal, hogy nem kell adóbevallást benyújtani arról a hónapról, melyben az adózó az e pontban meghatározott termékértékesítést sem végzett.

ai) a tárgyév valamely adóbevallására vonatkozó önellenőrzés, illetőleg az utólagos adómegállapítás nem érinti a tárgyévi adóbevallás gyakoriságát.”

3. Az Art. 1. számú melléklet I/B/3/d) és h) pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„d) A közösségi adószámmal rendelkező általános forgalmiadó-alany az adóhatóság által erre a célra rendszeresített nyomtatványon a negyedévet követő hó 20. napjáig nyilatkozik az Európai Közösség más tagállamában illetőséggel bíró adóalany részére az adott negyedévben teljesített termékértékesítésről – ideértve azt az esetet is, amikor az import adójogi megbízott az importáló helyett, de a saját nevében tesz bevallást az importáló által teljesített termékértékesítésről –, az Európai Közösség más tagállamában illetőséggel bíró adóalanytól megvalósított termékbeszerzésről, a vevő, illetve az eladó közösségi adószámáról, valamint az általános forgalmi adóról szóló törvényben meghatározott európai közösségi területen belül teljesített termékértékesítés és termékbeszerzés általános forgalmi adó nélkül számított ellenértékéről (összesítő nyilatkozat). Az összesítő nyilatkozat a jogkövetkezmények szempontjából bevallásnak minősül. Nem kell nyilatkozatot tenni arról a negyedévről, amelyben az általános forgalmiadó-alany közösségi kereskedelmet nem folytatott.”

„h) Az egészségügyi szolgáltatási járulék fizetésére kötelezett kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó az egészségügyi szolgáltatási járulékot évente, a személyijövedelemadó-bevallásában vallja be.”

7. számú melléklet a 2006. évi ... törvényhez

1. Az Art. 2. számú melléklete I.Határidők/5. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„5. Járulékok

A) Természetbeni és pénzbeli egészségbiztosítási járulék, valamint nyugdíjjárulék (magánnyugdíjpénztári tagdíj, a pénztártag, illetőleg a foglalkoztató által vállalt tagdíj kiegészítés)

a) A munkáltató az általa levont járulékot (tagdíjat, tagdíj kiegészítést)

az elszámolt hónapot követő hó 12. napjáig,

b) a kifizető az általa levont járulékot (tagdíjat, tagdíj kiegészítést)

a kifizetés hónapját követő hó 12. napjáig,

c) a Tbj. 4. § b) pontja szerinti egyéni vállalkozó a járulékot (tagdíjat, tagdíj kiegészítést) havonta

a tárgyhónapot követő hónap 12. napjáig

fizeti meg.

B) Társadalombiztosítási (nyugdíjbiztosítási, természetbeni és pénzbeli egészségbiztosítási) járulék

a) A munkáltató, a kifizető a járulékot havonta

az elszámolt hónapot követő hó 12. napjáig,

b) a Tbj. 4. § b) pontja szerinti egyéni vállalkozó a járulékot havonta

a tárgyhónapot követő hónap 12. napjáig

fizeti meg.

C) Egészségügyi szolgáltatási járulék

a) A társas vállalkozás a járulékot havonta

az elszámolt hónapot követő hó 12. napjáig,

b) a kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó a járulékot negyedévente

a negyedévet követő hó 12. napjáig

fizeti meg.

D) A Tbj. 39. §-a alapján fizetendő egészségügyi szolgáltatási járulék

A magánszemély a Tbj. 39. §-ának (2) bekezdése alapján előírt járulékfizetési kötelezettségét

első ízben a bejelentést követő hónap 12. napjáig,

ezt követően

havonta, a tárgyhót követő hónap 12. napjáig

teljesíti.”

2. Az Art. 2. számú mellékletének II. pont „Általános rendelkezések” alcímet követő szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az önkormányzati adóhatóság által nyilvántartott 100 forintot el nem érő adót az adózónak nem kell megfizetnie, és az önkormányzati adóhatóság a 100 forintot el nem érő adó-visszatérítést nem utalja ki, és nem tartja nyilván.”

8. számú melléklet a 2006. évi ... törvényhez

1. Az Art. 3. számú melléklete G/2. alpontja a következő új f) ponttal egészül ki:

[2. A Belügyminisztérium Központi Adatfeldolgozó, Nyilvántartó és Választási Hivatala a járműnyilvántartásából, valamint az 1992. évi LXVI. törvény szerinti nyilvántartásból a január 1-jei állapotnak megfelelő adatokat január 31. napjáig közli a gépjárműadó kivetésére illetékes települési önkormányzati, a fővárosban a kerületi önkormányzati adóhatósággal a következő tartalommal:]

„f) a gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény 18. §-ának 3. pontja szerinti gépkocsi teljesítménye (kW, ennek hiányában LE), gyártási éve.”

2. Az Art. 3. számú melléklete G/4. pontjának második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az adatszolgáltatás tartalmazza a kérelmező nevét, anyja nevét, születési helyét és idejét, valamint lakcímét (székhelyét), továbbá a jármű fajtáját és rendszámát.”

9. számú melléklet a 2006. évi ... törvényhez

Az Mpt. 1. számú mellékletének a helyébe a következő rendelkezés lép:

„A törvényben hivatkozott jogszabályok rövidítései

1. Áht.: az 1992. évi XXXVIII. törvény az államháztartásról;
2. Átt.: az 1994. évi XXXIX. törvény az árutőzsdéről és az árutőzsdei ügyletekről;
3. Bat.: az 1991. évi LXIII. törvény a befektetési alapokról;
4. Bit.: 2003. évi LX. törvény a biztosítókról és biztosítási tevékenységről;
5. Cstv.: az 1991. évi XLIX. törvény a csődeljárásról, a felszámolási eljárásról és a végelszámolásról;
6. Dtv.: az 1995. évi XCV. törvény a devizáról;
7. Épt.: az 1996. évi CXI. törvény az értékpapírok forgalomba hozataláról, a befektetési szolgáltatásokról és az értékpapír-tőzsdéről;
8. Hpt.: az 1996. évi CXII. törvény a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról;
9. Jbt.: az 1991. évi LX. törvény a Magyar Nemzeti Bankról;
10. Ktv.: az 1992. évi XXIII. törvény a köztisztviselők jogállásáról;
11. Öpt.: az 1993. évi XCVI. törvény az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról;
12. Ptk.: az 1959. évi IV. törvény a Magyar Köztársaság Polgári Törvénykönyvéről;
13. Tbj.: az 1997. évi LXXX. törvény a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről;
14. Tny.: az 1997. évi LXXXI. törvény a társadalombiztosítási nyugellátásról;
15. Szja.: az 1995. évi CXVII. törvény a személyi jövedelemadóról.”

INDOKOLÁS

egyes pénzügyi törvények módosításáról szóló törvényjavaslat

ELSŐ RÉSZ

A SZEMÉLYI JÖVEDELEMADÓT, A TÁRSASÁGI ADÓT ÉS AZ OSZTALÉKADÓT,
VALAMINT AZ EGYSZERŰSÍTETT VÁLLALKOZÓI ADÓT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

I. Fejezet

A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény módosítása

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A személyi jövedelemadóról szóló törvényt módosító Javaslat a korábban elfogadott ötéves adócsökkentési program felfüggesztésével kapcsolatos intézkedéseket, az adóalap kiszélesítése érdekében szükséges rendelkezéseket, továbbá egyes adózási kiskapuk bezárását célzó módosításokat tartalmaz. Az intézkedések egy része már 2006. szeptember 1-jétől, más része pedig 2007. január 1-jétől kerül bevezetésre.

A Javaslat változatlanul érvényben hagyja a 2007. évre meghirdetett adótáblát: eszerint az adótábla 2007-ben is két sávós, a sávhatár 1,7 millió forint, az adó mértéke 18, illetve 36 százalék. Változatlanok maradnak az adójóváírás szabályai is, az adójóváírás által biztosított

adómentesség havi 63 000 forint jövedelemig terjed. Egyidejűleg a Javaslat hatályon kívül helyezi a 2008-2010. évre elfogadott adótáblákat.

A Javaslat előrehozott intézkedésként tartalmazza a kamatból és a tőzsdei ügyletek veszteséget meghaladó nyereségéből származó jövedelem adóztatásával kapcsolatos rendelkezéseket. Az elmúlt évben elfogadott szabályozás szerint ezeket a jövedelmeket 2007. január 1-jétől 10 százalékos mértékű adó terhelné úgy, hogy azt nem kellene megfizetni a kamatból származó és tőzsdei árfolyamnyereségnek számító jövedelemnek az 50 ezer forintot meghaladó része után, ha a magánszemély kamatból és tőzsdei ügyletből származó összes jövedelme nem éri el a 250 ezer forintot. A Javaslat az említett jövedelmek adóztatását 2006. szeptember 1-jétől rendeli el, az adó mértékét 20 százalékban állapítja meg, egyidejűleg elhagyja az 50 ezer forintot el nem érő ilyen jövedelem adómentességét, tehát a kamatjövedelmet és a tőzsdei árfolyamnyereséget az első forinttól terheli az adó. A kifizető az adót forrásadóként a jövedelemszerzés időpontjában vonja le és fizeti meg.

A Javaslat értelmében 2006. szeptember 1-jétől 44 százalékról 54 százalékra nő a természetbeni juttatásokat terhelő adó mértéke. A módosítás 2007. január 1-jétől a munkáltatónál adóköteles béren kívüli juttatásokra is vonatkozik.

Természetbeni juttatásként lesz adóköteles 2006. szeptember 1-jétől a cégtelefon magáncélú használatára tekintettel megszerzett jövedelem. Az adó alapjának megállapításához választható a magáncélú használat elkülönítése, illetve ennek hiányában a kifizetőt a telefonszolgáltatással összefüggésben terhelő kiadás 20 százaléka számít bevételnek.

A Javaslat alapján 2007. január 1-jétől módosul a nyugdíj adójogi megítélése. A hatályos szabályozás szerint a nyugdíjat és a nyugdíjban részesülő magánszemélyt megillető baleseti járadékot nem kell figyelembe venni a jövedelem kiszámításánál, vagyis annak összege mentes az adó alól és nem befolyásolja a nyugdíj mellett szerzett, összevonás alá eső jövedelmeket terhelő adó mértékét. Önmagában a nyugdíj adómentessége 2007-ben is fennmarad, annak összegét azonban adóterhet nem viselő járandóságként figyelembe kell venni a nyugdíj mellett más összevonandó jövedelmet is szerző magánszemélyek adófizetési kötelezettségének megállapításánál.

A Javaslat értelmében 2007. január 1-jétől módosul az összevont adóalapba tartozó jövedelmet terhelő adót csökkentő kedvezmények rendszere. Megszűnik a szellemi tevékenység kedvezménye, a felnőttképzés és a számítógép-beszerzés kedvezménye. A 2007. január 1-jét követően felvett lakáscélú hitelek törlesztéséhez adókedvezmény már nem vehető igénybe, de a korábbi hitelfelvétel alapján megszerzett jogosultság változatlan feltételekkel érvényesíthető.

2007. január 1-jétől felsőoktatási tandíj kedvezménye, közcélú adományok kedvezménye, élet- és nyugdíjbiztosítások kedvezménye, megállapodás alapján fizetett járulék, magánnyugdíj-pénztári tagdíj, illetve annak kiegészítése címén adókedvezmény csak 3 millió 400 ezer forint éves összevont jövedelem esetén érvényesíthető, az östermelői kedvezmény pedig 6 millió forint jövedelemig vehető figyelembe. A négy említett adókedvezmény együttes összege nem haladhatja meg a 100 ezer forintot.

A Javaslat módosítja egyes jövedelmek adójogi megítélését, illetve megszünteti egyes bevételek adómentességét vagy pontosítja az adómentesség feltételeit.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

az 1. §-hoz

A Javaslat módosítja, illetve kiegészíti a törvény 3. §-ában szereplő egyes értelmező rendelkezéseket.

A Javaslat a 14. §-sal összefüggésben az Szja tv. hatályában új általános meghatározást vezet be a kamat fogalmára. Eszerint 2007. január 1-jétől kamatnak minősül az adós által a kölcsönnyújtónak (betételhelyezőnek) vagy az igénybe vett kölcsön (elfogadott betét) használatáért, kockázataért fizetett, a kölcsönösszeg (a betét) százalékában meghatározott, időarányosan térített (elszámolt) pénzüsszeg vagy egyéb hozadék (pl. nyeresémbetét esetében a nyeresemény).

A Javaslat pontosítja az ingó dolog és ingatlan átruházásával összefüggésben felmerülő értéknövelő beruházások fogalmát.

A Javaslat kiveszi az adóterhet nem viselő járandóságok közül a versenybíróknak adott juttatás adóterhet nem viselő járandóságnak minősülő részét (alkalmanként 5 ezer, évente 50 ezer forint).

a 2. §-hoz

A Javaslat 2007. január 1-jétől a tárgyhónap első napján érvényes havi minimálbér 20 százalékát meg nem haladó együttes összegben állapítja meg azt a jövedelemnek nem minősülő bevételt, amelyet a munkáltató az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárakba a magánszemély javára munkáltatói hozzájárulásként fizet.

a 3.§-hoz

A Javaslat pontosítja a magánszemély bevallási kötelezettségével kapcsolatos rendelkezéseket, különös tekintettel azokra a külön adózó jövedelmekre, amelyek nem kifizetőtől származnak, és ezért azok adójának megállapítására és befizetésére a magánszemély köteles.

a 4. §-hoz

A Javaslat újraszabályozza az adóhatósági adómegállapítással kapcsolatos jogokat és kötelezettségeket. Csak az a magánszemély kérheti nyilatkozatban az adóhatósági adómegállapítást, akinek az adóév folyamán kizárólag csak munkáltató(k)tól, gazdasági társaság tagjaként pedig kizárólag a társaság(ok)tól származott olyan jövedelme, amelyet nyilatkozat hiányában köteles lenne bevallani. Az önkéntes kölcsönös biztosító pénztári tag esetében az egyéni számlán jóváírt adóköteles bevétel nem zárja ki a nyilatkozattételt, ha a jóváírt összeg forrása a munkáltató támogatói adománya. A nyilatkozattétel feltétele, hogy abban a magánszemély feltüntesse valamennyi munkáltatójának adószámát, illetve, ha gazdasági társaság tagjaként szerzett jövedelmet, a gazdasági társaság(ok) adószámát, továbbá önkéntes pénztári tagság esetén az egyéni számlán jóváírt munkáltatói adományt igazoló pénztár adószámát.

Lényegében változatlanok azok a kizáró esetek, amelyek fennállása esetén a magánszemély nem tehet adóhatósági adómegállapítást kérő nyilatkozatot. Új kizáró eset, ha a magánszemély nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozatot tesz az adója átutalásáról.

A rendelkezések 2006. szeptember 1-jén lépnek hatályba, azokat már a 2006. évre vonatkozóan megteendő adóhatósági adómegállapítást kérő nyilatkozatokra alkalmazni kell.

az 5. §-hoz

A Javaslat pontosítja, hogy egyéb jövedelemnek a nyugdíj-előtakarékossági számlákról szóló külön törvényben meghatározott nyugdíj-előtakarékossági számlán, valamint nyugdíj-előtakarékossági értékpapírszámlán és nyugdíj-előtakarékossági letéti számlán kimutatott

követelésnek csak azon része minősül, amely meghaladja a számlatulajdonos által teljesített befizetések és átutalások, az osztalékból származó jövedelemként jóváírt és a nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozat alapján átutalt adó együttes összegét. Ily módon – összefüggésben a 9. § (2) bekezdésében javasolt visszafizetési kötelezettséggel – a kiutalt adó nem számít egyéb jövedelemnek.

a 6. §-hoz

A Javaslat az új felsőoktatási törvénnyel összefüggésben 2007. január 1-jei hatállyal pontosítja a felsőoktatási tandíjhoz kapcsolódó kedvezményre való jogosultság feltételeit: a többszintű képzésre tekintettel megszűnik a kedvezmény első alapképzéshez való kötése. A kedvezmény mértéke változatlanul az adóévben megfizetett képzési költség 30 százaléka, legfeljebb 60 ezer forint. A rendelkezés ugyanakkor rögzíti, hogy a kedvezményt ugyanazon adóévben ugyanazon hallgatóra tekintettel csak magánszemély által történt befizetés esetén, csak a törvény szerint felsorolt jogosultak egyike veheti igénybe, az, akit a hallgató kérésére a felsőoktatási intézmény az igazoláson befizetőként feltüntet.

a 7. §-hoz

A Javaslat 2007. január 1-jei hatállyal 100 ezer forintban korlátozza az egyes társadalombiztosítási és magánnyugdíjpénztári befizetések kedvezménye, a tandíj kedvezménye, a közcélú adományok kedvezménye, az élet-és nyugdíjbiztosítások kedvezménye, valamint az őstermelői kedvezmény címén érvényesíthető adókedvezmények összegét. Az első négy jogcímen a magánszemély akkor érvényesítheti teljes egészében a vonatkozó szabályok alapján megállapított adókedvezményt, ha adóbevallásban bevallott vagy az adóhatósági adómegállapításban megállapított éves összes jövedelme nem haladja meg a 3 millió 400 ezer forintot. Ha a magánszemély adóbevallásban bevallott, vagy adóhatósági adómegállapításban elszámolt éves összes jövedelme a 3 millió 400 ezer forintot meghaladja, de nem éri el a 3 millió 900 ezer forintot, a kedvezmények csökkentett mértékben vehetők figyelembe. 3 millió 900 ezer forint jövedelem felett az összes jövedelmet csökkentő adókedvezmény az említettek jogcímeiken nem érvényesíthető. Az őstermelői kedvezmény 6 millió forint éves összes jövedelemig vehető figyelembe, az érvényesített kedvezmény összege azonban az előzőekkel együtt sem haladhatja meg a 100 ezer forintot. 6 millió forint jövedelem felett a kedvezmény csökkentett mértékben érvényesíthető, a lehetőség 6 millió 500 ezer forint jövedelemnél megszűnik.

a 8. §-hoz

A Javaslat pontosítja azokat a feltételeket, amelyek fennállása esetén az adóhatóság átutalhatja az önkéntes pénztári nyilatkozatban meghatározott összegeket és kiegészíti az önkéntes kölcsönös pénztári nyilatkozatban megjelölt pénztár feladatait arra az esetre, amikor a magánszemély a rendelkezett összeg adóhatóság által történő kiutalásának időpontjában már nem tagja az adott pénztárnak, és kilépése nem másik pénztárba történő átlépés, haláleset vagy nyugdíjszolgáltatás igénybevétele miatt következett be. Ekkor a pénztárnak a befolyt összeget az adóhatósághoz kell visszautalnia, arra a magánszemély nem tarthat igényt.

A Javaslat pontosítja továbbá a nyilatkozat alapjául szolgáló igazolások tartalmával kapcsolatos szabályokat is. Új rendelkezés biztosítja, hogy az a magánszemély is élhessen a nyilatkozat megtételének jogával, aki a nyilatkozattétel időpontjában nyugdíjszolgáltatás igénylése miatt már nem tagja az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztárnak.

a 9. §-hoz

A Javaslat pontosítja azokat a feltételeket, amelyek fennállása esetén az adóhatóság teljesíti a magánszemély nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozatában foglalt rendelkezést.

A Javaslat rendelkezik arról is, hogy a magánszemélynek 20 százalékkal növelten kell azt a nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozat alapján számlájára átutalt összeget bevallania és az adóbevallás benyújtására előírt határidőig visszafizetnie, ha nyugdíj-előtakarékossági számlája terhére nyugdíjszolgáltatásnak nem minősülő kifizetés történt.

a 10. §-hoz

A Javaslat pontosítja a végkielégítés adóelőlegének megállapításával kapcsolatos szabályokat. A rendelkezés szerint a 18 százalékos mértékű adóelőleg csak akkor alkalmazható, ha a vonatkozó szabályokból következően a végkielégítést évek között meg kell osztani (mert a magánszemély a kifizetést megelőzően nem kérte a megosztás mellőzését). Egyéb esetben (tehát akkor is, ha a megosztás mellőzését nem kell kérni, mert a végkielégítés hónapjai nem nyúlnak túl az adott éven) az adóelőleget az általános szabályok szerint kell megállapítani.

a 11. §-hoz

A Javaslat pontosítja a magánszemély adóelőleg-bevallási kötelezettségének szabályait: a magánszemély adóbevallásában negyedéves bontásban köteles bevallani azt az adóelőleget, amelynek megfizetésére az Szja tv. rendelkezései szerint maga köteles.

a 12. §-hoz

A Javaslat a vállalkozói személyi jövedelemadó fizető egyéni vállalkozó adóalapjának megállapítására új szabályt vezet be. Eszerint a vállalkozói adóalap az eladásra beszerzett áruk beszerzési értékével csökkentett vállalkozói bevétel 2 százaléka, ha egyébként a vállalkozói adóalap megállapítására vonatkozó rendelkezések szerint az ennél kevesebb lenne. Az így megállapított adóalap is módosítható – ha nemzetközi szerződés így rendelkezik – a külföldi telephelynek betudható bevételekkel és költségekkel, továbbá – ha annak feltételei fennállnak – alkalmazható rá a 16 százalékos mérték helyett a 10 százalékos adómérték.

Az új rendelkezést nem kell alkalmaznia annak az egyéni vállalkozónak, aki tevékenységét az adóévben kezdi meg, ha a tevékenység megkezdését megelőző 36 hónapban egyéni vállalkozói tevékenységet nem folytatott, vagy ha évesített vállalkozói bevétele a megelőző adóév évesített vállalkozói bevételeéhez viszonyítva nem éri el a 75 százalékot, illetve, ha az egyéni vállalkozó tevékenységi körét érintően az adóévben és/vagy a megelőző adóévben elemi kár következett be.

a 13. §-hoz

A kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény 2006. június 1-jei hatálybalépésével összefüggésben kiadásra kerülő végrehajtási rendeletek módosítják az üzletkörü besorolás kódjait. Ezzel összefüggésben a Javaslat technikai jelleggel az Szja törvényben is módosítja az átalányadózás választására jogosító üzletkörök jelzőszámait.

a 14. §-hoz

A Javaslat – előrehozott intézkedésként – 2006. szeptember 1-jétől vezeti be a kamatjövedelem utáni 20 százalékos adókulcsot, ezzel összefüggésben újraszabályozza a kamatjövedelem fogalmát, meghatározva különös megjelenési formáinak egyes eseteit.

Általános szabályként az 1. § által bevezetett új fogalmi meghatározás szerinti kamat címén megszerzett bevétel egésze minősül kamatjövedelemnek. Kivétel azonban egyéni vállalkozó esetében a belföldi pénzforgalmi bankszámláján jóváírt kamat, illetőleg egyéb vállalkozói bevételként elszámolható kamat, amely a vállalkozói jövedelem részeként adóköteles.

A különféle hitelintézeti betétszámlák (takarékbetét, nyereségbetét), folyószámlák, bankkártya-számlák esetében kamatjövedelemnek a magánszemély és a hitelintézet között fennálló szerződés, üzletszabályzat stb. szerint megszolgált kamat minősül. A nyilvánosan forgalomba hozott és forgalmazott hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok esetében a kibocsátó által kamat címén fizetett bevétel és ezeknek az értékpapíroknak, valamint a befektetési jegyeknek a beváltása, visszaváltása, átruházása során elért bevételből megállapított jövedelem egyaránt kamatjövedelemnek minősül.

Ha a kamatjövedelem olyan vagyoni érték (pl. a nyereségbetétre kisorsolt tárgynyereség, értékpapír), amelyből az adó levonása nem lehetséges, kamatjövedelemnek az az összeg minősül, amelyből az adó levonása utáni rész a vagyoni érték szokásos piaci értékével egyezik meg. Ez azt jelenti, hogy a kisorsolt nyereség szokásos piaci értékét annak egynegyedével növelten kell a 20 százalékos adó alapjaként figyelembe venni.

A Javaslat változatlanul tartalmazza, hogy a biztosítási szerződéshez fűződő maradványjogból, vagy a tíz évnél rövidebb lejáratú életbiztosítás egyösszegű lejáratú szolgáltatása címen, vagy a három évnél rövidebb lejáratú nyugdíjbiztosítás egyösszegű lejáratú szolgáltatása címen keletkező bevételből az a rész minősül kamatjövedelemnek, amely meghaladja a megfizetett (költségként el nem számolt) biztosítási díj összegét, vagy az adóköteles biztosítási díj összegét. Nem tekinthető azonban az említett bevételrész kamatnak, ha a biztosításra befizetett díjnak akár csak egy része is a törvény szerint adómentesnek minősült.

Ha a kamatjövedelem kifizetőtől származik, az adót a megszerzés időpontjára vonatkozóan a kifizető állapítja meg, vonja le és fizeti meg. Ha a kamatjövedelem nem kifizetőtől származik, a megállapítás és megfizetés kötelezettsége a magánszemélyt terheli az önadózásra vonatkozó rendelkezések szerint. Ez utóbbi eset kivételével a magánszemélynek a kamatjövedelmet nem kell bevallania.

A Javaslat a záró rendelkezések között a folyamatban lévő szerződések, ügyletek tekintetében képződő kamatjövedelemmel összefüggésben megfelelő átmeneti szabályokat iktat be annak érdekében, hogy az új rendelkezések a hatálybalépést megelőző időszakokra vonatkozó új kötelezettséget ne eredményezzenek.

a 15. §-hoz

A Javaslat – előrehozott intézkedésként – 2006. szeptember 1-jétől vezeti be a tőzsdei ügyletből származó jövedelmek utáni 20 százalékos adókulcsot. Az adókötelezettség a tőkepiacról szóló törvény (Tpt.) szerinti tőzsdén, valamint az Európai Unió bármely más tagállamában, továbbá a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) tagállamában működő tőzsdén a magánszemély által 2006. augusztus 31. napját követően kötött ügyletben az adóévben átruházott értékpapír árfolyamnyereségére, valamint összetett ügylet vagy származtatott ügylet elszámolt nyereségére vonatkozik.

A javasolt új § meghatározza a tőzsdei ügyletből származó jövedelem és veszteség megállapításának módját, keletkezésük időpontját, valamint szabályozza a veszteség beszámításának rendjét. Az utóbbira nézve lényeges, hogy a tárgyévet (első ízben a 2007. évet) megelőző évben vagy a tárgyévet (első ízben a 2008. évet) megelőző két évben keletkezett veszteségnek a többségeit is el lehet számolni a tárgyévi tőzsdei ügyletből származó jövedelemmel szemben a magánszemély döntése szerinti megosztásban.

Amennyiben a tőzsdei ügylet áruval történő teljesítéssel szűnik meg, az ügylet révén megszerzett bevétel adókötelezettségére továbbra is az önálló tevékenységből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.

A tőzsdei ügyletben bevételt szerző magánszemély köteles adóbevallást benyújtani. Az adót a befektetési szolgáltatók által kiállított bizonylatok szerint vezetett nyilvántartás alapján kell megállapítani. A nyilvántartásra az értékpapírra vonatkozó szabályokat értelemszerűen kell alkalmazni. A Javaslat szerint a befektetési szolgáltatónak a magánszemély részére kiállított bizonylatok tartalmáról az adóévet követő év január 31-éig adatot kell szolgáltatnia az állami adóhatóság számára.

a 16. §-hoz

A Javaslat adóköteles természetbeni juttatásnak minősíti azt a bevételt, amely a helyi és távolsági távbeszélő-szolgáltatás, mobiltelefon-szolgáltatás, továbbá az Internet-protokollt alkalmazó beszédcélú adatátvitel szolgáltatás (az előbbi szolgáltatások együtt: telefonszolgáltatás) magáncélú használatára tekintettel keletkezik. Adóköteles bevételnek minősül a kifizetőt a juttatás, szolgáltatás miatt terhelő kiadásból a magáncélú használat értékének a magánszemély által meg nem térített része. A magáncélú használat értéke a kifizetőt terhelő forgalomarányos kiadások tételes elkülönítésével és a nem forgalomarányos kiadásokból a forgalomarányos kiadásoknak a magáncélú használatra jutó értékével határozható meg. Ha a tételes elkülönítés nem oldható meg, választható az a megoldás, hogy a számlaértékből 20 százalék számít adóköteles bevételnek.

A Javaslat az adóköteles természetbeni juttatás adóját 2006. szeptember 1-jétől 54 százalékra emeli, melyet az említett időpont után biztosított juttatások után kell megfizetni.

a 17. §-hoz

A Javaslat 2007. január 1-jétől 54 százalékra növeli a munkáltatónál adóköteles béren kívüli juttatások után fizetendő adó mértékét, egyidejűleg pontosítja, hogy az adót az értékhatár túllépését követően a juttatás napjára vonatkozóan kell megállapítani és a kifizetőre irányadó rendelkezések szerint kell megfizetni.

a 18. §-hoz

A Javaslat több ponton (és az átmeneti rendelkezések között is) módosítja az Szja törvény szerinti elismert munkavállalói értékpapír-juttatási program keretén belül opciós joggal juttatott értékpapírokra vonatkozó adózási szabályokat.

Az Szja tv. a program keretében szerzett értékpapírokra fő szabályként letétbe helyezést és kötelező tartási időszakot (letétbe helyezés éve és még két naptári év) ír elő. A Javaslat egyértelművé teszi, hogy az elismert program keretében opciós joggal szerzett értékpapír esetében, ha a jog alapítása és gyakorlása közötti időszak eléri (vagy meghaladja) az említett kötelező tartási időszakot, a joggyakorlást követően megszerzett értékpapírra nincs további kötelező tartási időszak. A szabályt a 2006. szeptember 1-jéig nyilvántartásba vett elismert munkavállalói értékpapír-juttatási programok esetében is alkalmazni lehet.

Az Szja tv. hatályos szabályozása alapján a kedvezményes adózási szabályok addig alkalmazhatók, amíg a letétbe helyezett értékpapír a letétbe helyezés időpontjára, illetőleg vételi jog gyakorlása révén megszerzett értékpapír esetében a jog alapításának napjára megállapított szokásos piaci értéke az 500 ezer forintot meg nem haladja. A Javaslatban foglalt módosítás szerint a vételi jog gyakorlása révén megszerzett értékpapír esetén az értékpapírnak a joggyakorlás napjára megállapított szokásos piaci értékét kell figyelembe venni az 500 ezer forintos korlát számításánál. Átmeneti rendelkezés rögzíti, hogy ezen új előírást a 2006. augusztus 31-ét követően nyilvántartásba vett elismert munkavállalói értékpapír-juttatási programok esetében kell alkalmazni.

A Javaslattal egyértelművé teszi, hogy a kötelező tartási időszakokkal egyező vagy azt meghaladó várakozási időn túl gyakorolható opciós joggal megszerzett értékpapír átruházására ugyanazon adókövetkezmények vonatkoznak, mint a letétben tartott értékpapír kötelező tartási időszakon túli átruházása esetén. E rendelkezést a 2006. szeptember 1-jéig nyilvántartásba vett elismert munkavállalói értékpapír-juttatási programok esetében is alkalmazni lehet.

A Javaslattal hiányzó rendelkezést pótol annak kimondásával, hogy a jog gyakorlása révén megszerzett, letétbe helyezésre nem kötelezett értékpapír esetén a joggyakorlásra nyitva álló időszak utolsó napjával kell a programot törölni az előírt nyilvántartásból.

a 19. §-hoz

A § a módosuló mellékletek megnevezését tartalmazza.

II. Fejezet

A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény módosítása

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (Tao.) módosítása a kormányprogram végrehajtása, a közösségi támogatási politika változása, a belföldi jogharmonizáció megteremtése és egyéb okból szükséges változtatásokat tartalmazza.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

a 20. §-hoz

A Javaslattal - a hatályostól eltérően - a vállalkozás számára, gazdasági tevékenysége folytatása esetére fogalmaz meg társasági adókötelezettséget. Korábban a jövedelemszerző vagy azt eredményező tevékenység volt az adókötelezettség alapja, melynek módosítása az elvárt jövedelem alapján történő adóztatás bevezetése miatt szükséges. [Tao. 1. § (1) bekezdés]

a 21. §-hoz

A Javaslattal módosítja a külföldi vállalkozó fogalmát. Az üzletvezetés helye alapján belföldi illetőségű személyekre vonatkozó előírásokban indokolt ugyanis kimondani, hogy, ha belföldi illetőségű adóalanyként bejelentkezett, akkor nem minősül külföldi vállalkozónak. Ennek hiányában kétszeresen válna a társasági adó alanyává, ami végrehajtási nehézséget jelent. [Tao. 2. § (4) bekezdés]

a 22. §-hoz

A Javaslattal új fogalomként bevezeti a bejelentett részesedés meghatározását, tekintettel arra, hogy az ilyen részesedés értékesítése esetén az árfolyamvesztéshez, illetve -nyereséghez adóalap-korrekciós tétel fog kapcsolódni. [4. § 5. pont]

a 23. §-hoz

A Javaslattal pontosítja, hogy a törvény kiválásra vonatkozó szabályait kell alkalmazni abban az esetben is, ha a társaságtól megváló tag a társasági vagyont egy részével más, már működő társasághoz, mint átvevő társasághoz csatlakozik. A módosítást a gazdasági társaságokról szóló új törvény indokolja. [Tao. 5. § (5) bekezdés]

A Javaslattal a szövetkezetekről szóló, 2006. július 1-vel hatályba lépő új törvény rendelkezéseivel párhuzamosan módosítja a közhasznú, kiemelkedően közhasznú jogállású szervezetek adókötelezettsége keletkezésének szabályait, tekintettel arra, hogy a szövetkezeti

törvényben megfogalmazott szociális szövetkezet is szerezhethet közhasznú jogállást. [Tao. 5. § (7) bekezdés]

a 24. §-hoz

A Javaslat a társasági adóalap megállapításának különös szabályait kiegészíti a szociális szövetkezetekre utalással, tekintettel arra, hogy rájuk is szükséges kiterjeszteni a közhasznú, a kiemelkedően közhasznú szervezetekre vonatkozó előírásokat 2006. július 1-jétől. [Tao. 6. § (4) bekezdés]

Ezen kívül az államháztartási egyensúly megteremtése indokolja, hogy a gazdálkodói szféra valamennyi szereplője vállaljon részt a közterhekből. A Javaslat – különös tekintettel arra is, hogy a gyakorlatban a vállalkozásoknak jelentős mozgásterük van az eredményük alakítására – legalább egy minimális nagyságrendű elvárt jövedelmet adóalapnak tekint.

Ez az adóalap az adóévi összes bevétel (csökkentve az eladott áruk beszerzési értékével és a külföldi telephely bevételével) 2 százaléka. A Javaslat szerint nem kell elvárt jövedelem alapján adóalapot megállapítani az alapítványnak, a közalapítványnak, a társadalmi szervezetnek, a köztisztviselőnek, az egyháznak, a lakásszövetkezetnek, a közhasznú társaságnak, a vízitársulatnak, az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárnak, az MRP-nek, a szociális szövetkezetnek, az iskolaszövetkezetnek, továbbá a közhasznú jogállással rendelkező nonprofit gazdasági társaságnak és felsőoktatási intézménynek.

Nem vonatkozik továbbá a rendelkezés

- a jogelőd nélkül alakult adózónak az előtársasági és az azt követő adóévi adókötelezettségére,
- ha az adózó jövedelme piacvesztés miatt marad el az „elvárt” mértéktől. Ezt vélelmezni lehet azzal, ha az árbevétele a megelőző évhez képest legalább 25 százalékkal csökkent,
- ha a megelőző évben vagy az adóévben az adózót elemi kár sújtotta.

[Tao. 6. § (5)-(6) bekezdés]

a 25. §-hoz

A Javaslat szerint az adózás előtti eredményt csökkenti a bejelentett részesedés értékesítésekor elszámolt árfolyamnyereség, de csak abban az esetben, ha a részesedést az adózó az értékesítést megelőzően legalább két éven át folyamatosan birtokolta. [Tao. 7. § (1) bekezdés gy) pont]

A Javaslat módosítja az áruminta adóztatását, amely a módosítást követően az azt kapó adózónál adózik (nálá nem csökkenti az adóalapot), feltéve, hogy, az áruminta megfelel az általános forgalmi adóról szóló törvényben meghatározott fogalomnak, azaz, ha az valamely termék mintapéldánya vagy egy része - ideértve a kereskedelmi forgalomban szokásos kiszereléstől eltérő csomagolású, vagy a felhasználás során megsemmisülő, rendeltetészerű használatra alkalmatlanná váló terméket -, melyet az eladásra szánt termék ismertetése, kipróbálása céljából ingyenesen adnak át. [Tao. 7. § (8) bekezdés c) pontja]

Az új közösségi támogatási politika szerint a beruházáshoz érvényesíthető támogatás (adókedvezmény) régióra meghatározott támogatásintenzitással számított maximális értéke csekély összegű támogatással sem léphető túl. Ezért azon csekély összegű támogatásként meghatározott kedvezmények esetében, amelyek beruházáshoz kapcsolódnak, a Javaslat az adózó választására bízza, hogy a támogatást de minimis támogatásnak vagy regionális támogatásnak tekinti. Ezzel a kis- és középvállalkozások mentesülhetnek egy plusz adminisztrációs kötelezettség alól, és nem hátrányosabb számukra, mintha kizárólag de minimis támogatást vehetnének igénybe. [Tao. 7. § (12) bekezdés]

a 26. §-hoz

A Javaslat szerint az adózás előtti eredményt növeli a bejelentett részesedéssel összefüggésben elszámolt árfolyamvesztés és értékvesztés, kivéve, ha ennek elszámolására átalakulás miatt kerül sor, ez utóbbi esetről a korábbi szabályok rendelkeznek. [Tao. 8. § (1) bekezdés m) pont]

A Javaslat módosítja az áruminta adóztatását, amely a módosítást követően az azt kapó adózónál adózik, feltéve, hogy, az áruminta megfelel az általános forgalmi adóról szóló törvényben meghatározott fogalomnak, azaz, ha az valamely termék mintapéldánya vagy egy része - ideértve a kereskedelmi forgalomban szokásos kiszerezéstől eltérő csomagolású, vagy a felhasználás során megsemmisülő, rendeltetészerű használatra alkalmatlanná váló terméket -, melyet az eladásra szánt termék ismertetése, kipróbálása céljából ingyenesen adnak át. Ennek megfelelően az árumintát átadó adózónak nem kell ennek értékével növelnie az adózás előtti eredményt. [Tao. 8. § (1) bekezdés n) pontja]

a 27. §-hoz

A közhasznú, a kiemelkedően közhasznú szervezetként besorolt felsőoktatási intézmény – figyelemmel a felsőoktatási törvény előírásaira – a közhasznú szervezetként besorolt alapítványokkal, társadalmi szervezetekkel azonosan adózik. E körülményre tekintettel a 9. § címe kiegészül „a közhasznú, kiemelkedően közhasznú szervezetként besorolt felsőoktatási intézménnyel”.

E mellett a Javaslat más közhasznú szervezetekkel azonosan biztosítja, hogy a közhasznú, a kiemelkedően közhasznú szervezetként besorolt felsőoktatási intézmény is a vállalkozási tevékenysége nyereségének 20 %-át közhasznú célra fordíthassa adómentesen.

A 2005. évi előírástól eltérően a felsőoktatási törvény szerint a kapott adományról kiállított igazolásokban feltüntetett összeggel az érintett adózóknak (pl. alapítvány, közalapítvány, közhasznú, kiemelkedően közhasznú felsőoktatási intézmény) növelnie kell az adózás előtti eredményt, ha az adóév végén köztartozása van, amely feltétel az állami vagy önkormányzati adóhatóságnál nyilvántartott adótartozásra változik vissza a Javaslat szerint. [Tao. 9. §]

a 28. §-hoz

Megszűnik 2007. júliustól a célszervezet, és változik (részben már változott) a támogatásuk. E körülményre tekintettel a célszervezetekre vonatkozó adózási szabályokat indokolt volt megváltoztatni. A Javaslat szerint 2007-től megszűnik a célszervezetekre vonatkozó sajátos adóalap-megállapítási előírás, és ugyanezt az adózási módot nem biztosítja az akkreditált foglalkoztatókra. A rehabilitációs foglalkoztatást végző védett foglalkoztató azonban – ha a tevékenységét közhasznú társaságként, vagy (2007. júliusától) közhasznú besorolású nonprofit társaságként végzi – jogosulttá válik az e szervezetekre vonatkozó adómentesség érvényesítésére.

A hatályos előírások szerint a célszervezetekre előírt adózási szabályok szerint állapítja meg adóalapját az iskolaszövetkezet is. A Javaslat ezt továbbra is fenn kívánja tartani, ezért a 10. § címét „A célszervezet adóalapja” megváltoztatta „Az iskolaszövetkezetek adóalapjára” és a paragrafus előírásai csak annyiban módosultak, hogy a célszervezet iskolaszövetkezet megnevezésre változott. [Tao. 10. §]

a 29. §-hoz

A célszervezet átalakulása estére – tekintettel arra, hogy a célszervezet csak a jóváhagyott osztalék után adózott, így eredménytartaléka adómentesen képződött - a törvény 10. § (5) bekezdése előírta a jogutódnak – ha az nem minősül célszervezetnek –, hogy növelje meg az adózás előtti eredményét a célszervezetnél nyilvántartott adómentesen képzett

eredménytartalék összegével. Nem indokolt ezt a rendelkezést alkalmazni abban az esetben, ha a célszervezet úgy szűnik meg, hogy a jogutód egy közhasznú társaság lesz. A Javaslat szerint a közhasznú társaság – mint a célszervezet jogutódja – az adómentesen átvett eredménytartalékot adómentes saját tőkeként tartja nyilván, és akkor adózik utána, ha annak terhére a tagok részére jövedelmet juttat, vagy ha jogutód nélkül megszűnik. [Tao. 3. § (6) bekezdése]

A 2006. július 1-jétől hatályos szövetkezeti törvény lehetőséget ad szociális szövetkezet alapítására, illetve működő szövetkezet szociális szövetkezetként történő működésére.

A szociális szövetkezet olyan szövetkezet, amelynek célja munkanélküli, illetőleg szociálisan hátrányos helyzetben lévő tagjai számára munkafeltételek teremtése, valamint szociális helyzetük javításának egyéb módon történő elősegítése vagy, amely iskolaszövetkezetként működik. A működés részletes szabályait kormányrendelet tartalmazza (amely még nem készült el).

A szociális szövetkezet közhasznú jogállást kaphat. E körülményre tekintettel a Javaslat a szociális szövetkezetre is a közhasznú társaságokra (2007. július 1-jétől a közhasznú kiemelkedően közhasznú jogállású nonprofit gazdasági társaságokra) vonatkozó előírásokkal azonos szabályokat fogalmaz meg. Az a szervezet, amely tevékenységét szociális szövetkezetként folytatja – a Javaslat erre vonatkozó előírása alapján – adómentesen képződött saját tőkeként tarthatja nyilván a működését megelőző napon kimutatott saját tőke összegét.

a 30. §-hoz

Új törvény lép hatályba 2006. július 1-jével a gazdasági társaságokról. E jogszabály 2007. július 1-jétől lehetőséget ad nonprofit gazdasági társaság alapítására, vagy a tevékenység ilyen formában történő folytatására is. A Javaslat ezért a törvényt egy új 13/A §-sal egészíti ki, amelyben szabályozza a nonprofit gazdasági társaságok adózására vonatkozó előírásokat. Adómentesség a közhasznú, kiemelkedően közhasznú besorolású nonprofit társaságot illeti meg, a nem besorolt nonprofit társaság az általános szabályok alapján adózik.

A közhasznú (kiemelkedően közhasznú) jogállású nonprofit gazdasági társaság adóalapját úgy határozza meg, mint a közhasznú társaság, saját tőkéjét meg kell bontania adózottan és adómentesen képzett saját tőkére. Az adómentesen képzett saját tőke összegét a társaság, vagy annak jogutódja akkor adózza le, ha a társaság jogutód nélkül megszűnik, vagy nem besorolt nonprofit társaságként működik tovább, vagy közhasznú minősítése megszűnik.

A Javaslat a közhasznú besorolású, kiemelkedően közhasznú besorolású nonprofit társaságokkal azonosan kezeli a szociális szövetkezetet is figyelemmel arra, hogy a szövetkezet is közhasznú besorolással rendelkezhet. [Tao. 13/A. §]

a 31. §-hoz

A Javaslat a jogutód nélküli megszűnéshez kapcsolódó rendelkezések, kiegészítésére vonatkozik, annak érdekében, hogy az adó megfizetése minden esetben biztosított legyen. Az adóalapot a javaslat szerint a megszűnő adózónál a következő jogcímeneken kell módosítani: a devizaárfolyam miatti korrekcióból még nem érvényesített összeg, a kapcsolt vállalkozás kötelezettsége miatt a szokásos piaci ár és az alkalmazott ár közötti különbözetből az, amelynek elszámolására nem került sor, kedvezményezett átalakulással létrejött adózónál a kötelezettségként vállalt összegből az, amelyet még nem vett figyelembe az adóalapnál [Tao 16. § (1) bekezdés *ci)-ck)* pontok]

A hatályos törvény a kedvezményezett átalakulás esetén nem pontosan felel meg az irányelvnek. Emiatt – 2006-ra visszamenőlegesen – rendelkezni indokolt arról, hogy

kedvezményezett átalakulás esetén ne kelljen alkalmazni a tárgyi eszközök, immateriális javak kivezetéséhez kapcsolódó értékcsökkenés korrekciós előírást, illetve a korábbi részesedéscsere, illetve korábbi átalakulás során szerzett részesedés ne minősüljön nyilvántartásból történő kivezetésnek, ha az újabb átalakulás is kedvezményezett átalakulás. [Tao. 16. § (2) a), 213. § (3), (8) bekezdés]

a 32. §-hoz

A Javaslat a felszámolási eljárás egyességgel történő megszűnése esetén – tekintettel arra, hogy ilyenkor az adózó a tevékenységét folytatja – a felszámolás előtt keletkezett elhatárolt veszteség leírására ad lehetőséget visszamenőlegesen 2006-tól. [Tao. 17. § (12) bekezdés, 213. § (3) bekezdés]

a 33. §-hoz

Az adómentesség szabályai kiterjednek a szociális szövetkezetre, a közhasznú és a kiemelkedően közhasznú nonprofit gazdasági társaságra. Az adómentesség mértéke azonos a közhasznú társaságoknál és a vízitársulatoknál érvényesíthető kedvezményekkel. A Javaslat alapján nem kell a felsorolt társaságoknak az adó olyan részét megfizetni, amelyen részt képvisel a közfeladatból elért bevétel az összes bevételen belül. [Tao. 20. §]

a 34. §-hoz

Az új közösségi támogatási politika szerint a beruházáshoz érvényesíthető támogatás (adókedvezmény) régióra meghatározott támogatásintenzitással számított maximális értéke csekély összegű támogatással sem léphető túl. Ezért azon csekély összegű támogatásként meghatározott kedvezmények esetében, amelyek beruházáshoz kapcsolódnak, a Javaslat az adózó választására bízta, hogy a támogatást *de minimis* támogatásnak vagy regionális támogatásnak tekinti. Ezzel a kis- és középvállalkozások mentesülhetnek egy plusz adminisztrációs kötelezettség alól, és nem hátrányosabb számukra, mintha kizárólag *de minimis* támogatást vehetnének igénybe. [Tao. 22/A. §]

a 35. §-hoz

Az Európai Unió új költségvetési időszakára tekintettel, továbbá figyelemmel a bővítésre és a Bizottság állami támogatásokkal kapcsolatos tapasztalataira is, az Európai Unió Bizottsága új regionális iránymutatást adott ki, amelynek 2007-től a hazai támogatási politika is meg kell, hogy feleljen. Az iránymutatás meghatározza – többek között – a beruházásokhoz adható támogatások elveit, azokat a tevékenységeket, amelyek érdekében történő beruházás nem támogatható, a támogatás alapjául szolgáló elszámolható költségeket, a támogatás mértékét, a támogatás halmozódás számításának szabályát és az információnyújtás, illetve az ehhez szükséges nyilvántartás tartalmát.

Az iránymutatás szerint:

- A támogatással (adókedvezménnyel) megvalósított beruházást nagyvállalkozásnak 5 évig, kis- és középvállalkozásnak 3 évig kell fenntartania. E kötelezettséget – a jelenlegitől eltérően – a Kormányrendelet tartalmazná, a törvény csak utalást tartalmazna a Kormányrendeletre. [Tao. 22/B. § (1) bekezdés];
- Nagyvállalkozás kizárólag olyan beruházáshoz kaphat támogatást (adókedvezményt), amely kizárólag új eszközöket tartalmaz, illetve olyat, amelyet olyan pénzügyi nehézségekkel nem küzdő vállalkozástól vásárolt meg piaci feltételek mellett, amelyet bezártak, vagy bezártak volna, ha a felvásárlás nem történik meg. Ugyanakkor kis- és középvállalkozás akkor is támogatható, ha a beruházást teljes egészében már más által használatba vett eszközök alkotják. Ennek alapján a javaslat törli a törvényből az új eszközök és a felújítás arányára vonatkozó előírást. [213. § (8) bekezdés];

– Mezőgazdasági termékek elsődleges feldolgozásához támogatás (adókedvezmény) nem engedélyezhető, ezért a támogatható beruházások körét le kellett szűkíteni a mezőgazdasági termékek feldolgozására és forgalmazására. [Tao. 22/B. § (13) bekezdés].

A Javaslat módosítja a létszám-növelési feltételt a jelenértéken legalább 3 milliárd Forint értékű beruházásnál 100 főről 150 főre, illetve 50 főről 75 főre ez utóbbi esetben akkor, ha az adózó a jelenértéken legalább 1 milliárd forint értékű beruházást kedvezményezett települési önkormányzat közigazgatási területén helyezi üzembe és üzemelteti. [Tao. 22/B. § (9) bekezdés a) pont]

A Javaslat a közösségi előírásoknak történő megfelelés mellett tartalmaz gazdaságpolitikai összefüggésű változtatásokat is. Ennek megfelelően munkahelyteremtést szolgáló beruházás esetén, ha a nagyvállalkozás a beruházást a 48 leghátrányosabb kistérségben helyezi üzembe és üzemelteti, akkor 20 fővel, ha kis- és középvállalkozás, akkor 5 fővel kell a létszámát növelnie, szemben a jelenlegi létszám-növelési követelményekkel, amely nagyvállalkozásnál 300 fő, hátrányos régióban 150 fő, középvállalkozásnál 150 fő, hátrányos régióban 75 fő, kisvállalkozásnál 30 fő, hátrányos régióban 15 fő. [Tao. 22/B. § (12) bekezdés]

Az adókedvezmény számításának alapjaként – összhangban az iránymutatással – a Javaslat bevezeti az ún. elszámolható költség fogalmát (amelyet a törvény felhatalmazása alapján a kormányrendelet tartalmaz majd) és amely lehet: a tárgyi eszközök és immateriális javak értéke, vagy az új munkakörökben foglalkoztatottak 24 havi bérköltsége. [Tao. 22/B. § (2) és (8) bekezdés]

Az adókedvezménnyel kapcsolatos szabályok módosítása bizottsági jóváhagyást igényel, ezért azok csak az Európai Unió Bizottságának jóváhagyását követően léphetnek hatályba, amelyről külön törvény fog rendelkezni. [213. § (7), (8) bekezdés]

a 36. §-hoz

A Javaslat az adóelőleg-bevallásra és fizetésre, továbbá az ún. adóelőleg feltöltésre kötelezettek közül kiveszi a szociális szövetkezetet és az iskolaszövetkezetet. [Tao. 26. § (11) bekezdés]

a 37. §-hoz

A Javaslat a Tao. módosítandó mellékleteit tartalmazza.

III. Fejezet

Az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvény módosítása

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Az egyszerűsített vállalkozói adó módosítása a Kormányprogram végrehajtása és a gyakorlatban felmerült értelmezési problémák rendezése és egyéb okból szükséges változtatásokat tartalmazza.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

a 38. §-hoz

A Javaslat rendezi, hogy annak az eva-alanynak, aki tevékenységét ügyvédként, szabadalmi ügyvivőként, vagy szolgálatát közjegyzőként, önálló bírósági végrehajtóként szünetelteti, továbbá gyeden vagy gyesen van, nem szűnik meg az adóalanyisága akkor, ha az adóévet megelőző naptári évben és az azt megelőző adóévben tevékenységét nem folyamatosan végzi, illetve vállalkozói bevételt nem számol el.

a 39. §-hoz

A bevételi nyilvántartást vezető eva-alany esetében nem minősül bevételnek a jogszabályi kötelezettség alapján visszafizetett támogatás összege.

a 40. §-hoz

A Kormányprogrammal összhangban az eva mértéke 2006. október 1-jétől 25%-ra emelkedik.

a 41-43. §-hoz

A többszámlás fizetési rendszer fennmaradásával összhangban a Javaslat hatályon kívül helyezi a negyedéves előlegfizetésekhez kapcsolódó bevallásra vonatkozó rendelkezéseket, ez vonatkozik a szakképzési hozzájárulásra is. A Javaslat rendelkezik az éves várható adóelőleg december 20-ig történő megfizetéséről is.

a 44. §-hoz

A Javaslat pontosítja, hogy az adóalanyként lezárt adóévet figyelembe kell venni az Szja. törvényben elismert bevételt csökkentő kedvezményekhez rendelt időhatárok számításánál is.

a 45. §-hoz

Az Szja tv.-ben szabályozott osztalék utáni adó első kulcsához igazodva a betéti társaságok és közkereseti társaságok evába történő belépésekor, illetőleg az azt követő 3 évben fizetendő osztalék utáni adót kiváltó adó mértéke 20%-ról 25%-ra változik.

MÁSODIK RÉSZ

AZ ÁLTALÁNOS FORGALMI ADÓT ÉS A FOGYASZTÓI ÁRKIEGÉSZÍTÉSEKET ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

IV. Fejezet

Az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény módosítása

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Az általános forgalmi adóról szóló törvény módosítása kapcsán kiemelendő a 15%-os kedvezményes kulcs megszüntetése, a 15%-kal adózó tételeknek a normál adómérték alá történő átsorolása, melynek célja az államháztartás egyensúlyának helyreállításához szükséges költségvetési többletbevételek megteremtése. Ezzel párhuzamosan szigorodnak a Közösség másik tagállamába irányuló adómentes termékimport feltételei, illetve szankciókat tartalmaz a Javaslat az adószám felfüggesztése alatt álló adóalanyok tekintetében. Jogharmonizációs célú módosításként pedig a telefonszolgáltatásokat terhelő áfa levonási tilalmának 30%-os arányra történő visszaállítását tartalmazza a Javaslat.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

a 46. §-hoz

A Javaslat az adóbiztosíték fogalmát vezeti be, mely az adómentes termékimporthoz kapcsolódó eljárásnál szükséges. A Javaslat meghatározza az adóbiztosíték mértékét, továbbá azt, hogy azt a vámbiztosítékkal megegyező módon lehet nyújtani.

a 47. §-hoz

A Javaslat rögzíti, hogy mikor keletkezik az adófizetési kötelezettség a termékimport után azokban az esetekben, amikor az adómentes termékimport feltételei mégsem teljesülnek.

a 48. §-hoz

A 77/388/EGK tanácsi irányelv értelmében lehetőséget kell adni arra, hogy adómentesen importálhassák azt a terméket, mellyel az importáló az import közvetlen következményeként adómentes Közösségen belüli termékértékesítést teljesít. A Javaslat a jelenleg hatályosnál szigorúbb feltételeket ír elő arra nézve, hogy milyen esetben mentesíthető a termékimport az adó alól. Így az importálónak a Javaslatban meghatározott kivételekkel adóbiztosítékot kell nyújtania, igazolnia kell a vámhatóságnak, hogy a termék a rendelkezésre álló időn belül elhagyta Magyarország területét, továbbá a vámkezeléskor valószínűsíteni kell az adómentes Közösségen belüli értékesítést.

a 49. §-hoz

A Javaslat visszaállítja a telefonszolgáltatásra vonatkozó levonási tilalom 30%-os arányát. Az Európai Bizottság 2006. áprilisában kötelezettségszegési eljárást indított Magyarországgal szemben a telefonszolgáltatásokat terhelő áfa levonási tilalom 2005. január 1-jétől 30%-ról 50%-ra történt megemelése miatt. Az Európai Bizottság Adóügyi és Vámuniós Főigazgatósága már 2005. tavaszán kifogásolta ezen rendelkezésnek a 77/388/EGK tanácsi irányelv 17. cikk (2) bekezdésével való összeegyeztethetőségét. Megfogalmazott véleménye szerint az 50%-os levonási tilalom bevezetésével és fenntartásával Magyarország megsértette a közösségi jogot. A Bizottságnak írott válaszában ígéret született arra, hogy a soron következő törvénymódosítás alkalmával a Kormány javaslatot tesz az Országgyűlésnek a 30%-os levonási tilalom visszaállítására. Az Országgyűlés azonban nem szavazta meg sem a Kormány által erre vonatkozóan a 2005. évi törvénycsomagban benyújtott javaslatot, sem az ezt követően e témában beadott önálló képviselői módosító indítványt.

az 50. §-hoz

Az adózás rendjéről szóló törvény javasolt módosítása megtiltja az adózó adószámának felfüggesztése ideje alatti adó-visszaigénylést, illetve adó-visszatérítést. Ehhez kapcsolódóan az áfa-törvényt érintő Javaslat értelmében az az adóalany, akinek (amelynek) adószámát a felfüggesztést követően az adóhatóság jogerősen törölte, azon időszakban beszerzett termékek, igénybevett szolgáltatások tekintetében, melyre az adószámát az adóhatóság jogerősen felfüggesztette levonási jogát nem gyakorolhatja. Tekintettel arra, hogy ebben az esetben fiktív adóalanyokról van szó, már a felfüggesztéstől kezdődően indokolt a levonási jog végleges megvonása.

az 51.§-hoz

A Javaslat értelmében az az adóalany, akinek (amelynek) adószámát az adóhatóság jogerősen felfüggesztette, az adószám felfüggesztésének időszaka alatt beszerzett termékek, igénybevett szolgáltatások tekintetében adólevonási jogával nem élhet. Azonban, ha az adóalany adószám felfüggesztését az adóhatóság jogerősen megszünteti, az adóalany a felfüggesztés időszaka alatti beszerzései tekintetében a felfüggesztést követően gyakorolhatja adólevonási jogát. Így a levonási joga nemvész el, csupán az adószám felfüggesztésének időszakára szintén „felfüggesztődik”.

az 52.§-hoz

A Javaslat rögzíti, hogy amennyiben az adómentes termékimport során az importáló helyett import adójogi megbízott jár el, és az adómentes termékimport feltételei mégsem teljesülnek, az import áfa fizetési kötelezettség a megbízottat terheli.

az 53. §-hoz

Az adózás rendjéről szóló törvény javasolt módosítása megtiltja az adózó adószámának felfüggesztése ideje alatti adó-visszaigénylést, illetve adó-visszatérítést. E módosításhoz kapcsolódva a Javaslat az áfa-törvényben, mint anyagi jogszabályban is biztosítja, hogy az áfa adóalany az adószám-felfüggesztésének időszakát magában foglaló bevallási időszak(ok)ban

áfa-visszaigénylésre nem jogosult. A vissza nem igényelhető adóösszeg, mint fizetendő adót csökkentő tétel érvényesíthető a soron következő adó-megállapítási időszakban. Amennyiben az adószám felfüggesztés az adóalany adószámának törlésével ér végett, az adóalany visszaigénylési joga végleg megszűnik. Amennyiben az adóalany adószám felfüggesztését az adóhatóság jogerősen megszünteti, az adóalany adó-visszaigénylési joga a negatív elszámolandó adó tekintetében azon adó-megállapítási időszakban érvényesülhet először, amely időszakot megelőzően szüntették meg jogerősen adószámának felfüggesztését.

az 54. §-hoz

A Javaslat bevezeti az import adójogi megbízott intézményét, valamint rögzíti, hogy milyen feltételek mellett lehet az adóalany import adójogi megbízott. Az import adójogi megbízott az importáló helyett, de a saját nevében jár el az adómentes termékimporthoz kapcsolódó eljárásokban, így ő igazolja, hogy a termék meghatározott határidőn belül elhagyta Magyarország területét, továbbá a saját adószáma alatt, saját bevallásában, illetve összesítő nyilatkozatában vallja be az importáló által teljesített importot, és Közösségen belüli adómentes termékértékesítést. Az import adójogi megbízott tesz eleget az importáló helyett a számlaadási kötelezettségnek, továbbá az import adójogi megbízott köteles az adóbiztosíték nyújtásra is.

HARMADIK RÉSZ

V. Fejezet

A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény módosítása

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A jövedéki adóban – a költségvetési egyensúly javítása érdekében tervezett intézkedések keretében – a cigaretták esetében 2006. szeptember 1-jére előrehozott adóemelésre kerül sor, 2007-ben pedig két lépésben április 1-jén, és szeptember 1-jén változna ismét az adó. A szeszesitalok jövedéki adója (a bor kivételével) 2006. szeptember 1-jén 7 %-os mértékben nő a Javaslat szerint. Része a Javaslatnak a bioüzemanyagok gyártásának fejlesztéséről és közlekedési célú alkalmazásának ösztönzéséről szóló 2058/2006. (III. 27.) Korm. határozatban foglaltakkal összhangban az E85 üzemanyag (jellemzően 85 % bioetanolt és 15 % benzint tartalmazó keverék) előállítására, forgalmazására és a bioetanol-tartalom adómentességére vonatkozó új rendelkezések beiktatása, amelyek a mezőgazdasági alapanyagok üzemanyagkénti felhasználásának újabb lehetőségét teremtik meg. Az alkoholtermékek forgalma – az uniós szabályozással összhangban – módosul, az új rendelkezések biztosítják – az adómentes esetek kivételével – a bármely termékben lévő alkoholtartalomra az adó beszedhetőségét. Az elkobzott ásványolajtermékek – az eddigi megsemmisítés mellett, illetve ahelyett – átadhatók lesznek árvíz-, belvízvédekezésre és egyéb katasztrófák esetében, továbbá azokat a vámhatóság is felhasználhatja üzemanyagként vagy fűtési célra.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

az 55. §-hoz

A bioüzemanyagok fokozottabb elterjesztését szolgálhatja az E85 üzemanyag előállítására, forgalmazására vonatkozó szabályozás kialakítása. Az E85 üzemanyag előállításához bioetanolt kell közvetlenül a motorbenzinbe bekeverni. Célszerű lehetővé tenni, hogy ilyen célra a nem denaturáltan beszerzett alkoholt a bekeverést végző finomító vagy finomítói

ásványolajraktár is denaturálhassa, azaz bioetanolt állíthasson elő. Ehhez a Javaslat kiveszi a belföldi előállítás fogalmából e tevékenységet (e nélkül alkohol-adóraktári engedély lenne szükséges a denaturáláshoz).

Az alkoholtermékek fogalmának módosításával összefüggésben a Javaslat szerint nem minősül belföldi előállításnak azoknak, a módosított szabályozás szerint alkoholterméknek minősülő (1,2 térfogatszázalékot meghaladóan 2207 vagy 2208 vámtarifaszámú alkoholterméket tartalmazó, nem a 2204-2208 vámtarifaszámok valamelyike alá tartozó) termékeknek a gyártása, amelyek előállításához adózott alkoholt használnak fel. (Ezeket a termékeket a rendelkezés értelmében nem kell adóraktárban előállítani.)

A Javaslat pontosítja, hogy a bioetanol előállítását (az alkohol üzemanyag célú felhasználásra történő denaturálását) az alkohol-adóraktárak közül a szeszüzemben lehet végezni, és megengedi azt – a kőolajfinomítón kívül – a finomítói ásványolaj raktárban is.

A Javaslat definiálja az E85 üzemanyag fogalmát.

az 56. §-hoz

Az E85 üzemanyag előállítása – a Javaslat szerint – mind a meghatározott szeszüzemekben, mind kőolaj-finomítóban és finomítói ásványolajraktárban lehetséges lesz. Ehhez viszont rendelkezni kell arról, hogy egyrészt ezen ásványolaj-adóraktárak adófelfüggesztéssel fogadassanak bioetanolt vagy nem denaturált alkoholt, másrészt hogy a szeszüzem-adóraktárba a motorbenzin adófelfüggesztéssel legyen szállítható.

az 57. §-hoz

A Javaslat rendelkezik arról, hogy amennyiben a módosítás szerinti új alkoholtermékeket más tagállamba szállítanak, azok alkoholtartalma után az ilyen termékek értékesítését végző személy is visszaigényelhesse – a vonatkozó szabályok, illetve feltételek esetén – a jövedéki adót, hasonlóan a „normál” jövedéki termékeket kiszállító adóraktár-engedélyesekhez, illetve a jövedéki engedélyes kereskedőkhöz.

az 58. §-hoz

A Javaslat az E85 előállítására is előírja az adóraktárban történő előállítás követelményét.

az 59. §-hoz

A Javaslat pontosítja, hogy a szőlőbort minden esetben egyszerűsített adóraktári engedéllyel lehet előállítani.

A Javaslat rendelkezik arról, hogy E85 üzemanyag (alkohol és benzin összekeverése) és alkoholtermék előállítása ugyanabban az adóraktárban (a törvényben meghatározott szeszüzemben) is végezhető.

a 60. §-hoz

Az E85 üzemanyagnak az alkoholtermék-adóraktárban való előállítása esetén nem az ásványolajtermékek, hanem az alkoholtermékek jövedéki biztosítékára meghatározott értékhatárokat kell alkalmazni.

a 61. §-hoz

Az adó-visszaigénylést szükséges biztosítani abban az esetben is, ha közösségi kereskedő vagy bejegyzett kereskedő a tagállamból behozott jövedéki termékét exportálja, amelyre a behozatalkor a Jöt. szabályai szerint megfizeti az adót. A Javaslat ezzel az esettel egészíti ki az adó-visszaigénylési jogosultság eseteit.

a 62. §-hoz

A Javaslat meghatározza az E85 üzemanyagra alkalmazandó adómértéket, mely szerint csak a benzintartalomra kell az adót megfizetni, a bioetanol-tartalom adómentes.

a 63. §-hoz

Az ETBE-ben lévő bioetanol-tartalomra az adó 2007. június 30-áig igényelhető vissza. A Javaslat a visszaigénylésre jogosultak körét – a versenysemleges szabályozás érdekében – kibővíti az ásványolaj-tároló adóraktár-engedélyesekkel (ásványolaj-tárolóba is érkező más tagállamból ETBE tartalmú benzin).

a 64. §-hoz

A gázolajban lévő biodízelre az adó 2007. december 31-éig igényelhető vissza. A Javaslat a visszaigénylésre jogosultak körét – a versenysemleges szabályozás érdekében – kibővíti az ásványolaj-tároló adóraktár-engedélyesekkel (ásványolaj-tárolóba is érkező más tagállamból biodízelt tartalmazó gázolaj).

a 65. §-hoz

A Jöt-nek a múlt év őszén a 2005. évi CXIX. törvényben elfogadott módosítása 2007. július 1-jétől magasabb adómértéket határoz meg a benzinre, ha az nem tartalmaz legalább 4,4 térfogatszázalék bioetanol. Az elfogadott szabályozás ugyanakkor az üzemanyagot forgalmazó adóraktárak közül az ásványolaj-tároló adóraktárak esetében nem engedi meg a bioetanol közvetlen bekeverését benzinbe, ami indokolatlan megkülönböztetést jelent. A Javaslat ezt korrigálja.

Az E85 üzemanyagnak a kőolajfinomítóban vagy a finomítói ásványolajraktárban történő előállításához a Javaslat szerint nem kell külön adóraktári engedély, ez a tevékenység a részükre kiadott engedély birtokában végezhető.

a 66. §-hoz

A Javaslat – összhangban a vonatkozó 92/83/EGK irányelvben foglaltakkal – módosítja az alkoholtermékek fogalmát. Ennek értelmében alkoholterméknek minősül minden olyan, egyébként a 2204, 2205, 2206, 2207, 2208 vámtarifaszámok alá nem tartozó termék is, amely 1,2 térfogatszázaléknál több alkoholt (tömény szeszt vagy szeszestalt) tartalmaz.

a 67. §-hoz

A Javaslat szerint az alkoholtermékek adómértéke 7 %-kal emelkedik, és a bérfőzésben előállított gyümölcspálinka adója (bérfőzési szeszadó) is ugyanilyen mértékben nő.

A Javaslat a módosítás szerinti új alkoholtermékek közül kiveszi az adókötelezettség alól azokat a belföldön előállított vagy tagállamból, harmadik országból behozott termékeket, amelyekhez az alkoholt adómentesen lehet felhasználni az uniós, illetve a magyar szabályok szerint (gyógyszer, ecet, stb.), továbbá azokat, amelyekben lévő alkoholra belföldön megfizették az adót vagy arra végleges mentesülés következett be (pl. alkoholtartalmú hígító-, oldószerből előállított másik termék, amely még szintén tartalmaz alkoholt). Az alkoholokra előírt adót nem kell megfizetni továbbá a bioetanol tartalmazó üzemanyagokra sem (azok ásványolajként adóznak).

a 68. §-hoz

A Javaslat a bioetanol gyártás mezőgazdasági területek hasznosulása szempontjából fontos fejlesztésének programjához kapcsolódóan azoknak a kisebb, legfeljebb évi 5 ezer tonna kapacitású szeszüzemeknek az esetében, amelyek ilyen célra alkalmas nyers alkoholt állítanak elő (víztelenítést, finomítást nem végeznek), a jövedéki biztosíték-követelményre könnyített feltételt állapít meg, annak érdekében, hogy ilyen üzemek létesítésének a szigorúbb jövedéki előírások ne képezzék gátját.

Az E85 alkoholtermék adóraktárban való előállítását – a jobb és hatékonyabb ellenőrizhetőség érdekében – a Javaslat azokra a szeszüzemekre korlátozza, amelyek egy bizonyos nagyságrend feletti kapacitással rendelkeznek. Ezekben az üzemekben az üzemanyag előállítás okán nem kell külön jövedéki biztosítékot nyújtani (az alkoholtermék adóraktárakra előírt biztosíték-követelmény érvényesül).

a 69. §-hoz

A Javaslat a módosítás szerinti új alkoholtermékek esetében eltekint a zárjegy és – értelemszerűen, a szóba jövő termékek sokfélesége miatt – a 2 liter űrtartalomnál kisebb göngyölegben, palackozva történő szabadforgalomba bocsátás követelménye alól.

a 70. §-hoz

A jogalkalmazásban felmerült bizonytalanság miatt pontosításra kerül az alkoholos gyümölcs csokoládégyártáshoz való beszerzésére vonatkozó hatályos szabály. A Javaslat megerősíti, hogy – az eredeti jogalkotói szándéknak megfelelően – jövedéki engedély csak abban az esetben szükséges, ha keretengedéllyel előállított (adóztatlan alkoholt tartalmazó) alkoholos gyümölcs kerül csokoládégyártáshoz beszerzésre (a csokoládégyártás az a felhasználás, amelynél szükséges a visszanyert, adóztatlan alkoholtermékkel való elszámolás, számbavétel, az adókötelezettség esetleges megállapítása, stb.).

a 71. §-hoz

A Javaslat szerint a sör adómértéke 7 %-kal emelkedik, a költségvetési hiány mérséklésére vonatkozó intézkedések keretében.

a 72. §-hoz

A Javaslat egyértelművé teszi, hogy a szőlőbor előállításához, palackozásához minden esetben egyszerűsített adóraktári engedélyt kell (lehet) kiváltani. Szőlőbor adóztatlan tárolása esetében akkor elégséges az egyszerűsített adóraktári engedély, ha a tároló adóraktárban csak szőlőbort tartanak, egyébként az csak a raktározott többi ital valamelyikére szóló adóraktári engedély birtokában végezhető.

a 73. §-hoz

A Javaslat szerint a pezsgő adómértéke 7 %-kal emelkedik, a költségvetési hiány mérséklésére vonatkozó intézkedések keretében.

a 74. §-hoz

A Javaslat szerint a köztes alkoholtermékek adómértéke 7 %-kal emelkedik, a költségvetési hiány mérséklésére vonatkozó intézkedések keretében.

a 75. §-hoz

A Javaslat szerint a cigaretta esetében a jogharmonizációs ütemterv szerint 2007. évre előírányzott jövedéki adóemelés 50%-ában meghatározott mértékű jövedéki adóemelésre kerül sor 2006. szeptember 1-jével. (A 2007. évre ütemezett adóemelés másik fele 2007. évben két lépésben, április 1-jével, illetve szeptember 1-jével lép hatályba.) Az adóváltozások hatásainak átvezetésével a cigaretta adóminimuma is változik.

A finomra vágott fogyasztási dohány, illetve az egyéb fogyasztási dohány esetében az adóminimum a cigaretta adóminimumának növekedésével megegyező mértékben emelkedik.

a 76. §-hoz

A jogszabályok közötti összhang megteremtése érdekében változik a cigaretta és a szivarka esetében az egyedi fogyasztói csomagolás fogalma. 2005. októberében ugyanis elfogadásra került a dohánytermékek gyártásáról, forgalmazásáról és ellenőrzéséről szóló 102/2005. (X. 31.) FVM rendelet, amely az egyedi fogyasztói csomagolást illetően a cigaretta és a szivarka

esetében minimális darabszám követelményt ír elő. A Javaslat ezt az új szakmai rendelkezést ülteti át a Jöt-be.

a 77. §-hoz

A módosítás szerinti új alkoholdermékekre nem kell alkalmazni a Jöt-nek a jövedéki termékek kereskedelmére, exportjára, importjára vonatkozó szabályait. (A jövedéki ellenőrzés azonban természetesen e termékek esetében is folytatható.)

Az E85 forgalmazására ugyanazok a szabályok érvényesek, mint a többi üzemanyagéra, így – hasonlóan pl. a biodízelhez – az E85 üzemanyag-töltő állomáson csak abban az esetben forgalmazható, ha ahhoz jövedéki engedélyt váltanak ki.

a 78. §-hoz

Üzemanyag-töltő állomáson az E85 is, azonosan a többi üzemanyaghoz, csak abban az esetben forgalmazható, ha az szabványos, és értékesítését kútoszlopon keresztül kell végezni.

a 79. §-hoz

A Javaslat – a méltányosabb szankcionálás érdekében – módosítja az adómentes felhasználók esetében előírt adóbírságra vonatkozó szabályt. A módosítás szerint, ha az adómentesen beszerzett terméket adóköteles célra használják fel, de az adókötelezettséget bevallják, nem kell adóbírságot megállapítani.

a 80. §-hoz

A Javaslat pontosítja a kereskedők üzlethelyiségének, telephelyének bezárására vonatkozó hatályos szabályozást. A jövedéki bírsággal együtt járó jogsértés esetén súlyosabb intézkedés (bezárás első esetben 30 nyitvatartási napra, további esetekben 60 nyitvatartási napra), a mulasztási bírsággal járó jogsértés esetén enyhébb intézkedés (bezárás 12, 30, illetve 60 nyitvatartási napra) alkalmazható.

a 81. §-hoz

A Javaslat a csempészetre használt járművek lefoglalásának szigorítását tartalmazza, megszünteti azt a kiskaput kínáló lehetőséget, hogy ugyanazon jogsértés elkövetője más tulajdonában lévő járművet használva enyhébb elbírálás alá esik mint, ha saját járművet használ. A módosítás szerint a lefoglalást ilyen esetben is csak akkor lehet megszüntetni, ha a kiszabott adót, bírságot megfizették. A különbség annyiban azonban továbbra is fennmarad, hogy elkobzásra a más tulajdonában lévő jármű esetében sohasem kerül sor, szemben a saját járművel végzett csempészet esetével.

A Javaslat a csempészett áruk szállítására használt lefoglalt járművek után előírja a naponta fizetendő tárolási költséget. Amennyiben a lefoglalt jármű utáni tárolási költség eléri a jármű lefoglaláskori értékét, megnyílik a jármű értékesítésének lehetősége.

a 82. §-hoz

A Javaslat szerint a kiszabott adó, jövedéki bírság előírt határidőig történő meg nem fizetése a jogsértés elkövetésére használt eszköz, jármű elkobzásával csak abban az esetben járhat, ha az az elkövető tulajdonában van. (A nem saját tulajdonú eszköz esetén a lefoglalás mindaddig fennmarad, amíg az adót, bírságot meg nem fizetik, elkobzásra tehát ilyen esetben nem kerülhet sor.)

Az elkobzott ásványolajtermékek tárolása és megsemmisítése jelentősebb költségekkel jár, miközben rendeltetésszerű felhasználással máshol felmerülő állami kiadások megtakaríthatók lennének. Ezért a Javaslat megteremti az elkobzott ásványolajtermékek célzott átadásának lehetőségét. Ez egyrészt az árvíz-, belvízvédekezésre, illetve katasztrófának minősülő egyéb esetekben történő felhasználásra való átadást jelenti a Javaslat

szerint, másrészt a vámhatóság használhatja fel gépjárműveiben vagy tüzelési, fűtési céljaira. Az átadás a Vám- és Pénzügyőrség országos parancsnokának jóváhagyásával történhet, és a Javaslat elszámolási kötelezettséget ír elő.

a 83. §-hoz

A Javaslat felhatalmazást ad a pénzügyminiszternek arra, hogy részletesen szabályozza az E85 üzemanyagnak szeszüzemben történő előállításának engedélyezését és az ottani előállítás részletes feltételeit.

NEGYEDIK RÉSZ

VI. Fejezet

A Közösségi vámjog végrehajtásáról szóló 2003. évi CXXVI. törvény módosítása

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A nemzeti vámtörvény módosítására vonatkozó javaslatok hármast célt szolgálnak. Egyrészt egyes egyszerűsített eljárások engedélyeseinek közvetlen képviselőként való – miniszteri rendeletben bevezetésre kerülő – eljárási lehetőségéhez kiterjesztésre kerül az elfogadható bankgarancia a képviselt harmadik személyek lejárt tartozásaira is. Másrészt az ügyintézés egyszerűsítése érdekében az elektronikus vámfizetés törvényi szabályai, illetve a vámárnyilatkozat ellenőrzés nélküli elfogadására vonatkozó miniszteri rendeleti szabályok alkotására szóló felhatalmazó rendelkezés, illetve harmadrészt a vámbiztosíték-mentességre vonatkozó szabályok pontosítását célzó szabály kerül beillesztésre.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

a 84. §-hoz

A 15/2004. (IV. 5.) PM rendeletnek a törvénnyel párhuzamosan történő módosítása új 60/A. §-t illeszt be, amely tartalmazza a szabad forgalomba bocsátás, illetve a kiviteli vámeljárás helyi vámkezelési engedélyesének azt a lehetőségét, hogy az engedélye mellékletében szereplő listára felvett és a vámhatóság által jóváhagyott személyek vámügyeiben közvetlen képviselőként eljárhatson, kiterjesztve ezzel a saját engedélyét a képviselt személyek áruira. Tekintettel arra, hogy a közvetlen képviselő nem vámadós, illetve nem áfa-fizetésre kötelezett, különös figyelmet kell fordítani az áru kiadásához megkívánt vámbiztosítékra, mivel a megbízó (mint kötelezett) nem teljesítése esetén ennek érvényesítésével tud a vámhatóság a köztartozások beszedése iránt intézkedni. Ezért a konstrukcióban csak a két legbiztosabb vámbiztosíték formát fogadhatja el a vámhatóság a képviselőtől a Vámkódex 189. cikk (3) bekezdés alapján átvállalt vámbiztosítékként, nevezetesen a Vámkódex 195. cikke szerinti kezességvállalást, vagy a Vtv. 45. §-a szerinti bankgaranciát. Ahhoz azonban, hogy a képviselő és a bank közötti bankgarancia ügylet alapján a bank fizetési kötelezettsége ne csak a képviselő saját lejárt tartozásaira, hanem az általa képviselt harmadik személyek lejárt tartozásaira is kiterjedjen – amelyre a képviselő a vámhatóság jóváhagyásával vámbiztosítékként a bankgaranciájával ad biztosítékot – szükség van a bankgarancia kötelező tartalmát megadó törvényi rendelkezés módosítása. Az írásbeli felszólításon pedig a korábbi „ügyfél” kifejezés alkalmazása helyett azért célszerű a fizetésre kötelezettet használni, mivel ez félreértés nélkül lefedi mind a képviselő, mint a saját ügyleteiben fizetésre kötelezett, mind az általa képviselt megbízó, mint közvetlen képviselő esetén fizetésre kötelezett szerepét. Emellett az áfa-levonási jogra vonatkozó rendelkezés pontos alkalmazásához is szükséges, mivel az áfa-levonási jog az áfa tv. 36. §-a (1) bekezdés ba) pont alapján az áfa-jogcímen történt befizetés időpontjában nyílik meg az áfa-fizetésre kötelezett, azaz jelen esetben a képviselt harmadik személy számára, ami egyértelműen a bank által a képviselő

bankgaranciájának érvényesítése alapján történő, a megjelölt államháztartási számlára való befizetés idejét jelenti. A képviselő és a képviselt személy közti pénzügyi rendezés pedig már a kettejük közötti képviseleti polgári jogi jogviszony keretei között történik.

a 85. és a 87. §-hoz

A javaslatok a vámigazgatási eljárás során megállapított vámtartozás és külön jogszabályok alapján vámhatóság által kiszabott és beszedni rendelt nem közösségi adók és díjak elektronikus úton történő megfizetésének megvalósításához szükséges jogszabály-módosításra irányulnak. Ennek egyik eleme az ügyfélre által az ún. „home banking” módszer - azaz a bank internetes honlapján megnyitott ügyfélkapu alkalmazásával történő elektronikus banki átutalás - vámhivatali alkalmazása, amelyhez személyi számítógépeket és Internet-hozzáférést kell biztosítani, az adatvédelmi szabályok betartása miatt a nyílt ügyféli kiszolgálástól elkülönített helyen, ahol az ügyfél elvégezhetné a banki művelet elektronikus indítását, amelynek elvégzéséről a bank üzenetben tájékoztatná a vámhatóságot az árukiadásról való döntés meghozatalához. A másik elem pedig a személyforgalomban Ferihegyi Nemzetközi Repülőtéren az ún. POS terminál kiépítése, amely az ország image-építésében fontos lépés lehet. Itt ugyanis döntően kis összegű fizetési kötelezettség merül fel, ahol a vámköteles árut hozó, piros folyosót igénybevevő utasok a fizetési kötelezettségüket – még a pénzváltás előtt – bankkártyájuk használatával teljesíthetnék.

a 86. §-hoz

A javaslat a környezetvédelmi termékdíj biztosítására vonatkozóan is az általános forgalmi adó biztosítására vonatkozó mentességet, illetve kedvezményt előíró rendelkezések analóg módon történő alkalmazását célozza. Ezáltal az olyan megbízható gazdálkodói kör, amelynek a tevékenysége során huzamosabb idő (2 év a teljes mentességhez és 1 év az 50%-os kedvezményhez) alatt nem keletkezett sem áfa, sem vám kintlévősége, mentesülhessen, illetve 50%-os kedvezményben részesülhessen a környezetvédelmi termékdíjnak a vámigazgatási eljárás során történő biztosítása alól.

a 88. §-hoz

A javaslat a miniszteri szintű rendeletalkotásra vonatkozó új felhatalmazó rendelkezés beillesztését célozza annak érdekében, hogy a vámáru-nyilatkozatnak a Vámkódex 71. cikke (2) bekezdése szerinti ellenőrzés nélküli elfogadására vonatkozó részletszabályok a közösségi vámjog végrehajtásának részletes szabályairól szóló 15/2004. (IV. 5.) PM rendeletbe beillesztésre kerülhessenek.

ÖTÖDIK RÉSZ

AZ ILLETÉKEKET ÉS A GÉPJÁRMŰADÓT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

VII. Fejezet

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosításához

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A Javaslat az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvényt (Itv.) mindösszesen egy ponton, a gépjárművek visszterhes vagyónátruházási illetékének mértéke tekintetében módosítja.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

a 89. §-hoz

A gépjármű és pótkocsi visszterhes vagyónátruházási illetéke 2005. január 1-je óta változatlan. A Javaslat - fenntartva a progresszív elvonást - az illeték mértékét átlagosan 20

%-kal emeli meg. Ennek megfelelően a gépjárművek többségénél a hajtómotor hengerűrtartalmának minden megkezdett cm³-e után 15 forint helyett 18 forint illetéket állapít meg. Az 1890 cm³ feletti személygépkocsi és 500 cm³ feletti lökettérfogatú motorkerékpár esetében az eddigi 20 forint/cm³ illetéket 24 forint/cm³ illetékkal váltja fel. Az ún. Wankel hajtómotorral ellátott gépjárművek illetékterhét 30 forint/cm³-ről 36 forint/cm³-re, a kizárólag elektromos hajtómotorral ellátott gépjárművet pedig a hajtómotor teljesítményének minden megkezdett 1 kW-ja után 600 forintról 800 forintra módosítja.

A javaslat ugyancsak 20 %-kal emeli meg a pótkocsi után fizetendő illetéket is. Így ezek megszerzéséért 2500 kg össztömegig 9000 forintot, minden más esetben 22 000 forintot kell fizetni.

VIII. fejezet

A gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény módosításához

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A javaslat a személygépkocsik és a motorkerékpárok után fizetendő gépjárműadót a vagyonarányos közteherviselés és az igazságosság elvének megfelelően alakítja át. A javaslat szerint az adóteher ezen gépjárművek esetén már nem a gépjármű önsúlyához, hanem a vagyontárgy értékét jobban kifejező módon, a gépjármű hajtómotorjának kW-ban meghatározott teljesítményéhez és gyártási évéhez igazodik. Az ilyen értelmű átalakítás feltételezi, hogy a személygépkocsik utáni – a korábbi ösztönző szerepet már legkevésbé betöltő – környezetvédelmi szempontú kedvezményi rendszer megszűnjön. Ennek következtében a jövőben az értékesebb gépkocsik után a jelenleginél magasabb, míg a kevésbé értékes gépkocsik után alacsonyabb adót kell fizetni. Az átlagos életkorú és hajtómotor teljesítményű (11 év, 40-50 kW), illetve az állományban legmagasabb arányt képviselő gépjárműcsoporton (8 éves, 50 kW-os) belüli gépkocsik utáni teherszint nem változik vagy valamelyest csökken.

A tehergépjárművek utáni adókedvezményi rendszer – a technikai fejlődést ütemét követő, időszakosan jelentkező – felülvizsgálata szintén elengedhetetlenné vált. A javaslat jelenlegi struktúrát meghagyva, a kedvezményt csak a legkorszerűbb légszennyezési és zajkibocsátási határértékadatokat teljesítő tehergépjárművek után tartja meg, azaz a kevésbé korszerű (EURO-2-es) tehergépjárművek után a kedvezményt megszünteti.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

a 90. §-hoz

A javaslat részben pontosítást tartalmaz a gépjárműadó alanyának személyére, részben pedig az olyan gyakorlati esetekre ír elő – a maihoz képest – egyértelmű szabályozást, amikor a gépjármű újonnan vagy ismételten történő forgalomba helyezésének hónapjában – azaz még az adókötelezettség keletkezése előtt – a forgalomba helyező elidegeníti járművét, azaz az adókötelezettség keletkezésekor már egy másik személy a tulajdonos. A javaslat új szabályozással rendezi az adóalanyiség kérdését elhalálozás, illetve szervezet megszűnésének eseteire. Az adóalany halála/megszűnése esetén a következő adóévtől azt a személyt kell az adó alanyának tekinteni, akit/amelyet az elhalálozás, illetve megszűnés után elsőként a hatóság nyilvántartásba üzemben tartóként/tulajdonosként bejegyezték.

a 91. §-hoz

A javaslat szerint a súlyos mozgáskorlátozottsághoz kapcsolódó mentesség – figyelemmel az e körben tapasztalható visszaélésekre is – mind alanyi, mind tárgyi vonatkozásban szűkül. Alanyi oldal tekintetében csak a súlyos mozgáskorlátozott személy vagy a súlyos mozgáskorlátozott kiskorú személyt szállító, vele közös háztartásban élő szülő, nevelőszülő,

mostoha- és örökbefogadó szülő tulajdonában lévő (tehát kizárólag polgári jogi tulajdonos), míg tárgyi vonatkozásban csak egy darab 100 kW teljesítményt el nem érő és nem személytaxi besorolású személygépkocsi után jár a mentesség. Ha a mentességre jogosult tulajdonában több személygépkocsi is van, akkor ezek közül mindig a legkisebb teljesítményű után jár a mentesség.

a 92. §-hoz

A Javaslat szerint – a vagyonarányos közteherviselés elvének gépjárműadóban való érvényesítése érdekében – a személygépkocsik és a motorkerékpárok esetén az adó alapja – a jelenlegi önsúly helyett – a gépjármű hatósági nyilvántartásban kW-ban kifejezett teljesítménye lesz.

A Javaslat szerint változatlan marad az adó alapja az autóbusz, a nyergesvontató, a lakópótkocsi – az önsúly –, illetve a tehergépjármű – önsúly + raksúly 50%-a – vonatkozásában.

a 93. §-hoz

A Javaslat szerint a személygépkocsik és a motorkerékpárok esetén a mai egységes – 1.200 Ft/100 kg-os – adómértéket a gépjármű kora (gyártási éve) szerint differenciált adómérték váltja fel. A Javaslat szerint a gyártási évben és az azt követő 3 naptári évben 300 Ft/kW, a gyártási évet követő 4-7. naptári évben 260 Ft/kW, a gyártási évet követő 8-11. naptári évben 200 Ft/kW, a gyártási évet követő 12-15. naptári évben 160 Ft/kW, a gyártási évet követő 16. évtől pedig csak 120 Ft/kW az adó mértéke. Ezen differenciált adómérték és a Javaslat szerinti adóalap-változás következményeként a jövőben az értékesebb gépkocsik után a jelenleginél magasabb, míg a kevésbé értékes gépkocsik után alacsonyabb adóteherszint érvényesül.

a 94. §-hoz

A személygépkocsik, illetve a motorkerékpárok utáni mainál igazságosabb közteherviselés elve, s ennek az adóalap és –mértékváltozással jelentkező adóteherátrendeződés csak akkor teljesül, ha ezen gépjárművek utáni hatályos szabályok szerinti 20 %-os; 30 %-os vagy 50 %-os kedvezmény megszűnik, lévén, hogy a kedvezmény igénybevételére az értékesebb gépjárművek után van lehetőség. Ezen járműkörben a kedvezményi rendszer fenntartása azért is indokolatlan, mert valós hatást (jobb környezetvédelmi normáknak megfelelő jármű vásárlása) a kedvezmény gépjárműenkénti összegére tekintettel már egyébként sem vált ki. Erre figyelemmel a Javaslat a személygépkocsikra már nem tartalmaz kedvezményi szabályozást.

A kedvezményi rendszer időszakos felülvizsgálata a rohamos technikai fejlődésre tekintettel a tehergépjárművek, autóbuszok esetén is elengedhetetlen. A gépjárműadó-kedvezmény kapcsán alapelv, hogy az mindig csak a legkorszerűbb környezetvédelmi (légszennyezési és zajkibocsátási határértékeknek) követelményeknek megfelelő gépjárművekre terjedjen ki. A tehergépjárművek, autóbuszok vonatkozásában a mai környezetvédelmi rendszer struktúrája – 20 %-os, 30 %-os vagy 50 %-os kedvezmény – marad meg azzal, hogy a mára elavult konstrukciójú EURO-II-es, azaz „4” környezetvédelmi besorolású tehergépjárművek, autóbuszok – melyeket 2003. óta már nem lehet az Európai Unióban forgalomba helyezni – utáni kedvezmény megszűnik. A Javaslat szerint az EURO-III-as környezetvédelmi besorolású gépjárművek után a mai 30 %-os kedvezmény helyett 20 %-os kedvezmény jár, míg az EURO-IV-es vagy EURO-V-ös környezetvédelmi besorolású gépjárműveket 30 %-os kedvezmény illeti meg.

a 95. §-hoz

A Javaslat új értelmező rendelkezésként határozza meg a személygépkocsi, a személytaxi, valamint a gyártási év fogalmát, figyelemmel a módosuló adóalap és –mértékváltozás szabályaira. A Javaslat módosítja – a közlekedési jogszabályokkal való összhang érdekében – a motorkerékpár és a munkagép fogalmát.

HATODIK RÉSZ

XIX. fejezet

az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény módosítása

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) módosításának fő célja az adóztatás, valamint az egyes, adóztatási területhez köthető egyéb állami feladatokat ellátó szervezetek hatékonyságának növelése, korszerűsítése, ami az adóztatás eszközeit meghatározó szabályok továbbfejlesztését, bizonyos hatáskörök és intézmények összevonását, átszervezését feltételezi. Ennek megfelelően a jobb és gazdaságosabb adóztatás érdekében az adóhatóság szervezete regionálisan tagolt szervezetté alakul, megszűnnek az illetékhivatalok és a Szerencsejáték Felügyelet, feladataik átkerülnek az állami adóhatósághoz.

A fekete gazdaság elleni küzdelem keretében a törvényben meghatározott esetekben és körülmények fennállása esetén 2006. szeptember 15-i hatálybalépéssel a Javaslat – elsősorban a fiktív adózók elleni hatékonyabb fellépés érdekében – új jogintézményként bevezeti az adószám alkalmazásának felfüggesztésével kapcsolatos eljárást.

Az állami adóhatóság egyes területi szerveinek az illetékességi területén és az országhatáron átnyúló jelentős adókockázatokat hordozó adózói magatartások kiszűrése és az ezekkel szembeni hatékonyabb fellépés biztosítása indokolja az APEH Közép-magyarországi Regionális Igazgatóságának külön jogkörrel történő felruházását. Ezért a módosítás a központi költségvetés, illetve az egyes elkülönített pénzalapok bevételi érdekei védelmében egy speciális ügycsoportra egy új – az APEH elnökének utasítására lefolytatandó – ellenőrzési formát honosít meg, a központosított ellenőrzést.

Az adóigazgatás fejlesztése keretében kiemelkedő szerep jut a legális foglalkoztatás bővítése, valamint a gazdaság kifehéritése érdekében az adóhatóság ellenőrzési tevékenységének, ezen belül a becslés hatékonyságát növelő rendelkezések bevezetésének.

A vámhatóság nyomozati jogkörének kiszélesítésével a vámhatóság nyomozhat minden, pénzügyi tárgyú bűncselekmény tekintetében.

A fentiekben túlmenően a Javaslat egyértelműen rendezi az adóköteles tevékenységet folytató, egyablakos körbe nem tartozó adózó adózással összefüggő jogait és kötelezettségeit, illetőleg azok érvényesíthetőségének, illetőleg teljesítésének szabályait arra az esetre, ha a bejelentkezési kötelezettségét elmulasztotta vagy késve teljesítette; bővíti a foglalkoztatók bejelentési kötelezettségét, valamint a kifizetőket, munkáltatókat terhelő havi bevallási, adatszolgáltatási kötelezettség adattartalmát, a kötelezettek körét.

A Javaslat továbbá megteremti az összhangot az új gazdasági társaságokról szóló törvénnyel, az új cégtörvénnyel, illetőleg a csődtörvény megújult szabályaival. Ennek keretében rendezi a záró bevallások benyújtási határidejét, az ehhez kapcsolódó ellenőrzési határidőket, továbbá pontosítja a bejelentési szabályokat.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

a 96. §-hoz

Az Art. és a Ket. nem tiltja, hogy az adózó képviseletében ugyanazon eljárási cselekménynél több meghatalmazott járjon el. Az állandó meghatalmazottakat, megbízottakat terhelő közvetlen mulasztási bírság szabályozása körében azonban az Art. nem tartalmaz rendelkezést arra az esetre, ha az adózó képviseletét több állandó képviselő látja el és eljárásukkal kapcsolatban mulasztási bírság megállapítására kerül sor. A Javaslat módosító rendelkezése e hiányosság megszüntetése érdekében kimondja, hogy az ugyanazon kötelezettség teljesítésére bejelentett állandó meghatalmazottakkal, megbízottakkal szemben az adóhatóság a kötelezettség megszegése esetén a mulasztási bírságot egyetemlegesen állapítja meg. Az új rendelkezés nem alkalmazható, ha az adózó állandó meghatalmazottja a bejelentett kötelezettség tekintetében kizárólag egyetlen számviteli, könyvviteli szolgáltatásra vagy adótanácsadásra jogosult gazdasági társaság, melynek képviseletében a meghatalmazás, megbízás teljesítése során több alkalmazott/tag jár el, hiszen az adózónak ebben az esetben csak egy állandó meghatalmazottja van. Az Art. hatályos rendelkezése szerint az állandó meghatalmazott megbízott közvetlenül csak a megbízás, meghatalmazás időtartama alatt elkövetett jogsértésekért bírságható. Az Art. az adózó kötelezettségévé teszi, hogy az állandó megbízás visszavonását, felmondását haladéktalanul bejelentse az adóhatósághoz, továbbá kimondja, hogy a képviseleti jog megszűnése az adóhatósággal szemben az adóhatósághoz történő bejelentéstől hatályos. Előfordulhat azonban, hogy az állandó meghatalmazott a bejelentett kötelezettségét a képviseletet megalapozó jogviszony megszűnése miatt már nem teljesíti, az adózó a képviselet megszűnéséről szóló bejelentést késedelmesen teszi meg és az adóhatóság az állandó képviselővel szemben mulasztási bírságot állapít meg. A Javaslat ennek elkerülése érdekében kimondja, hogy az állandó képviselővel szemben a mulasztási bírság kiszabásának nincs helye, ha az állandó képviselő a bejelentett kötelezettségek teljesítése előtt bejelenti az adóhatóságnak a képviseleti jogot megalapozó jogviszony megszűnését. Az új rendelkezés az állandó képviselőt csak a közvetlen bírság alól mentesíti, azaz az Art. 7. § (6) bek. képviseleti jog megszűnésének hatályára vonatkozó szabályát nem érinti, tehát a képviseleti jog az adóhatóság előtti eljárásban továbbra is az adózó bejelentése alapján szűnik meg.

Az Art. 2006. január 2. napjától hatályos 7. § (4) bekezdése szerint az adózó állandó meghatalmazottja, megbízottja mentesül a közvetlenül vele szemben alkalmazható mulasztási bírság alól, ha bizonyítja, hogy a bevallás az ő érdekkörén kívül eső okból hibás vagy hiányos. Bevallási késedelem esetén az Art. 31. § (4) bekezdése a bevallás benyújtásában akadályozott adózó részére igazolási kérelem előterjesztését teszi lehetővé, mellyel az adózó a késedelmet okozó akadály valószínűsítése esetén mentesül a – vele szemben a bevallási késedelem miatt alkalmazható – hátrányos jogkövetkezmény alól. Mivel az állandó meghatalmazott, megbízott az adózó eljárási jogait gyakorolja az adózó nevében, az Art. 31. § (4) bekezdésében hivatkozott igazolási kérelmet az adózó akadályoztatása esetén terjesztheti elő. Előfordulhat azonban, hogy az adózó nem akadályozott – vagy akadályozott de igazolási kérelem benyújtását nem kívánja – és a késedelem az állandó meghatalmazott, megbízott érdekkörén kívül eső okra vezethető vissza. Mindezekre tekintettel a Javaslat a közvetlenül az állandó megbízottal, meghatalmazottal szemben alkalmazható mulasztási bírság esetére a kimentő bizonyítás lehetőségét – a képviselő érdekkörén kívüli okra hivatkozással – a bevallási késedelemre is kiterjeszti.

a 97. §-hoz

A Cstv. szerint a kijelölt felszámoló tevékenysége során az adós gazdálkodó szervezet képviselőjében jár el, az Art. speciális rendelkezése alapján a felszámoló az Art. hatálya alá tartozó jogviszonyokban a felszámolás kezdő időpontjától teljesíti a felszámolás alatt álló adózót terhelő adókötelezettségeket és gyakorolja az adózót megillető jogokat. A felszámoló képviselői minősége nem meghatalmazáson, megbízáson alapul, így a felszámoló (felszámolóbiztos) által e minőségében elkövetett jogsértések esetén az Art. 7. § (3) és (4) bekezdésében foglalt, az állandó meghatalmazott, megbízott közvetlen szankcionálására vonatkozó rendelkezésének a felszámolóval szemben történő alkalmazása vitatható volt. Ha a jogsértés a felszámoló érdekkörében felmerült okra vezethető vissza, az adózóval szemben kiszabott mulasztási bírság a felszámoló jogsértő magatartásának befolyásolására alkalmatlan, másrészt a felszámoló adójogi kötelezettségességére esetén a Cstv. által biztosított jogintézmények (kifogás, illetve a kötelezettségszegéssel okozott kárért való polgári jogi felelősség) sem nyújtanak hatékony védelmet. A felszámoló közvetlen bírságolásának bevezetése azért is indokolt, mert a tipikusan állandó meghatalmazottként, megbízottként eljáró személyekhez hasonlóan a felszámoló speciális, az adózásra is kiterjedő szakértelemmel rendelkezik, továbbá a közvetlen adójogi szankció a felszámolási eljárások indokolatlan elhúzódása ellen is hat. Mindezekre tekintettel a Javaslat a felszámoló (felszámolóbiztos) által a felszámolás kezdő időpontjától elkövetett jogsértés esetére előírja, hogy a mulasztási bírságot a felszámolóval szemben kell kiszabni. A rendelkezés szövegezése alapján egyértelmű, hogy a bíróság végzésében kijelölt felszámoló gazdasági társaság által kinevezett, a felszámoló gazdasági társaság nevében munkaviszonya, megbízási jogviszonya vagy tagsági jogviszonya alapján eljáró felszámolóbiztos jogsértése esetén a mulasztási bírságot a felszámoló gazdasági társasággal szemben kell megállapítani. A felszámoló a módosító rendelkezés utaló szabálya alkalmazásával mentesül a mulasztási bírság alól, ha bizonyítja, hogy a bevallás tartalma az ő érdekkörén kívül eső okból hibás vagy hiányos, illetve a bevallási késedelem az ő érdekkörén kívül eső okra vezethető vissza. A módosító rendelkezéshez kapcsolódó hatályba léptető szabály szerint a közvetlen szankciót csak abban az esetben lehet alkalmazni, ha a felszámolást elrendelő jogerős végzés közzétételére 2006. szeptember 15. napját követően kerül sor.

a 98. §-hoz

A Javaslat az adózó szervezeti képviselőjét és könyvvizsgálatát ellátó személyek vonatkozásában kötelezővé teszi a képviselői jogot, illetve a könyvvizsgálói tevékenységet megalapozó jogviszony kezdő és záró időpontjának bejelentését az állami adóhatósághoz azzal, hogy a jogviszony megszűnésének időpontját a bejelentkezéskor csak abban az esetben kell közölni, ha ez a körülmény a bejelentkezéskor ismert (a jogviszony határozott időtartamú).

A 2006. július 1. napjától hatályba lépő új Gt. és Ctv. rendelkezései szerint a gazdasági társaság társasági szerződésében (alapszabályában, alapító okiratában) csak a főtevékenységet és azon tevékenységeket szerepelteti, amelyeket a társaság a cégjegyzékben fel kíván tüntetni. Ennek következményeként az egyablakos rendszerben a cégbíróság elektronikus úton a cégbejegyzési kérelem adatai között kizárólag a főtevékenységet és a társasági szerződésben esetlegesen szerepeltetett egyéb tevékenységek adatait közli az állami adóhatósággal, mivel a társaság által ténylegesen végzett egyéb tevékenységekről a cégbíróság nem rendelkezik információval. A Javaslat ennek megfelelően az egyablakos rendszeren kívül, közvetlenül az állami adóhatósághoz teljesítendő bejelentési kötelezettséget ír elő a létesítő okiratban nem szerepeltetett, de ténylegesen végzett tevékenységekre. A Javaslat ezen tevékenységek

körében a cégnyilvántartásban feltüntetett tevékenységek változásbejegyzési eljárásában alkalmazott határidőtől eltérően, az Art. változásbejelentési rendszerének megfelelően 15 napos határidőt ír elő az adózó részére a létesítő okiratban nem szerepeltetett tevékenységek változásának bejelentésére.

Az eddigi szabályozás szerint a biztosítottak bejelentését a foglalkoztató a Tbj. 44. § rendelkezése alapján az illetékes egészségbiztosítási igazgatósági szervhez teljesíti. Az egysatosornás adatszolgáltatási rendszer kialakítása szükségessé teszi, hogy a jövőben a biztosítottak bejelentését – elektronikus úton vagy papíralapú adathordozón – a foglalkoztató (munkáltató, kifizető) az illetékes elsőfokú állami adóhatósághoz teljesítse. Az állami adóhatóság a beérkezett elektronikus adatszolgáltatást haladéktalanul továbbítja az egészségbiztosítási szervhez. A papíron teljesített bejelentésről az adóhatóság elektronikus dokumentumot készít, és azt továbbítja az egészségbiztosításhoz. A változtatás indokoltá teszi az Art. bejelentéssel összefüggő 16. §-a szabályainak kiegészítését.

a 99. §-hoz

Az Art. hatályos rendelkezése szerint a vállalkozási és áfa-köteles tevékenységet nem folytató magánszemélyek kivételével az adózók adóköteles tevékenységet csak adószám birtokában végezhetnek, az adószám megállapítása érdekében az adóköteles tevékenység megkezdése előtt teljesítik bejelentkezési kötelezettségüket. A Javaslat az egyablakos rendszeren kívüli adózók vonatkozásában az Art. 17. § (1) bekezdés c) pontjában kiegészíti a bejelentendő adatok körét arra az esetre, ha az adózó a bejelentkezési kötelezettségét késedelmesen, azaz az adóköteles tevékenység megkezdése után teljesíti. A Javaslat szerint ebben az esetben az adózó a bejelentkezés során az adóköteles bevételszerző tevékenység kezdő időpontját is köteles az állami adóhatósághoz írásban bejelenteni.

A Javaslat az Art. 2006. január 1. napjától hatályos 17. § (3) bekezdés d) pontjának pontosítását tartalmazza azzal, hogy az adóazonosító jellel rendelkező magánszemély tulajdonosokon kívül az adószámmal rendelkező tulajdonosok adóazonosító számának közvetlen bejelentését is kötelezővé teszi az állami adóhatósághoz. A gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény 333. § (7) bekezdése szerint 2006. július 1. napját követően új közös vállalat már nem alapítható, azonban az ezen időpontban a cégnyilvántartásba bejegyzett vagy bejegyzés alatt álló közös vállalat a régi Gt. 2006. június 30-án hatályos szabályai szerint működhet tovább. Mivel az Art. változásbejelentést szabályozó 22. § (1) és (2) bekezdése alapján a közös vállalat alapításakor bejelentendő adatok változását az állami adóhatósághoz be kell jelenteni, a továbbműködő közös vállalatokra tekintettel a Javaslat az Art. 16. § (3) bekezdés e) pontjában és 17. § (3) bekezdés d) pontjában a közös vállalatra utalást érintetlenül hagyja.

A Javaslatnak az Art. 17. § (3) f) pontját beiktató rendelkezésével összefüggésben ld.: az Art. 16. § (3) bekezdés d) pontját módosító rendelkezés indokolását.

a 100. §-hoz

A Tbj. 50/A. §-a járulékkedvezmény igénybevitelét teszi lehetővé mind a foglalkoztató, mind a biztosított személy (ideértve a biztosított egyéni vállalkozót is) számára. Az Art. 17/A. §-ának rendelkezései a Tbj. szerinti járulékkedvezmény igénybeviteléhez szükséges bejelentési szabályokat állapítják meg 2006. szeptember 1-jétől.

a 101. §-hoz

A Javaslat az Áfa-tv. Közösségen belüli adómentes termékértékesítéshez kapcsolódó adómentes termékimportra és az import adójogi megbízottra vonatkozó – a Javaslatban

szereplő – új szabályaira tekintettel az Art. bejelentkezést, áfa-nyilatkozatot, közösségi adószámot, adóbevallási kötelezettséget és az összesítő nyilatkozatot szabályozó egyes rendelkezéseinek módosítását tartalmazza. Adómentes termékimport esetén a belföldön nyilvántartásba nem vett külföldi adóalany import adójogi megbízott igénybevételére kötelezett, ezért a Javaslat – az Art. 20/B. §-ában foglaltak szerint – ezen adóalanyokat mentesíti a bejelentkezési kötelezettség teljesítése alól, ha a bejelentkezésre egyéb okból sem kerülne sor, azaz az adóalany belföldön egyéb adóköteles tevékenységet nem végez. A Javaslat Art. 22. § (2) bekezdését módosító rendelkezése ugyanezt a személyi kört mentesíti az áfa-nyilatkozat megtétele alól is. A Javaslat az Art. 22. § (1) bekezdése e) pontjának módosításával egyértelművé teszi, hogy az Art. alkalmazásában kereskedelmi kapcsolatnak minősül az adómentes termékimportot megalapozó Közösségen belüli termékértékesítés. Az áfa-nyilatkozat tartalma a Javaslat szerint bővül az import adójogi megbízotti státus bejelentésével, így ha az import adójogi megbízott egyéb jogcímen kiadott közösségi adószámmal még nem rendelkezik, akkor az állami adóhatóság e nyilatkozat alapján – a megbízó importáló helyett teljesített adókötelezettségekre tekintettel – az import adójogi megbízott részére közösségi adószámot állapít meg [Art. 22. § (1) bekezdés h) pontja és 22. § (7) bekezdése]. Az Art. 22. § (1) bekezdés új g) pontja szerint az adómentes termékimportot nem import adójogi megbízott igénybevételével teljesítő, kizárólag az adómentes termékimportot megvalósító ügylet miatt adóalannyá váló importáló az áfa-nyilatkozatban ezt a körülményt jelzi és e nyilatkozat alapján részére az állami adóhatóság közösségi adószámot állapít meg [Art. 22. § (1) bekezdés g) pontja]. Mivel az import adójogi megbízott a saját nevében, az importáló helyett teljesíti az adómentes termékimporthoz kapcsolódó adókötelezettségeket, a Javaslat az Art. adóbevallásra vonatkozó általános rendelkezését [Art. 31. § (1) bekezdés] és az összesítő nyilatkozatra vonatkozó rendelkezését [Art. 1. számú melléklet I/B. 3. d) pontja] az import adójogi megbízott saját nevében, de a megbízó importáló helyett teljesítésére utalással kiegészíti. A termékimport adómentességét megalapozó körülményeket az importálónak vagy az import adójogi megbízottnak a vámjogi szabadforgalomba bocsátásra irányuló árunyilatkozat megtételekor kereskedelmi okmányok bemutatásával és egyes adatok közzétételével kell valószínűsíteni. A Javaslat Art. 79. § (2) bekezdését módosító rendelkezése a valószínűsítés körében kötelezően közzétételre kerülő adatokra, valamint egyes eshetőlegesen felmerülő adatokra (import adójogi megbízás fennállása, határidő-hosszabbítás okai) kiterjedő nyilatkozattételt szabályozza azzal, hogy a nyilatkozat megtétele az összesítő nyilatkozat benyújtására vonatkozó kötelezettség teljesítésétől független (azaz az összesítő nyilatkozat előterjesztése alól nem mentesít). A Javaslat az adómentes termékimporton kívül más, adóalanyiságot keletkeztető gazdasági tevékenységet belföldön nem végző importáló részére havi áfa-bevallási gyakoriságot ír elő azzal, hogy bevallást csak arról a hónapról kell benyújtani, amelyben az adózó adómentes termékimportot megalapozó közösségi termékértékesítést végzett [Art. 1. számú melléklete I/B. 3. pontja]. A Javaslat szerint az import adójogi megbízott fogalmára az anyagi jogi definíciót kell alkalmazni [Art. 178. § 32. pontja].

a 102. §-hoz

Ld.: az Art. új 20/B. §-át beiktató rendelkezés indokolását.

a 103. §-hoz

Ld.: az Art. 16. § (3) bekezdés d) pontját módosító rendelkezés indokolását.

a 104. §-hoz

Az Art. hatályos szabályai nem tartalmazzak kifejezett rendelkezést az adószám, közösségi adószám megállapításának időpontjára. A Javaslat a bejelentkezési kötelezettséget az

egyablakos rendszerben vagy azon kívül teljesítő adózókra egységesen kimondja, hogy az állami adóhatóság az adószámot és a közösségi adószámot a bejelentés, bejelentkezés, illetve a kérelem előterjesztésének napjával állapítja meg. A bejelentkezés, bejelentés napja az a nap, amelyen a cég cégbejegyzési kérelmét, az egyéni vállalkozó vállalkozói igazolványa iránti kérelmét, illetve az egyablakos rendszeren kívüli adózó a bejelentkezésre rendszeresített nyomtatványt előterjeszti, még abban az esetben is, ha az adószámot az adóhatóság ténylegesen ennél későbbi időpontban állapítja meg, mert például utóbb hiánypótlásra kerül sor, de az adószám kiadása megtagadásának nincs helye. A kérelem előterjesztésének napja fordulatnak a közösségi adószám kiadása iránti kérelem, illetve az önkormányzati adóhatóságnál történő nyilvántartásba vétel céljából kiadott adószám esetén is jelentősége van. Az adószám, közösségi adószám megállapításának tehát – a jelenlegi gyakorlattal összhangban – továbbra sincsen visszaható hatálya az adóköteles tevékenység kezdő időpontjára, ha az adózó jogszabálysértő módon a bejelentkezési kötelezettségét a tevékenység megkezdését követően teljesíti. Mivel azonban az adószám megállapítása a bejelentkezés, bejelentés napjával történik, ha az állami adóhatóság az adószámot az adózóval a bejelentkezés, bejelentés napját követően közli, akkor – és csak ebben az esetben – az adózó adózással összefüggő iratait a bejelentés, bejelentkezés napjáig az adószám feltüntetésével módosíthatja.

A Javaslat az adószám időbeli hatályával kapcsolatos új rendelkezések körében kimondja, hogy az adózó adó-visszaigénylést, adó-visszatérítést csak a bejelentkezési, bejelentési kötelezettség teljesítését követően és olyan időszakra érvényesíthet, amelyben adóazonosító számmal rendelkezett. Az új rendelkezés egyértelműen ösztönözni kívánja az adózókat a bejelentkezési kötelezettség adóköteles tevékenység megkezdését megelőző teljesítésére, ugyanis ellenkező esetben – azon túl, hogy az Art. VIII. fejezetében foglalt jogkövetkezményekkel szembeül – az adózó az ezt megelőző időszakra adó-visszaigénylést, adó-visszatérítést nem érvényesíthet. Abban az esetben azonban, ha például az egyablakos rendszeren kívüli adózó a bejelentkezési nyomtatvány előterjesztését követően, de a bejelentkezés napjával kapja meg adószámát, az adószám birtokában a bejelentkezés előterjesztésének napjáig terjedő időszakra érvényesíthet adó-visszatérítést, adó-visszaigénylést, hiszen az adó-visszaigénylési, -visszatérítési kérelmet a bejelentkezést követően, és olyan időszakra terjesztette elő, amelyben adószámmal rendelkezett.

Az adó-visszaigénylés, adó-visszatérítés érvényesítésére vonatkozó új rendelkezés csak abban az esetben alkalmazható, ha az Art., illetve törvény vagy törvény felhatalmazása alapján kiadott jogszabály eltérően nem rendelkezik. Kiemelést érdemel, hogy a szabályozás logikája ezzel a rendelkezéssel megváltozott: főszabályként az eljárási kódex rendelkezése szolgál, melytől maga az Art., illetve az anyagi jogi vagy egyéb jogszabályok különös rendelkezései térhetnek el. A főszabálytól az eljárási szabályok körében a Javaslatnak az Art. 24/A. §-át beiktató, az adószám alkalmazásának felfüggesztéséről szóló §-a tartalmaz eltérő rendelkezést [24/A. § (6) bek.].

a 105. §-hoz

A Javaslat elsősorban a fiktív adózók elleni hatékonyabb fellépés érdekében bevezeti az adószám alkalmazásának felfüggesztésével kapcsolatos eljárást. Az új jogintézmény lényege, hogy

a) az adózó adószáma a felfüggesztés időtartama alatt az adózással összefüggő iratokon, bizonylatokon csak a felfüggesztésre utaló toldattal tüntethető fel,

b) a felfüggesztés időtartamára az adózó sem a felfüggesztés alatt, sem azt követően nem érvényesíthet adó-visszaigénylést, adó-visszatérítést,

c) az adózó felfüggesztés kezdőidőpontjában folyamatban levő, vagy a felfüggesztés időtartama alatt előterjesztett, a felfüggesztést megelőző időszakra vonatkozó adó-visszaigénylési, adó-visszatérítési kérelmeit az adóhatóság csak a felfüggesztés megszüntetését követően teljesíti.

A rendkívül szigorú jogkövetkezményekkel járó felfüggesztésre kizárólag a Javaslatban meghatározott, kötött tényállások bekövetkezése esetén kerül sor azzal, hogy ha a tényállás megvalósul, az adóhatóság mérlegelés nélkül köteles a felfüggesztés elrendeléséről határozni. Az adószám felfüggesztésével kapcsolatos eljárást a Javaslat az állami adóhatóság hatáskörébe utalja.

A felfüggesztést megalapozó tényállások két csoportba sorolhatók:

a) az adóhatóság eljárása során hitelt érdemlő adatok utalnak arra, hogy az adózó székhelye fiktív [24. § (1) bek. a)-b) pont],

b) az adóhatóság eljárása során hitelt érdemlő adatok utalnak arra, hogy az adózó szervezeti képviselője fiktív vagy az adózó ilyen képviselőt az adóhatósághoz nem jelentett be [24/A. § (1) bek. c)-d) pont].

Garanciális szabály, hogy a felfüggesztés elrendeléséről, megszüntetéséről az adóhatóság határozattal dönt, azaz a Javaslat a felfüggesztés kérdését a fent hivatkozott jogkövetkezmények miatt érdemi kérdésnek tekinti. A felfüggesztéssel kapcsolatban hozott valamennyi döntés ellen fellebbezésnek van helye a felfüggesztést megszüntető határozat kivételével. A Javaslat a fiktív székhely vagy szervezeti képviselő miatt elrendelt felfüggesztés esetén kötelezővé teszi a felfüggesztést elrendelő határozat hirdetményi úton való közlését. Ha a felfüggesztést elrendelő határozat jogerőre emelkedett, a felfüggesztés megszüntetésének az adózó kérelmére és hivatalból is helye van. A Javaslat az adózó fiktív székhelye miatt elrendelt felfüggesztés esetén lehetővé teszi, hogy az adóhatóság a székhelyet a felfüggesztés megszüntetését elrendelő határozat meghozatala előtt a helyszínen is vizsgálja, azonban ez a vizsgálat az Art. rendszerében nem minősül ellenőrzésnek.

További garanciális szabályként említhetjük, hogy az adószám felfüggesztésének időtartama a felfüggesztést elrendelő határozat jogerőre emelkedésétől a megszüntető határozat jogerőre emelkedéséig tart, tehát a felfüggesztéshez kapcsolódó jogkövetkezmény csak a fellebbezési jog kimerítését követően vagy fellebbezés hiányában alkalmazható.

Ha az adózó közösségi adószámmal is rendelkezik, az adóhatóság az adószám felfüggesztéséről szóló határozatban a közösségi adószámot is felfüggeszti, illetve a felfüggesztést a közösségi adószámra kiterjedően is megszünteti. Mivel a közösségi adószámról hozott rendelkezés járulékos természetű, a kizárólag e rendelkezés kérdésében előterjesztett fellebbezés lehetőségét a Javaslat kizárja. Ha az adózó a felfüggesztésről szóló határozat meghozatalakor közösségi adószámmal nem rendelkezik, a közösségi adószám kiadása iránt a felfüggesztés időtartama alatt előterjesztett kérelmét a felfüggesztés megszüntetéséig az adóhatóság nem teljesíti, ellenkező esetben a kiadott közösségi adószám alkalmazását külön határozattal kellene felfüggeszteni.

Mivel az adószám felfüggesztése az adójogi jogviszonyokban alkalmazott jogkövetkezmény és az adóhatóságnak a fiktív működéssel kapcsolatos, az adózó jogalanyiségát érintő magánjogi következmények megállapítására nincs hatásköre, a Javaslat kimondja, hogy az adóhatóság a jogerős felfüggesztő, illetve felfüggesztést megszüntető határozatról az adózó nyilvántartását vezető szervet (cégbíróság, körzetközponti jegyző vagy egyéb szerv) a jogerőre emelkedés napját követő napon értesíti. A Ctv. hatálya alá tartozó adózók esetén a Javaslat a fiktív székhely vagy fiktív szervezeti képviselő miatt hozott felfüggesztő határozat

esetén kötelezően előírja továbbá a törvényességi felügyeleti vagy az ismeretlen székhelyű cég megszüntetésére irányuló eljárás megindítását is (természetesen csak akkor, ha az adóhatóság tudomása szerint ilyen eljárás még nincs folyamatban).

A felfüggesztés alatt álló adózóval kapcsolatban álló adózók védelme érdekében a Javaslat az Art. 54. § (5) bekezdésének módosításával lehetővé teszi a felfüggesztés alatt álló adózók körében az elnevezés, adószám és a felfüggesztés kezdőidőpontjának közzétételét az állami adóhatóság honlapján, továbbá a Ctv. hatálya alá tartozó adózók esetén kötelezővé teszi a felfüggesztés tényének, kezdő és záró időpontjának bejegyzését a cégjegyzékbe.

A Javaslat kivételes esetben, négy feltétel együttes fennállása esetén lehetővé teszi a felfüggesztés alatt álló adószám törlését. A hivatkozott feltételek: a felfüggesztés jogerőre emelkedését követő 90 napon belül az adózó nem terjesztett elő megszüntetés iránti kérelmet és a felfüggesztés megszüntetésére hivatalból sem került sor, az adóhatóság az Art. 24. § (9) bekezdése alapján nem törölte az adószámot és az adózó nem áll felszámolás, végelszámolás hatálya alatt. Kiemelést érdemel, hogy ha az adózó ezen időszakban a felfüggesztés megszüntetése iránt kérelmet terjesztett elő, de azt az adóhatóság elutasította, az adószám törlésének a 24/A. § (4) bekezdésére alapozva nincs helye. A törlés járulékos külön rendelkezéssel a közösségi adószámra is kiterjed, a határozat elleni fellebbezésre a felfüggesztésnél említett szabályok alkalmazandók, továbbá a törlésről értesíteni kell az adózó nyilvántartását vezető szervet is. A Ctv. módosításával a 24/A. § (4) bekezdése alkalmazásával törölt adószám, közösségi adószám esetén ennek a tényét és időpontját a cégjegyzékbe be kell jegyezni. Értelemszerűen, az adószám törlése esetén a felfüggesztés időtartama a felfüggesztő határozat jogerőre emelkedésétől a törlés elrendelő határozat jogerőre emelkedéséig tart, ebben az esetben az adóhatóság külön határozatot a felfüggesztés megszüntetéséről nem hoz.

a 106. §-hoz

Ld.: az Art. új 20/B. §-át beiktató rendelkezés indokolását.

Az Egészségbiztosítási Alap fedezetet nyújt a pénzbeli és a természetbeni ellátásokra (szolgáltatásokra) is. A Javaslat Tbj.-t érintő része a biztosítottak és a foglalkoztatók által befizetett egészségbiztosítási járulékok mértékein túl meghatározza azt is, hogy a járulékbefizetések mely ellátás alapjául szolgálnak. Ehhez kapcsolódik annak jogszabályi megállapítása is, hogy az egészségbiztosítási járulék természetbeni és pénzbeli egészségbiztosítási járulékból tevődik össze. Az egészségbiztosítási járulék Tbj. általi természetbeni és pénzbeli részre tagolása szükségessé tette az Art. 31. § (2) bekezdése egyes pontjaiban szereplő egészségbiztosítási járulék kifejezés természetbeni és pénzbeli egészségbiztosítási járulékra módosítását is. Az APEH által az OEP és az ONYF felé teljesítendő adatszolgáltatás tartalma akként változik, hogy a jövőben külön kell feltüntetni a pénzbeli és a természetbeni egészségbiztosítási járulék alapjára és összegére vonatkozó adatokat. A Javaslat szerint a magán-nyugdíjpénztárakhoz benyújtandó tagdíjbevallást a jövőben – a magánszemélyhez köthető adatokat tartalmazó havi adó- és járulékbevallás részeként – az állami adóhatósághoz kell teljesíteni. Ez szükségessé tette az Art. 31. § (2) bekezdésében meghatározott adattartalom bővítését a magán-nyugdíjpénztári tagdíjjal és a tagdíj-kiegészítéssel.

A Javaslat Art. 31. (3) bekezdését módosító rendelkezése az adóazonosító szám alkalmazásával kapcsolatban tartalmaz részben a jelenlegi gyakorlatnak megfelelő, pontosító, részben új szabályt. Az Art. hatályos szabályai alapján az adózó adóbevallásában az adózó azonosításához szükséges adatok között eddig is köteles volt adóazonosító számát feltüntetni, a Javaslat ezen a gyakorlaton nem változtat. Az adóazonosító szám feltüntetése feltételezi,

hogy az adózó az adóbevallás benyújtását megelőzően az adóazonosító szám megszerzése érdekében bejelentkezési, bejelentési kötelezettségét teljesítette vagy az adóhatóság a magánszemélynek hivatalból adóazonosító jelet állapított meg. Másként megfogalmazva: az adózó önadózás útján csak akkor állapíthatta és a továbbiakban is csak akkor állapíthatja meg adóját, ha adóazonosító számmal rendelkezik. Ettől azonban eltérő kérdés az, hogy ha az adózó bejelentési, bejelentkezési kötelezettségét az adóazonosító szám megszerzése érdekében már teljesítette (vagy egyébként rendelkezik adóazonosító jellel), akkor az adóazonosító szám birtokában csak az adóazonosító szám kiadását követő vagy az azt megelőző időszakról is tehet-e az adóhatóság előtt jognyilatkozatot (terjeszthet-e elő adóbevallást). Mivel az adózói státusz az Art. 6. § (1) bekezdése szerint – az anyagi jogi jogszabályok, illetve az Art. rendelkezései alapján – a törvény erejénél fogva és nem az adóazonosító szám megállapításával keletkezik, az adóazonosító szám késedelmes megszerzése természetesen nem jár azzal a következménnyel, hogy az adóköteles tevékenységgel kapcsolatban az adózónak az adóazonosító szám megszerzése előtt nem keletkeznek adókötelezettségei. Az adóazonosító szám megszerzését megelőző időszakra vonatkozó adókötelezettségeket az adóhatóság határozattal az eddigi gyakorlat szerint is megállapíthatja és az Art. hatályos rendelkezései jelenleg sem tiltják, hogy erről az időszakról az adózó adóazonosító szám birtokában maga is bevallást tegyen. A Javaslat az egységes jogértelmezés érdekében a fenti indokok alapján kimondja, hogy az adózó adóazonosító szám birtokában olyan időszakról is tehet bevallást, amelyben adóazonosító számmal nem rendelkezett. Mindez azonban nem jelenti az adóazonosító szám visszamenőleges hatályát, az adójogviszony visszamenőleges hatályú alakításának, módosításának lehetőségét, az adózó ugyanis – hasonlóan ahhoz az esethez, amikor az adóhatóság erre az időszakra határozatot hoz – az adóbevallásban az adóbevallás benyújtásakor fennálló állapot szerint nyilatkozik az adóazonosító szám kiadása előtti időszakról és ebből a nyilatkozatból egyértelműen kitűnik, hogy ezen időszakban adóazonosító számmal nem rendelkezett. Ennek megfelelően a Javaslat kifejezetten kimondja, hogy erre az időszakra az adózó adózással kapcsolatos iratait az adóazonosító szám feltüntetésével nem módosíthatja, azaz az adójogviszonyt visszamenőlegesen nem alakíthatja át úgy, mintha a jogsértő időszakban adóazonosító számmal rendelkezett volna. A Javaslat az Art. 24. § (6) bekezdésének módosításával összhangban kimondja továbbá, hogy az adóazonosító szám nélküli időszakra az adózó adóbevallásában csak a 24. § (6) bekezdésében foglalt korlátozással érvényesíthet adó-visszaigénylést, adó-visszatérítést (e szabállyal kapcsolatban lásd a Javaslat Art. 24. § (6) bekezdését módosító rendelkezéséhez fűzött indokolást).

a 107. §-hoz

A végelszámolási eljárás szabályait 2006. július 1. napjától az új Ctv. tartalmazza, ezzel egyidejűleg Cstv. végelszámolásra vonatkozó rendelkezései hatályukat veszik. A Cstv. szabályozási technikájával szemben a Ctv. a végelszámolás esetén benyújtandó adóbevallások határidejét önállóan nem szabályozza, e körben az adójogi jogszabályokra utalást tartalmaz. Az Art. jelenleg hatályos szabálya azonban a végelszámolás alatt álló adózók adóbevallásainak teljesítésére a Cstv. szabályait rendeli alkalmazni. A Javaslat a bevallási határidők egyértelmű és törvényi szintű szabályozása érdekében, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 11. § (10) és (12) bekezdésében, valamint a végelszámolás számviteli feladatairól szóló 72/2006. (IV. 3.) Korm. rendeletben foglaltakra is figyelemmel, a Cstv. 2006. július 1. napjáig hatályos szabályaitól eltérően előírja, hogy a végelszámolás alatt álló adózók adóbevallásukat a végelszámolás kezdő időpontját megelőző nappal a végelszámolás kezdő időpontját követő 45 napon belül, valamint a záró adóbevallást a zárómérleg elkészítésének napját követő 45 napon belül, a két bevallás közötti időszakban pedig az Art.

általános rendelkezéseinek megfelelően teljesítik. A Javaslat az egységes értelmezés érdekében külön kiemeli, hogy az éves elszámolású adókról a két bevallás közötti időszakban csak akkor kell bevallást benyújtani, ha a két bevallás közötti időszak 12 hónapnál hosszabb. A Javaslat a felszámolás, végelszámolás alatt álló adózók ellenőrzésének befejezésére vonatkozó rendelkezést is pontosítja egyrészt a tevékenységet záró adóbevallást megelőző időszakra vonatkozó ellenőrzés befejezésének határidejére, másrészt a végelszámolás alatt álló adózó tevékenységet lezáró bevallása és záró bevallása közötti időszakról szóló bevallások ellenőrzésének határidejére vonatkozó előírással. A Ctv. 129. § (3) bekezdése az új végelszámolási eljárás szabályainak alkalmazására átmeneti rendelkezést tartalmaz, mely szerint a 2006. július 1. napján folyamatban levő végelszámolási eljárásokat 2006. július 1. napjától számított 3 éven belül a Cstv. szabályai szerint kell befejezni; illetve a 2006. július 1. napján több mint három éve folyamatban levő végelszámolási eljárások Cstv. szabályainak megfelelő befejezésére 2006. július 1. napjától számított egy évig kerül sor, ezt követően a cég elhatározása alapján folyó végelszámolási eljárás esetén a cégbíróság a Ctv. hatálya alá tartozó kényszer-végelszámolási eljárást rendel el. A Ctv. átmeneti szabálya alapján nyilvánvaló, hogy egyes esetekben 2006. július 1. napját követően is a Cstv. 2006. július 1. napjáig hatályos szabályai szerint kell a végelszámolási eljárást lefolytatni. A Javaslat ennek megfelelően az Art. 33. § (6) és 92. § (4) bekezdését módosító rendelkezéshez átmeneti szabályt kapcsol, mely szerint az új szabályokat a 2006. július 1. napján vagy azt követően megindított felszámolási, illetve végelszámolási eljárásokra kell alkalmazni.

a 108. §-hoz

A jelenleg hatályos szabályozás szerint a magánszemély a jövedelemadó bevallását csak a bevallás benyújtására előírt határidőt követően önellenőrizheti, annak ellenére, hogy a hibát a bevallásra előírt határidőt megelőzően feltárja. A Javaslat kiterjeszti a rendelkezést, mely szerint a jövőben más bevallások, adónemek vonatkozásában is érvényesül ez a szabály, tehát az önellenőrzés esedékessége ezekben az esetekben sem lehet korábbi, mint az önellenőrzött bevallás esedékessége.

a 109. §-hoz

A mezőgazdasági őstermelő jelenleg nem tartozik a kötelező társadalombiztosítás hatálya alá, ezért a Tbj. fogalomrendszere kiegészül az őstermelő fogalmának meghatározásával. A saját jogú ellátások megszerzése érdekében a mezőgazdasági őstermelést folytató személy – amennyiben más jogcímen nem biztosított, illetőleg nem saját jogú nyugdíjas – bevonásra kerül a kötelező társadalombiztosítási rendszerbe, azaz biztosítottá válik. Ebből következően szükséges az Art. 52. § (4) bekezdésének kiegészítése, mivel az itt felsoroltak kötelesek az Art. 31. § (2) bekezdése szerinti bevallás és adatszolgáltatás teljesítésére.

Az EMMA megszüntetése az Art. 52. § (7) bekezdésének olyan irányú módosítását is megkövetelte, hogy megkeresésre az állami adóhatóság az Országos Egészségbiztosítási Pénztáron, az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóságon (ONYF) és a menekültügyi hatóságon kívül az Állami Foglalkoztatási Szolgálat igazgatási szerveit és a magánnyugdíjpénztárakat is tájékoztathassa az e szervezetek működéséhez, feladatellátásához szükséges adatokról. A módosítás lehetővé teszi továbbá, hogy az ONYF a számára nyugdíj-megállapításhoz, nyugdíjjogosultsághoz nélkülözhetetlen adatokat – igényének megfelelően – éves konszolidált formában kaphassa meg az állami adóhatóságtól.

Az Art. általános képviseleti szabálya az állandó meghatalmazottak bejelentéséhez köti a képviselő mulasztása esetén kiszabható mulasztási bírság képviselő terhére történő megállapíthatóságát. A bejelentés alapján az adóhatóság az állandó meghatalmazás tényét, illetőleg az állandó meghatalmazottat nyilvántartásba veszi. Az Art. 2006. január 2-án

hatályba lépett módosítása ugyanakkor csak az elektronikus úton adóbevallást és adatszolgáltatást teljesítő adózó nevében eljáró magánszemély esetén teszi lehetővé az adóhatóság számára a képviselő magánszemélyek adóazonosító jelének nyilvántartását. Minthogy az adóhatóság magánszemélyeket érintő nyilvántartása az adóazonosító jelre épül, nem indokolt az állandó meghatalmazottak, megbízottak között különbséget tenni a meghatalmazásuk, megbízásuk terjedelme szerint, és bizonyos képviselői kört adóazonosító jelen, másokat a természetes azonosító adatain nyilvántartani. Ezért a módosítás általános érvényűvé teszi az adóhatósághoz bejelentett állandó meghatalmazott, megbízott magánszemély adóazonosító jelének nyilvántartására adott törvényi felhatalmazást.

a 110. §-hoz

Ld.: az Art. új 24/A. §-át beiktató rendelkezés indokolását.

A gazdasági élet tisztasága, a gazdasági szereplők egymás közötti viszonyainak megbízhatóvá válása és az esetleges körbetartozások elkerülése érdekében, a szerződések megkötését megelőzően, szükség lehet olyan információra, amely alapján meg lehet ítélni, hogy a szerződő partner rendelkezik-e megfelelő gazdasági kapacitással, gazdasági teljesítőképességgel a vállalt kötelezettségek teljesítésére. Ez fontos körülmény lehet pl. az építőiparban, különösen a fő- és alvállalkozói viszonyokban, tekintettel arra, hogy megfelelő információ birtokában megítélhetőbbé válik az alvállalkozó képessége az egyes munkafolyamatok elvégzése tekintetében. A vállalkozás teljesítőképességét meghatározó tényező az alkalmazottak száma. Egy minimális létszámú foglalkoztatottal rendelkező vállalkozás, külső források bevonása nélkül ugyanis nem tud nagyobb volumenű, nagyobb munkaerő-kapacitást igénylő feladatot teljesíteni. Minthogy a foglalkoztatottak száma egyébként az adótitok körébe tartozó adatnak minősül, ugyanakkor az adótitkot alapos okkal használják fel, ha azt törvény megengedi, a javaslat egy újabb kivételt épít be az Art. adótitok szabályai közé. Ennek alapján az állami adóhatóság közzéteszi az általa nyilvántartott, adószámmal rendelkező, általános forgalmiadó-alanynak minősülő adózó alkalmazottainak számát. E ténynek mindenképpen üzenetértéke van a partnerek, megbízók felé, és ezen ismeret birtokában fokozottabb a szerződő partner kockázata a munka alvállalkozásba adása esetén. E mellett a foglalkoztatottak számának nyilvános közzététele ösztönzően hathat a foglalkoztatási jogviszonyok kifehérítésére is.

a 111. §-hoz

A gazdasági kapcsolatok tisztaságának és megbízhatóságának erősítése, továbbá a jogkövető adózói magatartás ösztönzése érdekében az adóhatóság évek óta folyamatosan közzéteszi azon adózók adatait, akik (amelyek) a terhükre jogerős határozattal megállapított nagy összegű adóhiányt nem fizették meg. Tekintettel arra, hogy nagy összegű tartozás nemcsak adóellenőrzés során feltárt adóhiányból adódhat, ugyanakkor a fizetési kötelezettség teljesítésének rendszeres elmaradása a szerződő partnerek felé a fizetőképesség tekintetében rendkívül fontos információ lehet, a Javaslat lehetővé teszi a hosszú idő óta, nagy összeggel tartozók adatainak nyilvánosságra hozatalát is.

a 112. §-hoz

Az állami feladatok szakszerűbb és hatékonyabb ellátása érdekében, illetőleg a közigazgatási szervezetrendszer érintő reformlépések keretében, átfogó átalakítás veszi kezdetét az állami adóhatóság, illetőleg más hatóságok, állami szervek szervezete és hatásköre tekintetében. Ennek keretében – figyelemmel az egyes szervezetek működésének eredményére, hatékonyságára, illetőleg az állam gazdaságosabb működése érdekében kitűzött célokra – az adóztatási feladatokat, vagy az adóztatás alapjául szolgáló tevékenységek ellenőrzését végző

szervezetek összevonására, valamint az általuk végzett feladatok egy helyre integrálására kerül sor.

Az állami adóhatóság – mint a jelenleg leghatékonyabban működő adóhatóság – feladatköre kibővül az illetékekkel, valamint a szerencsejáték szervezéssel összefüggő feladatokkal. Ezzel együtt megszűnnek az illetékhivatalok, és a szerencsejáték felügyelet és e szervezetek az állami adóhatóság szervezeti keretei között működnek tovább. Az összevonással egyrészt több különálló apparátus fenntartása helyett elegendő egy szervezeten belül összpontosítani ezeket az állami feladatokat, ami gazdaságosabb és olcsóbb, másrészt a kevésbé hatékony területek átszervezése vélhetően a jelenlegi, hatalmas összegű kinnlevőségek gyors csökkenését eredményezi majd (az illetékhivatalok kinnlevőségei 100 milliárd forint körül vannak).

Az átalakítási, átszervezési célok megvalósítása érdekében a Javaslat 2007. január 1-jétől átalakítja az állami adóhatóság szervezetrendszerét, és az első fokú szervek jelenlegi területi megosztása helyett (ami a megyehatárokhoz igazodik) kialakítja a három-három megye területét felölelő régiókat, az egyes adóhatósági feladatok a régiók és a kisebb jelentőségűvé váló megyei központok közötti megosztásával.

A régiók kialakítása területileg követi a jelenleg is használatos statisztikai régió-felosztást. E szerint 2007. január 1-jétől

- a Főváros és Pest megye területén a Közép-magyarországi Regionális Igazgatóság
- Borsod-Abaúj-Zemplén, Heves, Nógrád megye területén az Észak-magyarországi Regionális Igazgatóság;
- Hajdú-Bihar, Jász-Nagykun-Szolnok, Szabolcs-Szatmár-Bereg megye területén az Észak-alföldi Regionális Igazgatóság;
- Bács-Kiskun, Békés, Csongrád megye területén a Dél-alföldi Regionális Igazgatóság;
- Győr-Moson-Sopron, Vas, Zala megye területén a Nyugat-dunántúli Regionális Igazgatóság;
- Fejér, Komárom-Esztergom, Veszprém megye területén a Közép-dunántúli Regionális Igazgatóság;
- Baranya, Somogy, Tolna megye területén a Dél-dunántúli Regionális Igazgatóság működik.

Az egyes megyékben a korábbi megyei igazgatóságok, mint kirendeltségek, tovább működnek. A kirendeltség természetesen ellátja továbbra is az adóztatási feladatokat, ügyfélszolgálatot tart fenn, de nem önálló szervezet, a hatáskör, azaz a feladat címzettje a regionális igazgatóság. Ezzel együtt természetesen változik a felettes szervek rendszere is. A regionális igazgatóság felettes szerve a Központi Hivatal, a Központi Hivatalnak az APEH elnöke lesz.

a 113. §-hoz

Ld.: az Art. új 20/B. §-át beiktató rendelkezés indokolását.

a 114. §-hoz

Az állami adóhatóság egyes területi szerveinek az illetékességi területén és az országhatáron átnyúló jelentős adókockázatokat hordozó adózói magatartások kiszűrése és az ezekkel szembeni hatékonyabb fellépés biztosítása indokolja az APEH Közép-magyarországi Regionális Igazgatóságának külön jogkörrel történő felruházását. A Javaslat a legnehezebben követhető, felderíthető, valamint a szerteágazó, bonyolult esetekre az illetőségi területen kívüli gyors és dinamizált adóhatósági ellenőrzést tesz lehetővé, melyek az általános

illetékességi és hatásköri szabályok alapján – tekintettel az új regionális szervezeti felépítésre is – nem lennének lehetségesek.

A módosítás egy új ellenőrzési formát honosít meg a központosított ellenőrzést, melyet az APEH Közép-magyarországi Regionális Igazgatósága végez a központi költségvetés, illetve az egyes elkülönített pénzalapok bevételi érdekeit különösen veszélyeztető adózói jogsértések felderítése, illetve a jogszerű állapot helyreállítása érdekében.

Központosított ellenőrzésre az APEH elnökének utasítása alapján kerülhet sor, amely egyrészt kiadható saját (elnöki) hatáskörben, másrészt más adóhatóság, hatóság megkeresése alapján. Az elnök diszkrecionális jogkörében elrendelhető központosított ellenőrzés nem csak az ellenőrzés megkezdésének elrendelésére, hanem a már megkezdett ellenőrzés folytatására is kiterjed.

A központosított ellenőrzésnek meghatározott – adóbevétel kiesést okozó – tényállások, illetve jogellenes adózói magatartások valószínűsítése esetén van lehetőség. Az ellenőrzés elrendelésének okai három esetcsoportra bonthatók. Ezekben az esetekben az idő (reagálás gyorsasága), illetve a több területi szervek illetékességi területét is érintő „ügytérkép” elkészítése olyan tényezők, melyek nagymértékben befolyásolják az ellenőrzés sikerét.

Az ellenőrzés elrendelésére akkor kerülhet sor, ha a rendelkezésre álló adatok, tények, körülmények valószínűsítik, hogy az adókötelezettségeket

a) a határon átnyúló, harmadik országba irányuló jogsértő kereskedelmi kapcsolatokkal, jogszerű kereskedelmi kapcsolatok színlelésével teljesítik,

b) az Európai Unió más tagállamában illetőséggel bíró adóalannyal, adóalanyokkal folytatott kereskedelmi kapcsolat során megsértik,

c) belföldi illetőségű, egy vagy több területi szerv illetékességébe tartozó adózók a kapcsolt vállalkozásokra előírt szabályok (elszámoló árak) megsértésével, színlelt szerződéssel vagy a rendeltetészerű joggyakorlás alapelvébe ütköző módon teljesítik.

Az eljárás hatékony lefolytatását és befejezését garantálja az, hogy a központosított ellenőrzési eljárást és az azt követő hatósági eljárást az APEH Közép-magyarországi Regionális Igazgatósága egy eljárásban, több adózónál egyidejűleg is jogosult lefolytatni. Az eljáró szerv az eljárás eredményeként kiadmányozott jogerős határozat(ok) egy példányának megküldésével tájékoztatja az egyébként hatáskörrel és illetékességgel rendelkező területi szervet.

a 115. §-hoz

A végelszámoláshoz kapcsolódó bevallási kötelezettség szabályozásával párhuzamosan a Javaslat az adózót érintő valamennyi ellenőrzésre, azaz a tevékenységet lezáró bevallást megelőző időszakra, a tevékenységet lezáró adóbevallásra, a záró bevallásra és a két bevallás közötti időszakban benyújtott bevallásokra irányuló ellenőrzésekre vonatkozóan egységesen kimondja, hogy az ellenőrzést az adóhatóság legkésőbb a záró bevallás kézhezvételétől számított 60 napon belül köteles befejezni. A rendelkezés a megszűnő adózót érintő ellenőrzések lezárásának végső határidejét érinti, az ellenőrzések határidejére egyebekben az általános rendelkezéseket kell alkalmazni. A Javaslat a felszámolás körében pontosító rendelkezést tartalmaz a tevékenységet lezáró bevallás előtti időszakra irányuló ellenőrzésekre: ezeket az ellenőrzéseket a tevékenységet lezáró bevallások ellenőrzéséhez hasonlóan legkésőbb a felszámolás közzétételétől számított egy éven belül kell befejezni.

Az adóhatóság az adózó ellenőrzése során más adózónál folytatott kapcsolódó vizsgálatot rendelhet el, amely az adózó ellenőrzési eljárásában érdemi előkérdéseket is érinthet, ezért a Javaslat kimondja, hogy az ellenőrzés határidejébe a kapcsolódó vizsgálat időtartama nem számít bele. Mivel a kapcsolódó vizsgálat maga is ellenőrzés, a kapcsolódó vizsgálat időtartamára az ellenőrzés kezdő és befejező időpontjára vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni. Ha A adózónál végzett ellenőrzés során az adóhatóság B adózónál kapcsolódó vizsgálatot rendel el és ez utóbbiban egy C adózónál végzett kapcsolódó vizsgálat is szükségessé válik, a B adózónál végzett kapcsolódó vizsgálat időtartamába a C kapcsolódó vizsgálatának ideje, illetve az A ellenőrzésének határidejébe B és ezáltal C adózónál végzett kapcsolódó vizsgálat időtartama nem számít bele. Az A adózónál végzett ellenőrzés a kapcsolódó vizsgálattal érintett kérdéseken kívül más kérdésekre is kiterjedhet, melyekre az adóhatóság a Javaslat szerint az ellenőrzést a kapcsolódó vizsgálatok időtartama alatt is folytathatja.

a 116. §-hoz

A becslés alkalmazása során gyakran előfordul, hogy az adózó az adóhatóság által becsléssel megállapított adóalaptól való eltérés bizonyítékaként más adózóval fennálló szerződéses vagy egyéb kapcsolatra hivatkozik, azonban ezt az állítását sem saját, sem az érintett más adózó bevallása, sem a más adózónál végzett ellenőrzés adatai nem támasztják alá. A Javaslat erre az esetre kimondja, hogy az adóhatóság az adózó állításának valóságtartalmát a szerződéses, vagy egyéb ügylettel érintett adózónál végzett kapcsolódó vizsgálat alapján vizsgálja, feltéve, hogy a kapcsolódó vizsgálat elrendelését az Art. egyéb rendelkezései nem zárják ki. Ha a kapcsolódó vizsgálat eredménye az adózó állítását nem támasztja alá (azaz az adózó bizonyítási indítványa sikertelen), az adóhatóság az alaptalan és az eljárást szükségtelenül akadályozó bizonyítási indítványt előterjesztő adózót 100 ezer, illetve 200 ezer forintig terjedő bírsággal sújthatja. A rendelkezéshez kapcsolódó hatályba léptető szabály szerint az új rendelkezést a 2006. szeptember 15. napját követően indult ellenőrzésekre lehet alkalmazni.

a 117. §-hoz

A vagyonosodási vizsgálatok alá vont adózók gyakran hivatkoznak arra, hogy a vagyongyarapodás forrására olyan időszakban tettek szert, amely időszakra adóigazgatási eljárás nem folytatható: azaz a vagyongyarapodás forrását az adó megállapításához való jog elévülési idejét megelőzően szerezték. A már elévült és lezárt adójogi jogviszonyokkal kapcsolatos bizonyítás az elévülést követően rendkívül nehéz, hiszen például az adózással kapcsolatos iratok általában már nem állnak rendelkezésre, a szerződéses kapcsolatban állt személyek esetleg már nem fellelhetők vagy az idő múlásával az ügylet részleteiről már nem tudnak bizonyítékként értékelhető nyilatkozatot tenni. Az elévülési időt megelőző szerzésre hivatkozás azonban a vagyonosodási vizsgálat érdemi kérdése, ez dönti el, hogy az adóhatóság a szerzéssel kapcsolatban adóigazgatási eljárás, vagyonosodási vizsgálat folytatására és adó-megállapításra jogosult-e. A Javaslat a visszaélések visszaszorítása érdekében az elévülési időt követően az elévülési idő előtti szerzésre hivatkozás esetére a szerzés forrásának, tényének, időpontjának igazolására szolgáló bizonyítás lehetőségét korlátozza. Az okirati bizonyítás elsősorban az adóhatóság rendelkezésére álló adatokkal (adóbevallások, adóhatósági határozatok), közhiteles nyilvántartás adataival, jogerős bírósági/hatósági határozat adataival, az elévülési időt megelőzően kiállított egyéb közokirat adataival, illetve bankszámla, értékpapírszámla adataival történhet. Mivel ezen bizonyítás körében az adózó gyakorlatilag az adóigazgatási eljárás lefolytatásának akadályát (az elévülési idő elteltét) igazolja, az adóhatóság az elévülési időt megelőző időszakra csak ezen bizonyítás valóságtartalmát vizsgálhatja. Ha az adózó állítása a bizonyítékok vizsgálata

alapján valósnak bizonyul, a szerzéssel kapcsolatban az elévülési időt megelőző időszakra a vagyonosodási vizsgálat nem terjedhet ki, ellenkező esetben a szerzésre a vagyonosodási vizsgálat lefolytatható. Az új rendelkezéshez kapcsolódó hatályba léptető szabály szerint az új rendelkezést csak a 2006. szeptember 15. napját követő szerzésekre lehet alkalmazni.

a 118. §-hoz

A hatályos szabályozás szerint felülellenőrzésre – az ellenőrzéssel lezárt bevallási időszak tekintetében – alapvetően három esetben kerülhet sor, ha az ellenőrzés elrendelésére jogosult szervek által elrendelt vizsgálat olyan időszakot érint, amelyet az adóhatóság korábban már ellenőrzött, ha a felettes szerv az elsőfokú adóhatóság ellenőrzési tevékenységét vizsgálja felül, illetőleg ha új tények, körülmények, bizonyítékok merülnek fel, és a vizsgálatot az APEH elnöke, illetve a VPOP parancsnoka elrendeli.

A fentieken túlmenően igény merült fel arra, hogy a felülellenőrzés lehetősége terjedjen ki az állami garancia beváltásához kapcsolódó ellenőrzésre abban az esetben, ha a korábban lefolytatott ellenőrzéshez képest új tény, körülmény merült fel. A Javaslat ennek megfelelően az Art. 116. § (1) bekezdését új d) ponttal egészíti ki és az ilyen okból történő ismételt ellenőrzésre vonatkozó utasítási jogot az adóhatóság elnökéhez telepíti. Abban az esetben, ha az elrendelés feltételeinek meglététől számított 6 hónap eltelt, az ismételt ellenőrzés megindítására nincs lehetőség.

a 119. §-hoz

Az adóhatóság az ellenőrzés célját – többek között – az adatok gyűjtését célzó ellenőrzéssel valósítja meg. Az Art. 119. §-a alapján az adóhatóság – az adatgyűjtésre irányuló ellenőrzés keretében – az adózó nyilvántartásában, bevallásában szereplő adatok, tények, körülmények valóságtartalmának, illetőleg ezek hitelességének megállapítása érdekében a bevallási időszak lezárását megelőzően is gyűjthet adatokat, illetőleg végezhet helyszíni ellenőrzést. A jelenleg hatályos szabályozás szerint az adóhatóság a számla-, nyugtaadási kötelezettség teljesítését próbavásárlással, az árukészletek, alapanyagok, félkész termékek eredetét, nyilvántartását leltározással, a vállalkozás körülményeit a megrendelők köréről, a tapasztalható forgalmi viszonyokról, a vállalkozási tevékenységhez használt tárgyi eszközökről, a vállalkozásban részt vevő személyekről szóló jegyzőkönyv készítésével vizsgálja, továbbá vizsgálja a vállalkozási tevékenységben résztvevők alkalmazásának jogszerűségét, társadalombiztosítási jogszabályokban a bejelentésükre vonatkozó kötelezettségek teljesítését, illetőleg az adózónál az adómegállapítás alapját képező statisztikai állományi létszámot.

A gyakorlatban egyre gyakrabban fordul elő, hogy az adózók az adóhatósághoz fiktív adatokat jelentenek be. Ennek ellenőrzésére a Javaslat az adóhatóságnak külön eszközt biztosít, mely szerint az adatgyűjtésre irányuló ellenőrzés során vizsgálhatja a bejelentett tények, adatok, körülmények valóságát.

a 120. §-hoz

A Javaslat az Art. új 124/B. §-ának beiktatásával lehetővé teszi, hogy az adóhatóság ellenőrzés lefolytatása nélkül bírálja el az adózó önellenőrzését, ha azt az adózó kizárólag az adókötelezettséget előíró jogszabály alkotmányellenességére vagy közösségi jogrendbe ütközésére hivatkozással terjeszti elő. Az ellenőrzés mellőzésével történő határozathozatalnak a Javaslat szerint csak akkor van helye, ha az adókötelezettséget megállapító jogszabály alkotmányellenességét, vagy közösségi jogrendbe ütközését az arra hatáskörrel rendelkező szerv még nem állapította meg vagy az adózó önellenőrzése az e tárgyban hozott döntésnek nem felel meg. Az ellenőrzés mellőzése azért indokolt, mert az adóhatóság ebben az esetben kizárólag jogkérdésben dönt és a döntéshozatalhoz az adózó írásban előterjesztett

jognyilatkozatán kívül más bizonyíték megvizsgálására nincsen szükség. Mivel az ellenőrzés mellőzésével történő határozathozatal elsődleges célja a közigazgatási (adóigazgatási) eljárás mielőbbi, költségkímélő lezárása és a jogkérdés előtt a bírói út megnyitása, a Javaslat külön kiemeli azt – az Art. szabályaiból egyébként levezethető – összefüggést, miszerint az önellenőrzést ellenőrzés lefolytatása nélkül elbíráló határozat ellen az Art. általános szabályainak megfelelően jogorvoslatnak (az adóigazgatási eljárásban fellebbezésnek és a jogerős másodfokú határozat ellen bírósági felülvizsgálatnak) van helye. A bírói út (azaz a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránti eljárás) mielőbbi megnyitása azért lényeges, mert a jogszabály közösségi jogrendbe ütközése esetén a polgári peres eljárásban van lehetőség a jogkérdést előzetes döntéshozatal keretében az Európai Bíróság elé utalni, alkotmányellenességre hivatkozás esetén pedig – az Alkotmánybíróságról szóló törvényben foglalt egyéb lehetőségeken túl – lehetőség nyílik az alkotmányellenesség utólagos vizsgálatára az eljáró bíró indítványa alapján.

a 121. §-hoz

Az Art. hatályos szabályai szerint a végrehajtás felfüggesztése iránti kérelemnek a végrehajtást foganatosító szerv tudomására jutásától annak elbírálásáig eltelt időtartam alatt történő végrehajtás foganatosítására – korlátozó rendelkezés hiányában – jogszerűen kerülhet sor, minthogy ebben az esetben a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) bírósági felülvizsgálatra vonatkozó szabályai – így a Ket. 110. § (1) bekezdésében foglalt korlátozó szabály – nem alkalmazhatók. Ugyanakkor aggályos az az eljárás, hogy az adóhatóság a végrehajtás felfüggesztése iránti kérelem benyújtása esetén az annak elbírálásáig rendelkezésre álló időtartam alatt végrehajtást foganatosít, mert ebben az esetben a bíróság adott esetben pozitív ítélete válik okafogyottá. A helyzet egyértelmű rendezése érdekében a Javaslat szerint a törvény a jövőben kimondja, hogy a végrehajtás a kérelemnek a végrehajtást foganatosító szerv tudomására jutásától annak elbírálásáig nem foganatosítható, ami a biztosítási intézkedést nem korlátozza.

a 122. §-hoz

Az Art. 2002. évi módosításával került be a végrehajtási szabályai közé az adóhatóság által eddig is alkalmazott biztosítási intézkedés intézménye. A biztosítási intézkedés célja nem a követelés kielégítése, hanem olyan helyzet megteremtése, amely biztosítja, hogy később a követelés kielégíthető legyen. A hatályos szabályozás pontatlan fogalmakat használ a biztosítási intézkedést elrendelő végzés, illetőleg a végzés végrehajtása során foganatosított végrehajtási cselekmények vonatkozásában. A törvény ugyanis a biztosítási intézkedést elrendelő végzés helyett általánosságban a biztosítási intézkedés, míg a végzés végrehajtása során foganatosított végrehajtási cselekmények kifejezés helyett a biztosítási intézkedésként foganatosított végrehajtási cselekmények szóhasználatot alkalmazza. A pontatlan megfogalmazásból adódik, hogy a törvény a végrehajtási eljárás szabályait a biztosítási intézkedést elrendelő végzésre és nem annak végrehajtására rendeli el alkalmazni. Mindez téves jogértelmezésre ad alapot, ezért a Javaslat pontosítja az eddigi szóhasználatot.

a 123. §-hoz

A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvénynek a 2006. évi LI. törvénnyel történt módosítása a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (Vht.) rendelkezéseit is érintette. A módosítás következtében 2006. április 1-jei hatállyal megváltoztak a Vht. 114. § (2) bekezdésében és a 138/A. §-ában foglalt, a zálogjogosult végrehajtási eljárásba történő bekapcsolódására vonatkozó szabályok. Míg a hatályos szabályozás szerint a zálogjogosult a végrehajtási eljárásba történő bekapcsolódás iránti kérelmét ingó és ingatlan végrehajtás esetén a végrehajtást foganatosító bíróságnál terjeszthette elő, addig az új szabályok alapján,

2006. április 1-től ezirányú kérelmét a végrehajtónál kell benyújtania. A végrehajtónak a kérelmet haladéktalanul, de legkésőbb a kézhezvételt követő munkanapon továbbítania kell a végrehajtást foganatosító bíróságnak. A Javaslat az egységes eljárás, valamint az Art. és a Vht. összhangjának megteremtése érdekében a zálogjogosult értesítésére a Vht. 114. §-ában, illetőleg 138/A. §-ában foglaltak alkalmazását írja elő.

a 124. §-hoz

A végrehajtás szünetelése kezdő napjának meghatározását az indokolja, hogy az adóigazgatási eljárás során is alkalmazandó, 2005. november 1-jén hatályba lépett Ket. 33. §-ának (5) bekezdésében, illetőleg a 65. § (4) bekezdésében foglaltak alapján az ügyintézési határidő kezdő napja – a korábbi Áe. szabályaitól eltérően – nem a kérelem iktatását követő nap, hanem a kérelem megérkezésének napja. Az ügyintézési határidő számításának ezen új szabálya számos problémát okoz a végrehajtási eljárások során, tekintettel arra, hogy a végrehajtás szünetelése esetén a szünetelés kezdő napja is a szünetelést előidéző kérelem benyújtásának napja. Ezért a Javaslat – a végrehajtás eredményességének biztosítása érdekében – a szünetelés kezdő napjaként a kérelem megérkezését követő napot határozza meg.

Az adózó fizetési könnyítésre vagy adótartozás mérséklésre irányuló kérelmének benyújtása főszabály szerint a végrehajtási eljárás szünetelését eredményezi. A gyakorlatban számos esetben előfordult, hogy az adózók a végrehajtási eljárást hosszú időre – pusztán az eljárás elhúzása céljából – megakasztották azzal, hogy a benyújtott kérelmüket a jogerős döntést megelőzően visszavonták, majd a megszüntetésről hozott adóhatósági döntést követően újabb kérelmet nyújtottak be, amit szintén visszavontak. Benyújtott kérelmük ezáltal az adott tartozásra vonatkozóan mindig első kérelemnek minősült, így a végrehajtás nem volt megindítható, illetőleg folytatható, mert a kérelmet elbíráló jogerős határozat a sorozatos visszavonások folytán nem születhetett meg. Ezért a Javaslat a végrehajtás hatékonyságának növelése érdekében előírja, hogy nem eredményezi a végrehajtási eljárás szünetelését az adózó ismételt kérelmének benyújtása mellett az az esetkör sem, ha az adózó a korábbi kérelmét visszavonta. Nem érvényesül a főszabály akkor sem, ha a kérelem benyújtására az adóhatósági árverés kitűzését követően kerül sor. Mivel ingók és ingatlanok nemcsak árverésen, hanem pályázat útján is értékesíthetőek, ezért a Javaslat szerint a jövőben nem lesz lehetőség a főszabály alkalmazására akkor sem, ha a kérelem benyújtására pályázat meghirdetését követően kerül sor.

a 125. §-hoz

Az üzletek működéséről és a belkereskedelmi tevékenység folytatásának feltételeiről szóló 4/1997. (I. 22.) Korm. rendelet 24. § (2) bekezdése szerint a kereskedőnek az árusítás helyén rendelkeznie kell – a saját előállítású áru kivételével – az árusított termék eredetét hitelt érdemlően igazoló bizonylattal (számla, szállítólevél, termékkísérő okmány stb.). Amennyiben a kereskedő ezen bizonylatokat az adóhatósághoz bejelentett helyen őrzi, és ez nem az üzlet, úgy köteles az üzletben tartani az eredeti bizonylatok másolatát. Az ellenőrzést végző hatóság felhívására azonban köteles az eredeti bizonylatokat 3 munkanapon belül bemutatni. A hivatkozott rendelkezés kapcsán a Javaslat a mulasztási bírság kiszabására okot adó adózói magatartásokat kibővíti. E szerint a magánszemély adózó 100 ezer, más adózó 200 ezer forintig terjedő mulasztási bírsággal sújtható, ha az ellenőrzés időpontjában nem rendelkezik az áru eredetét tanúsító bizonylattal vagy annak másolatával.

Az Art. 172. § (1) bekezdés l) pontjának módosításával összefüggésben ld.: az Art. 108. §-át módosító rendelkezés indokolását.

a 126. §-hoz

A Javaslat a szigorú számadású bizonylatokkal kapcsolatos pénzügyminiszteri rendeletre vonatkozó törvényi felhatalmazást kiterjeszti, ezáltal lehetővé válik a számla, egyszerűsített számla, nyugta nyomtatványok forgalmazására, nyilvántartására, illetve adóigazgatási azonosítására vonatkozó szabályok pontosítása, egyértelműbbé tétele.

Az adózás rendjéről szóló törvény egyes rendelkezéseinek alkalmazásáról és módosításáról, valamint egyes adótörvények módosításáról szóló 2005. évi CLXIII. törvény 2006. illetve 2007. vonatkozásában írta elő, hogy az az adózó, aki/amely az Art. 31. § (2) bekezdése szerinti, elektronikus úton teljesítendő bevallás benyújtására kötelezett, valamennyi bevallási és adatszolgáltatási kötelezettségét elektronikus úton köteles teljesíteni. Tekintettel arra, hogy ennek az elvnek nemcsak 2006., illetve 2007. vonatkozásában, hanem a továbbiakban is érvényesülnie kell, a Javaslat kiegészíti az Art.-t egy, a bevallási és adatszolgáltatási kötelezettségek teljesítési módjára vonatkozó általános szabállyal.

a 127. §-hoz

A Javaslat az Art. értelmező rendelkezéseit több ponton módosítja, illetőleg új fogalmakkal egészíti ki.

Az Art. 178. § 8. pontjában meghatározott be nem jelentett alkalmazott fogalmának módosítását az indokolja, hogy a biztosítottak a jövőben már nem az egészségbiztosítási igazgatási szervekhez, hanem az állami adóhatósághoz kell bejelenteni.

A kiegészítő tevékenységet folytató egyéni és társas vállalkozók baleseti járulékfizetési kötelezettsége helyébe az egészségügyi szolgáltatási járulékfizetési kötelezettség lép, amely járulékkötelezettség a 39. § (2) bekezdésében meghatározott személy 11 százalékos egészségbiztosítási járulékfizetési kötelezettségét is felváltja. Az Art. 178. § 15. pontjában szereplő járulék fogalmát az új elnevezésű járulékokra tekintettel (pl. természetbeni egészségbiztosítási járulék, pénzbeli egészségbiztosítási járulék) kellett módosítani.

A Javaslat szerint a minősített adózóvá válást kizáró feltételek kibővülnek tekintettel arra, hogy a csőd- vagy felszámolási eljárás alatt álló adózók minősített adózóként történő kezelése indokolatlan.

Az import adójogi megbízott fogalmával kapcsolatban ld.: az Art. új 20/B. §-át beiktató rendelkezés indokolását.

2007. január 1-jétől a szokásos piaci ármegállapítás jogintézményének bevezetésével egyidejűleg a fogalmak közé bekerül a „kritikus feltételek” meghatározása, mely feltételek az ármegállapítás érvényessége szempontjából kiemelt jelentőséggel bírnak.

a 128. §-hoz

Az Art. mellékleteinek módosításáról szóló technikai rendelkezés.

HETEDIK RÉSZ

A TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁS PÉNZÜGYI ALAPJAIT MEGILLETŐ EGYES BEFIZETÉSEKET ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

X. Fejezet

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény módosítása

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A javaslat célja az, hogy a társadalombiztosítás finanszírozásában fokozottabban érvényesüljön az igazságos költeherviselés elve. Ennek érdekében megszűnnek egyes mentességi szabályok, emelkedik a biztosítottak járulék kötelezettsége.

A javaslat célja az alábbi intézkedésekkel valósul meg:

2006. szeptember 1-jétől

- a jelenleg 4 százalékos egyéni egészségbiztosítási járulék 6 %-ra emelkedik,
- megszűnik a fegyveres erők, a rendvédelmi szervek, valamint a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok hivatásos állományú tagjainak a további jogviszonyukból származó jövedelmük után fizetendő nyugdíjjárulék (tagdíj) alóli mentessége;
- a nyugdíjas foglalkoztatott (munkavállaló) is fizet a természetbeni egészségügyi ellátásokhoz való hozzájárulás érdekében 4% egyéni természetbeni egészségbiztosítási járulékot fizet;
- a kiegészítő tevékenységet folytató (nyugdíjas) egyéni és társas vállalkozók 5%-os baleseti járulékfizetési kötelezettsége megszűnik, s e helyett 2006. szeptember 1-jétől egészségügyi szolgáltatási járulékot fizetnek a természetbeni egészségügyi ellátásokhoz való hozzájárulás érdekében;

A korábbi szabályok szerint a mezőgazdasági őstermelő e tevékenysége alapján nem válik biztosítottá, nem alanya a kötelező társadalombiztosítás rendszerének. A kötelező biztosításba való bevonásuk azért indokolt, mert biztosítás hiányában ellátásban sem részesülhetnek és féltő, hogy idős korukban a saját jogú ellátás helyett a szociális ellátórendszerre szorulnak. A javaslat szerint 2007. január 1-jétől az őstermelő biztosítottá válik, amennyiben más jogcímen (pl. munkaviszonya alapján) nem biztosított, illetőleg saját jogú nyugdíjjal nem rendelkezik. A biztosítási kötelezettség az átmeneti rendelkezések alapján csak azokat a mezőgazdasági őstermelőkre vonatkozik, akiknél az irányadó nyugdíjkorhatárig hátralévő idő és a már megszerzett szolgálati idő mértéke együttesen legalább 20 év, amely a teljes nyugdíj megállapításához szükséges.

A javaslat szerint a foglalkoztató és a biztosított által fizetendő egészségbiztosítási járulék megosztásra kerül az egyes kockázatok szerint, így a járulékok részben a természetbeni, részben pedig a pénzbeli ellátások fedezetéül szolgálnak.

A társadalombiztosítási nyugdíjrendszer finanszírozási stabilitásának erősítése érdekében a 29 százalékos munkáltatói társadalombiztosítási járulékfizetési kötelezettségen belül módosul a nyugdíjbiztosítási és az egészségbiztosítási járulék százalékos megoszlása (a 11 százalékos egészségbiztosítási járulék 8 százalékra csökken, egyidejűleg a 18 százalékos nyugdíjbiztosítási járulék 21 százalékra növekszik).

Az egyéni egészségbiztosítási járulék további 1%-kal emelkedik (vagyis 7% lesz).

A foglalkoztató és a biztosított, valamint a főállású egyéni és társas vállalkozó számára előírásra kerül egy minimális járulékfizetési kötelezettség. Egyidejűleg járulékkedvezményt kapnak azok, akik bejelentik az adóhatóság számára, hogy jövedelmük egy meghatározott szintet nem ér el.

Emelkedik az ún. feltöltés felső határa és mértéke is, a 2006. évi 400 ezer forintról 450 ezer forintra, a 4 százalékos mérték pedig 14 százalékra.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

a 129. §-hoz

A Tbj. 4. §-a l) pontjának a járulék fogalmát meghatározó rendelkezése a kiegészítő tevékenységet folytató egyéni, illetőleg társas vállalkozó által fizetett baleseti járulék, valamint a 39. § (2) bekezdésben meghatározott egészségbiztosítási járulék helyébe lépő egészségügyi szolgáltatási járulékkal összefüggésben módosul.

A Tbj. 4. § r) pontjában az igazgatási szerv fogalmának meghatározása az APEH hatáskörének bővülésével összhangban változik.

A Tbj. fogalomrendszere kiegészül az őstermelő fogalmának meghatározásával.

a 130-131. §-okhoz

– A Tbj. 5. §-a (1) bekezdése h) pontjának módosítására irányuló javaslat alapján a saját jogú nyugdíjjal rendelkező egyházi személy e tevékenysége alapján nem válik biztosítottá.

A korábbi szabályok szerint a mezőgazdasági kistermelést folytató egyéni gazdálkodó - az 1975. évi II. törvény elnevezésében „egyéniileg gazdálkodó”, majd 1992-től mint egyéni vállalkozó - 1983. január 1-jétől 1996. december 31-éig jogosult volt nyugellátásra jogosító szolgálati idő szerzésére és meghatározott egészségbiztosítási ellátásokra (betegségi járulék fizetése ellenében anyasági, temetési segélyre, majd családi pótlékra, baleseti ellátásra).

Az őstermelő a Tbj. hatályos szabályai szerint 1998. január 1-jétől megállapodást köthet nyugellátást biztosító szolgálati idő szerzése érdekében. Az egészségbiztosítási ellátások megszerzése végett 2005. november 23-áig köthetett megállapodást; a korábban megkötött megállapodások 2006. május 1-jével megszűntek. Az őstermelő 2006-ban megállapodás nélkül, az állam kötelezettségvállalása mellett jogosult egészségügyi szolgáltatás igénybevételére.

A mezőgazdasági termelést folytató magánszemélyek az Uniós gyakorlat szerint tagjai a társadalombiztosítási rendszereknek, hazai szabályaink szerint azonban a mezőgazdasági őstermelők jelenleg nem biztosítottak, így féltő, hogy idős korukban a saját jogú ellátás helyett a szociális ellátórendszerre szorulnak. A saját jogú ellátások megszerzése érdekében ezért indokolt a mezőgazdasági őstermelők meghatározott körének bevonása a kötelező társadalombiztosítási rendszerbe.

A javaslat szerint mezőgazdasági őstermelő alatt az Szja. törvényben meghatározott őstermelőt kell érteni, ha rendelkezik őstermelői igazolvánnyal.

A javaslat alapján a mezőgazdasági őstermelő akkor válik biztosítottá, ha más jogcímen még nem biztosított (pl. nem áll munkaviszonyban), illetőleg nem saját jogú nyugdíjas.

a 132. §-hoz

A javaslat szövegpontosítást tartalmaz, amely a Magyarországon munkát végző külföldiek biztosítási kötelezettségét nem érinti. A közösségi jogszabályra való utalás pontosítása azért

szükséges mert a 1408/71/EGK rendelet hatálya az EGT-ben lepedett harmadik ország állampolgáira is kiterjed a 859/2003/EK rendelet szerint, továbbá egy nemzetközi szerződés alapján Svájcra.

a 133-134. §-okhoz

A befizetett járulékok biztosítják a társadalombiztosítás ellátásainak fedezetét, és a külön törvényben meghatározottak szerint képezik az Egészségbiztosítási Alap, valamint a Nyugdíjbiztosítási Alap bevételeit. Az Egészségbiztosítási Alap egyaránt fedezetet nyújt mind a pénzbeli, mind a természetbeni ellátásokra. A javaslat – az egyes kockázatok szerint – meghatározza, hogy a biztosítottak és a foglalkoztatók által befizetett egészségbiztosítási járulék milyen mértékben, mely ellátások alapjául szolgálnak, ennek megfelelően rendelkezik arról is, hogy az egészségbiztosítási járulék természetbeni és pénzbeli egészségbiztosítási járulékból tevődik össze.

A foglalkoztató és a biztosított, valamint a főállású egyéni és társas vállalkozó számára előírásra kerül egy minimális járulékfizetési kötelezettség. Egyidejűleg alanyi jogon járulékkedvezmény kerül biztosításra azok számára, akik bejelentik az adóhatóság számára, hogy jövedelmük egy meghatározott szintet nem ér el.

A kiegészítő tevékenységet folytató egyéni és társas vállalkozók baleseti járulékfizetési kötelezettsége helyébe az egészségügyi szolgáltatási járulékfizetési kötelezettség lép, amely járulékkötelezettség a 39. § (2) bekezdésében meghatározott személy 11 százalékos egészségbiztosítási járulékfizetési kötelezettségét is felváltja 2006. szeptember 1-jétől.

A társadalombiztosítási nyugdíjrendszer finanszírozási stabilitásának erősítése érdekében a 29 százalékos munkáltatói társadalombiztosítási járulékfizetési kötelezettségen belül módosul a nyugdíjbiztosítási és az egészségbiztosítási járulék százalékos megoszlása (a 11 százalékos egészségbiztosítási járulék 8 százalékra csökken, egyidejűleg a 18 százalékos nyugdíjbiztosítási járulék 21 százalékra növekszik).

A javaslat szerint a biztosított által fizetendő egyéni egészségbiztosítási járulék mértéke 2006. szeptember 1-jétől 2 százalékkal, 2007. január 1-jétől további 1 százalékkal emelkedik.

a 135. §-hoz

A foglalkoztató és a biztosított számára előírásra kerül egy minimális járulékfizetési kötelezettség. Egyidejűleg járulékkedvezményt kapnak azok, akik bejelentik az adóhatóság számára, hogy jövedelmük egy meghatározott szintet nem ér el.

a 136. §-hoz

A javaslat szerint 2007. január 1-jétől megszűnik az a szabály, hogy a nyugdíjjárulék-fizetési felső határt arányosan csökkenteni kell azon időszak figyelembevételével, amely alatt a biztosítottak nem volt járulékalapot képező jövedelme (pl. táppénzben részesült). Ezáltal a járulék-nyilvántartások vezetése egyszerűbbé válik.

a 137. §-hoz

A Tbj. jelenleg hatályos rendelkezése alapján a saját jogú nyugdíjas foglalkoztatott (pl. a nyugdíjas munkavállaló) mentesül a járulékfizetési kötelezettség alól. A javaslat szerint a jövőben a nyugdíjas foglalkoztatott is köteles lesz a természetbeni egészségbiztosítási járulék megfizetésére, ezáltal a nyugdíjas foglalkoztatott is hozzájárul az egészségügy ellátásainak költségeihez, hasonlóan a nyugdíjas vállalkozókhoz.

a 138. §-hoz

A javaslat szerint az egyéni természetbeni egészségbiztosítási járulékot az egyházi személy után is meg kell fizetnie az egyháznak.

Mivel 2007. január 1-jétől megvalósul a magán-nyugdíjpénztári tagdíjbevallás és a járulékbevallás integrációja, ezért megszűnik a tagdíjbevallás egyházra vonatkozó – az évi egyszeri bevallás lehetőségét biztosító – külön szabálya.

A javaslat szerint kikerülnek a „nemzeti kockázatközösségből” a nyugdíjas foglalkoztatottak és a kiegészítő tevékenységet folytató (nyugdíjas) vállalkozók, akik után foglalkoztatójuk, illetve az egyéni vállalkozó saját maga megfizeti a járulékot. Így a központi költségvetés ezen személyek után nem fizet egészségbiztosítási járulékot. Nem fizet járulékot a költségvetés a mezőgazdasági őstermelők után sem, mivel az őstermelők 2007. január 1-jétől biztosítottá és egészségbiztosítási járulék fizetésére kötelezetté válnak.

A nemzeti kockázatközösség Tbj.-ben meghatározott személyi köre kibővül a hajléktalanokkal, akik után a központi költségvetés egészségügyi szolgáltatásra való jogosultságuk megteremtése érdekében járulékbefizetést teljesít.

a 139-142. §-okhoz

A javaslat szerint az egyéni és társas vállalkozók esetében változik a minimális járulékalap: 2006. szeptember 1-jétől havonta legalább 125 000 forint, 2007. január 1-jétől 131 000 forint után kötelesek megfizetni a járulékokat. A tényleges járulékalapot képező jövedelem nagyságára figyelemmel a Tbj. 50/A. §-a szerint járulékkedvezmény vehető igénybe.

A javaslat szövegponosítást tartalmaz, mely szerint a vállalkozónak a természetbeni juttatás adóval növelt összege után nem kell megfizetnie az egyéni járulékokat. A javaslat szerint az egyéni és társas vállalkozó járulékfizetésének alsó és felső határát (a költségvetési törvényben meghatározott nyugdíjjárulék-fizetési felső határ) időarányosan csökkenteni kell azzal az időszakkal is, mely alatt önkéntes tartalékos katonai szolgálatot teljesítenek.

a 143. §-hoz

Ha a foglalkoztatott a belföldi foglalkoztatójával fennálló jogviszonyára tekintettel szerez külföldi jogi vagy természetes személytől járulékalapot képező jövedelmet (ún. anya-leányvállalat típusú juttatás), a javaslat szerint a foglalkoztatót terhelő társadalombiztosítási járulékon felül a belföldi foglalkoztató átvállalhatja az egyéni járulékok (tagdíj) megfizetését, bevallását is. E lehetőség 2006. január 1-jétől visszamenőlegesen lenne alkalmazható tekintettel arra, hogy számos esetben a foglalkoztatók nemcsak a társadalombiztosítási járulék megfizetését vállalják át, hanem a biztosítottat terhelő járulékokat is levonják a juttatásból, és a bevallási és fizetési kötelezettséget a foglalkoztatóra irányadó általános szabályok szerint teljesítik.

a 144. §-hoz

– Az őstermelő járulékfizetési kötelezettségét főszabályként a minimálbér alapulvételével indokolt meghatározni. Ha az őstermelő bevétele nem haladja meg a 7 millió forintot, akkor a járulékokat a minimálbér 50 százaléka után fizeti meg. A magasabb ellátás megszerzése érdekében a javaslat lehetőséget teremt a magasabb járulékalap választására is, melyről a tárgyév egészére vonatkozóan legkésőbb február 12-ig kell a mezőgazdasági őstermelőnek nyilatkoznia.

a 145. §-hoz

A jelenlegi szabályok szerint több biztosítási kötelezettséggel járó jogviszony egyidejű fennállása esetén a járulékot minden jogviszonyban meg kell fizetni. Ez mind a foglalkoztatói, mind az egyéni járulékfizetési kötelezettségre vonatkozik.

A javaslat ezen a szabályon annyiban változtat, hogy a biztosított mentesül a további jogviszonyaiban a pénzbeli egészségbiztosítási járulékfizetés alól, ha legalább heti 36 óras foglalkoztatással járó jogviszonyban áll. A természetbeni egészségbiztosítási járulékot ugyanakkor mindegyik jogviszonya alapján köteles megfizetni.

A Tbj. 2006. január 1-jétől hatályos módosítása alapján az egyéni és a társas vállalkozónak is mindegyik jogviszonyában meg kell fizetnie a társadalombiztosítási járulékon és a nyugdíjjárulékon felül az egészségbiztosítási járulékot is, még akkor is, ha heti 36 óras foglalkoztatással járó jogviszonyban is áll egyidejűleg. A főállású vállalkozók járulékalapjától eltérően azonban fizetési kötelezettségük alapja – az egyéni egészségbiztosítási járulék kivételével – a tényleges járulékalapot képező jövedelem. E rendelkezést visszamenőlegesen 2006. január 1-jétől kell alkalmazni a javaslat szerint.

Megszűnik továbbá az a szabály, hogy a fegyveres erők, a rendvédelmi szervek, valamint a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok hivatásos állományú tagjai a további jogviszonyukból származó jövedelmük után mentesülnek a nyugdíjjárulék (tagdíj) fizetési kötelezettség alól, mivel e mentesség további fenntartását indokoltá tenné.

a 146. §-hoz

– A szolgálati idő és nyugdíjalapot képező jövedelem elérése érdekében megkötött megállapodás egyik törvényi feltétele, hogy az adott személy a megállapodás létesítésének időpontjában nem állhat biztosítási kötelezettséggel járó jogviszonyban. A megállapodás megkötése után azonban gyakran előfordul, hogy a megállapodás alanya a megállapodás időtartama alatt – hosszabb-rövidebb ideig biztosított lesz (pl. megbízási, vállalkozási szerződést köt, alkalmi munkavállalóként munkát végez). Ezért indokolt biztosítani azt a lehetőséget, hogy ezekben az esetben szüneteljen a megállapodás alapján fennálló járulékfizetési kötelezettség.

– A (10) bekezdés módosítását célzó javaslat szövegpontosítást tartalmaz.

a 147-149. §-okhoz

– A kiegészítő tevékenységet folytató (nyugdíjas) egyéni és társas vállalkozók baleseti járulékfizetési kötelezettsége helyébe 2006. szeptember 1-jétől az egészségügyi szolgáltatási járulékfizetési kötelezettség lép, mely járulékkötelezettség a 39. § (2) bekezdésében meghatározott személy 11 százalékos egészségbiztosítási járulékfizetési kötelezettségét is felváltja.

a 150. §-hoz

A javasolt módosítás szerint APEH az Art. 31. §-ának (2) bekezdése szerinti bevallás meghatározott adatait a törvényben meghatározott célból továbbítja az OEP, az ONYF és a magánnyugdíjpénztárak felé. A pénztárak felé történő adatszolgáltatás azért indokolt, mert 2007. január 1-jétől az APEH átveszi a magán-nyugdíjpénztári tagdíj fizetésével és bevallásával kapcsolatos feladatokat.

a 151. §-hoz

A javaslat szerint 2007. január 1-jétől a mezőgazdasági östermelő is biztosítottá válik, ezért a nyilvántartási kötelezettség rá is kiterjed.

A foglalkoztató a biztosítási jogviszonnyal kapcsolatos bejelentési kötelezettségét a megyei egészségbiztosítási pénztár helyett a jövőben az APEH-nak teljesíti.

a 152. §-hoz

A jelenlegi szabályok szerint a magán-nyugdíjpénztári tagdíjbevallás és befizetés decentralizált, a foglalkoztatók külön-külön teljesítik a tagdíj-kötelezettséget az egyes magánnyugdíjpénztárak részére (a járulékbevallástól és járulékfizetéstől elkülönülten). A magánnyugdíjpénztár feladata jelenleg a bevallások ellenőrzése, a befizetésekkel való összevetése, mulasztás esetén az adóhatóság ellenőrzés és behajtás kezdeményezése.

A javasolt módosítással 2007. január 1-jével megvalósul a járulékbevallás és a magán-nyugdíjpénztári tagdíjbevallás integrációja, melynek alapján a foglalkoztatók adminisztrációs terhei jelentősen csökkennek. A tagdíjat is az APEH-nek kell megfizetni, pénztáranként megnyitott tagdíjbeszedési számlákra. Továbbra is a pénztárak feladata marad azonban a bevallási és fizetési adatok alapján a befizetett összegek jóváírása a tagok egyéni számláján.

A Tbj. 50. §-ának módosítására irányuló javaslat egységesen szabályozza a foglalkoztatók, az egyéni vállalkozók és a mezőgazdasági östermelők járulék- és tagdíj-kötelezettségének teljesítésével kapcsolatos eljárási szabályokat.

A javaslat szerint járulékkedvezményt érvényesíthetnek a Tbj. 5. § (1) bekezdés a) pontja szerinti biztosítottak, a társas vállalkozók és foglalkoztatók, illetőleg az egyéni vállalkozók, ha bejelentik az APEH-nak, hogy a járulékalapot képező jövedelmük nem éri el a minimális járulékalapot.

XI. Fejezet***Az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény módosítása*****RÉSZLETES INDOKOLÁS****a 153-154. §-okhoz**

A külön adózó jövedelmek után fizetendő, magánszemélyt terhelő 4 százalékos egészségügyi hozzájárulás mértéke 14 százalékra változik, továbbá a fizetési felső határ a korábbi 400 000 forintról 450 000 forintra emelkedik.

A javasolt szövegpontosítással egyértelművé válik az a szabály, hogy az ingatlan bérbeadásából származó egymillió forintot meghaladó jövedelem esetén a fizetési kötelezettség a jövedelem egészére vonatkozik.

Az eho-fizetési kötelezettség teljesítése érdekében a magánszemély nyilatkozik a kifizetőnek arról, hogy a más kifizetőtől vagy magánszemélytől is származó ingatlan bérbeadásából származó jövedelme a tárgyévben meghaladja az egymillió forintot.

Az eho-fizetési kötelezettség alóli mentesség a javaslat szerint nem terjed ki arra a jövedelemre sem, amely a közeli hozzátartozó (élettárs) részére bérbeadott ingatlan hasznosításából származik.

Mivel az egyéni vállalkozó az osztalékalap és az osztalékalap utáni adó megállapítására az Szja tv. szerint évente egyszer köteles, indokolt az eho-fizetési és -bevallási kötelezettség teljesítését is ilyen gyakorisággal előírni.

a 155. §-hoz

A javaslat szerint a munkavállalói járulék mértéke 1 százalékról 1,5 százalékra emelkedik.

a 156. §-hoz

A javaslat szerint a kincstári körbe, illetőleg a helyi önkormányzatok nettó finanszírozása hatálya alá tartozó illetmény-számfejtési feladatokat ellátó munkáltató a járulékok megfizetését és bevallását – az általános szabálytól eltérően – az államháztartásról szóló törvényben meghatározottak szerint teljesíti.

XIII. Fejezet

A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény módosítása

RÉSZLETES INDOKOLÁS**a 157-158. §-okhoz**

A nyugdíjbiztosítási adatszolgáltatás változásával összefüggésben módosulnak a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló törvény vonatkozó előírásai.

XIV. Fejezet

A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény módosítása

RÉSZLETES INDOKOLÁS**a 160. §-hoz**

A javaslat alapján a felszámoló adatszolgáltatást köteles teljesíteni az illetékes nyugdíjbiztosítási igazgatási szervnek a biztosítottak nyugdíjbiztosítási adatairól.

NYOLCADIK RÉSZ**AZ ÖNKÉNTES KÖLCSÖNÖS BIZTOSÍTÓ PÉNZTÁRAKAT ÉS A
MAGÁNNYUGDÍJPÉNZTÁRAKAT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK****XV. Fejezet**

Az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló 1993. évi XCVI. törvény módosítása

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Az önkéntes kölcsönös biztosító pénztári törvények módosításai jogszabályváltozással, a működési költség szint csökkentésével, az önsegélyező pénztári szabályozással kapcsolatos, valamint a pénztári működés egyszerűsítését szolgáló változtatásokat tartalmazzák.

RÉSZLETES INDOKOLÁS**a 160. §-hoz**

A kiszervezésre és kihelyezésre, valamint az adatkezelésre és az adatfeldolgozásra vonatkozó szabályok pontosításához kapcsolódó értelmező rendelkezések. Törvényi szinten kerül meghatározásra az egészségpénztárak, valamint az önsegélyező pénztárak által finanszírozható szolgáltatások köre. A törvény kiegészül az önsegélyező pénztárak által kezelt kockázatok (az ún. szociális kockázat körének) meghatározásával. E kockázatok a váratlan, illetve nem, vagy korlátozottan befolyásolható eseményekre terjednek ki.

a 161. §-hoz

Rögzítésre kerül, hogy az önszegélyező pénztár feladatköre – a szociális kockázat megvalósulása esetén – a kiegészítő szociális ellátások, illetve gyógyszer- és gyógyászati segédeszköz ártámogatás biztosítására terjed ki.

a 162. §-hoz

A módosítás lehetővé teszi a tagszervező számára alvállalkozó igénybevetelét, azonban ez nem érinti a tagszervező felelősségét. A rendelkezés biztosítja a tagszervezés átláthatóságát és a tagszervezési tevékenységgel kapcsolatos előírások nyomon követhetőségét.

a 163. §-hoz

A Munka Törvénykönyve munkaerő-kölcsönzésre vonatkozó szabályainak változása miatt indokoltta vált módosítás, mely a kölcsönbeadó hozzájárulás-fizetési kötelezettségét szabályozza.

a 164. §-hoz

A rendelkezés lehetővé teszi a tag kizárását, amennyiben a tag a pénztár alapszabályában meghatározott tagsági feltételeknek nem tesz eleget (zárt pénztár), és nem kezdeményezi átlépését másik pénztárba. A módosítás lehetővé teszi a nyugdíjkorhatár betöltésekor az önszegélyező pénztártag részére a lehetőséget, hogy önkéntes nyugdíjpénztárba átlépjen.

a 165. §-hoz

Az ellenőrző bizottságra vonatkozó szabályok pontosítása.

a 166. §-hoz

A kiszervezésre vonatkozó szabályok pontosítása.

a 167. §-hoz

A kihelyezésre vonatkozó szabályok pontosítása.

a 168. §-hoz

A pénztári beszámoló részét képező mérleg és eredmény-kimutatás a jövőben egy helyen, a Pénzügyi Közlönyben jelenik meg, ezáltal egyszerűbbé válik az ezen információkhoz való hozzáférés.

a 169. §-hoz

A pénztári tevékenység kiszervezését érintő pontosító rendelkezés.

a 170. §-hoz

A Ctv. hatálybalépésével kapcsolatos módosítás.

a 171 §-hoz

A javaslat célja a nemzetközi viszonylatban magasnak minősíthető hazai önkéntes nyugdíjpénztári költségszint csökkentése. A javaslat tartalmazza a tagdíjbevétel és a pénztári vagyon arányában meghatározható költségek kötelezően alkalmazandó legmagasabb mértékét.

a 172. §-hoz

Az önszegélyező pénztári szolgáltatások igénybevetelésének szabályrendszere több ponton nincs összhangban a szabályozás alapelveivel és eredeti céljaival. Szükséges ezért az igénybe vehető szolgáltatások körének jelenleginél pontosabb, az önszegélyező pénztár feladatkörével jobban igazodó meghatározása. Ugyancsak szükséges – a szolgáltatások közösségi jellegének biztosíthatósága érdekében – a szolgáltatás finanszírozási szabályainak módosítása. Az önszegélyező pénztári szolgáltatások finanszírozása így a jövőben a fedezeti alapon belül elkülönített szolgáltatási tartalékból is megvalósítható lesz. A szolgáltatásokhoz, illetve a

szolgáltatáscsoportokhoz igazodva több szolgáltatási tartalékot is képezhet a pénztár. Meghatározásra kerül az önszegélyező pénztárak szolgáltatási köre.

a 173. §-hoz

Az önszegélyező pénztári szabályok változása miatt szükséges az egészségpénztári szabályok jogszabályszerkezeti pontosítása, melynek révén a működési szabályok változatlanok maradnak.

a 174. §-hoz

A rendelkezés meghatározza az egészségpénztárak szolgáltatási körét.

a 175. §-hoz

Mivel a jövőben az önszegélyező pénztári szolgáltatások finanszírozása szolgáltatási tartalékból is megvalósítható, a közösségi szolgáltatást nyújtó pénztárak aktuárius alkalmazása kötelező lesz. A módosítás a Felügyelet felé történő bejelentési eljárás egyszerűsítését is tartalmazza.

a 176. §-hoz

A rendelkezés lehetővé teszi, hogy a könyvvizsgáló a jövőben a megbízatásának lejártát követő két év után ismét elláthassa a könyvvizsgálói feladatokat.

XVI. Fejezet

A magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény módosítása

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A magánnyugdíjpénztári törvény módosításai a működési költségszint csökkentését, a pénztári működés egyszerűsítését, valamint a jogszabályi módosításokkal történő összhangot biztosító változtatásokat tartalmaznak.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

a 177. §-hoz

A módosítást *a biztosítókról és a biztosítási tevékenységről* szóló 2003. évi LX. törvény hatályba lépése tette indokolttá.

a 178. §-hoz

A biztosított saját döntésén alapuló magánnyugdíjpénztári belépés életkorhoz kapcsolódó feltételének pontosítása.

a 179. §-hoz

A kiszervezésre és kihelyezésre, valamint az adatkezelésre és az adatfeldolgozásra vonatkozó szabályok pontosításához kapcsolódó értelmező rendelkezések.

a 180. §-hoz

A tevékenységi engedélyhez a jövőben nem kell igazolni a taglétszámot, ezért a pénztártagokkal kapcsolatos adatszolgáltatást első ízben a tevékenységi engedély kézhezvételétől számított 30. napon belül kell megtennie a pénztárnak.

a 181. §-hoz

Jelenleg a magánnyugdíjpénztári tevékenységi engedély megadása 2000 fős létszámhoz kötött. Ez lehetetlenné teszi új pénztárak megalakítását, mivel engedély hiányában igen

nehezen lenne teljesíthető. A jövőben a tevékenységi engedély feltétele a szükséges létszám egy éven belüli megléte.

a 182. §-hoz

A behajtási és végrehajtási szabályokkal összhangban a jövőben lehetővé válik a magánnyugdíjpénztártagok átlépése tagdíjhátralék esetén is, amennyiben annak összege nem éri el az 5000 forintot.

a 183. §-hoz

1. A Munka Törvénykönyve munkaerő-kölcsönzésre vonatkozó szabályozásának változása miatt indokoltá vált módosítás.

a 184. §-hoz

Az ellenőrző bizottságra vonatkozó szabályok pontosítása.

a 185. §-hoz

A könyvvizsgálóra vonatkozó szabályok pontosítása.

a 186. §-hoz

A javaslat célja a nemzetközi viszonylatban magasnak minősíthető hazai magánnyugdíjpénztári költségszint csökkentése. A javaslat meghatározza a tagdíjbevétel arányában érvényesíthető költségek legmagasabb mértékét.

a 187. §-hoz

A működési költségszint csökkentését célzó módosítás. A javaslat meghatározza a pénztári vagyon arányában meghatározható költségek elszámolásakor alkalmazható legmagasabb mértékét a pénztár önállóan végzett vagyonkezelése esetén.

a 188. §-hoz

A pénztári befektetési portfóliók diverzifikációjának fokozhatósága, illetve a piacon elterjedő új befektetési instrumentumok miatt szükséges a lehetséges befektetési eszközök kibővítése.

a 189. §-hoz

Az önkéntes pénztári rendszerhez hasonlóan 2007. évtől a magánnyugdíjpénztárak esetében is bevezetésre kerül a választható portfólió rendszere. Ebben a pénztártagok – meghatározott keretek között – megválaszthatják pénztári megtakarításuk befektetésének kockázatát. A szabályok annak figyelembevételével kerültek kialakításra, hogy a felhalmozási idő előrehaladtával a kockázatok mérséklése indokolt. A javaslat szerint 2009. évtől a választható portfóliós rendszer alkalmazása kötelezővé válik a pénztáraknak.

a 190. §-hoz

A költségszint csökkentését célzó módosítás. A javaslat meghatározza a pénztári vagyon arányában meghatározható költségek alkalmazható legmagasabb mértékét kihelyezett vagyonkezelés esetén.

a 191. §-hoz

A Felügyelet részére történő bejelentési kötelezettség pontosítását szolgáló rendelkezés.

a 192. §-hoz

A kiszervezésre vonatkozó szabályok pontosítása.

a 193. §-hoz

A Ctv. hatálybalépésével kapcsolatos módosítás.

a 194. §-hoz

A tevékenységi engedély új szabályozásához kapcsolódó, az engedély visszavonását szabályozó rendelkezés.

a 195. §-hoz

A rendelkezés a pénztárgok adataival kapcsolatos adatszolgáltatást tartalmaz, ezért a kormányrendeleti szint helyett törvényi szintű szabályozást igényel.

a 196. §-hoz**2. A választható portfólió bevezetésével kapcsolatos rendelkezés.****a 197. §-hoz**

Az Mpt. 1. számú mellékletének módosulásával kapcsolatos rendelkezés.

KILENCEDIK RÉSZ*XVII. Fejezet*

A társadalombiztosítás pénzügyi alapjairól és azok 1993. évi költségvetéséről szóló 1992. évi LXXXIV. törvény módosítása

RÉSZLETES INDOKOLÁS**a 198. §-hoz**

A módosítás biztosítja az egészségügyi szolgáltatási járulék nevesítését a kiadások fedezetét képező bevételek között.

XVII. Fejezet

A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény módosítása

RÉSZLETES INDOKOLÁS**a 199. §-hoz**

A Gyvgyi törvény módosításával felemeljük a rendszeres gyermekvédelmi kedvezményre való jogosultság jövedelmi határait.

TIZEDIK RÉSZ*XIX. Fejezet*

a szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény módosításáról

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A játéktermek jelentős része olyan magas színvonalú szolgáltatást nyújt, amely megjelenésében és gépparkját tekintve is magasabb színvonalon biztosítja a pénznyerő automatákon folyó játéklehetőséget, mint az I. kategóriába tartozó játéktermek többsége. Ezen játéktermeket indokolt megkülönböztetni az I. és II. kategóriába sorolt termektől. Az elektronikus kaszinóként történő engedélyezés lehetőségét kizárólag olyan magas színvonalú játéktermek részére indokolt fenntartani, amelyek a javaslat szerinti szigorúbb követelményeknek megfelelnek.

Ez olyan lehetőség, amelynek kihasználása a szervező döntésétől függ. Az elektronikus kaszinó-engedély és névhasználat ugyanakkor olyan többletjogosultság, amelyet indokolt időben korlátozni és kiegészítő díjfizetéshez kötni.

A törvénymódosítási javaslat kiegészül továbbá néhány, a gyakorlatban felmerült értelmezési probléma orvoslásával is, amellyel átláthatóbbá válik a szabályozás és amely elősegíti a szervezők jogkövető magatartását.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

a 200. §-hoz

A javaslat az egyes szerencsejátékok koncesszióba adása során követendő részletes eljárási szabályok megalkotására ad a pénzügyminiszter részére felhatalmazást, mert jelenleg a koncessziós eljárás lefolytatásának hiányoznak a jogszabályi részletei.

a 201. §-hoz

A javaslat fontos hiányosságot pótol és egyben újraszabályozza a szervező eltiltásának feltételeit. A jelenleg hatályos jogszabályi előírások szerint előfordulhat, hogy a szervező az engedély érvényességéhez szükséges valamelyik feltételt nem teljesíti, azonban az SZF az engedély érvényességének megszüntetése (az engedély visszavonás, az engedély érvénytelenítése, adott engedéllyel összefüggő tevékenységtől való eltiltás) érdekében nem tud intézkedést tenni.

a 202. §-hoz

Az Szjtv. 2. § (4) bekezdésének a) pontja értelmében nem adható meg a szerencsejáték szervezésére irányuló engedély, ha a folytatni kívánt tevékenység sértené a jóérzést, a közbiztonságot, a közszemérmert, illetve gyermek vagy ifjúságpolitikai érdekeket. Ezen társadalmi érdekek konkrét megítélése kizárólag a helyi viszonyokat ténylegesen ismerő jegyzőnek áll módjában, így indokolt ezen körülmények értékelését is rá telepíteni.

A személyi megfelelés tekintetében a 2005. november 1-jétől hatályos jogszabályi előírások egyértelmű értelmezéséhez szükséges a javaslat szerinti pontosítás.

a 203. §-hoz

A javaslat meghatározza azon követelményeket, amelyek fennállása esetén az SZF a játéktermet külön kérelemre elektronikus kaszinóként engedélyezi.

Elektronikus kaszinónak olyan játékterem minősülhet, amely több játékhelyen biztosítja a játékot és ezzel összefüggésben nagyobb alapterülettel is rendelkezik, mint az I. kategóriába sorolt játéktermek többsége. A többi játékteremnél magasabb színvonalú szolgáltatás-nyújtás érdekében indokolt annak előírása, hogy a szervező legalább egy olyan pénznyerő automatát üzemeltessen, amelynél a tét-nyeremény arány az I. kategóriába sorolt pénznyerő automatákra előírt kétszázszoros korlátot meghaladja, valamint biztosítsa a játékosok részére vendéglátási szolgáltatás igénybevételét is.

Az elektronikus kaszinó magasabb színvonalának biztosítása miatt indokolt gazdasági feltételként meghatározni a szervező gazdasági társaság alap-, illetve törzstőkéjének legkisebb mértékét.

a 204. §-hoz

A javaslat rendezi a tört évben befejeződő koncessziós időszak tekintetében a koncessziós díj megfizetését.

Az elektronikus kaszinót üzemeltető szervező részére a magasabb színvonalú szolgáltatás nyújtása miatt indokolt az „elektronikus kaszinó” kifejezés, illetve rövidítése (e-kaszinó), továbbá idegen nyelvű megfelelője (pl. electronic casino, e-casino) használatát lehetővé tenni.

a 205. §-hoz

A jelenlegi szabályozás pontosítása és ebből kifolyólag a lóversenyfogadás koncessziós díja mértékének kiigazítása szükséges annak érdekében, hogy nyilvánvalóvá váljon: a törvényben meghatározott összeg nem az egész legfeljebb 20 éves koncessziós időszakra vonatkozó legkisebb koncessziós díj.

A koncessziós időtartam hosszúsága miatt szükséges a játékkaszinók koncessziós díjának valorizációjára vonatkozó szabályokat kiterjeszteni a lóversenyfogadásra is.

a 206. §-hoz

Az elektronikus kaszinóban üzemeltetett pénznyerő automaták a nagyobb nyerési eséllyel, magasabb színvonalú szolgáltatással nagyobb játékbevétel elérését teszik lehetővé, ezért indokolt az elektronikus kaszinót üzemeltető szervező nagyobb arányú részvétele az állami teherviselésben.

Az egyértelmű jogalkalmazás miatt szükséges törvényi szinten meghatározni azokat az eseteket, amelyek fennállása esetén a szervezőnek nem kell játékadót fizetnie.

a 207. §-hoz

A költségtakarékos közigazgatási eljárás lefolytatása érdekében szükséges, hogy a bírságok, késedelmi pótlékok, igazgatási-szolgáltatási díjak, stb. túlfizetése esetén legyen meghatározva olyan minimális értékhatár, amely alatti túlfizetést az SZF-nek nem kell visszautalni, mivel az ehhez kapcsolódó költségek meghaladják a visszautalandó összeget.

a 208. §-hoz

A javaslat az egyes szerencsejátékok koncesszióba adása eljárásának megalkotására ad a pénzügyminiszter részére felhatalmazást.

TIZENEGYEDIK RÉSZ***XX. Fejezet******a környezetvédelmi termékdíjról, továbbá egyes termékek környezetvédelmi termékdíjáról szóló 1995. évi LVI. törvény módosításáról*****ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS**

A javasolt módosítás célja, hogy a termékdíj versenysemleges gazdasági ösztönzőként működjön, miközben az állam környezetvédelmi és pénzügyi célkitűzései is teljesülnek.

RÉSZLETES INDOKOLÁS**a 209. §-hoz**

Az uniós áruforgalom élénkülésével számos magyar és nemzetközi kereskedelmi vállalkozásnak gondot okoz, hogy a termékdíjas szabályozás – a visszaélések megakadályozása érdekében – kizárólag a kötelezett első vevője számára ad lehetőséget a befizetett termékdíj visszaigénylésére a termék külföldre történő szállítása esetén. Ebből következően a termékértékesítési lánc további szereplői (a forgalomba hozó második, harmadik, stb. vevője) csak termékdíjjal növelt áron szerezhetik be a később Magyarország területét elhagyó (tehát tulajdonképpen hazai hulladékgazdálkodási költséget nem okozó) terméket. Az egyes esetekben indokolatlan versenyhátrányt okozó rendelkezés feloldását célzó Javaslat értelmében a termékdíj visszaigénylésére minden olyan belföldi vevő jogosult, aki a termékdíjköteles terméket exportálta vagy a Közösségen belül értékesítette, és a Javaslatban foglaltaknak megfelelően igazolni tudja, hogy a termék vonatkozásában a termékdíjfizetés megtörtént.

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

a 210. §-hoz

A Javaslatban szereplő módosítások főszabályként 2007. január 1-jén lépnek hatályba.

a 211-212. §-okhoz

A § a személyi jövedelemadó törvényt módosító szabályok hatálybalépésével kapcsolatos rendelkezéseket, a törvény szövegének a módosításokkal összefüggő technikai jellegű pontosítását, valamint a hatálybalépéssel összefüggő átmeneti szabályokat tartalmazza. Ezek között fontos az a rendelkezés, amely a társas vállalkozások házipénztárában felhalmozott (a valóságban rendszerint már felhasznált) záró-egyenlegként kimutatott készpénz indokolt szintre csökkentése érdekében az eredménytartalékból a csökkentés mértékével megegyező osztalék kifizetését egyszeri kedvezményként 10 százalékos adókulcs ösztönzi.

a 213. §-hoz

A Javaslat záró rendelkezései technikai jellegű módosításokon túl a következő tartalmi változtatásokat foglalják magukban.

A Javaslat a gazdasági társaságokról szóló törvény, az új szövetkezeti törvény előírásaihoz igazodva különböző időpontokban történő hatálybalépésről rendelkezik (pl. a szociális szövetkezetre vonatkozó előírások kihirdetéskor lépnének hatályba, és 2006. július 1-jétől alkalmazhatóak, a nonprofit gazdasági társaságra vonatkozó rendelkezések hatályba lépésének időpontja 2007. július 1-je, a közhasznú társágra vonatkozó előírások hatályon kívül helyezése pedig 2009. július 1-jén történne meg). Ugyancsak kihirdetéskor szükséges hatályba léptetni – összhangban a felsőoktatási törvénnyel - a felsőoktatási intézményeket érintő változásokat. [(2), (5)-(6), (15) bekezdés] A Javaslat szerint megszűnik 2007. júliustól a célszervezet, és változik (részben már változott) a támogatásuk. A Javaslat átmeneti rendelkezésként a 2006. évi adóbevallást követően adómentesen nyilvántartott eredménytartalék után a 2007-ben kezdődő adóévben és azt követő két adóévben, egyenlő részletekben írja elő az adózás előtti eredményt növelését, kivéve, ha a célszervezet közhasznú társasággá alakul, vagy közhasznú (kiemelkedően közhasznú) nonprofit gazdasági társaságként működik tovább [(13) bekezdés].

Lehetővé teszi a Javaslat azt is, hogy a 2006-ban közhasznú társasággá alakult célszervezetnek minősülő adózók is mentesüljenek az adómentes eredménytartalék utáni adókötelezettség alól. [(14) bekezdés]

a 214-215. §-hoz

Az évközi kulcsváltozás miatt módosulnak a 2006-os adóévre az egyes hónapok adóalap-meghatározásának módjai. Az adózónak választási lehetőséget ad a Javaslat, hogy a 2006. évi adóalapot korrigálja a módosítás utáni naptári napok arányos részével, vagy az egyes időszakok adóját az adott időszakhoz kapcsolódó adóalap és az akkor érvényben lévő kulcs határozza meg. Ezzel összefüggésben, ha az adóalany nem arányosítással, hanem két adóalap alapján határozza meg a 2006. évi adófizetési kötelezettséget, új előírás a különböző mértékkel számított adó és az ehhez kapcsolódó adóalap elkülönült nyilvántartása, amely segítségével az egyes időszakokra előírt adó jól megállapítható. A megváltozott adókulcs miatt már év közben is lehetővé válik az evából való kilépés.

a 216-218. §-hoz

A Javaslat hatályon kívül helyezi az áfa-törvényben a 15%-os kulcsra vonatkozó rendelkezéseket, továbbá átmeneti szabályokat rendel az adómérték, valamint az újonnan

bekerülő rendelkezések módosításához. Így rendelkezik az elszámolási időszakhoz kötődő adófizetési kötelezettség rendezéséről.

A 15 százalékos adókulcs megszűnésével a bolti kiskereskedelemre vonatkozó különleges adózási mód szabályainak további alkalmazhatósága értelemszerűen már csak azon adóalanyokra terjed ki, akik (amelyek) 5 százalékos adókulcs alá eső terméket is forgalmazznak. Az átmeneti rendelkezés azt biztosítja, hogy a leltározással alátámasztott, a 15 és 20 százalékos adómérték alá tartozó 2006. augusztus 31-i árukészletet 2006. szeptember 1-jén az általános adókulcs alá eső nyitókészletnek lehessen tekinteni.

Az adószám felfüggesztésre vonatkozó szabályok az Art. javasolt módosítása szerint a 2005. szeptember 15-ét követően indult eljárásokban kell először alkalmazni, ehhez kapcsolódóan lépnek hatályba áfa-törvény javasolt módosításai is. A visszaigénylési jog szempontjából azonban tekintettel kell lenni az eltérő (havi, negyedéves, éves) adó-magállapítási időszakkal rendelkező adóalanyokra, így rájuk vonatkozóan csúsztatott hatályba léptetést tartalmaz a Javaslat.

a 219. §-hoz

A fogyasztói árkiegészítésről szóló törvény módosítása több kisebb pontosító jellegű változtatást tartalmaz. (1) A fix összegű fogyasztói árkiegészítés bevezetésével az ár és a támogatás közötti közvetlen kapcsolat megszűnik, ezért üzletpolitikai kedvezmény nyújtása esetén a fogyasztói árkiegészítés igénybevételének tiltása nem indokolt. (2) A Melléklet 4. kategóriájának címe pontosító jellegű, a HÉV bérletes utazásai esetén is a vasúti kedvezmény vehető igénybe. (3) A Melléklet 8. kategóriájánál az egyik sávtávolság meghatározása kerül pontosításra, a 40,1-50 km utazási távolság helyébe 40,1-45 km utazási távolság lép.

a 220. §-hoz

A Jöt-re vonatkozó módosítások főszabályként 2006. szeptember 1-jén lépnek hatályba. Ettől eltérően az elkobzott ásványolajtermékek célzott átadását lehetővé tevő módosítás, valamint a jogsértésre (csempészetre) használt, nem saját tulajdonú járművek lefoglalásának szigorítása a kihirdetést követő 8. napon lép hatályba. A bioetanol-tartalom szerinti adódifferenciálás 2007. július 1-jei hatályba lépésével összhangban lépnek hatályba a bioetanol benzinbe való közvetlen bekeverését az ásványolaj-tároló adóraktárak számára is lehetővé tevő rendelkezések.

Az E85 üzemanyag bioetanol tartalmának adómentességét az állami támogatások szempontjából előzetesen, a hatályba lépést megelőzően engedélyeztetni kell az Európai Bizottsággal. Tekintettel arra, hogy az engedély megadásának pontos időpontja még nem ismert, az E85-tel kapcsolatos rendelkezések hatályba lépéséről külön törvény fog rendelkezni.

Az adóvisszaigénylésre jogosult exportálók körét módosító rendelkezést, valamint az adómentes felhasználók esetében előírt kedvezőbb adóbírság szabályt a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.

Tekintettel arra, hogy a Jöt-nek a 2005. évi CXIX. törvényben múlt év őszén már elfogadott, de csak 2007. július 1-jén hatályba lépő, a bioetanol benzinbe történő közvetlen bekeverését lehetővé tevő rendelkezéseit az E85 üzemanyag alkalmazásához kapcsolódóan a Javaslat módosítja (felülírja), ezért a korábban elfogadott törvényből törölni szükséges ezen rendelkezéseket.

A Javaslat meghatározza a cigarettákra 2007. április 1-jével, illetve szeptember 1-jével hatályba lépő újabb adóemelést, továbbá a cigarettákra és a fogyasztási dohányok adóminimumának ezen időpontoktól történő emeléseit.

A 2005. évi CXIX. törvény a gázolaj esetében 2008. január 1-jétől határoz meg magasabb adómértéket a legalább 4,4 térfogatszázalék biodízelt nem tartalmazó gázolajra. A Javaslat ettől az időponttól kezdődően lehetővé teszi a finomítói ásványolajraktár és az ásványolaj-tároló adóraktár számára is a biodízel közvetlen bekeverését gázolajba.

Az uniós rendelkezések szerint adókedvezményt - a meghosszabbítás lehetőségével - legfeljebb 6 évre lehet nyújtani. Az E85 bioetanol tartalmának adómentességét biztosító módosítás az uniós engedély függvényében várhatóan 2007. január 1-jén fog hatályba lépni, s így a 6 éves időszak, s egyben az adómentesség 2012. december 31-én fog lejárni.

Az E85 üzemanyagra vonatkozó szabályok a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, a 98/48/EK irányelvvel módosított 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, illetve egyeztetési kötelezettség alá esnek. A Javaslat rögzíti, hogy a tervezet egyeztetése megtörtént.

a 221. §-hoz

A módosítási javaslatok közül az elektronikus vámfizetésre vonatkozó rendelkezések lépnek 2007. január 1-jén hatályba, annak érdekében, hogy a szükséges a hitelintézetek és a vámhatóság közötti elektronikus kommunikáció technológiai kereteit tartalmazó megállapodások megkötésére, illetve a kapcsolat tesztelésére megfelelő idő álljon rendelkezésre. A közvetlen képviselő vállalatához kapcsolt bankgaranciára, a környezetvédelmi termékdíjnak az áfával analóg módon történő biztosítására vonatkozó rendelkezéseket, valamint az ügyintézés gyorsítását célzó, az ellenőrzés nélküli árunyilatkozat-elfogadási szabályok kidolgozására vonatkozó felhatalmazó rendelkezést a gazdálkodók, illetve a miniszteri rendeleti szabályok kidolgozása érdekében célszerű mihamarabb, 2006. szeptember 1-től hatályba léptetni.

a 222. §-hoz

A Javaslat illetékekre vonatkozó rendelkezéseit főszabályként a 2006. szeptember 1-jét követően illetékkiszabásra bejelentett, vagy ezt követően az illetékhivatal tudomására jutott gépjárműszerzési ügyekben kell alkalmazni. Ez alól a Javaslat két kivételt tesz.

Abban az esetben, ha a vagyonszerzési illetékkötelezettség 2006. szeptember 1-je előtt keletkezett és a vagyonszerzést gépjármű esetében 2006. szeptember 15-ig illetékkiszabásra bejelentik, az illeték megállapítására az illetékkötelezettség keletkezésekor, illetve a vagyonszerzés illetékkiszabásra bejelentésekor hatályos illetékrendelkezések közül azokat kell alkalmazni, amelyek a vagyonszerző számára kedvezőbb illetékfizetési kötelezettséget eredményeznek,

Abban az esetben pedig, ha az öröklési illetékkötelezettség 2006. szeptember 1-je előtt keletkezett, illetve az öröklési szerződés megkötésére 2006. szeptember 1-je előtt került sor, akkor az öröklési illeték, illetve az öröklési szerződés esetén a gépjárműszerzés utáni visszerthes vagyónátruházási illeték megállapítására a 2006. augusztus 31-én hatályos illetékrendelkezéseket kell alkalmazni, feltéve, hogy ezek a rendelkezések a vagyonszerző számára kedvezőbbek.

Az említett szabályok garanciális jellegűek.

a 223. §-hoz

A Javaslat értelmében a Gjt. hatálya a jövőben kiterjed a 250 cm³ alatti, de rendszám táblával ellátott és forgalomba helyezett motorkerékpárokra is, természetesen ezen módosítás eredményeként továbbra sem lesznek adókötelesek az ún. segédmotoros kerékpárok, mopedek. A Javaslat megszünteti a büntetés-végrehajtási vállalat, s jogutód gazdasági társasága, valamint a közhasznú társaság gépjárművei utáni alanyi alapú adómentességét.

a 224. §-hoz

A Javaslat szerint hatályon kívül helyezendő törvényhelyek arról rendelkeznek, hogy a helyi iparüzési adó 2008-tól megszűnne. Az önkormányzatok alkotmányos védelmet élvező gazdálkodási biztonsága azonban megköveteli, hogy a helyi iparüzési adó a fenti időponttól ne szűnjön meg. Az érintettek felkészülése érdekében a Javaslat a lehető legkorábbi hatálybalépítést fogalmazza meg.

a 225. §-hoz

E törvény rendelkezései fő szabály szerint 2007. január 1-jétől lépnek hatályba. A § az általános hatályba léptető rendelkezéstől eltérő különös hatályba léptető szabályokat tartalmazza az Art. módosítás vonatkozásában.

a 226. §-hoz

A hatályos szabályok szerint az adózó felhívásra az idegen nyelven rendelkezésre álló és az ellenőrzés lefolytatásához szükséges számla (egyszerűsített számla), illetőleg a közösségi kereskedelmi kapcsolattal összefüggésben kiállított bizonylat hiteles magyar nyelvű fordítását köteles az adóhatóság részére átadni. A kereskedelmi kapcsolatok szélesedése folytán gyakran előfordul, hogy az adózó valamely nem európai nyelven készült bizonylatot ad át az adóhatóság részére az ellenőrzés során. Annak érdekében, hogy ez ne akadályozza az adóellenőrzést, a Javaslat kimondja, hogy nem csupán a közösségi kereskedelemmel összefüggő, hanem bármely idegen nyelven készült irat tekintetében alkalmazni lehet az Art. 95. § (2) bekezdését.

Az adóhatóság a jövőben – az Art. 90. § (5) bekezdésének hatályon kívül helyezésével – az adózókat számítógépes program alkalmazásával véletlenszerűen nem választhatja ki ellenőrzésre, ugyanakkor a Javaslat szerint az adóhatóság elnöke által évenként február 20-áig közzétett ellenőrzési irányelv az ellenőrzési típusok tervezett arányszámait a tevékenységüket kezdő vállalkozásokra is kiterjedően tartalmazza.

A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvényben meghatározott, az Egységes Munkaügyi Nyilvántartásra vonatkozó rendelkezések hatályon kívül helyezésével 2007. január 1-jétől megszűnik az EMMA.

Az Art. – egyezően a Vht. szabályaival – 2005. november 1-jei hatállyal megszüntette az adóhatóságok ingatlan-végrehajtás vonatkozásában előírt külön határozathozatali kötelezettségét. Ezzel szemben az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Inyvtv.) rendelkezései alapján az ingatlan-nyilvántartásba jog bejegyzésére, jogilag jelentős tény feljegyzésére vagy adatok átvezetésére csak az Inyvtv.-ben meghatározott okirat vagy jogerős hatósági, illetve bírósági határozat alapján kerülhet sor, melytől eltérést is csak az Inyvtv. engedhet. Erre tekintettel a földhivatalok – szemben az Art. szabályaival – az adóhatóság megkeresése teljesíthetőségéhez a korábbi gyakorlatnak megfelelő, külön határozat követelték meg, melynek hiányában az adóvégrehajtás során a végrehajtási jog bejegyzését nem teljesítették. Tekintettel arra, hogy az adóhatóság végrehajtási jogosultsága, az egyes végrehajtási cselekmények foganatosítása, azok elrendelhetősége nem az Inyvtv.

szabályain, hanem az Art.-n, illetőleg a Vht.-n alapul, az adóhatóság végrehajtáshoz való jogát, így az ingatlan-végrehajtás elrendelésének lehetőségét az Art. szabályai alapozzák meg. Ebből következően, miután az Inyvtv. nem szabályoz, és nem is szabályozhat minden, az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzés alapjául szolgáló eljárást, nem indokolt e törvénnyel kizárni a más törvényekben rendezett sajátos eljárási szabályok érvényesülését. A két törvény közötti ellentmondás megszüntetése, valamint az egységes jogértelmezés kialakítása érdekében a Javaslat az Inyvtv. megszorítását feloldja, biztosítva ezzel a más törvényekben meghatározott speciális szabályok érvényesülését.

Az illetékhivatalok megszüntetésével, valamint az illetékkügyeknek az állami adóhatósághoz telepítésével összefüggő feladatok gyors és zökkenőmentes végrehajtása érdekében a Javaslat az alapvető szervezet-átalakítási szabályokat tartalmazza. Ettől függetlenül a Javaslat az Art. illetékkügyeket érintő eljárási szabályainak érintetlenül hagyásával több pontosító, értelmezést segítő rendelkezést is megfogalmaz.

Az adózás rendjéről szóló törvény egyes rendelkezéseinek alkalmazásáról és módosításáról, valamint egyes adótörvények módosításáról szóló 2005. évi CLXIII. törvény az elektronikus bevallások fokozatos bevezetését írja elő. Az Art. 1. számú mellékletének rendelkezései azonban az elektronikus út igénybevételének általános kötelezettségét szabályozzák. A rendelkezések közötti összhang megteremtése érdekében, illetőleg figyelemmel arra, hogy az Art. törzsszövegébe a jelenleg folyamatosan változó viszonyok közepette nem célszerű beleírni olyan követelményeket, amelyek a külső körülmények folyamatos változásához kötöttek, a Javaslat meghagyva a melléklet bevallások esedékességére és a kötelezetti körre vonatkozó szabályait, a teljesítés módját érintő rendelkezéseket hatályon kívül helyezi.

Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatalról szóló 2002. évi LXV. törvény (a továbbiakban: APEH törvény) biztosítja az adóhatóság számára azt a lehetőséget, hogy a megszűnő felszámolás, illetve a végelszámolás alatt álló szervezetekkel szemben fennálló, a központi költségvetést, az elkülönített állami pénzalapokat, a Nyugdíjbiztosítási és az Egészségbiztosítási Alapot megillető követeléseit a Magyar Követeléskezelő Részvénytársaságra (a továbbiakban: MKK Rt.) ruházhassa át (engedményezés). Tekintettel arra, hogy a felszámolási eljárás, valamint a végelszámolási eljárás természeténél fogva nem azonos, hiszen míg az előbbi esetén a megszűnés oka vagy velejárója jellemzően a fizetéseképtelenség, a végelszámolási eljárásnál a megszűnő szervezet el tud számolni a hitelezőivel, tehát a követelések rendezésére a fedezet rendelkezésre áll. Ebből következik, hogy ilyen esetben a központi költségvetést, az elkülönített állami pénzalapokat, a Nyugdíjbiztosítási és az Egészségbiztosítási Alapot megillető követeléseket engedményezni nem célszerű, hiszen az eljárás során a jogosultak közvetlenül nyerhetnek kielégítést. A Javaslat ezért kizárja az engedményezhető követelések köréből azokat az adó- és járulékköveteléseket, amelyek végelszámolás alatt álló szervezetekkel szemben állnak fenn.

A Javaslat e szakaszban rendelkezik továbbá a 2007. január 1-jén hatályba lépő módosítások alkalmazásával összefüggő átmeneti szabályokról.

a 227. §-hoz

Ld.: a felsorolásban szereplő rendelkezések indokolását.

a 228. §-hoz

A központi költségvetést, a társadalombiztosítás pénzügyi alapjait, valamint a Munkaerő Piaci Alapot megillető, adóhatósági ellenőrzéssel még fel nem tárt követelések önellenőrzéssel történő rendezésének lehetősége az adózás rendjéről szóló törvényben szabályozott módon jelenleg is biztosított.

A jogkövető adózói magatartáson alapuló önellenőrzés keretében feltárt adókülönbözetek bevallása esetére a rendelkezés kedvezményt biztosít valamennyi adózó számára. A kedvezmény egyrészt abban áll, hogy a 2006. december 31-ig önkéntesen feltárt adókülönbözlet összegének nagyságától függően, a törvény külön kérelem nélkül biztosít 12 – 60 havi részletfizetési lehetőséget, másrészt az önellenőrzési joggal élő adózók mentesülnek az önellenőrzési pótlék felszámítása és megfizetése alól.

A törvényi rendelkezés nem zárja ki az önellenőrzéssel megállapított adókülönbözlet egy összegben való megfizetésének lehetőségét sem.

A 2006. december végéig önellenőrzést végző adózók a felesleges adminisztráció alól azzal mentesülnek, hogy az önellenőrzéshez kötődő fizetési kötelezettségüket – függetlenül attól, hogy az mely adónemeket érinti – havonként egy összegben a Magyar Államkincstár által az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal nevéen vezetett beszédési számlára teljesíthetik. A számla elnevezéséről és számlaszámáról az adóhatóság közleményt ad ki.

a 229. §-hoz

Az adóra, járulékra, költségvetési támogatásra elkövetett egyes pénzügyi bűncselekményekkel kapcsolatos hatékonyabb fellépés és ezáltal a költségvetés bevételi oldalának fokozottabb védelme érdekében a Javaslat a Vám- és Pénzügyőrség nyomozati hatáskörét bővíti a Be. módosításával. A hatályos szabályok szerint a Vám- és Pénzügyőrség hatáskörébe tartozik – egyebek mellett – az adócsalás (Btk. 310. §) és a csalás (Btk. 318. §) miatt végzett nyomozás abban az esetben, ha a bűncselekményt a Vám- és Pénzügyőrség hatáskörébe tartozó adóra, járulékra vagy költségvetési támogatásra követik el. A Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnoksága és szervei (a továbbiakban együtt: vámhatóság) – az Art. 10. § (1) bekezdés b) pontja alapján – az adózási folyamatban speciális szakértelemmel rendelkező adóhatóságként járnak el az Art. 79. §-a szerint hatáskörébe utalt adóztatási feladatok teljesítése során. A Vám- és Pénzügyőrségről szóló 2004. évi XIX. törvény alapján a Vám- és Pénzügyőrség, mint a pénzügyminiszter irányítása és felügyelete alatt álló fegyveres rendvédelmi, államigazgatási szerv a vám- és jövedéki igazgatási jogkörén felül végzi a Be. által hatáskörébe utalt bűncselekmények megelőzését, felderítését, nyomozását – a törvény minősített többséggel elfogadott 8-33. §-aiban meghatározott – kényszerítő eszközök alkalmazásával. A Vám- és Pénzügyőrség adóztatási és nyomozati hatáskörével kapcsolatos kedvező tapasztalatokra és a fegyveres szervnél mindkét területen rendelkezésre álló speciális szakértelemre tekintettel a Javaslat a Vám- és Pénzügyőrség hatáskörébe utalja az adócsalás (Btk. 310. §), a munkáltatással összefüggésben elkövetett adócsalás (Btk. 310/A. §), illetve az adóra, járulékra vagy költségvetési támogatásra elkövetett csalás (Btk. 318. §) miatt folytatott nyomozást függetlenül attól, hogy a bűncselekményt mely (adó)hatóság hatáskörébe tartozó kötelező befizetésre követték el, továbbá a jogosulatlan gazdasági előny megszerzése (Btk. 288. §), a számvitel rendjének megsértése (Btk. 289. §), a csődbüntett (Btk. 290. §), a hitelező jogtalan előnyben részesítése (Btk. 291. §), az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek megsértése (Btk. 314. §) bűncselekmények nyomozását.

A hatáskört módosító rendelkezést a 2006. szeptember 15. napját követően indult büntetőeljárásokban kell alkalmazni.

a 230. §-hoz

A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 310. §-ába foglalt adócsalás tényállását, hatályos, egyszerűsített formájában a 2005. évi XCI. törvény iktatta be, és ezzel egyidejűleg módosította a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény hatálybalépéséről és végrehajtásáról szóló 1979. évi 5. törvényerejű rendelet (a továbbiakban:

Btké.) 26. §-a szerinti adó fogalmat is. Tekintettel arra, hogy e fogalom-meghatározásában jelenleg nevesített baleseti járulékot az egészségügyi szolgáltatási járulék váltja fel, továbbá a Btké. adó-fogalmában nem szerepel a táppénz-hozzájárulás sem, a szükséges büntetőjogi védelem biztosítása érdekében a Javaslat módosítja, illetőleg pontosítja a Btké. 26. §-ának b) pontját is.

a 231. §-hoz

Ld.: az Art. új 24/A. §-át beiktató rendelkezés indokolását.

a 232. §-hoz

Ld.: az Art. 73. §-át módosító rendelkezés indokolását.

a 233. §-hoz

Az alkalmi munkavállalói könyvvél történő foglalkoztatásról és az ahhoz kapcsolódó közterhek egyszerűsített befizetéséről szóló 1997. évi LXXIV. törvény (a továbbiakban: Alk. tv.) 5. § (10) bekezdésének módosítása az adatszolgáltatási kötelezettség általánosan elektronikus úton való teljesítéséhez igazodik.

Az Alk. tv. 6. § (1) bekezdése kiegészítésre került azzal, hogy az AM könyvet kiállító a Magyarországon lakóhellyel, illetve tartózkodási hellyel nem rendelkező munkavállaló esetén az AM könyv kiadásával egyidejűleg nem csak az illetékes egészségbiztosítási szervet keresi meg hivatalból a társadalombiztosítási azonosító jel kiadása érdekében, hanem egyidejűleg intézkedik az elsőfokú állami adóhatóság felé is a magánszemély adóazonosító jelének beszerzése érdekében.

a 234. §-hoz

A kifizetőket, munkáltatókat terhelő havi bevallás/adatszolgáltatás benyújtására 2007. január 1-jétől kötelezettek állandó meghatalmazottjuk, megbízottjuk útján 2006. április 30-áig jelenthették be az állami adóhatósághoz, ha e kötelezettség teljesítését már 2006-ban önként választották. Ha éltek e lehetőséggel, az új bevallási kötelezettséget 2006. május 12-étől kellett teljesíteni. Annak érdekében, hogy a havi bevallás/adatszolgáltatási kötelezettség teljesítésére 2006. május 12-étől kötelezettek, illetőleg e kötelezettség teljesítését 2006. május 30-ától választók mellett további adózók is csatlakozhassanak önkéntesen a rendszerhez, a Javaslat az egész 2006. évre vonatkozóan biztosítja a választás lehetőségét. Ez esetben azonban már nemcsak bejelentett állandó meghatalmazott, megbízott útján lehet e kötelezettséget teljesíteni, hanem az adózó maga is regisztrálthat, és benyújthatja közvetlenül a bevallását/adatszolgáltatását.

A kifizetőket, munkáltatókat terhelő havi bevallás/adatszolgáltatás benyújtására 2007. január 1-jétől kötelezett adózók, amennyiben 2006. évben e kötelezettség teljesítését önkéntesen nem választották, az első bevallást/adatszolgáltatást 2007. február 12-éig nyújtják be az adóhatósághoz. Minthogy a havi bevallás/adatszolgáltatás – a kötelezettség teljes körűvé válást követően – kiváltja a kifizetőket, munkáltatókat terhelő január 31-éig esedékes adatszolgáltatást, a rendszerhez csak 2007-ben csatlakozók számára a 2006. évről még kell összesített adatszolgáltatást teljesíteni. Ezen adatszolgáltatás adattartalmát a törvény azonban már az új bevallás/adatszolgáltatás adattartalmához igazítja, és a benyújtás módjaként az elektronikus utat határozza meg. Az adózók új rendszerre történő átállításának elősegítése, valamint az új, jóval szélesebb adattartalmat hordozó adatszolgáltatások (havi részletezettségű, személyre lebontott adatokról van szó) zökkenőmentes fogadása érdekében a Javaslat különböző adózói csoportok számára széthúzza a teljesítési határidőt. E szerint a jogi személyiséggel nem rendelkező egyéb szervezet 2007. február 5. napjáig, a Tbj. 4. § b) pontja

szerinti egyéni vállalkozó 2007. február 10. napjáig szolgáltatnak adatot, és csak a más, az előzőek közé nem tartozó adózók kötelesek az adatszolgáltatást 2007. január 31-éig teljesíteni.

Az Art. 31. § (2) bekezdésében meghatározott havi bevallás benyújtásának módját illetően az adózás rendjéről szóló törvény egyes rendelkezéseinek alkalmazásáról és módosításáról, valamint egyes adótörvények módosításáról szóló 2005. évi CLXIII. törvény (Artmód.) kötelezővé tette az elektronikus teljesítést, illetőleg – e kötelezettség keletkezésének időpontjához igazodva – kiterjesztette ezt valamennyi más, bevallási és adatszolgáltatási kötelezettségre. Tekintettel arra, hogy az Art. 31. § (2) bekezdésében meghatározott havi bevallás teljesítésének önkéntes választási lehetősége egész 2006. évben biztosítottá válik, ennek megfelelően ha az adózó él e választási lehetőségével, és regisztráltatja magát ettől az időponttól valamennyi bevallási és adatszolgáltatási kötelezettségét elektronikus úton, a kormányzati portálon kell teljesítenie.

a 235-237. §-okhoz

Az állami adóhatóság – a korábbi megyei és a fővárosi igazgatósági rendszert jellemző tagozódáshoz képest – regionális szervezetté alakul. Ennek megfelelően az APEH új regionális igazgatóságai – az APEH törvény 3. § (2) bekezdésében rögzített illetékességi újratagozódás szerint – a korábbi területi szervek általános jogutódjai lesznek, mind az átvett vagyoni jogok, kötelezettségek, mind a munkáltatói jogok gyakorlása, kötelezettségek teljesítése tekintetében.

A Szerencsejáték Felügyeletet (a továbbiakban: SZF) a szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Szjtv.) hívta életre. Az SZF létrehozásának alapvető célja a törvényben nem rendezhető speciális részszabályok megalkotása, illetve az engedélyezés, ellenőrzés Magyarországon addig nem létező egységes rendszerének kiépítése volt. A gyakorlati tapasztalatok alapján napjainkban már nem indokolt az SZF külön szervezetként történő működtetése, az általa végzett feladatok ugyanis hatékonyabban és korszerűbben láthatóak el az állami adóhatóság keretein belül. A Javaslat ezért az SZF Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal szervezetébe integrálásával az indokolatlan párhuzamosságok megszüntetését, az állam hatósági funkcióinak egységesítését, valamint a kiadások csökkentését célozza, továbbá rendezi a jogutódlással, feladat- és vagyónátadással kapcsolatos alapvető kérdéseket.

A Javaslat rendelkezik az illetékhivatalok megszüntetéséről, illetőleg az illetékügyeket érintő feladatoknak az állami adóhatósághoz telepítése kapcsán a jogutódlással, feladat- és vagyónátadással kapcsolatos alapvető kérdésekről.

a 238. §-hoz

– 2007. január 1-jétől a szokásos piaci ármegállapítás jogintézményének bevezetésével egyidejűleg az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény módosításáról szóló 2005. évi LXXXV. törvény (Artmód.) 36. § (3) bekezdése az Art. 178. §-át új fogalommal egészítette ki. Tekintettel azonban arra, hogy e törvény 2006. szeptember 1-jétől szintén új fogalommal egészíti ki az Art.-t, ezért – ezen új fogalom korábbi hatálybalépése okán – az Artmód. hivatkozott rendelkezése nem lép hatályba.

a 239. §-hoz

- A javaslat hatályba léptető és átmeneti rendelkezéseket tartalmaz.
- A módosuló rendelkezések körében a javaslat szerint

- a biztosítottak köre kiegészül a gazdasági társaság vezető tisztségviselőjével tekintettel arra, hogy az új Gt. szerint a vezető tisztségviselő ún. társasági jogi jogviszonya egy sui generis jogviszony, amelyre a mögöttes szabályként a Ptk. megbízási szerződésre vonatkozó szabályai megfelelően irányadók. Ugyanakkor a vezető tisztséget az új Gt. szerint munkaviszonyban nem lehet ellátni. Összhangban az új szabályokkal, továbbá arra való tekintettel, hogy a vezető tisztségviselő jogviszonya nem minden esetben választással jön létre (pl. egyszemélyes részvénytársaság esetén a vezérigazgató kijelölésével, vagy gazdasági társaság alapító okiratában való kijelöléssel), indokolt a gazdasági társaság vezető tisztségviselőjét külön nevesíteni az ún. tiszteletdíjas tevékenységet folytató személyek között;
- a nyugdíj-biztosítási járulék mértékének változásával összefüggésben módosul a Tbj. 34. §-a szerinti megállapodás alapján fizetendő járulék mértéke is;
- A hatályukat veszítő rendelkezések körében a javaslat értelmében
- 2007. január 1-jétől megszűnik az a szabály, hogy az egyéni és a társas vállalkozó esetében a nyugdíjjárulék-fizetési felső határt arányosan csökkenteni kell azon időszak figyelembevételével, amely alatt nem volt járulékalapot képező jövedelme (pl. táppénzben részesült, ügyvédi kamarai tagságát szüneteltette stb.),
- a tételes egészségügyi hozzájárulás-fizetési kötelezettség 2006. november 1-jétől változatlanul fennáll.

a 240-242. §-okhoz

Az Öpt. és az Mpt. módosításához kapcsolódó hatálybaléptetési és átmeneti szabályok. A munkaerő-kölcsönzésre vonatkozó szabályok a törvény kihirdetését követő 5. napon hatályba lépnek. Az önszegélyező pénztárakkal kapcsolatos módosításokat 2007. május 31. után kell kötelezően alkalmazni.

Az Mpt. munkaerő-kölcsönzéssel és a tevékenységi engedéllyel kapcsolatos szabályai a törvény kihirdetését követő 5. napon hatályba lépnek. A tevékenységi engedélyre vonatkozó szabályok változásait a már beadott kérelmek esetében is alkalmazni kell. A portfólióválasztással kapcsolatos szabályokat 2008. december 31-e után kell kötelezően alkalmazni. A portfólióválasztás bevezetésével összhangban 2007. január 1-jétől megszűnik a magánnyugdíjpénztárak hozamkiegyenlítési eljárása. Az Öpt. és az Mpt. vagyonkezelési szerződésre vonatkozó előírását a törvény hatálybalépését követően megkötésre, illetve módosításra kerülő szerződések esetében kell alkalmazni.

a 243. §-hoz

A szerencsejáték szervezőnek az engedély érvényességének teljes időtartama alatt biztosítania kell azon feltételeket, amelyek az engedély kiadásához kellene. A szervezőnek nem elég az engedély kiállításakor a jogszabályban foglaltaknak való megfelelést igazolni, hanem annak az engedély érvényességének teljes időtartama alatt meg kell felelnie. Ennek megfelelően indokolt törölni az Szjtv. azon rendelkezését, miszerint az SZF felfüggesztheti a szervező engedélyét, ha az engedély kiadása után merül fel olyan tény, adat vagy körülmény, amely az engedély kiadásakor már létezett és emiatt az engedély megtagadásának lett volna helye.

Az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról szóló 2003. évi XCI. törvény 229. § (1) bekezdése iktatta be az Szjtv. 2. § (1) bekezdésébe azt a rendelkezést, miszerint pénznyerő automata üzemeltetéséhez szükséges a szervező kamarai nyilvántartásba vételéről szóló igazolás. Mivel a 2005. évi LXXXIV. törvény hatályon kívül helyezte az érintett mondatot indokolt, hogy a módosító rendelkezés is hatályon kívül kerüljön.

Az Szjtv. 13. § (1) bekezdése nem rendelkezik j) ponttal, így a szöveg pontosítása szükségszerű.

Az átmeneti rendelkezések között kell biztosítani azt, hogy a már engedéllyel rendelkező I. kategóriás termék is működhessenek elektronikus kaszinóként, valamint a játékterem folyamatos működtetése is biztosított legyen.

a 244. §-hoz

A Javaslat alapján a környezetvédelmi termékdíj visszaigénylésre vonatkozó rendelkezések 2006. szeptember 1-jével lépnek hatályba.

a 245. §-hoz

A Javaslat megjelöli azokat a közösségi jogi aktusokat, amelyeknek való megfelelést a törvénycsomag biztosítja.

MELLÉKLETEK

az 1. számú melléklethez

A Javaslat egységessé teszi a különböző értékpapírok kamatát terhelő adóterheket, 2007. január 1-jétől csak a nyugdíj előtakarékosághoz kapcsolódó megtakarítások kamata és árfolyamnyeresége (önkéntes nyugdíjpénztári hozamok, nyugdíj-előtakarékossági számlán elhelyezett papírok hozama), valamint a lakástakarékpénztárban elhelyezett betétek kamata marad adómentes. Ezzel összefüggésben megszűnik a Magyar Nemzeti Bank által kibocsátott külföldi pénzürtékre szóló értékpapírból származó kamat, osztalék, árfolyamnyereség adómentessége.

A Javaslat pontosítja a Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány által kibocsátott üdülési csekk adómentességéhez kapcsolódó rendelkezéseket. 2007. január 1-jétől csak az az üdülési csekk formájában juttatott bevétel lehet adómentes, amelyet a munkáltató ingyenesen vagy kedvezményesen, legfeljebb évente az adóév első napján érvényes havi minimálbér összegét meg nem haladó mértékig juttat a saját munkavállalójának. A munkavállalóval azonos megítélés alá esik a vele közös háztartásban élő közeli hozzátartozója, az elhunyt munkavállaló közeli hozzátartozója, valamint a szakképző iskolai tanuló, kötelező szakmai gyakorlatának ideje alatt a hallgató, továbbá – ha a volt munkáltató vagy annak jogutódja a juttató – a nyugdíjban részesülő magánszemély és a vele közös háztartásban élő közeli hozzátartozója. Adómentes továbbá a Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány által a szociálisan rászorulóknak az említett értékhatárig biztosított üdülési csekk is. Az adómentesség további feltétele, hogy az üdülési csekk kizárólag üdülési és az ahhoz kapcsolódó étkezési szolgáltatásra legyen beváltható.

A Javaslat korlátozza az adómentesen adható csekély értékű ajándék juttatásának feltételeit. 2007. január 1-jétől csak a szakszervezet és a munkáltató által meghatározott személyi körnek adott ajándék lehet adómentes. Szakszervezet esetében a kedvezményezett személyi körbe a következők tartozhatnak: a tag, a nyugdíjas tag, az említett személlyel közös háztartásban élő közeli hozzátartozó, az elhunyt tag (nyugdíjas tag) közeli hozzátartozója. A munkáltató esetében megajándékozott lehet a munkavállaló, a vele közös háztartásban élő közeli hozzátartozója, az elhunyt munkavállaló közeli hozzátartozója, valamint a szakképző iskolai tanuló, kötelező szakmai gyakorlatának ideje alatt a hallgató, továbbá – ha a volt munkáltató vagy annak jogutódja a juttató – a nyugdíjban részesülő magánszemély és vele közös háztartásban élő közeli hozzátartozója. Az adómentes ajándék értéke a termék, szolgáltatás, illetve az ezekre szóló utalvány értékéből évente az adóév első napján érvényes havi minimálbér 10 százalékát meg nem haladó rész. A juttatási alkalmak számát a Javaslat nem korlátozza.

a 2. számú melléklethez

A Javaslat egyértelművé teszi, hogy a leghátrányosabb helyzetű 48 kistérségben üzembe helyezett tárgyi eszközök 100 százalékos értékcsökkenése az üzembe helyezés évében teljes egészében érvényesíthető.

A Javaslat e rendelkezés alkalmazását visszamenőleges hatállyal, a kedvezmény bevezetésétől, azaz 2005-től teszi lehetővé. [Tao. 1. számú melléklet 14. pont, 213. § (4) bekezdés]

a 3. számú melléklethez

A Javaslat – az adóelkerülés szűkítése érdekében – a Gt.-ben biztosított pótbefizetés helyett a leányvállalat veszteségének, saját tőke csökkenésének tőkeemeléssel történő helyreállítására

esetén, az e befektetésre elszámolt értékvesztést nem ismeri el a vállalkozási tevékenység érdekében felmerült költségként. [Tao. 3. számú melléklet 11. pont]

a 4. számú melléklet

A Javaslat szerint 2006. július 1-jétől nem minősülnek adóalanyoknak a költségvetési szervként működő felsőoktatási intézmények, illetve 2007. július 1-jével kiveszi a társasági adóalanyok közül azokat a közhasznú, kiemelkedően közhasznú nonprofit gazdasági társaságokat, amelyek olyan közhasznú társaságok tevékenységét folytatják, amelyek szintén nem alanyai a társasági adónak. [Tao. 5. számú melléklet 13. és 3-5. pont, 213. § (2) és (5) bekezdés]

A Javaslat értelmében – a 2012-ben rendezendő Labdarugó Európa-bajnokságra tekintettel – nem lesz a társasági adó alanya az UEFA, továbbá a kizárólag az Európa-bajnokság rendezésével kapcsolatos feladatokat ellátó társaság vagy külföldi vállalkozó. [Tao 5. számú melléklet 14. pont]

az 5. számú melléklethez

A Javaslat azonosan határozza meg a közhasznú, kiemelkedően közhasznú nonprofit gazdasági társaság és a szociális szövetkezet kedvezményezett tevékenységeit. Lényege, hogy olyan – külön törvényben szabályozott közhasznú tevékenység bevétele (ide értve az ehhez kapott támogatást is) minősül kedvezményezettnek, amelyet az adózó helyi önkormányzattal vagy önálló költségvetési fejezettel rendelkező intézménnyel kötött szerződés alapján lát el. [Tao. 6. számú melléklet E) fejezet]

a 6. számú melléklethez

A hatályos szabályok szerint a tárgyévi adóbevallás gyakoriságát nem érinti tárgyévben végzett, valamely korábbi adóbevallási időszakot érintő önellenőrzés, illetőleg az utólagos adómegállapítás. Tekintettel arra, hogy az elmulasztott bevallás pótlása szintén eredményezheti a bevallás gyakoriság meghatározásához szükséges összehatárok változását, a Javaslat egyértelművé teszi, hogy a határidőt követően benyújtott bevallás sem érinti a tárgyévi adóbevallás gyakoriságát. A hatályos szabályozás nem tartalmaz rendelkezést azzal összefüggésben, hogy az Art. 1. számú melléklet I/A/6. pontja az általános forgalmi adó vonatkozásában irányadó-e vagy sem. Figyelemmel arra, hogy az Art. 1. számú melléklete I. pontjának A) és B) pontja az általános és a speciális viszonyában van egymással, a fentiek a gyakorlatban értelmezési problémához vezettek. A Javaslat ennek megszüntetése érdekében egyértelművé teszi, hogy a tárgyév valamely adóbevallására vonatkozó önellenőrzésnek, valamint az utólagos adómegállapításnak az általános forgalmi adóbevallás gyakoriság megváltozására nincs hatása.

Ld.: az Art. új 20/B. §-át beiktató rendelkezés indokolását.

a 7. számú melléklethez

Az Art. 2. számú mellékletének I./5. pontja a társadalombiztosítás pénzügyi alapjait megillető járulékok esedékességét szabályozza. Módosítása azért vált szükségessé, mert a Tbj. a biztosítottak és foglalkoztatóik által fizetendő egészségbiztosítási járulékok helyett egészségbiztosítási természetbeni, illetőleg egészségbiztosítási pénzbeli járulékokat állapított meg. A kiegészítő tevékenységet folytató egyéni és társas vállalkozó esetén baleseti járulékfizetési kötelezettség helyett egészségügyi szolgáltatási járulék, míg a Tbj. 39. § (2) bekezdésében meghatározott személy esetében egészségbiztosítási járulék helyett egészségügyi szolgáltatási járulék kötelezettség került a Tbj.-ben megállapításra. Az Art. 2. számú melléklete I./5. pontjának javaslat szerinti módosítása a Tbj.-ben nevesített járulékok

tekintetében – a járulékok elnevezését átvéve –, a jogalkalmazók számára átlátható módon szabályozza a fizetési kötelezettség teljesítésére vonatkozó esedékességet.

A Javaslat az önkormányzati adóhatóságokhoz teljesítendő befizetésekkel kapcsolatos kerekítési szabályt pontosítja, illetőleg a kerekítéssel érintett összeghatárt – az önkormányzatok bevételeinek védelmét szem előtt tartva – egységesen 100 forintban határozza meg. Ez azt jelenti, hogy ha az önkormányzati adóhatóság által nyilvántartott, az adózót terhelő adófizetési kötelezettség a 100 forintot nem haladja meg, azt az önkormányzati adóhatóság nem követelheti, illetőleg a 100 forintot el nem érő adó-visszatérítést az adózó nem kérheti vissza, azt az önkormányzati adóhatóság nem tartja nyilván.

a 8. számú melléklethez

A gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény tervezett módosítása szerint a személygépkocsik esetén a jelenlegi önsúlyt kW szerinti adóalap váltaná fel, amelyhez a személygépkocsi kora alapján differenciált adómérték társulna. Ezen új adóalap szerinti adókivetés működtetése szükségessé teszi, hogy az önkormányzati adóhatóságok a járműnyilvántartásból, a BM KH adatszolgáltatás keretében megkapják a személygépkocsikra vonatkozó kW és gyártási év adatokat. A Javaslat szerint ennek megfelelően kibővül az Art. 3. számú melléklet G/3. pontjában foglalt adattartalom.

A Javaslat az Art. 3. számú melléklet G/4. pontját módosítja, amelyet az „E” és „P” betűjelű ideiglenes rendszám táblával ellátott járművek utáni adóalany személyének pontos beazonosíthatósága indokol.

a 9. számú melléklethez

A módosítást az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény hatályon kívül helyezése, valamint a biztosítókról és a biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvény hatályba lépése tette indokolttá.

